

கடவுள்துணை.

சதகத்திரட்டு.

இதில்

ஏழுசதகங்கள்

அடங்கியுள்ளன.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

விலை அனா 9.

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

கேம்பா	சதகப் பெயர்.	செய்யுள் மொத்தம்.	பக்கம்
1	அறப்பள்ளி சரசுதகம் ...	100	1-61
2	ருமனேச்சதகம் ...	100	1-62
3	திருவேங்கடாசுதகம் ..	102	1-62
4	தண்டலையார் சதகம் ...	100	1-29
5	கோவிர்து சதகம் ...	102	1-22
6	எம்பிரான்சதகம் ...	101	1-31
7	சிவரத்நாசதகம் ...	101	1-16

உ

சி வ ம ய ம்.

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள்

பாடிய

சு து ர கி ரி

அறப்பளிகரசதகம்.

இஃது

மகாலித்வான்

காஞ்சிபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

உ
சி வ ம ய ம்.

அ ற ப் ப ளீ சு ர ச த க ம்.

கா ப் பு.

வே ண் ப ர்.

உம்பர்கோ நெம்பெருமா னோங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே—அம்புவிவோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர் ிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நரசென்ம மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதலரிது
வடிவமுட னவயவங் குறைபாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நின்ற லரிது
நெடியதன வாணத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினே னாத லரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலிந்
நீணிலத் ததினு மரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(க)

மனையாட்டி சிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபாஷி யாய்மிக்க
 கமலேசிக ரூப வதியாய்க்
 காய்சின மிலாளுமாய் நோய்பழி யிலாததேதர்
 கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
 மணமிக்க நாணமட மச்சம் பரிப்பென்ன
 வருமினிய மார்க்க வதியாய்
 மாமிமா ர்க்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
 வருவிருந் தோம்பு பவளாய்
 இணையின்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
 யென்பெய ரிலாத வளுமா
 யிரதிபென வேலிலை புரிபவளு மாய்ப்பிற்த
 மில்வழி செலாத வளுமாய்
 அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் சுற்றுடைய
 ளாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி கர தேவனே.

(2)

நன்மக்கட் பேறு.

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
 தருமங்கள் செய்து வரலுந்
 தன்மயிகு தானங்கள் செய்சலுங் கனயோக
 சாதக னெனப் படுதலும்
 மங்குத லிலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
 மறதுவழி பாடு செயலும்
 வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
 மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
 இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
 மீகையுஞ் சந்மார்க் கமு

மிவையெலா முடையவன் புதல்வனா மவனையே
யின்றவன் புண்யவானாம்
அங்கச விரோதியே சோதியே நீதிசே
ரரசனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩)

சகோதர ரோநும.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்குகர் தஞ்சுக மெனக்
கொண்டுதாந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவர்
கொள் கோதில்புகழ் தம்புக முழனத்
தேடுற்ற வவநிரதை தந்சிந்தை தந்தவர
திதிலவர் தவமா மெனச்
சேவனென் றுடலவே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சேரவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே
கூடிவாழ் பலர்தம்மை யேசகோ தரனெனக்
கூறுவது வே தருமமாம்
ஆயுச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
யுண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ச)

சந்தரு வியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
விவாவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யா விசேஷசற் குணசத்ய சம்பன்ன
வீரவைராக்ய முக்ய

சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
 சமாதி நிஷ்டானு பவராய்ச்
 சட்சமய நிலைமையும் பரமந்தர பரதந்தர
 தருமமும் பர சமயமும்
 நீதியி னுணர்ந்துதத் துலமார்க்க ராய்ப்பிரம
 நிலைகண்டு பாச மிலராய்
 நீத்தியா னந்தகை தன்யரா யாசையறு
 நெறியுளோர் சற் குரவராம்
 ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி பெவையுமா
 மமவெவொ தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௫)

நன்மாணுக்க ரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
 மாறு திகழ்த்தாலு மோ
 மனதுசற் றுகிலுங் கோணது நாணது
 மாதா பிதா வெனக்குப்
 பொய்யாம னீயென்று கனிலொடும் பணிவிடை
 புரிந்துபொரு ளூட லாவியும்
 புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
 போற்றி மலரடியில் வீழ்ந்து
 மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
 விரும்புவோர் சற் சீடராம்
 வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள்செய் திடுவதே
 மிக்க தேசிகரது கடன்
 ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௬)

பொருள் செயல் வகை.

புண்ணிய வசத்தினுற் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுடனதுவொன்று நூறுக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
 உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த் ராபரண
 முடலீற் றரிக்கவேண்டு
 முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
 யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
 மண்ணிலவெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோ
 கூட வழிதேட வேண்டு மன்பி
 வயிதிற் புதைத்துவைத் தீபாத பேர்களை
 மார்க்க மயியாக் குருடராம்
 அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி கர தேவனே.

(எ)

தீவழி விடக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி. மருவொணு தன்பிலார்
 வாசலிற் செல்லொ ணுது
 வாடுதவ ரிடத்திலும் புரியொணு தறிவிலா
 மடையர்முன் னிற்கொ ணுது
 கொஞ்சமே னுந்தீது செய்யொணு தொருவர்மேற்
 குற்றஞ்சொ லொண்ணு தயற்
 கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணுது
 கோளுரைகன் பேசொ ணுது
 நஞ்சுதரு மாவொடும் பழகொணு திருள்வழி
 நடந்துதனி யேகொ ணுது

நதிபெருக் காகினதி நீஞ்சல்செய் பொண்ணுது
 நல்வழி மறக்கொணுது
 அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணு திவைபெலா
 மறியுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(அ)

ஓர்நற்கோன் றழகுசெய்வன.

வாழ்பனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
 வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
 வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
 மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்
 குழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
 தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
 நாயசவ மேன்மைபுர காரம்விர தம்பொறுமை
 சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
 தாழ்கல்பணி விடைபுரிதல் சீலநே சங்கருணை
 சாற்றுமவை யாமென்பர் காண்
 செளரிமலரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலாஞ்
 சரணமெமை ரட்சி பெனவே
 ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(ஆ)

ஓற்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதனூர் நாசியில் லாமுகங்
 கொழுகனில் லாத மடவார்
 குணம்தில் லானித்தை மணமதில் லாதமலர்
 குஞ்சர மிலாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
 கதிம்மதி யிலாத வானங்
 கவிஞரில் லாதசபை சுதிலனய யிலாதபண்
 காவல ரிலாத தேசம்
 சுவதில் லாததன நியமயில் லாதசெய
 மிசைலவண மில்லாத ஓ
 னிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதும்மி
 னேதுபல னுண்டு கண்டாப்
 ஆலியனை யாட்கிடந் தந்தவா சுற்பதரு
 வாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசா தேவனை.

(க0)

ஒன்றிற்கொன்று தகாதமேர்க்கை.

புரதபை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
 பொருளை யருளிச் செய்தனை
 புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்றன ரிடத்திலே
 பொல்லாத மிடி வைத்தனை
 தேவகன முடர்க் கருத்ததி யெனத்தக்க
 ரெறி மாதரைத் தந்தனை
 சிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
 நீலியைச் சேர் வித்தனை
 சாதியி லுயர்ந்தபே ரினர்பின் னேசென்று
 தாழ்த்து பரவச் செய்தனை
 தரிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
 தாமபாட வே செய்தனை
 ஆசா விலாமலிப் படிசெய்த தென் சொலா
 யமலமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசா தேவனை.

(கக)

குணக்கேட ரியல்பு.

மாறாத கலைற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
 வாயினா தவனொரு பதர்
 வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கடு
 மனக்கோழை தானொரு பதர்
 ஏறு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
 றிகழந் பானொரு பத
 ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
 டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்
 வேறொருவர் மெச்சாது தனையே தான்மெச்சி
 வீண்பேசு வானொரு பதர்
 வேசையர்க ளாசைகொண் டள்ளளவு மனையானே
 விட்டுவிடு வானொரு பதர்
 ஆறாத துயரையு மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
 யமலவெம தருமை மதவே
 ளானுதினும் மன தினினை தருதாது கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கஉ)

செய்தற்க்கவை.

வாலிபந் தனில்வித்தை சற்கவேண் டங்கற்ற
 வழியிலே நிற்கவேண்டும்
 வளைகட றிரிந்துபொரு டேடவேண் டுந்தேடி
 வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
 சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிதல்
 செய்யா திருக்க வேண்டுஞ்
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
 த்யாகம் கொடுக்க வேண்டும்
 ஞாலமிசை பல்தரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
 நன்றாய் நடத்தவேண்டும்

நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண் மும்பண்ணி
 னாலுமிது பததி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே பூதியணி முண்டனே
 யனகவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதேவனே

(கந)

மேஸ்மே லுயர்ச்சி.

தன்மட்டி லிரவாது சிவனஞ் செய்பவன்
 சாமர்த்திய முள புருடனாஞ்
 சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
 தாணிபுசுழ் தரு தேவனும்
 பொன்மட்டி லாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருவி லீந்தரன்
 புனிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புண்ய வானே பிரமனும்
 நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
 ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
 னாளுமிவன் மேலதிக மாகவெரு பேர்க்குதவு
 நானே மகாதேவனும்
 அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே யேகனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(கச)

சேயற்கநுந் சேயல்.

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
 நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
 நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
 நீளாவி னைப்பூண லாம்

அறப்பளிசரசதகம்.

மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சேர்நெனப்
 பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
 ணமொடு குண்டுவிட கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
 'மவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்திசுற்று
 'ல்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
 யெவருக்கு முடியாது காண்
 'மவு கொலறைபுனை வேணியா சுரர்பாவு
 மமலனே யருமை மதவே
 னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௪௫)

உத்தமராவோர்.

ப்ரன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்கெய்
 திமைபை மறந்த பேருந்
 'ரவிபர் தாவரினு மொருவர்கனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும்
 கண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொரு
 ளாளர் கையிற் கொடுத்த பேரும்
 'சினிபி லொருவர்கெய் தருமங் கெடாதபடி
 காத்தருள்கெய் கின்ற பேரும்
 ப்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 யுடலாத நிலைகொள் பேரும்
 'ளிமீது தலைபோரு மென்னினுங் கனனிலும்
 டொபமை யுடையாத பேரும்
 ஷிங் கவரெலாஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
 லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
 னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௪௬)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
 மவனே மகா புருடனை
 மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
 மசைவிலான் மகா தீரனும்
 தாடுக்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற
 தோன்றலே மகா ராஜனார்
 தாழிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
 துரையே மகா மேருவாம்
 புடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்க் திரட்சிக்கு
 மவனே மகா த்யாக்யா
 மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
 மவனே மகா வசிதனும்
 புடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
 யமலீன யருமை மதவே
 னனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசர தேவனே.

(கச)

ஒன்றிலோன் நிலலாமை.

ரமிக்கு முறையிலை வேசைக்கு நாணிலை
 கயவர்க்கு மேன்மை யிலை
 கன்னமிடு கள்வருக் கிருளிலை ஊபசார
 கன்னியர்க் காணை யிலை
 ரமேனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
 ஜாகிசுல மென்ப திலை
 தாக்ஷணிய முடையபேர்க் கிகளிலை யெங்குமொரு
 சார்பிலார்க் கிடம திலை
 ரமிக்கு ளியாத லோபர்க்கு வளமான
 புகழென்ப தென்று யிலை

புலையர்க்கு ஈசமில்லை கைப்பொரு ளிலாததோர்
 புருடருக் கொன்று மில்லை
 யாமினி தனக்குடிகர் கந்தரத் திறைவனை
 யன்புடைய வருமை மதவே
 ளனுதினமு மன்தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(க௮)

யாக்கைநிலையாமை முதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
 காட்டி லாற்றின் பெருக்காங்
 கருணைதரு புதல்வர்களை மனைமனைவி யிவையெலாங்
 கானல் காட்டும் ப்ரவாகம்
 மேயபுஜ பலவனுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
 வெயினமஞ்ச ஞாயிர் தானுமே
 வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
 வீண்பொழுது போக்காமலை
 நெயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
 னினைவுவைத் திரு போதினு
 நீர்சொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
 நிமலனை யருள் புரிசுவாய்
 ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனை போதனை
 யண்ணலெம் தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன்தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(க௯)

நீருமங்கை யீதப்பட்டம்.

நர்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
 நாகரிகர் மாமணியிலே
 நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
 நறைகொண்ட பைந் துளவிலே

கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்யாண வாயி றனிலே
 கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 கதிர்பெறு விளக் கதனிலே
 பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்மாத பேர் பாலிலே
 பூந்தடந தனனிலே பாற்குடத் திடையிலே
 போதகத் தின் சிரசிலே
 அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
 ரண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(20)

முதேவி யிருப்பிடம்.

மிதமின்றி யன்னம் புகிப்போ ரிடத்திலு
 மிகுபாஷை யோரிடத்தும்
 மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
 மிக்க பாதக ரிடத்தும்
 கதியொன்று மிலர்போல மலினங் கொளும்பழைய
 கந்தை யணிலோ ரிடத்துங்
 கடிநா மெனசசீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனை யகத்தும்
 ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
 சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
 சாம்பிண முகத்திலு மிவைமெலாங் கவலைபுரி
 தெளவைவா ழிட மென்பர்காண்
 அதிருப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(21)

குணகுண மீரண்டினும் பயன்படாமை.

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
 குட்டனோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மனமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாலெண்மையாகி லென்ன
 உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
 துலர்ந்துதான் போகிலென்ன
 வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்கு மிடிவரி லென்னகாண்
 அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாஸிகா பரணனே
 யாதியே யருமை மதவே
 னனுதினமு மனதினினே தருசுதர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

(22)

குறைவுற்றுங் குணங்கெடாம.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
 சார்மணம் பழு தாகுமோ
 தக்கபால் சுவறிடக் காப்ச்சினு மதுகொண்டு
 சார மதுரங் குறையுமோ
 நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
 னீள்குண பழுங்கி விடுமோ
 நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
 னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
 கறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
 கதிர்மதி கனம் போகுமோ

கற்றபெரி யோர்பகிமை யற்பரறி கிலரேனும்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
பைபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(2௩)

இதழ் குதவிசெய்வ தீதுவேனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவி புலனம்
வளமிக்க புலனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சோந்தகுடி படை வர்க்கமாளு
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
மேனிமிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
வேதிய ரொழுக்கமொன் றிடமுன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
யதிபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(2௪)

இந்நைக்கண்டு மகிழ்வ தீதுவேனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுலிப்ப
தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்தரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்

திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
 பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
 போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
 புரிவது மயூர வினமாம்
 ந்நைதமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
 சீர்பெறுவ திரவலர் குழந்
 திகழ்ரீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
 செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
 அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(20)

அதுவது வர்க்காமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் திக்திக்க வேபேசி
 யுறவாடு முறவு முறவோ
 வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
 றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
 கள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
 தக்கபயிர் பயிராகு மோ
 தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
 தானையுந் தானை யாமோ
 விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
 விருப்பமும் கிருப்ப மாமோ
 வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
 மிக்கசீ வனமாகு மோ
 அள்ளா திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
 மாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(21)

நம்துணங்களுக் கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
 வெங்காஞ் சொறிப் புதவிலே
 வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சர்மார்க்க மெள்ளாவ
 மேவுமோ மேவாது போல்
 நுறைகின்ற புத்தியா பதிலற்ப சாதியாய்க்
 கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
 கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
 குவலபந் தனி வவர்க்கு
 நுறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
 கிதானமும் பெரிபோர்கண் மே
 னேசமு மீசையு மிவையெலாங் கனவிலும்
 நினைவிலும் வராது கண்டாய்
 நுறைகின்ற கருதியின் பொருளான வள்ளலே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனநினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௨௭)

இந்ந லின்னழறையாடு மேனல்.

ன்னான் முடிக்கவொண் னாகா ரியம்வந்து
 தான்முடிப் போன் றமையனந்
 தன்றிலக் கிடர்வந்த போதுமீட் தெவுவொன்
 ருத்தந்தை யென்ன லாகும்
 ன்னர் செயுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
 துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
 யுத்தியுத் திகன்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
 முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
 ந்நாளும் வருநன்மை திமைதன தென்னலே
 யெண்ணிவரு வோன் பந்துலா

மிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
 நெவனெனினு மவனே சுதன்
 அந்நா மும்பணியு மெந்நாளு மேபுணியு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(2அ)

உவாவரிடத்து நடக்குமுறை.

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
 மாறாத நல் லொழுக்கம்
 மருவகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
 வார்த்தை வழிபா டுச்சகம்
 காதார் கருங்கண்டனை யாடனக் கோசயன
 காலத்தி னய பாஷணங்
 சுற்றபெரி யோர்முதிவர் வருமாத லர்க்கெலாங்
 கருணைசே ருள் விதானம்
 நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்திடுக பயவிரய
 நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
 நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
 நேரல ரிடத்தில் வயிரம்
 ஆநிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாருமெம
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(2க)

துணந்தைவிட்டுக் குற்றந்தைக் கவரிதல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
 சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
 தூர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
 தூயரைத் தள்ளி விடுவார்

ட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பென்னிலோ போய்ப் பணிசுவா
 ின்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 யென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
 ட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 னன்றாக வே பேசிடார்
 நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மை பலவே செய்குவார்
 ட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
 ணத்தனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௦)

குணங்காண் குறி.

ற்றோர்க ளென்பதைச் சீலமுட னேசொ லுங்
 கனவாக்கி னுற் காணலாங்
 கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
 கானடையி னுங் காணலாம்
 ற்றோர்க ளென்பதனை மொன்றிலும் வாரா
 வடக்கத்தி னு லறியலா
 மறமுளோ ரென்பதைப் பூததைய யென்னுதிலை
 யதுகண்டு தா னறியலாம்
 த்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
 விளையு மென்றே யறியலாம்
 வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
 விசேடத்தி னு லறியலாம்
 த்தா குணத்தினுற் குலநலந் தெரியலா
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௧)

கூடிப் பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
 தின்கரியை யுங் கட்டலாந்
 திகழ்த்தபல துளிகூடி யாருயின் வாவினொடு
 திரளேரி நிறை விக்கலாம்
 ஒத்ததுண் பஞ்சபல சேர்ந்து நா லாயிடி.
 னுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
 மோங்கிவரு கோலுடன சிலையுங் கூடினா
 லுபர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
 மற்றுமுயர் தண்டுலக தேகிடுதவி முமிகுடின
 மல்குமுளை வினை விக்கலாம்
 மனமொத்த நேபமொடு கூடியொரு வாக்கொரு
 வா வாழினவெகு நெறய் பெறலாம்
 அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிப
 வமலனை யருமை மடிவே
 ளனுதினமு மனநினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௩௨)

அதந்திது வேற்றியிடம்.

கலைவலா றுக்கதிக சயமதுர வாக்கிலே
 காழுகர்க் கதிக சயமோ
 கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
 கைவிசே டந் தன்னிலே
 கலமுடைய வேசையர்க் கழிகிலே யரசர்க்கு
 நாளும் ரண சூரத்திலே
 நற்றவர்க் கதிகசய முலகுபுகழ் பொறையிலே
 ஞான வேதியர் தமக்கோ
 குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
 கூறிய துலாக் கோவிலே

குற்றமில் லாதவே ளாளுநக் கோசயங்
குறையாத கொழு முனையிலே
லைவிலகுதி ரைக்குநடை வேதத்தி லதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௩)

ஒன்றனில்லாமையாற் பாழிடல்.

ரம்பூல தாரண மிலாதே வருபூர்ண
சந்த்ரவிகர் முக சூனியஞ்
சற்சன ரிலாதே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர் சூனியம்
மம்பா டிலாதமன் னவாகள்வந் தாள்வதே
மிக்க தேசச் சூனியம்
மிக்கசற் புத்திர னிலாதே நலமான
வீறுசேர் கரக சூனியம்
சாம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
செல்லுயர் சபா சூனியந்
தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாந்திய மில்லதே
சுத்த சூனிய மென்பர்காண்
ம்பல்வத னத்தனைக் குகனையின் றருள்செய்த
வததனே யருமை மதவே
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௪)

முடர்தாரதம்மியம்.

பண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்

பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
 பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
 பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபாய்ப்
 பரதவித் திடு மூடரும்
 கண்டெகட்ட மாடென்ன வேடியிர வலர்மீது
 காய்ந்து வீழ்ந்திடு மூடருங்
 கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
 கான்மூட ரரைமூடர் காண்
 அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
 மையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௫)

இதற்கிது வேண்டிமேனல்.

நனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
 தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
 தானதிக குரனே யாகினுங் கூடவே
 தளசே கரங்கள் வேண்டும்
 னனக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
 கற்றோரை நத்த வேண்டுங்
 காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
 கருத்துள்ள மந்தரி வேண்டும்
 தொனிக்கின்ற சங்கீத சர்மார்த்திய னாகினுஞ்
 சுதிசூட்ட லொருவன் வேண்டுஞ்
 சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
 தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
 னுனற்கண்ண னேபடிக சங்கநிகர் வண்ணனை
 யையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௬)

வறுமையின் கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தா லு மதிலென்ன
 வெகுவித்தை சுற்று மென்ன
 மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
 மிகுமானி யாகி லென்ன
 மாலான மொழியுடைய னுயென்ன வாசார
 பரனு யிருந்து மென்ன
 பார்மிது வீரமொடு ஞானவா னுயென்ன
 பாக்கிய மிலாத போது
 வாலாய மாப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திவன்
 வந்த சுற்றமு மிகழுமே
 மரிபாதை யில்லாம ல்லைவரும் பேசுவார்
 மனைவியுந் தூறு சொல்வான்
 ஆனால முண்டகனி வாயனே நேயனே
 யனகனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௭)

சுனத்துவம்.

இரப்பவன் புனிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை
 யென்னுமவ னவனி லீன
 னீகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
 திடுமுட னவனி லீனன்
 உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி
 யுதினிடா னவனி லீன
 னுதவவே வாக்குரைத் தில்லைபென் றேசொலு
 முலுத்தேன வவனி லீனன்
 பரக்கின்ற பாசகர்க் காசைவார்த் தைகள் சொலிப்
 பலகா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
 பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்
 அரக்கிதழ்க் குழுதவா யுமைநேச னேயெளிய
 ரமுதனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௮)

மறைப்பாளும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

செம்மித்த வருடமு முண்டான வத்தழர்
 தீதில் கிரகச் சாரமுந்
 தின் றுவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
 செப்பிய மகா பந்தரமும்
 ின்மையவ் மாணமுந் தானமும் பைம்பொனணி
 புனையு மடவா கலனியும்
 புகழ்மேவு மானமு மிவைபொன்ப துந்தமது
 புந்திக்கு னே வைப்பதே
 தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்றார் கருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியையுந்
 தான்றெய்த பாவமு மிவைமெலாம் வேறெருவர்
 தஞ்செவியில் வைப்ப திதல்பாம்
 அன்மருவு கண்டனே மூன் றுலகு மீன்றவுமை
 யன்பனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(௩௯)

நேவரீகன் காலவளவை.

சதுரபுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
 சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
 சாற்றமிழ் தினமொன்றி லேயிர்த்ர பட்டங்க
 டாமு மீரேழ் சென்றிடும்

மதிமலியு மிததொகையி னயனாபு ணாறுபோய்
 மாண்டபோ தொரு கற்பமாம
 மாறிவரு கற்பமொரு சீகாடிசென் றுனெடிய
 மாறனக் கோர் தினமதாம்
 துதிபரவு மிததொகையி லொருசீகாடி நெடிபமா
 றேனறியே போய் மறைந்தா
 றேகைபோரா பாகனே நீநகைத் தணிமுடி
 தளக்கிடுங் காலமென்பார்
 அதிசமுள பலதேவர் தேவனை தேவர்கட்
 கரசனை டருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(10)

நாயகமயி.மும் நாயகம செய்வனவும்.

வாய்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
 மறைபலாக் குபா புனிதமோ
 பலரடியி லேபுனித மொளிகொள்கண் னாடிக்கு
 மாசினமுற புற மதனிலே
 மேம்படும் பகவீனுக் குப்பிற் புறத்திலே
 மிக்கமட மாத ருக்கோ
 மேனியெல லாமபுனித மாகுமா செளசமொடு
 மேவு வனிதைப் தமக்கும்
 தாய்பிர மதந்தமிழு வெள்ளிவெண் கலமயந்
 தங்க மீயந் தமக்குந்
 தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணஞ்சரம்பல்
 சாரமண் டாது சாணம்
 ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வல்லியே
 யனகனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(11)

அடங்கீதவற்றை யடக்குமுபாயம்.

கொடியபொலி யெருதையிரு மூக்கிலுங் கயிறென்று
 கோத்துவச விர்த்தி கொள்வார்
 குவலயந் தனின்மதக் களிதனை யங்குசங்
 கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
 படியில்விட வரலைமந் திரதந் திரத்தினுந்
 பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
 பாய்பரியை நெடியபகடி வாளமது கொடுநடை
 பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
 விசிவச விர்த்தி கொள்வார்
 மிக்கபெரி யோர்களுங் கோபத்தை யறிவால்
 விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
 தையனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 சறப்பள்ளி சரச தேவனே.

(சஉ)

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
 செய்யகச் சோத மெனவே
 செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
 தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
 முழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
 பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
 பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
 பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
 விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
 வீரவித ரணிக ருக்கும்

மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்வினங் கடுமெ
 ன்ன விரகுளோ நுரை செய்குவார்
 அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டணைவென்ற
 வண்ணிலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(சாட)

குணங் துற்றமாநல்.

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
 மாறாத வல் விடமதாம்
 மகிழ்நன் றனைக்காணி விதமிலா விபசரிப
 மாதருந் கோ விடமதாம்
 மேன்மைகரு நற்சுவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
 மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
 வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபொ ததிலோப
 வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்
 ஈனமிது புன்களில லோர்க்கதிக சபைகாணி
 லேலாத கொடிய விடமா
 மேற்றமில் லாதபி பானிகட் கறமென்னி
 லெந்நாளு மதிக விடமாம்
 ஆனதவ யோகியர்க ளிகயதா மரையுறையு
 மண்ணிலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(சச)

உயர்வன்றித் தாழவும் சிறக்துமிடம்.

வேருமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
 மேன்மைபோர் செய்யி லழகாம்
 விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
 விழைமங்கை செய்யி லழகாம்

தருதாழ்வு வாழ்வெனகு தருமங்க னோச்செய்து
 சாரிலே லோரழக தாந்
 சரீரத்தி லோருன மானமெது வாசிலுஞ்
 சமர்செய்து வரி வழகதாம்
 நகமேவு மககரியி லேறினுந் தவறினு
 நாளுமது லோரழக தாம்
 நாய்க்க லேறினும் விழினுங் கண்டபீர்
 நகைசெய்தழ கன் றென்பர்காண்
 அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மைபனே
 யாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(சுரு)

நல்வினை செய்தோர்.

சுரணெனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
 றுன மிளையா தாதனினேன்
 றந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
 றுப்பழி துடைத்த ரெடி யோன்
 வருபிதர்க் குகவி னேன் நெய்வமே துணையென்று
 மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
 மாறான தந்தையைத் தமைபனைப் பிழைகண்டு
 மாய்த்தாலகன் மகிமை பெற்றோன்
 கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபவி
 கணிச்சியோன் சுழுத்திரை சுதன்
 கருடன் கீரத னுடன்றிறுத் தொண்டனெடு
 கானவன் பிரக லாதன்
 அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா
 மக்கனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(சுகு)

தீவி'னசேயதேவர்.

வாய்சிதழ்வு பேசுமிரு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
வைதுகன றலை போயிரேனான்
மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
மாறாத வடுவாயி னேன்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
சமபத் திழநது மாய்ந்தோன்
றக்கபெரி போதமை வணங்கா மதத்தினுற்
றந்தி வடிவா யலைந்தோன்
மாயனைச் சபையாணி னிரத்தனெரய் தொள்கொணா
பணிமுடி துணிநது மாய்ந்தோன்
வருகுட னெடுதக்க னாராவ தனருருடன்
மகவவழிச் சிசு பாலனும்
ஆயுமறி வானெரெடு சேவாபணி தாளனே
யவனிபுக முருமைமதவே
ளனுதினமு பனதிலினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனை.

(சஎ)

ந ன் ன க ி.

வாவிபல கூபமுட னைருகு சேர்வதாய்
மலைகாத வழியி னுளதாய்
வாழைகுழு கொடுதெங்கு பயிராவ தாய்செந்நெல்
வயல்கள் வாய்க்காலக னுளதாய்
காங்கிம லங்குளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
கவைர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிப பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லமமாடல் பாடலணி மாளிகை
சிறக்கவுளதாய்ச் சற்சனர்

சேருமிட மாகுமோ ஞர்க்கிடத் ததிலதிக
 சீவனமு மே கிடைத்தால்
 ஆவெலொ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
 றறையலா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சஅ)

தீ ந க ரீ.

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
 யில்லில்லி னுக்கு முளதா
 யிணைமுலை திறந்துதந் தலைகிரித் திடுமாத
 ரெங்கு நடமாட்ட முளதாய்க்
 கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
 காய்ச்ச றப்பாத விடமாய்க்
 கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற
 கற்கேணி நீருண்ப தாய்
 மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
 மணியமொன் றுண்டான தாய்
 மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெருவாழ்வு
 வாழ்வதிலு டரு நரகிலே
 ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
 மமலனை யருமைமதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சக)

மு ழு க் கு நா ள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
 வடிவமிரு மழகு போகும்
 வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
 வாரந் தனக் கிடர்வரும்

திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுந்
 செம்பொனுக் குய ஸ்மிவுபோந்
 தேடிய பொருட்டேத மாம்பெள்ளி சனியெண்ணப்
 செல்வமுண் டாயு ஞண்டாம்
 பரிகார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
 பெளமனுக் கான செழுமண்
 பச்சறுகு பொன்னவற் காடுமருத் தூளொளிப்
 பார்க்கவற் காசு மெனவே
 அரிதா வயிர்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேழுழுக்
 கூடுவா ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௫௦)

ம ந த் து வ ன்.

தூதுப் பரிசைநூலுந் காலதே சத்தொடு
 சரீர லட்சண மயிந்து
 தன்வந்தரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமது வாகட மயிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரபோக மேடு பஸ்மம்
 பிழையாது மணரே செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குண வாகடம்
 சோதித்து மூலிகா விதிகண் டிங்கண்டு
 தூய தைலம் லேகியஞ்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
 தோற்றியே யமிர்த கரமாய்
 ஆகிப் பெருங்கேள்வி யுடையனா யுர்வேத
 னாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே

(௫௧)

உண்மை யுணர்த்து.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவிரி
 சூழ் கிரகணஞ் சாட்சியாஞ்
 சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
 நூய மாத்திரை சாட்சியாம்
 ஆதியிற் செய்தகை முண்டில்லை பென்பதற்
 காளடிமை பேசாட்சியா
 மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதனூ
 லரிச்சுவடி பேசாட்சியாம்
 நாதனே மாதேவ நென்பதற கோருதர்
 நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
 நாமேனை மட்சிப்ப துனபர மரிய
 னாளுமாச சனைசெய் சரணத்
 தாதிரா யகமிக்க வேதநா யகலுன
 வண்ணலே யருமை மதலே
 னானுதினமு மனதினனை தருசுதர கிரிவா
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௫௨)

பிறவிக்ருண மாறமை.

கலங்காத சித்தபூஞ் செல்லமுஞ் ஞானமுங்
 கல்வியுங் கருணை வீனாவுங்
 கருதரிய வடிவமும் போகமுந் த்யாகமுங்
 கனரூப முள மங்கையும்
 அலங்காத வீசமும பொறுமையுந் தந்திரமு
 மாண்மையு மமுத மொழியு
 மானவிச் செயலெலாஞ் சனளவா சனையினு
 லாகிவரு மன்றி நிலமேல்
 நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
 னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்

நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள் செயினும் வராது காண்
அலங்கார மாகமலர் நொணைறமா லிகைகுடு
மண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே

(௫௩)

ஊழ் வ லி.

கடலள வுரைத்திவே ரரிபிரம நுருவமுங்
காணும் படிச் சுவைசெய்வார
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி நிலைமை யறிவார்
விடலரிய சீவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத் தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவினைப் பாரெட்டி
விண்மீதி னுந் தாவுவார்
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான் முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௫௪)

ஓப்புயர் வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கனகமக
மேருவுக் கதிக மலையும்
வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
 சூழ்கனற் கதிக சுசியுந்
 தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
 சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
 ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநக
 ரன்ன தானந் தனிலுமோ
 ரதிக்தா னமுமில்லை யென்றுபல நூலெலா
 மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
 ஆதவன் பிரமன்வின் னவர்முனிவர் பரவவரு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(ருரு)

வி.ஸ்சேயல்.

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
 விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
 விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
 விரகிலோ ரவரின் வீணர்
 நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
 நாடியவர் மேற்கவி சொல்வார்
 நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
 நரரைச் சுமக்கு மெனியோர்
 தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரே யவரினுஞ்
 சேரொரு வரத்துமின்றிச்
 செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணனுய்த்
 திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
 டாட்டம் செய்யுப்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுரகிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(ருசு)

உதவியின்றிக் கேடுவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிசூழ வாழ்க்கையு
 முதர ணிலாத நகரும்
 மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெதுகை
 மோனை யில்லாத கவியும்
 காப்பமை விலாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
 கரையிலா நிறை யேரியுங்
 கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
 காரண ணிலாத தெள்வும்
 கோப்புள வினோதமுடை போரருகு புகழாத
 கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
 குளிப்புன னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்று
 கோடியர்ந் தோங்கு தருவும்
 ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன்றாகு
 மையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே,

(௫௭)

இவையே போதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சிலமுஞ் சார்ந்துளோர்
 பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
 பொல்லாத கொலைகள விலாதநன் னெறியுளோர்
 புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
 நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
 நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
 நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
 நதி படிந்திட வேண்டுமோ
 மெய்யாடி னடியரைப் பரவுவோ ருன்பதம்
 விருட்டி வழிபட வேண்டுமோ

வேதியர் தமைப்புகை பண்ணுவோர் வானவரை
 வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ
 லியா றுடன்கமலை சோனா சலந்தில்லை
 யதினே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(ருசு)

அர்ய டாவோரி.

புதினமரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
 பாடுவோர் தூற்றி லொருவர்
 பாமீதி லாயிரத் தொருவாவிதி தப்பாது
 பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்
 தினருமை யறிஞுவோர் பதினா யிரத்தொருவ
 ரினையறிந் திகழ மகிழ்வா
 ளினேற பேர்புவிடி லேயருமை யாகவே
 யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்
 துதிபெருக வருமூன்று கிலமு மறிந்தமெய்த்
 தூயர் கோடியி லொருவரந்
 தொல்லுலகு புகழ்காசி மேகாம் பரங்கைலை
 சூழு மவினாசி பேரூர்
 அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
 யத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(ருசு)

கற்பு மேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
 றனக்கணங் காத நினைபா
 டழற்கதி ரெழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
 சாபங் கொடுத்த செயலான்

மன்னிவள ரழன்முழ்கி யுலகறிய வேதனது
 மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
 மைந்தனைச் சடவந்த விழைவன் றடிந்தவடி
 வாண்மலை யான கனிவாள்
 நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்முழ்கி
 நாடகனை மேவு தயவா
 னுனிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நளாயினி
 நலினமலர் மேல் வைதேகி
 அன்னமென வருசந்தர மகிதுரோ பதையென்ப
 ராதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(30)

கோடி யுடுக்துநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதீவா ரந்தனிற்
 கட்டலாம் புதிய சீலை
 கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
 கடிது நனைவுற் றெழிதரும்
 குறைபடா திடர்வரும் விரியம் போமரிய
 குருதி வாரந் தனக்குக்
 கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புத்தியிற்
 குருவார மதி லணிந்தால்
 மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
 வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
 வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
 வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
 அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(31)

ச த ன ம்.

சொல்லரிப கருடன்வா னரமாவ முஞ்சூறு
 சூகரங் கிரி கலைமான்
 றுய்யபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்குகை
 சொற்பெருக மருவு மாநதை
 வெல்லரிய கரடிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
 னீளங்குமிரு நா வுடுமபு
 மிகவுரைசெ யிவைபெலாம் வலயிருந் திடமாகல்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
 ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
 லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
 லொருதும்ம லாணையிட விருமல்போ கேடென்ன
 வபசருதி சொல்லிவை யெலாம்
 அல்லறரு நல்லவல வென்பாழுதி யோர்பரவு
 மமலனே யருமை மதுவே
 ளனுதினமு மனதினினை சருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி கர தேவனே.

(சு ௨)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நானி சுச்சிலி யோந்திதான்
 நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
 நாடரிய சுரபி மறையோர்
 வரியுமுலை முயலிவை யனைத்தும்வல் மாயிடின
 வழிப்பயண மாகை நன்று
 மற்றுமிவை யன்றியே குசிரையனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல் ளாளா வென்றிடல்
 தருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
 தப்பட்டை மொலிவல் வேட்டுத்

தனிமணி முழக்கெழுத விவையெலா மூர்வழி
தனக்கேக நன்மை யென்பார்
அருணகிர னோதயத் தருணபா னுவையணைய
வண்ணில யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(சுரு)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசி சன்னாசி தட்டான்
றனமிலா வெறுமார்பி முக்கறைபுல் ஹிருதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத் தலை
கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைல மிவைகள்
காணவெதிர் வரவொண றீர்க்குட மெருக்கடை
கனிபுலா லுபய மறையோர்
நலமிகு சமங்கலை கிழங்கு சூதகமங்கை
நாளும் வண்ண னமுக்கும்
நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவை
ணடியெதிர் வர நன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசணியு
மண்ணில யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(சுரு)

உணவில் விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கிரந்த சோறு

செவ்வையில் சிறுக்கரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
 தென்னைவெல் லமலா வக்ஞ்
 சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
 சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
 எவ்வயில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
 மிலகுசுட ரில்லாத ஓ
 ணிவைபெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
 வெனப்பழைய நூலுரை செய்யும்
 ஐவகைப் புலன்வென்ற முடிவின் ணவர்போற்று
 மமலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௬௫)

நம்பொருளிற் துறம்.

பேரான கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்
 பேனமே தோஷ மாகும்
 பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
 பெரிதான தோஷ மாகும்
 சீராத் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
 சீற்றமே தோஷ மாகுந்
 தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாநொன்று
 செய்வ தவர்மேற் றோஷமாம்
 தாராள மாமிகத் தந்துளோர் தாராமை
 தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
 சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
 தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
 ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாநொளிந்
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௬௬)

மனைகோல்வதீது மாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
செல்வமுன் டதினு நலமே
சேரும்வை காசிக்கு மேனா ளரன்புந்
தீரீட்ட தானி யாகா
வெற்றிசொ ளிராகவன் நேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணி சுகம்
மேவிடுங் கன்னியி ரணியன்மாண்ட தாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே
உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
லோங்கு பாரதம் வந்தநா
ஞயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
தத்தநீ மாணை யெரித்தபங் குனிகாது
மாகுமோ வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(காந)

விநீது வாரம்.

செங்கதீர்க் குறவுபேயம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
செய்யொணா துண்ணொணாது
திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
பொங்குபுக னன்மையுண் றெவாம் விருந்துணப்
பொன்னவற் கதிக பகையாம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விஜோதமாய்ப்
போன வுறவுந் திரும்பும்
மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
மனமொத் திருந்த விடமே

வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
 வாய்த்த நாளென் றறியலாம்
 அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனை
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ கர தேவனே.

(சுஅ)

பூப்பு வாரம்.

அருக்கனுக் கதிரோகி யாவணற் சோமனுக்
 கானகற் புடைய ளாவா
 ளங்கார சுற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
 யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்
 திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
 சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
 சீருடைய பார்க்கவற் கதிரோக வதியுமாந்
 திருவு முண்டா யிருப்பாள்
 சுருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைகுவாள்
 காரி வாரத்தி லாகில்
 களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
 காலபல னென்றுரை செய்வார்
 அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(சுக)

பூப்பி லக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
 மாறாது விபசாரி யாம்
 வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
 விதினிற் பிறரை யனைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிருகேந் திரற்கெனிற்
 சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
 செட்டுடைய லேயெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
 டேளினுக் குத் தனுசெனில்
 நெறிசுதைவள் பூருவத் தபாநெறி யுடையளா
 நீண்மகர மான மிலளா
 நிறைபோக வதிக்கும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
 நெடிய பேரறி வுடையளாம்
 அறிவாளர் மடமாதர் தமையயிரி ராசிபல
 னதுவென்ப ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௭௦)

தீவுங் கடலும்.

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
 லட்சம் யோசனை யிதனையே
 நடொறுஞ் சூழ்வதில வந்தி வதைச்சூழ்த
 னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
 மேவுமிது சூழ்வது குசத்தி வதைச்சூழ்தன்
 மிகுமதுக் கட லதனையே
 விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வஞ்சதி வம்மிதனின்
 மேற்கூழ்த நெய்க் கடலதாம்
 பூவிளிது சூழ்தல்சா கத்திவ மிங்கிதைப்
 போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
 போதவது சூழ்தல்சான் மலிதிவ மாந்தயிர்ப்
 புணரி யப்பாலு மப்பால்
 ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
 தரும்புனற் றருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௭௧)

மேலான பொருள்.

சுழிசுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
 தூரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
 சூழ்புவிச் சுரசனா யதிலே விவேகமுள
 துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
 பழுதற்ற வதிருப வதியுமாய்க் கற்புடைய
 பாவையோர் மாணிக்க மாம்
 பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
 பார்க்கிலோர் மரணிக்க மாம்
 ஒழிவற்ற செல்வனா யதிலே தியாகியா
 முசிதனோர் மாணிக்க மா
 முத்தம குலத்துதித் துதிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
 முடையனோர் மாணிக்க மாம்
 அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனே யருமை மதனே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௭௨)

உண்டி யிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புண்ணைபுர கடனற் குருக்கத்தி
 மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
 மாசிலமு துண்ணலா முண்ணுத வோவரசு
 வனசஞ் செழும் பாடலம்
 தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
 சுகதேவ முண் முருக்குச்
 சாருமிவை யன்றெனண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
 தனினுமுண் டிடலொணு தால்
 தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
 சாதங்கள் பல வருந்தல்

சத் துண்டன் மெத்தலு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தலக்கிட மெனப் படுகிடார்
அழிபுடை சூழலகில் வேளாளர் குலதிலக
ஞகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதேவனே.

(எங்)

கவிஞர் வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரிபாத முடனை
யினையிலாச் சேட நென்று
மீவதில் லாதகன லோபிபைச் சபையதனி
லினையிலாக் கர்ண நென்றும்
அழகற்ற வெகுதேர ரூபத்தை யுடையோனை
யதிவடிவ மார நென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரிபாத பேடிதனை
யாண்மைமிகு விஜய நென்றும்
முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
மொழி யரிச்சந்தர நென்றும்
முதுவகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
முறையின்றி யேற்ப தென்னே
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
யமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதேவனே.

(எசு)

கவிஞன்.

தெள்ளயிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
தேன்மடை திறந்த தெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
டெரிந்துரை செய் திறமை யுடனே

விள்ளரிய காவியத் துடபொரு ளலங்காரம்
 விரிவிலக் கண விகற்பம்
 வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
 மிக்கப்ர பந்த வண்மை
 உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
 பொத்ததிக சபை கண்டபோ
 தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
 துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
 அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எரு)

நற்சாஃபு.

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
 கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங்
 கருணையா யவர்கொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
 காது செய்திடு புண்ணியம்
 பேணிபவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
 பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
 பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
 வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
 மேனி செய்திடு புண்ணியம்
 விழைவொடவர் சொற்படி கடந்திட லபிப்பதே
 மிக்க பூருவ புண்ணியம்
 ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எக)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நகரத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
 றீரா தலைச்ச லுண்டார்
 திங்களுக் காகிலுவெகு சுகபோ சனத்தினோடு
 திருமாத் திருநா முண்டாம்
 வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிவிலும்
 வாராது சுகம தென்பார்
 மாசில்பல கலையில்வர் மேன்மையாம் புத்தியெனும்
 வாரத் துடன் கூடினல்
 நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
 நன்மை யுடனே வந்திடும்
 நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
 நல்ல வாரத்தில் வந்தால்
 அன்மநீவு பீடையுண் டாமென்பர் சரியனாக்
 கமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(என)

இந்நே யுடையாவிக் கிது வில்லையெனல்.

பொன்னாசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
 பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
 போதவே சுகியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
 பொதுமாதர் விழி வலையிலே
 எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
 தென்றென்று முறு கல்விமே
 விச்சையுள பேர்க்கதிக சசமேது துயிலேது
 வெளிதா யிருந்து கொண்டே
 பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
 பாரி லொருவர்க் கதிகமே

பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலற்
 பகர்நிரைய மொன் றுளதுகாண்
 அன்னாண் வருகரி யுரித்தனியு மெய்பனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எஅ)

மழைநாட் குறிப்பு.

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
 சீரான பரணி மழையுந்
 தீதில் வைகாசியிற் பூணை கழித்தபின்
 சேரு நாலா நாளினில்
 ஒத்துவரு மழையுமல் வானியிற் றேப்பிறையி
 லோங்கு மேகா தசியினி
 லொளிப்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழையு
 முண்டா யிருந் தாடியில
 பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
 பகரு மாவணி மூலநாள்
 பரிசியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
 பாரில்வெகு வீகோவு முண்டாம்
 அத்தனே பைங்கூவனே மாலையணி மாபனா
 மண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எஆ)

இருநீது முதவாமை.

சமபத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
 சார்பொழு திலாத கிளையேன்
 சபைமுகத் துதவாத கல்வியே நெதிரிவரு
 சமரத் திலாத படையேன்

விமலனுக் குதவாத பூசையே னாருமிருள்
 வேளைக் கிலாத சுடரேன்
 வெம்பசிக்குதவாத வன்னமே வீடுஞ்ஞர்
 வேளைக்கிலாத கலையேன்
 தமதுதளர் வேளைக் கிலாதவோர் மனைவியேன்
 சரசத்திலாத நகையேன்
 சாமரண காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
 நரணிமீ தென்பர் கண்டாய்
 அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
 வாதியே யருமைமதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(அ/ர)

மறையோர் சிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் செளசவிதி
 யொன்று தப்பாது புரிவா
 நுதயாதி யிற்சென்று நீர்படிசு வர்க்கால
 மொருமுன் னி லுக்கு மறவா
 தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பாநாளு
 மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
 யாகாதி கருமங்கள் மந்தர்கிரி யாலோப்
 மின்றியே செய்து வருவார்
 பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மார்க்கமே
 பிழையா திருக்கு மறையோர்
 பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர்மகிமை பெய்வக்
 ளும் பேசுதற் கரிதரிது காண்
 ஓரார் நெடுஞ்சடில வமலனே யெனையாளு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அ/க)

அரசர் சிறப்பு.

மதுரீதி முறைமையும் பரராசர் கொண்டாட
 வருமதிக ரணவீரமும்
 வரள்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
 வாசி மதகரி யேற்றமும்
 கனமா மமைச்சரும் பலமான துர்க்கமுங்
 கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
 கஜரத பதாதிபுந் துரகப்ர வாகமுங்
 கால தேசங்க ளெவையும்
 இனிதா யறிந்ததா னுபதிக ளொடுசமர்க்
 கினையாத தள கர்த்தரு
 மென்றுமவற் றுததன தானிய சமுத்திரமு
 மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
 அனிலோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
 ரரசரா மருமை மதவே
 ானுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(அ 2)

வைசியர் சிறப்பு.

ள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
 நெடிது தூரந் திரிந்து
 ினையுதி மாறர்கள் சலியார்கள் பொருடேடி.
 நீணிலத் தரச புரியும்
 வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
 வருமிடம் வராத விடமும்
 மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுதா றுயிட
 வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்
 ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
 ரளவில் பற்பல சரக்கு

மமைவுறக் கொள்வான்ற பாகணக் கதலனுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ
ழிபொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைய ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(அட)

வேளாளர் சிறப்பு.

1சனாதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லேர் பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லேர் பெறுவதும்
1சனாதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லேர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிச
வளமைபெற் றேர் பெறுவதும்
சைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லேர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்
புசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(அச)

நானுதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிகள் னியல்பு.

1ன்னரசர் வலுமையும் பரராச செண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
கானறிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினோன்
முனாதி பதியாகு வான்

மன்னவர் மனத்தையுந் காலதேசத்தையும்
 வாழ்ஞடி படைத் திறமையும்
 மந்திரா லேகசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
 வளமான மதி மந்திரி
 துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரீகையே
 சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
 தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
 சூரனே சேனாதி பன்
 அன்னையினு நல்லமலை மங்கைபங் காளனே
 யனகனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(அ)

இராச கருணிகர் சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
 வரவிடுப் போன் மனதையும்
 மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
 வருகரத லாமலக மாய்
 விரைவா யறிந்தரசு ரெண்ணிலெண் ணினையள
 விடவெழுத வாசிக்கவும்
 வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புலியின்
 மேன்மை ராயச காரனும்
 கருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
 கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
 கடுகையொரு மலைபாக மலையையொரு கடுகுமாக்
 காட்டுவோன் கருணிக னும்
 அருவாகி யுருவாகி யொளியாகி வெளியாகு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(அ)

கோபத்தின் கோடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே யொன்றையுந் கூடிவர வெட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே மொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யினமான கோபமே பெவரையும்
கூடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறவிழுந் கொண்டுபோய்த் தீயநா
கக்குழியி னிற றள் ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தவிரத் தெனனையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ஶனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரற்றாளி சுர தேவனே.

(அ) (எ)

பல் துறை.

நான் ிரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுமோர்
தககளுக் கவை தழைவுறு
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தயவிலோ ராயுள் பெருகார
மென்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர பால்புலால்
விடுநற் செந்நெ லிவைகள்
வேறொருவர் தன்கிடினு மறுமொழி யறிந்தபேர்
விடைகொடுத் தேகொள்ளு வார
கூன்கனி கிழங்குவிற் கிலையிலை யனைத்தையுந்
தீண்டரிய நீச ரெனினுளு

சீர்பெற வளிப்பரே லிகழாது கைக்கொள்வர்
 சீலமுடை யோரென்ப ரால்
 ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசர தேவனே.

(அ.அ.)

தத்துவத் தீரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
 பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
 புகலரிய கரண நான்கே
 ஓதினோ ரிவையான்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
 ருயர்கால நியதி கலையோ
 டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
 றுரைசெய்யு மோ ரேழுமே
 தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
 றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
 சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
 சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
 ஆகிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசர தேவனே.

(அ.ச)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வனசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளவ
 மலர்நீல மிவை யைந்துமே
 மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
 மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொன் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
 மிகவசோ கந்துயர் கெடும்
 விழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
 மேவுமிவை செயு மவத்தை
 னனைவிலது வேநோக்கம் வேறென்றி லாசையற
 நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
 நெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்பெறுத் திடல்காய்ச்ச
 னேர்தன் மௌனம் புரிசூதல்
 அனையவுயி ருண்டில்லை யென்னலீ ரைந்துமா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கூ0)

மன்மத லுபகாணங்கள்.

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னூரிகரு வண்டின
 மேல்விடுங் கணைக ளலாம்
 விசிகுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
 வேழங் கெடாத விருளாம்
 வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வானொடிய
 வண்மைபெறு கடன் முரசுமாம்
 மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளம்
 மனதே பெரும் போர்க்களம்
 சஞ்சரிக விசைபாடல் குழுதநே யன்கவிகை
 சாரிரதி யேமனைவி யாந்
 ததுகண்மட மாதரிள முலைமகுட மாமல்கு
 நவறா திருக்கு மிடமாம்
 அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரெளி யோர்க்கெலா
 மமுதமே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கூக)

பகைகொளத் தகாதவர்.

மல்ல வ ரமைச்சர்தூர்ச் சனர்கோளர் தூதரோடு
 பாறாத மர்ம முடையோர்
 வலுவர்களு ணீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
 மடையர் மந்திர வாதியர்
 சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்துவோர்
 சூழ் வயித்தியர் கவிதைகள்
 சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரோடுஞ்
 சொற்பனந் தனி லாகிலும்
 நன்னெயி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
 நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
 நாரியோர் பாகனை வேதாக மம்பரவு
 நம்பனே யன்பர் நிதியே
 அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(கூஉ)

இதாக்கீர்த்தீசெய்து பயங்கோள்வன.

ஈ வவசேர் கருமபைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
 சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
 தூயதெங் கின்கனியை யெண்ணுத துட்டரைத்
 தொண்டரைத் தொழு தொழும்பை
 நவைதீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
 நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
 நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
 நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
 புஷ்மீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
 போர் வீரரைத் தூயரைப்.

பேர்தவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ய மிகுபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வா கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே
யாண்ணலே யருமை மதனே
ளனுசினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி கர தேவனே.

(கூட)

ந ரு ம ம்.

பெறுமில்பெறு வித்தலொடு நானோலை நாடொறும்
பிண்ணைக ளருந்திடும் பால்
பேரரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வணுன
மறைமொழிக னாடிதன் னிர்தலைக் கெண்ணெய்பச
வாயினுறை பிணை மடக்கல்
வாழியு முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல் சுண்ணம் புதவுதல்
கிறையுது பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின மணந்
திசுழ்நிலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி.
தேவ ராலய மவுத்தம்
அஃதத்தக்கற் பேபார்க்கன்ன நாலெட் டறங்களுமு
னனின்செய லருமை மதனே
ளனுசினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி கர தேவனே.

(கூச)

இ ல் ல ற ம்.

நந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்

சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வேர்களைத்
 தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
 தீதலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
 தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
 சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமிவை பிழையாது
 தான்புரிந் திட லில்லறஞ்
 சாருநல முடையரான் துறவறத் தோருமிவர்
 தம்முடன் சரியா யிடார்
 அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
 கன்பனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(சூடு)

புராணம்.

தலைமைசேர் பெளடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
 சாரும் வாமன மச்சமே
 சைவம் பெருங்கூர்மம் வருவரா கங்கந்த
 சரிதமே பிர மாண்டமும்
 நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
 நெடியமால் கதை வைணவம்
 நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
 நீடிய புராண நான்காம்
 கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே
 கமலா லயன் காதையாம்
 கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
 கனல்காதை யாக்கி னேயம்
 அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு சும்புனையு
 மத்தனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(சூகூ)

பு க ழி ச் சி.

பருகாத வழ்தொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
 பாரின் மறையாத நிதியம்
 பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டீலராத
 பண்புடைய பங்கே ருகம்
 கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
 காலி லுறையாத சீயங்
 கருதரிய விக்ஞுண மனைத்துமுண் டானபேர்
 காசினியி லருமை யாகும்
 தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
 ழீரிதய மீகை வதனந்
 திடமான வீரமிவை யென்றறிசு வரர்களிச்
 செகமெலாங் கொண்டாட வே
 அருள்கற்ப தருவென்ன வோங்கடுந் தானதுரை
 யாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(௯௭)

தீருமா லவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்
 சுருதிதந் தது மச்சமாஞ்
 சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்போற்
 சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
 போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
 பொல்லாத கனக னுயிரைப்
 போக்கியது நரசிங்க மூலகளந் தோங்கியது
 புனித வாமன மூர்த்தியாம்
 ஏழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
 னிரவிசூலம் வே ரறுத்தோ

வேள்பரசி ராமன்வரு கண்ணனெடு பலராம
 னிப்புளி பயந் தவிர்த்தோர்
 அமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
 மரிவடிவ மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(க௮)

சி வ ழ ி த் தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
 பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
 பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லியைவென்ற
 பெம்மான் புரந் தகித்தோன்
 மறமலி சுலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
 வெளவினோன் விரே சுரன்
 மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமைபாகல்
 வனசரன் கங்கா ளனே
 விநன்மேவு சண்டேச ரகூகன் கடுமாந்தி
 மிக்கசக் சுர முதவினோன்
 விராயகற் கருள்செய்தோன் சூகனுமை யுடன்கூடி
 மிளிர்ரக பாதன் சுகன்
 அழிவரிய தகவினா மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
 மைபனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(க௯)

கவி வணக்கம்.

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
 மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
 மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலகூடி
 மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலமெருக் கொடுவனத் துட்புனை பச்சறுகு
 செம்முள்ளி மலர் சூடவே
 சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா
 தேவ தேவா தெரிந்தே
 கலைவல ருரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
 கவிராய னாகு மென்புன்
 கவிபையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
 கடனாகு மடனாக மும்
 அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனைபு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி கர தேவனே.

(க00)

அறப்பளிகரசதக

மு ற் றி ற் று.

அம்பலவாணன் அடியிணைவாழ்க.

உ
முருகன்மணை.

குருபாத தாசர் அவர்கள்

செய்தருளிப்

திருப்புல்வயல்

குமரேச சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டே,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905

உ
சிவமயம்.

குமரேச சதகம்.

கா ப் பு.

பூமேவு புல்லைப் பொருந்தும் ரேசர்தம்மேல்
தேமே வியசதகஞ் செப்பவே—கோமேஷிக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கம்பகும்பத் தைந்துகரக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கர்ப்பு.

அழைவயடக்கம்.

மாரிக்கு நிகரென்று பனிசொரிதல் போலவு
மனைக்கு நிக ரென்று சிறுபெண்
மணல்வீடு கட்டுவது போலவுஞ் சந்திரன்முன்
மருவுமின் மினிபோ லவும்
பாருக்கு ணல்லோர்மு னேபித்தர் பலமொழி
பகர்ந்திடுஞ் செயல் போலவும்
பச்சைமயி லாடுதற் கிணையென்று வான்கொழி
பாரிலா தெல் போலவும்
பூரிக்கு மினியகா வேரிக்கு நிகரென்று
போதுவாய்க் கால் போலவும்
புகல்சிப்பி முத்துக்கு நிகராப் பனிங்கைப்
பொருந்த வைத்தது போலவும்
வாரிக்கு முன்வாழி பெருகல்போ லவுமின்சொல்
வாணர்மு னுகந்து புல்லை
வாலகும் ரேசர் மேற் சதகம் புகன்றனன்
மனம்பொறுத் தருள் புரிகவே.

குமரேச சதகம்.

நூல்.

குமரேசர் மகிமை.

பூமிக்கோ ராறுதலை யாய்வந்து சரவணப்
 பொய்கைதனில் வினையாடி யும
 புனிதாக்கு மந்த்ரவுப தேசமொழி சொல்லியும
 போதனைச் சிறையில் வைத்தும்
 செமிக்க வரிகரப் பிரமாதி கட்டுஞ்
 செஞ்சுக்கமுடி யாவ சுரணைத
 நெகங் கிழித்துவடி வேலினு லிருகூறு
 செய்தமரர் சிறைத விடத்தம
 மேக்கு ளனபரிட ருற்றசம யந்தனி
 வினைக்குமுன் வந்து தனியும
 ந்தமுமெய்த் துணையாய் விளங்கலா லுலகி லுனை
 ந்கரான தெய்வ முண்டோ
 மாமிக்க கேன்பருகு பூங்கடம் பணியுமணி
 மாபனை வள்ளி கணவா
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(க)

அந்நண ரியல்பு.

குறைமாத் காயத்ரி யாதசெப மகிமையுங்
 கூறுகரு திப் பெருமையுங்
 கோதிலா வாகமபு ராணத்தின் வளமையும்
 குலவுயா காதி பலவும்
 முறையா நடத்தலாற் சகலதி வினைகளையு
 முளரிபோ லேதகிப் பார்
 முதன்மைபெறு சிலைசெம்பு பிருதுவிசு ளிற்பெறவ்
 மூர்த்தமுண் டாக்குவிப் பார்
 சிறையாக நீதிநெறி வழுவார்க ளாகையா
 வீண்மமை பொழிந் திடுவதும்

நிலமது செழிப்பது மரசர்செங் கோல்புரியு
நிலையுமா தவர்செய் தவழும்
மறையோர்க ளாலைவி ளங்குயிள் வுலகத்தின்
மானிடத் தெய்வ மிவர்காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே.

(உ)

வரச ரியல்பு.

குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனே
குற்ப்பறிதல் சத்ய வசனங்
கொடைநித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாந்தெபொறை
கோடாத சதுரு பாயம்
படிவிரா ரணையொடு ப்ரதானிதள கர்த்தரைப்
பண்பறிந் தேய மைத்தல்
பல்லுயிரெ லாந்தன் னுயிர்க்குநிக ரென்றே
பரித்தல்குற் றங்கள் கனேதல்
துடிபெறு தனக்குறுதி யானநட் பகமின்மை
சுருணமொடு கல்வி யறிவு
தோலாத காலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு
துஷ்டநிக் ரக செளரியம்
வடிவுபெறு செங்கோ னடத்திவரு மரசர்க்கு
வழுவாத முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே.

(ஈ)

வணிக ரியல்பு.

கொண்டபடி போலும்விலை பேசிலா பஞ்சிறிது
கூடிவர நய முரைப்பார்
கொள்ளுமொரு முதலுக்கு மோசம்வ ராதபடி
குறுகவே செலவு செய்வார்

வண்டப் பூரட்டர்தா முறிதந்து பொன்னடகு
 வைக்கினுங் கடனீந்தி டார்
 மருவுநா னையமுளோர் கேட்டனுப் புகினுமவர்
 வார்த்தையிலெ லாங்கொடுப்பார்
 கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்தே
 கணக்கிலனு வாகிலும் விடார்
 காசுவி ணிற்செலவி டாருசித மானதிற்
 கனதிரவி யங்கள் விடுவார்
 மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற
 வணிகர்க்கு முறைமை யிதுகான்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

வேளாள ரியல்பு.

நல்லதே வாலயம் பூசனை நடப்பது
 நாடோறு மழைபொழிவ தும்
 நாடியத போதனர்கண் மாதவம் புரிவது
 நவில்வேத வேதிய ரெலாஞ்
 சொல்லரிய யாகாதி கருமங்கள் செய்வதுந்
 தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ்
 சுபசோ பனங்களுங் கொற்றவாகள் செங்கோ
 றுலங்குமனு நெறி முறைமையும்
 வெல்லரிய சுகிர்தமொடு வர்த்தகன் கொள்விலையும்
 விற்பனையு மதிக புகழும்
 மிக்கவதி காரமுந் தொழிலாளர் சீவனமும்
 வீரரண சூர வலியும்
 வல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியின்
 வாழ்வினான் விளைவ வன்றோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

பிதாக்கள்.

தவமதுசெய் தேபெற் நெடுத்தவன் முதற்பிதா
 தனைவளர்த் தவனொரு பிதா
 தபையாக வித்தையைச் சாற்றினவ நொருபிதா
 சார்ந்தசற் குருவொரு பிதா
 அவம,றுத் தாள்கின்ற வரசொரு பிதாநல்ல
 வாபத்து வேளை தன்னி
 லஞ்சலென் றுற்றதயர் தீர்த்துளோ நொருபிதா
 வன்புளமு னொருபிதா
 கவளமிடு மனைவியைப் பெற்றுளோ நொருபிதா
 கலிதவிர்த் தவனொரு பிதா
 காசினியி லிவ்வாநித தம்பிதா வென்றுளங்
 கருதுவது நீதி யாகும்
 மவுலிதனின் மதியரவு புனைவிமல ருதவுசிறு
 மகலையென வருகுரு பரா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(சு)

ஒன்றை யொன்று பற்றியிருப்பன.

சுத்தியந் தவறா திருப்பவ ரிடத்தினிற்
 சார்ந்துதிரு மா திருக் குஞ்
 சந்ததந் திருமா திருக்கும் விடந்தனிற்
 றனதுபாக் கியமிருக் கும்
 மெய்த்துவரு பாக்கிய மிருக்கும் விடந்தனில்
 விண்டுவின களையிருக் கும்
 விண்டுவின களைபூண் டிருக்கும் விடந்தனின்
 மிக்கான தையிருக்கும்
 பத்தியுட னினியதைய யுள்ளவ ரிடந்தனிற்
 பகர்தரும மிகவிருக் கும்

பகர்தரும முள்ளவ ரிடந்தனிற் சத்துரு
 பலாயனத் திறலிருக் கும்
 வைத்திசை மிகுந்ததிற லுள்ளவ ரிடத்தில் வெகு
 மன்னுயிர் சிறக்கு மனறோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(எ)

இவர்க்கீவர் நோயமெனல்.

ஆதுலர்க் கன்னங் கொடுத்வாக னேதெய்வ
 மன்பான மாணுக் கருக்
 கரியகுரு வேதெய்வ மஞ்சினோர்க் காபத
 தகற்றினே னேதெய்வமாம
 காதலுறு கற்புடைய மங்கையா தமக்கெலாங்
 கணவனே மிக்க தெய்வங்
 காசினியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாங் குடிபரபு
 காக்குமன் னவர்தெய்வ மாம்
 ஐதரிய பிள்ளைகட் கன்னைதந் தையர் தெய்வ
 முயர்சாதி மாந்தர் யார்க்கு
 முறவின்முறை யார்தெய்வம் விசுவாச முள்ளபேர்க்
 குற்றசிவ பத்தர் தெய்வம்
 மாதையி னாற்குத் திரர்க்குமறை யோர்தெய்வம்
 வானவர்க் குத்தெய்வ நீ
 மயிலேறி விளையாடு குகனே புல்வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அ)

இவர்க்கீ நினைவெனல்.

ஞானநெறி யாளர்க்கு மோகூத்தி லேரினைவு
 நல்லறிவு னோர் தமக்கு
 நாடொறுந் தருமத்தி லேரினைவு மன்னர்க்கு
 ராச்சியந் தன்னி னினைவு

ஆனகா முகருக்கு மாதர்மே லேநினைவு
 வஞ்சாத திருடருக் கிங்
 கனுதினங் களவிலே நினைவுதன வணிகருக்
 காதாய மீது நினைவு
 தானமிகு குடியான ருக்கெலாம் வேளாண்மை
 தனிநினைவு கற்ப வர்க்குத்
 தசுகல்வி மேனினைவு வேசியர்க் கினியபொரு
 டருவோர்கண் மீது நினைவு
 மானபர னுக்குமரி யாதைமே னினைவேற்கு
 மாறாதுன் மீது நினைவு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(க)

இவர்க்கிது வில்லையெனல்.

வேசைக்கு நிசமில்லை திருடனுக் குறவிலை
 வேந்தற்கு நன்றி யில்லை
 மடியற்கு விலைமாதர் மீதுவங் கணமிலை
 மிலேச்சற்கு நிறைய தில்லை
 ஆசைக்கு வெட்கமிலை ஞானியா னவனுக்கு
 ளகமில்லை மூர்க்கன் றனக்
 கன்பில்லை காமிக்கு முறையிலை குணமிலோற்
 கழகில்லை சித்தசுத்தன்
 பூசைக்கு நவிலங்க சுத்தியிலை யாவுமுணர்
 புலவனுக் கயலோ ரிலை
 புல்லனுக் கென்றுமுசி தானுசித மில்லைவரு
 புலையர்க் கிரக்க மில்லை
 மாசைத் தவிர்த்தமதி முகதெய்வ யானையொடு
 வள்ளிக் கிசைந்த வழகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கஉ)

இப்படிப்பட்டவ ரீவரோனல்.

நியாயநெறி தவறாம லுலகபரி பாலன
 நடத்துமவ னேயரச னும்
 ராசயோ சனைதெரிந் துறுதியா கியசெய்தி
 நவிலுமவ னேமந்திரி
 நேபமுட னேதன் சரீரத்தை யெண்ணாத
 நிர்வாகி யேசுர னும்
 நிலைபெறு மிலக்கண மிலக்கிய மறிந்துசொலு
 ந்புணகவி யேகவிஞ னும்
 ஆயதொரு வாகடந் தாதுவினி தானமு
 மறியுமுதி யோன் வைத்திப
 எனகமின்றி மெய்புணர்ந் தைகம்புல நொழித்துவிட்
 டவனெமெய்ஞ் ஞானி யெனலாம்
 மாயவர் சகோதரி மனோன்மணிக் கன்பான
 வரபுத்ர வடிவேல வா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கக)

விரைந்தடக்கத் தருவன விவையெனல்.

அக்கினியை வாய்முந்து தூர்ச்சனரை வஞ்சமனை
 யானைவளர் பயிர்கொள் களையை
 யஞ்சா விரோதிகளை யனிபாய முடையோரை
 யகிர்த்தியப் பெண்க ளார்ப்பைக்
 கைக்கினிய தொழிலாளி யைக்கொண்ட வடிமைமையக்
 களவுசெய் யுந் திருடரைக்
 கருதிய விசாரத்தை யடக்கமில் பவிசையைக்
 கடிதான கோபந் தனை
 மெய்க்கினித லாப் பிணியை யவைபுதா சீனத்தை
 வினைமுண்டி டுஞ் சண்டையை

விஷ்ணேறு கோரத்தை யன்றடக் குவதலான்
 மிஞ்சவிட லாகாது காண்
 மைக்கினிய கண்ணிருற வள்ளிதெய் வாணையை
 மணஞ்செய்த பேரழக னே
 மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே

(கஉ)

இவர்கீக்து துரும்பெனல்.

தாராளமாகக் கொடுக்குந் தியாகிக
 டமக்குநற் பொரு டுரும்பு
 தன்னுயிரை யெண்ணுத சூரனுக் கெதிராளி
 தளமெலா மொரு துரும்பு
 பேரானபெரியருக் கற்பரது கையினிற்
 பிரயோச னந் துரும்பு
 பெரிதான மோகூசிந் தணையுள் ளவர்க்கெலாம்
 பெண்போக மொரு துரும்பு
 தீராத சகலமும் வெறுத்ததுற விக்ருவிறல்
 சேர்வேந்த னொரு துரும்பு
 செய்யகலை நாமகள் கடாகூழமுள் ளோர்க்கெலாஞ்
 செந்தமிழ்க் கவி துரும்பாம்
 வாராரு மணிகொண்டுகலை வள்ளிதெய் வாணையை
 மணம்புணரும் வடி வேலவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கங)

இதனை விளக்குவ த்துவேனல்.

பகல்விளக் குவதிரவி நிசிவிளக் குவதுமதி
 பார்விளக் குவது மேகம்
 பதிவிளக் குவதுபெண் குடிவிளக் குவதரசு
 பரிவிளக் குவது வேகம்

இகல்விளக் குவதுவலி நிறைவிளக் குவதுநல
 மிசைவிளக் குவது சதீபு
 ரிடம்விளக் குவதுகுடி யுடலவிளக் குவதுண்டி
 யினியசொல் விளசுவ தருள்
 புகல்விளக் குவதுகொடை தவமவிளக் குவதுநிபு
 பூவிளக் குவது வாசம்
 பொருள்விளக் குவதுதிரு முகம்விளக் குவதுநகை
 புத்தியை விளக்குவது நூல
 மகம்விளக் குவதுமறை சொல்விளக் குவதுநிசம
 வாவிபை விளக்குவது நீர்
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயலீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (கச)

பிறப்பிட நன்மையால் நன்மை பெறும்.

சிங்கார வனமதி லுதிப்பினுங் காகமது
 திஞ்சொல்புகல் குயிலாகு மோ
 திரையெறியும் வானியிற் பூததாலு மேகொட்டி
 செங்கஞ்ச மலராகு மோ
 அங்கான கத்திற் பிறந்தாலு முயலான
 தானையின் கன்றாகு மோ
 வாண்மையா கியநல்ல குடியிற் பிறந்தாலு
 மசடர்பெரி யோராவ ரோ
 சங்காடு பாற்கடல் பிறந்தாலு நத்தைதான்
 சாலக்கி ராம மாமோ
 தடமேவு கடனீரி லேயுப்பு விளையினுரு
 சாரசர்க் கரையாகு மோ
 மங்காத செந்தமிழ்க் குறுமுனிக் குபதேசம்
 வைத்தமெய்ஞ் ஞான குருவே
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயலீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (கரு)

பலர்க்கும் பயன்படுவன.

கொண்டல்பொழி மாரியு முதாரசந் குணமுடைய
 கோவுழ முணியி நீருங்
 கூட்டமிடு மம்பலத் துறுதருவி நீழலுங்
 குடிவளர் விவசாய மும்
 கண்டவர்க ளெல்லாம் வரும்பெருஞ் சந்தியிற்
 கனிபல பழுத்த மரமுங்
 கருணையுட னேவைத் திடுந்தணிர்ப் பந்தலுங்
 காவேரி போலூற்ற மும்
 விண்டலத் துறைசந்தி ராதித்த கிரணமும
 வீசுமா ருத சீதமும
 விவேகமெனு நல்லோ ரிடத்திலுறு செல்வமுப
 வெகுசுவர்க் குபகார மாம்
 வண்டிமிர் கடப்பமலர் மாலையணி செங்களப
 மார்பனே வடிவேல வா
 மயிலேறி வீளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கக)

தாமழியினுங் துணமழியாநவை.

திங்கமா னதுதழலி னின்றிருகி மறுகினுந்
 தன்னொளி மழுங்கி டாது
 சந்தனக் குறடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலுமோ
 தன்மணங் குன்றி டாது
 பொங்கமிகு சங்குசெந் தழலில்லெந் தாலுமோ
 பொலிவெண்மை குறை வுறது
 போதவே காய்ந்துநன் பால்குறுகி னுலும
 பொருந்துசுவை போய் விடாது
 துங்கமணி சாணையிற் றேய்ந்துவிட் டாலுந்
 துலங்குகுண மொழியாது பின்

ரென்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்களது
 தூயிறை தவறாகு மோ
 மங்களசுல் யாணிசுற மங்கைசுர குஞ்சரியை
 மருவுதிண் புயவாசனே
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(க௭)

நாகில் வீழ்வேரி.

மன்னரைச் சமரில்விட் டோடினவர் குருமொழி
 மறந்தவா கொலைப் பாதகர்
 மாதா பிதாவைநிந தித்தவாகள் பரதார
 மருவித் திரிந்த போகள்
 அன்னங் கொடுத்தபே ருக்கழிவை யெண்ணினை
 ராசடக் கிய வமைச்ச
 ராலய மிகழ்ந்தவர்கள் விசுவாச காதக
 ரருந்தவா தமைப்பழித் தேர்
 முன்னுதனி யாய்ச்செய்த நன்றியை மறந்தவர்
 புகஸ்துதி வழக் குரைப்போர்
 முற்றுசிவ பத்தரை நடுங்கச் சினத்தவர்கண்
 முழுதுமெபா புரைசொல்லு வேர்
 மன்னொருவர் வைத்தபொரு ளபகரித்தோ ரிவர்கண்
 மாநாகில் வீழ்வ ரன்றோ
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(க௮)

ச ரீ ர க க ம்.

மாதத் திரண்டுவிசை மாதரைப் புல்குவது
 மறுவறுனி ரோசனந் தான்
 வருஷத் திரண்டுவிசை தைலந் தலைக்கிடுதல்
 வாரத் திரண்டு விசையாம்

முதறிவி னொடுதனது வ'பதினுக் கிளைபவொரு
 மொய்குழ லுடன்சை யோகம்
 'முற்றுதயிர் காய்ச்சபா னீர்மோ ருருக்குநெய்
 முதிரா வழுக்கை யிளநீர்
 சாதத்தி லெவளவா னாலும் புசித்தபின்
 ருகந் தனக்கு வாங்கல்
 தையயாக வுண்டபி னுலாவலிவை மேலவர்
 சரீர சுக மாமென்பர் காண்
 மாதவகு மாரிசா ரங்கத் துதித்தகுற
 வள்ளிக் குகந்த சரசா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கக)

யார்கீது மனுபோகம் விடாமை.

தேசபெறு மேருப்ர தகூணஞ் செய்துமதி
 தேகவடு நீங்க வில்லை
 திருமா லுறங்கிடுஞ் சேடனுக் குவணன்
 செறும்பகை யொழிந்த தில்லை
 ஈசன் கழுத்திலுறு பாம்பினுக் கிராவே
 றிலாமலே வாயு வாகு
 மினியகண் னாகவரு பரிதியா னவனுக்கி
 ராகுவோ கனனி ரோதி
 ஆசிலாப் பெரியோ ரிடத்தினி லடுக்கினு
 மமைத்தபடி யன்றி வருமோ
 வவரவர்க ளனுபோக மனுபவித் திடல்வேண்டு
 மல்லால் வெறுப்ப தெவரை
 வாசவனு மும்பரண வரும்விசய சயவென்று
 வந்துதொழு தேத்து சரண
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(20)

இதுவின்றி யீது சிறவாதெனல்.

குருவிலா வீத்தைகூ ரறிவிலா வாணிபங்
 குணமிலா மனைவி பாசை
 பூய நல மிலாநாடு நீதியில் லாவரசு
 குஞ்சரமி லாத வெம்போர்
 திருவிலா மெய்த்திறமை பொறையிலா மாதவர்
 தியானமில் லாத நிஷ்டை
 திபமில் லாதமனை சோதரமி லாதவுடல்
 சேகரமி லாத சென்னி
 உருவிலா மெய்வளமை பசியிலா வுண்டிபுக
 ஹண்மையில் லாத வசனம்
 யோசனையி லாமந்திரி தைரியமி லாவீர
 முதலியில லாத நட்பு
 மருவிலா வண்ணமலர் பெரியோ ரிலாதசபை
 வையத் திருந்தென் பயன்
 மயிலேயி னினையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலேமேவு குமரேச னே.

(உக)

பாகுக்கப்படாதவ ரீவரேனல்.

அரசர்பகை புந்தவம் புரிதபோ தனர்பகையு
 மரியகரு ணீகர் பகையு
 மடுத்துக் கெடுப்போர் கொடும்பகையு முட்பகையு
 மருளிலாக் கொலைஞர் பகையும்
 விரகுமிகு மூரிலுள் ளோருடன் பகையுமிகு
 விகடப்ர சங்கி பகையும்
 வெகுசனப் பகையுமந் திரவாதி யின்பகையும்
 விழைமருத் துவர்கள் பகையும்
 உரமருவு கவிவாணர் பகையுமா சான்பகையு
 முறவின்முறை யார்கள் பகையு

முற்றதீர வியமுனோர் பகையுமந் திரிபகையு
மொருசிறிது மாகாது காண்
வரநதியின் மதலையென வினியசர வணமிசையில்
வருந்ருண சிறு குழவியே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(2உ)

பேயெனப்படுவோ ரீவனெனல்.

கடனுதவு பேர்வந்து கேட்கும்வே னையினமுகந்
கடுகடுக் கின்ற பேயுந்
கனமருவு பெரியதனம வந்தவுட னிறுமாநது
கண்விழிக் காது பேயும்
அடைவுடன சத்துருவின் பேச்சைவிச வாசித்
தகப்பட் பிழனற பேயு
மாசைமனை யானுக்கு நேசமா யுண்மைமொழி
யானதை யுரைத்த பேயும்
இடரிலா நல்லோர்கள் பெரியோர்க னேச்சற்று
மெண்ணு னுரைத்த பேயு
மினியபரி தானத்தி லாசைகொண் டொருவந்
கடுக்கண்டெய் திட்ட பேயும்
மடமனை யிருக்கப் பரத்தையைப் புணர்பேயும்
வசைபெற்ற பேய்க ளன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(2ங)

அவ்வவ்வினத்தி லுயர்நீடுவ.

தாருவிற் சந்தான நதியினிற் கங்கைவிர
தத்தினிற் சோம வாரந்
தகைபெறு விலத்தினிற் காஸ்மீர கண்டந்
தலத்திற் சிதம்பர தலம்

சீருலவு ரிஷிகளில் வசிட்டர்பச விற்காம
 தேனுமுனி வரினா ரதன்
 செல்வநவ மணிகளிற் றிகழ்பதும் ராகமணி:
 தேமலரி லம்போ ருகம்
 பேருலவு கற்பினி லருந்ததி கதித்திடு
 பெலத்தின்மா ருகம் யானையிற்
 பேசிலை ராவதந் தமிழினி லகத்தியம்
 பிரணவம் மந்திரத் தில்
 வாரிதியி லேதிருப் பாற்கடல் குவட்டினின்
 மகாமேரு வாகு மன்றோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு ருமேச னே.

(௨௪)

அவாவர்கீதப் பெலமாவன.

அந்தணர்க் குயர்வேத மேபெலங் கொற்றவர்க்
 கரியசௌ ரியமே பெல
 மானவணி கர்க்குரிதி யேபெலஞ் சூத்திரர்க்
 காயினே ருழவே பெலம்
 மந்திரிக் குச்சது ருபாயமே பெலநீதி
 மாணுக்கு நடுவே பெலம்
 மாதவர்க் குத்தவசு பெலமடவி யர்க்குரிறை
 மானமிகு கற்பே பெலம்
 தந்திர மிகுத்தகன சேவகர் தமக்கெலாஞ்
 சாமிகா ரியமே பெலஞ்
 சான்றவாக் குப்பொறுமை யேபெலம் புலவோர்
 தமக்குரிறை கல்வி பெலமாம்
 வந்தனை செய்யும்பூசை செய்பவர்க் கன்புபெலம்
 வாலவடி வான வேலா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு ருமேச னே.

(௨௫)

இருந்தும் பயன்படாதவை.

திருநாததி ஓடுவீசெய் யாதநட் பாளர்பின்
 றந்தெனத ராம லென்ன
 தராதா மயிந்துமுறை செய்பாத மன்னரைச்
 சார்த்தென்ன நீங்கி லென்ன
 பெருமையுட னுண்மையில் லாதவொரு பிள்ளைபட்
 பெற்றெனபெ ரும லென்ன
 பிரியமா யுள்ளன்பி லாதவர்க ணேசம்
 பிடித்தெனவி டுக்கி லென்ன
 தெருளாக மானமில் லாததொரு சீவனஞ்
 செப்தெனசெ யாம லென்ன
 தேகமென வருபவர்க் கியாத செல்வஞ்
 சிறத்தெனமு றிந்து மென்ன
 மருவினமை தன்னிலில் லாதகன் னிகைப்பீட
 வந்தெனவ ராம லென்ன
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயன்டு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(உச)

உபகார மில்லாதவை.

கடனீர் மிகுந்தென்ன லொதிதான் பெருத்தென்ன
 காட்டிலவு மலரினென்ன
 கருவேல் பழுத்தென்ன நாய்ப்பால் சுரந்தென்ன
 கானின்மழை பெய்து மென்ன
 அடர்கழுதை லத்திரில மெல்லாங் குயிந்தென்ன
 வரியகுண மில்லாத பெண்
 னாழகா யிருந்தென்ன வாஸ்தான கோழைபல
 வரியநா லோதி பென்ன
 திடமினிய பூதம்வெகு-பொன்காத் திருந்தென்ன
 திறன்மிகுங் கரடி மயிர்சூன்

செய்வாகி நீண்டென்ன வஸ்தரபு ஷண்மெலாஞ்
 சித்திரத் துற்று மென்ன
 படமிஞர் தெவருக்கு முபகாச மில்லாத
 வம்பர்வாழ் வுக்கு நிகராம்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(2௭)

பந்ரெனப் படுளோர்.

தன்பெருமை சொல்லியே தன்னைப் புகழ்ந்தபநர்
 சமர்கண் டொளிக்கும் பநர்
 தக்கபெரி யோர்புத்தி கேளாத பநர்தோழர்
 தம்மொடு சலிக்கும் பநர்
 பின்புகா னாவிடந் தன்னிலே புறணிபல
 பேசக் களிக்கும் பநர்
 பெற்றதாய் தந்தைதாய் படவாழ்ந் திருந்தபநர்
 பெண்புத்தி கேட்கும் பநர்
 பொன்பண மிருக்கவே போயிரக் கின்றபநர்
 பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் பநர்
 புலியோர் நடத்தை யிகழ்ந்தபநர் தன்மனைவி
 புணர்தல்வெனி யாக்கும் பநர்
 மன்புணரும் வேசையுடன் விபசரிக் கின்றபநர்
 மனிதரிற் பதரென்பர் காண்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(2௮)

காணவிடிந் றுயரப்படுமவை.

இவிகா னாவசை மாரிகா னாதபயி
 ரிந்துகா னாத குமுத
 மேந்தல்கா னாடு ககைகன்கா னாவோட்
 மின்சொல்கா னாவி ருந்து

சரபிகா னாதகன் நன்னிகா னாமதலை
 சோலைகா னாத வண்டு
 தேதாழ்கா னாதேயர் கலைக்கா னாதமான்
 சோடுகா னாத பேடு
 தூவர்கா னாதசபை தியாகிகா னாவயிருர்
 கொழுநர்கா னாத பெண்கள்
 கொண்டல்கா னாதமயில் சிறுவர்கா னாவாழ்வு
 கோடைகா னாத குயில்கள்
 வரவுகா னாதசெல விலவயெலாம் புவிமீதில்
 வாழ்வுகா னாவிளமை யாம்
 மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(2௬)

வியாதி மூலங்கள்.

கல்லினான் மயிரினான் மீதுண் விரும்பலாற்
 கருதிய விசாரத்தி னாற்
 கடுவழி நடக்கையான் மலசல மடக்கையாற்
 கனிபழங் கறுப்புண்ண லால்
 நெல்லின லுமியின லுண்டபின் மூழ்கலா
 னித்திரைக ளில்லாமை யா
 னீர்ப்பகையி னாற்பனிக் காற்றி லுட னோதலா
 வீடுசரு கிலையூற லால்
 மெல்லிரல் லார்கலவி யதிகமுன் விரும்பலால்
 வீழ்மலஞ் சிக்குகையி னான்
 மிகுசமை யெடுத்தவா லிளவெயிற் சாய்தலான்
 மெய்வாட வேலை செயலால்
 வல்லிரவி லேதயிர்கள் சருகாதி யுண்ணலால்
 வன்பிணிக் கிடமென்பர் காண்
 மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே

(௩௦)

சேத்துஞ் சாகாதவர்.

அனைவர்க்கு முபகார மாப்வாவி கூவமுன்
 டாக்கினோர் நீதி மன்ன
 மழியாத தேவாலயங்கட்டி வைத்துனோ
 சகரங்கள் செய்த பெரியோர்
 தனைமொப்பி லாப்புதல்வனைப்பெற்ற பேர்பொருது
 சமாவென்ற சுத்த வீரர்
 தரணிசுனி லிலைசீர்க வெந்நாளு மாறாத
 தருமங்கள் ரெய்து பேர்கள்
 கனவித்தை கொண்டவர்க ளோயாத கொடையாளர்
 காவியஞ் செய்த கவிஞர்
 கற்பினின மிதூத்துவொரு பத்தினி மடந்தையைக்
 கடிமணஞ் செய்தோர்க ளிம
 மனிதர்கள் சரீரங்கள் போகினுஞ் சாகாத
 மனிதரிவ ராகு மன்றோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வமனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௩௬)

சாகாதீருத்துஞ் சேத்தவர்.

மாறாத வறுமைபோர் திராத பிணியாளர்
 வருவேட் டகத்தி லுண்போர்
 மனைவியை வழங்கியே சீவனஞ் செய்குவோர்
 மன்னுமொரு ராச சபையில்
 தூறுக நிறைதசெய் துய்குவோர் சிவிகைகள்
 சுமந்தே பிழைக்கின்ற பேர்
 தெலையா விசாரத் தழுந்துவோர் வார்த்தையிற்
 சோர்வுபட லுற்ற பெரியோர்
 தீருக மனைபா டனக்கஞ்சி வந்திடு
 விருந்தினை யொழித்து விடுவோர்

ஃபட்டன் செல்லாத விவகார மதுகொண்டு
மிக்கரபை யெறு மசடர்
பாருக விவரெலா முயிருடன் செத்தசவ
மாகியொளி மாய்வர் கண்டாய்
மலிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே.

(௩2)

சிறிதும் பயன்படாதவர்.

பதராசி பங்கன விபூதிவிளை விக்ஞம்
பழமைபெறு சுவராகி லும்
பலநஞ்சு மறைவாகு மாடுரிஞ் சிமெலம்
பன்றிகட் குப்போக மாம
கசநிநு கடாவென்னி லுழுதுபுவி காக்கும்வன்
காநையும பொதி சுமஞ்சங்
கல்லெனிற் றேவர்களு மாலபமு மாம்பெருங்
காவபுற்று மாவ மலையாம
புறநிலச் சலமாகி லுருசிலர்க் குதவிசெயு
மிதிவுறு குரங்காபி னு
மிககங் பிடித்தவர்க் குதவிசெயும் வாருகோ
லேற்றமா ளினை விளநதம
பதமது மிகும்பரம லோபரா லுபகார
மற்றொருவ ருக்கு முண்டிடா
மலிலேறி விளையாடு குகனேபுல வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே.

(௩௩)

உலுந்தியல்பு.

சிறிதும் காக்குமொரு பூதங்கள் போற்பணந்
தேடிப் புதைத்து வைப்பார்
சிலைவ மாகவுங் கட்டார்க ணல்லமுது
செய்துணா ரறமுஞ் செபார்

டாவலர்செம் கண்டந் கனக்குமவனு வாகப்
 புருத்திருட ருக்கு மீவார்
 புலவரைக் கண்டவுட னோடிப் பதுங்குவார்
 புராணிகாக் கொன்று முதவார்
 வீரகழிந் தேபிள்ளை சோறுகழி தினுமளவில்
 வெகுபணஞ் செலவாக லால்
 விடையாடு கிழவனும் பிள்ளையே பிள்ளையென
 மிகுசெட்டி சொன்ன கதைபோல்
 வரவுபாக் கின்றதே யல்லாது லோபியாகண்
 மற்றொருவ ருக்கீவ ரோ
 மயிலேறி விடையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௩௪)

நீருவாழிடங்கள்.

கூடவா ரணத்திலுங் கங்கா சலத்திலுங்
 கமலாச னாதன்னி லுங்
 காசுத்தன் மாபிலுங் கொற்றவ ரிடத்திலுங்
 காலியின் கூட்டததி லும்
 நடமாடு பரியிலும் பொய்வார்த்தை சொல்லாத
 நல்லோ ரிடந்தன்னி லு
 நல்லகப லக்ஷண மிருந்தமனை தன்னிலும்
 ரணசுத்த வீரர் பாலும்
 அடர்கே தனத்திலுஞ் சுயம்வரந் தன்னிலு
 மருந்துளசி வில்வத்திலு
 மலாதரு கடப்பமலர் தனிலுமிர தத்திலு
 மதிககுண மான ரூப
 மடவா ரிடத்திலுங் குடிக்கொண்டு திருமாதா
 மாறா திருப்ப ளன்றோ
 மயிலேறி விடையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௩௫)

முதேவி வாழிடங்கள்.

சோரமங்கையர்கணிச முரையார்கள் வாயினிற்
 சூககப் பெண்க ணிழலில்
 சூனாயிற் சூழ்தலுறு புகையிற் களேபரஞ்
 சுடுபுகையி னீசர் நிழலில்
 காரிரவி லரசநிழ லிறகடா நிழலினொடு
 சருதிய விளக்கு நிழலில்
 காழுகரி னிஷ்டையில் லாதவர் முகத்திற்
 கடுஞ்சினத் தோர் சபையினில்
 ஈரமில் லாக்களர் நிலத்தினி லிராத்தயிரி
 லிழியுமது பானா பாலி
 லீலைவல் விளாழ்வி னிதமழுக் கடைமனைமி
 லேனரா யசகரத் தூள்
 வாய்ம முறத்தூள் பெருக்குதூண் முதேவி
 மாறா திருப்ப ளென்பா
 மயிலேறி வ்ளையாடு சுகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு சுமரேசனே.

(௩௬)

திருத்தினுந் திருந்தாமை.

கட்டிபெரு விட்டுச் செழுந்தேனை வார்க்கினுங்
 காஞ்சிரங் கைப்பு விடுமோ
 கழுவையைக் கட்டிவைத் தோமம் வளர்க்கினுங்
 கதிபெறுங் குதிரை யாமோ
 குட்டியர வுக்கழு தளித்தே வளர்க்கினுங்
 கொடுவிடம லாது தருமோ
 குக்கனெடு வாலுக்கு மட்டையைக் கட்டினுங்
 கோணு மலே நிமிருமோ
 ஒட்டியே குறுணிமை யிட்டாலு நயமிலா
 யோனிகண் ணுகி விடுமோ

வுலவுந கர்ப்பூர வாடைபல கூட்டினு
முன்னியின் குணமாறு மோ
மட்டிகட் காயிரம் புத்திசொன் னாலும்தின்
பார்க்கமரி யாதை வருமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயவீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(௩௪)

குறிப் பறிதல்.

மனதிற் கடும்பகை முகத்தினு லறியலா
மாரிலப் பூடுக ளெலாம்
மனதறின லறியலா நல்லார்பொ லாந்தமை
பக்களா லறியலாகும்
கனமருவு சூரரைச் சமரின லறியலாய்
கற்றவொரு வித்துவா னைக்
கல்விப்ர சங்கத்தி னுலறிய லாங்குணம்
களைடையி னுலறிய லாம்
கனதக மடுத்தது பளிங்கின லறியலாஞ்
சாதிரொல் லாலறிய லாந்
தகுநீதி கேள்விய லறியலாம பிணிசுரீத்
தாதுக்க ளாலறிய லாம்
எனசன்க சிதவதன பரிபூர னானந்த
வாலவடி வான வேலா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயவீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(௩௫)

குணமாற்றம்.

குணமிலாத் துஷ்டமிரு கங்ககோபு நயகுணம்
கொண்டுட் படுத்தி விடலாந்
கொடியபல விடநோய்க ளியாவுமெள ஷதமது
கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம்

உணர்விலாப் பிரமராட் சசமுகற் பேய்க்கலை
 யுகநதுகத் தாட்டி விடலா
 முபாயத்தி னுறபெரும பறவைக்கு நற்புத்தி
 யுண்டாக்க லாமூரி பெறப்
 பிணமதை யெழுப்பலா மக்கினி சடாமற்
 பெரும்புன லெனசரெய்ய லாம
 பினியையு மகற்றலாங் காலது துவரைபு
 பின்புவரு கென று ரொலலாம
 மனிலேபுங் கபிழுத் திடுக்கலாங் கபவர்குண
 படடுந் திருப்ப வரமோ
 மயிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௩௬)

கீழ்த்துணந்தோ ரீவ்விலங்குபோலவ ரெனல்.
 தான்பிடுக் ததுபிடிப் பென்றுமே லவர்புத்தி
 தள்ளிச் செய் னோர் குரங்கு
 சபைபிற் குறிப்பறிய மாட்டாம னின்றவர்
 தாமபப நிலாத மரமாம
 விம்பிடு லெரியவை யெதிர்பண்ணி சிறுமொரு
 வெறியர்குரை ஞமலி யாவார்
 மிகநாடி வருவோர முகம்பார்த் திடாலோபர்
 மேன்மையில் லாத கழுதை
 ரோட்பலொடு பெரியோர் சபைக்குட் படுத்திந்
 தூங்கலே சண்டிக் கடா
 குதுட னடுத்தோர்க் கடுக்கணே செய்திடுந்
 துஷ்டனே கொட்டு தேளாம்
 மாம்பழந் தனைவேனைடி யந்நாளி லீசனை
 வலமாக வந்த புருகா
 மயிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௪0)

அம்பர்வாழ்வால் துணம் வேறுபடுதல்.

அற்பர்க்கு வாழ்வுசந் ததிகமா னுல்விழிக்
கியாவருநு வந்தீதான் றிடா
தண்டின் நேநல்ல வார்த்தைக ளுரைத்தா லு
மவர் செனிக் கேறி டாது
முற்பகூ மானபேர் வருகினும் வாருமென
மொழியவும் வாய் வராது
மோதியே வாதப் பிடிப்புவர் ததுபோல
முன்காலை யகல வைப்பார்
விற்பன மிகுத்தபெரி யோர்செய்தி சொன்னாலும்
வெடுவெடுக் தேசி நிற்பார்
விருதா மகத்துவப் பேயது சவுக்கடி
விழும்போது நிரு மென்பார்
மற்புயந் தனின்ப மாலையணி லோலனே
மார்பனே வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(சச)

இத்தீவ்நுனோ ரிக்கோள் போல்வரேனல்.

அன்னைதந் தையர் புத்தி கேளாத பிள்ளையோ
வஷ்டமச் சனியாஞ் வர்
னஞ்சாம லெதிர்பேசி நிற்குமனை யாள்வாக்
கிலங்கார கச்சன்ம மாம்
தன்னைமிஞ் சிச்சொன்ன வார்த்தைகே ளாவடிமை
சந்திராஷ்ட டகமென்ன லார்
தன்பங்கு தாவென்று சபையேறு தம்பியோ
சார்ந்தசன் மச்சுரி யன்
நன்னயமி லாதவஞ் சனைசெய்த தமையன் மூன்
ரூமிடத் தில்வியா ழும்

நாடொறும் விரோதமிடு கொண்டோன் கொடுத்து
 ராகுகே துக்க னெனலாம் [னோன்
 மன்னயனை பன்னுசிறை தனிலிட்டு நம்பற்கு
 மங்கிர முறைத்த குருவே
 மரிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (சஉ)

நல்லினஞ் சேர்பயன்.

சந்தன விருகந்தை யண்டிநிற் கின்றபல
 தருவுமவ் வாசனை தருந்
 தங்கமக மேருவை யடுத்திடுங் காக்கைபுஞ்
 சாயல்பொன் மயமே தரும்
 பந்தமிசு பாலுடன் விளாவிப் தணீரெலாம்
 பால்போ னிறங் கொடுக்கும்
 படிகமணி கட்டுளே நிற்கின்ற வடமுமப்
 படியே குணங்கொடுக் கும்
 ஆந்தமிசு மரகதக் கல்லைத் தரித்திடி
 ளுத்ததும் பசுமையாகு
 மானபெரி யோர்கொடு சகவாச மதுசெய்பி
 லவர்கள் குணம் வருமென்பர் காண்
 மந்திர நெடுங்கிரியின் முன்கடல் கடைந்தவரி
 மருகமெய்ஞ் ஞான முருகா
 மரிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (சங)

வலியோரையு ழுழ்விடாமை.

அன்றுமுடி சூடுவ திருக்கரகு ராமன்மு
 னருங்கா மறைந்த தென்ன
 வண்டரெல் லாமயிர்த முண்டிடப் பரமனுக்
 காலம் வயித்த தென்ன

வென்றிவரு நேவ்ர்கிறை மீட்டநீ களவில்வே
 புர்ச்சையச் சேர்ந்த தென்ன
 மேதினி படைக்குமப னுக்கொரு சிமம்போகி
 வெஞ்சிறையி லுற்ற தென்ன
 என் றுமொரு பொய்சொலா மனைவன் விலைபோன
 தென்னகான் வல்லமாயி னு
 லெண்ணத்தி னுலொன்றும் வாராது பரமசிவ
 னெத்தனப் படிமுடியு மாம்
 மன்றுதனி னடனய்மி கங்கா தரன்பெற்ற
 வரபுகூ வடிவேல வா
 மயிலேயி வினையாடு குகனேபுல் வயனிடு
 மலைமேவு குமரேச னே;

(சச)

பெரியோர் வாக்கியபரிபாலனஞ் செய்தோர்,
 தந்தைதாய் வாக்கியபரி பாலனஞ் செய்தவர்
 நாரத குமார ராமன்
 நாராயணஞ் வாக்கியபரி பாலனஞ் செய்தோர்கள்
 தருமனுக் கிளைய நால்வர்
 சிந்தையி லுணர்ந்துகூரு வாக்கியபரி பாலனஞ்
 செய்தவ னரிச்சரத் திரன்
 நேகமென் றோர்க்கிலையொ னுவாக்ப பாலனஞ்
 செய்தவன் னுன கன்னன்
 நீந்தைதவிர் வாக்கியபரி பாலனஞ் செய்தவ
 னீள்பெல மிகுத்த வறுமா
 னிறையுடன் பத்தாவின் வாக்கியபரி பாலன
 நிலத்தினு ளாகினி செய்தான்
 மந்தைவழி கோயில்குள முங்குலவு தும்பிமுகன்
 மகிழ்தர வுகந்த துணைவா
 மயிலேயி வினையாடு குகனேபுல் வயனிடு
 மலைமேவு குமரேசனே.

(சரு)

புயற்சியினை மிக்க தூழெனல்.

வங்காள மேலுகினும் வாருகோ லொருகாச
மட்டன் றி யதிக மாமோ
வானே றி யுபரப் பறந்தாலு மூர்க்குருவி
வண்ணப் பருந்தாகு மோ
சங்கா சலந்தன்னின் முழுகினும் பேய்ச்சுரைக்
காய்நல்ல சுரையாகு மோ
கடலுக்கு னாழியை யழுக்கியே மொண்டிடிற்
காணுமோ நானாழி தான்
பிங்காந மோடினுந் தன்வினைக டன்னொடே
யடையாம னீங்கி வீடுமோ
வாநிடஞ் சென்றாலும் வெகுதுலைகள் சுற்றினு
மமைத்தபடி யன் றி வருமோ
மங்காத செந்தமிழ் கொண்டிருந் கிரர்க்கு
வந்ததுயர் தீர்த்த முருகா
மாநிலே றி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(ச ச)

இதும்பாலழிவு.

சூரபத் மன்பெலமு மிராவணன் றீரமுந்
துடுக்கான கஞ்சன் வலியுந்
துடிபான விரணியன் வரப்ரசா தங்களுந்
தொலையாத வாலி திடமும்
பாமிது துரிபோத னாததூற் றுவாது
பராக்கிரம மது கைடவர்
பாழிப்பு மாபெலித னுண்மையுஞ் சோமுகன்
பாங்கிலுறு வல்லமைக ளும்
வாணவு சீசுகன் கனதையுந் திரிபுர
ரெண்ணமுந் தக்க னெழிலு

மிவர்களுது சம்பத்து நின்றவோ வவரவ
 ரிடும்பா லழிந்த வன்றோ
 மாணைக் கண்ணு லெரித்தருள் சிவன்றந்த
 வரபுந்த வடிவேல வா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(சக)

நடப்புநீல.

மாமதியின் முயலான துதுதேய் வழித்தேய்ந்து
 வளருயப் போது வளரும்
 வாவிதனி லாம்பல்கொட்டிகளதனி னீர்வற்றின்
 வற்றிடும் பெருகி லுயரும்
 பூமருவு புதல்பூதி கோடையிற் றீய்ந்திடும்
 பொங்குகா லந் தழைக்கும்
 புண்டரிக மிசைபோ மளவிற் குவிந்திடும்
 போதுதா மாகின் மலரும்
 தேழுடலி னேக்கிலுயிர் கூடவு மினேக்குமது
 தேயிலுயி ருஞ்சிறக் குஞ்
 சேர்ந்தோர்க் கிடுக்கணது வந்தாலு நல்லோர்
 சிநேகமப் படியாகு மே
 வாமனசொ ரூபமதயானேமுக னுக்கினைய
 வாலகுரு பரவேல வா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

கைப்பலனுமவை.

பருவத்தி லேபெற்ற சேயும் புரட்டாசி
 பாதிசம் பாநடுகை யும்
 பலமினிய வாடிதனி லாணைவால்போலவே
 பயிர்கொண்டு வரு கரும்பும்

ச நனையொடு மிக்கநா னபமுனோர் கைபிணிற்
 ச - னிட்டு வைத்த முத்தலுங்
 காலமது நேரிற் றனக்குறுதி யாகமுன்
 நயனுநாந் திடு கல்லியும்
 விழுதர ரைக்கண்டு பழகிய சிரேதமும்
 விவேகிகட் குரகார மாம
 வினில்ல விவைபெலாம கைப்பலன த. கவபி
 வித்தியாய வருமென்பா காண்
 ிருஷா வியநீப மாலைபுந் தண்டன
 மலைபும புனை மாபனை
 மலிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(4)

சமயந்துக் குதவாதவ

ரல்லாது புத்தகத் தனிவெழுதி விட்டினிற்
 கட்டி வைத் திடு வித்தையுங்
 காலங்க ளுக்குதவ வேண்டுமென் றன்னிபன
 கையிற் கொடுத்த பொருளும்
 டுல்லாளை நீங்கியே பிறர்பாரி சதமென
 மிருக்கின்ற குடி வாழ்க்கை பு
 மேறுமா ருகவே தேசாந் தரமபோ
 மிருக்கின்ற பிள்ளை வாழ்வும்
 சொல்லான தொன்றுமலா மனமான தொன்றுமாச்
 சொல்லும்வஞ் சகர் நேசமுஞ்
 சகியமா யுண்டென் றிருப்பதெல் லாதருண
 னுரிதத்தி லுகவாது காண்
 வல்லான கொங்கைமட மாதுதெய் வாணகுற
 வள்ளிபங் காள நேயா
 மலிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(5)

திரும்ப மாட்டிதவை.

ஆடரவின் வாயினி லகப்பட்ட தவளை பு
 மானைவா யிற் கருமபு
 பரிகான கப்பலிற் பாய்மரக் காற்றினி
 லகப்பட்டு மெலிகாக்கையும்
 நாடழிப சேவதாரை வார்த்துக் கொடுத்தது
 நமன்னைக்கு ளான வுரிரும
 நலமாக வேயனை கடந்திட்ட வெள்ள மு
 நாய்மேட்டை பட்ட முசும்
 ஞாயிற்று பாகைக்கு ளானபல வுடைமையுந்
 திரைதை யான மணையுந்
 திரள்கொடுங் கோலரசர் கைக்கேறு பொருளுந்
 திருமபிவா ராவென்பா காண்
 மாட்டிசை யன்னக் கொடுத்திரள்கொள் சோனாதி
 வாழ்வர் திடுமுதல் வனை
 மயிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(ருக)

இதிருமது நன்றெனல்.

கடுகடுத் தாயிரஞ் செய்குவதி லின்சொலாற்
 களிகொண் டழைத்த னன்று
 கனவேள்வி யாயிரஞ் செய்வதிற் பெய்யுரை
 கருத்தொடு சொலாமை நன்று
 வெடுவெடுக் கின்றதோ ரவிவேகி யுறவினில்
 விவேகிபொடு பகைமை நன்று
 வெகுமதிக ளாயிரஞ் செய்வதி னரைக்காக
 வேளைகண் டதவ னன்று
 சடுகியிற் பக்குவஞ் சொல்லுங் கொடைக்கிங்கு
 சற்றுமலை பென்ன னன்று

சம்பத் துடன்பினியின் மெலிகுவதி னேயற்ற
தாரித்தி ரியந்நு காண்
மடுவினிற் கரியோல மென்னவந் தருள்செய்த
மாண்மருக னான முதல்வா
மயிலேறி வினாயாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(௫௨)

பலகூடினு மொன்றற்கீடாகாதவை.

தாரகைக ளொருகோடி வானத் திருக்கினுஞ்
சந்திரற் கீடாகு மோ
தாருவிற் கொடிதொனிகள் பலகூடி னாலுமொரு
தம்பட்ட வேசை யாமோ
கோரமிகு பன்றியின் குட்டிபல கூடினொரு
குஞ்சரக் கன்றாகு மோ
கொட்டிமலர் வாவியிற் பலகூடி னாலுமொரு
கோகனத மலராகு மோ
பாரமிகு மாமலைகள் பலகூடி னாலுமொரு
பைமபொன்மக மேரு வாமோ
பலனிலாப் பிள்ளைக ளனைகம் பிறந்தும்கிற
பனனொருவ னுக்கு நிகரோ
வாரணக் கொடியொரு கரத்திற் பிடித்தொன்றில்
வடிவே லணிந்த முருகர்
மயிலேறி வினாயாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(௫௩)

அருமை யறிதல்.

மணமாலை யருமையைப் புனைபவர்க ளேயறிவர்
மட்டிக் குரங் கறியுமோ
மக்களுடை யருமையைப் பெற்றவர்க ளேயறிவர்
மலடிதா னறிவ துண்டோ

கணவருடை யருமையைக் கற்பான மாதநீவள்
 கணிகையா னவ ளறிவளோ
 கருதுமொரு சந்தியின் பாண்டமென் பதைவருங்
 களவான நாயறியு மோ
 குணமான கிளியருமை தனைவளர்த் தவரறிவர்
 கொடியபூ னையு மறியுமோ
 குலவுபெரி யோரருமை நல்லோர்க ளேயறிவர்
 கொடுமுடர் தாமறிவ ரோ
 மணவாள னீயென்று குறவள்ளி பின்றொடர
 வனமுடு தழுவு மழகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(ருச

தீச்சார்பாற் பயன்படாதவ.

மடுவினிற் கஞ்சமல ருண்டொருவ ரணுகாமல்
 வன்முதலை யங்கிருக் கும்
 மலையினிற் றேனுண்டு சென்றொருவர் கிட்டாமன்
 மநியதில் வண்டிருக் கும்
 நெடுமைதிகழ் தாழைமல ருண்டொருவ ரணுகாம
 னீங்காத முள்ளிருக் கும்
 நீடுபல சந்தன விருகமுண் டணுகாது
 நீளரவு சூழ்ந்திருக் கும்
 குடிமல்கி வாழ்கின்ற வீட்டினிற் செல்லாது
 குரைநாய்க ளங்கிருக் குங்
 கொடுக்குந்தி யாகியுண் டிடையூறு பேசங்
 கொடும்பாவி யுண்டு கண்டாய்
 வடுவையுங் கடுவையும் பொருவுமிரு கண்ணிகுற
 வள்ளிக் குகந்த கணவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(ருரு

வேதைய ரீழ்வு.

சூனில்வே சிகன்விடு சந்தைப் பெரும்பேட்டை
 புனைமலர் படுக்கை வீடு
 பொன்வாசல் கட்டில்பொது வம்பல முடித்ததுகில்
 பொருவில்கு தாடு சாலை
 மேலலா கிபசொங்கை கையாடு திரன்பந்து
 விழிமனங் கவர்தூண்டி லாம்
 மிக்க சமாழி நீர்மே லெழுத்ததிக மோகமொரு
 மின்னலிரு தொடைசர்ப்ப மாம்
 ஆவலா கிபவல்கு லோதண்டம் வாங்குமிட
 மதிகபட மாமனது கல்
 லமிர்நவா யிதழ்சித்ர சாலைமெச் சிற்சூழி
 யவர்க்காசை வைக்க லாமோ
 மாவடிவு கொண்டே யொளித்தவொரு சூரனை
 வதைத்தவடி வேலா யுதா
 மாதலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(108)

கலிகாலக் கோடுமை.

தாய்புத்தி சொன்னான் மறுத்திடுங் காலமுயர்
 தந்தையைச் சீறு காலஞ்
 சற்குருவை நிகந்தசெய் காலமெய்க் கடவுளைச்
 சற்றுமென் னாத காலம்
 பேய்தெய்வ மென்றுப சரித்திடுங் காலம்
 புரட்டருக் கேற்ற காலம்
 பெண்டாட்டி வையினுங் கேட்கின்ற காலந்
 பெரியர்சொல்கொ ளாத காலம்
 தேய்வுடன் பெரியவன் சிறுமையுறு காலம்கு
 சிறியவன் பெருகு காலஞ்

செருவில்விட் டோடினோர் வரிசைபெறு காலம்வசை
 செப்புவோர்க் குதவு காலம்
 வாப்பதம் பேசுவிடு மனியாய காரர்க்கு
 வாய்த்தகலி கால மையா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(ருள்)

அவாவர்க்குரியவை.

கல்வியொடு கனமுறச் சபையின்மேல் வட்டமாக்
 காணவைப் போன் பிதாவாங்
 கற்றுணர்ந் தேதனது புகழாற் பிதாவைப்
 காசஞ்செய் வோன் புத்திரன்
 செல்வமிகு கணவனே தெய்வமென் றனுதினஞ்
 சிந்தைசெய் பவன்மனைவி யாஞ்
 சினேகிதன் போலவே யன்புவைத் துண்மைமொழி
 செப்புமவ னேசோத ரன்
 தொல்வன மிருந்ததூற் கரைதெரிந் துறுதிமொழி
 சொல்லுமவ னேருவ னாஞ்
 சொன்னநெறி தவறாமல் வழிபாடு செய்துவரு
 துய்யனே யினிய சீஷன்
 வல்விசை மிஞ்சுகர குஞ்சரி யுடன்குறவர்
 வஞ்சிபை மணந்த கணவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(ரு-)

சிறுமையிற் பெருமை.

சேற்றிற் பிறந்திடுங் கமலமலர் கடவுளது
 திருமுடியின் மேலிருக் குந்
 திகழ்சிப்பி யுடலிற் சனித்தமுத் தரசரது
 தேகத்தின் மேலிருக் கும்

போற்றியிடு பூச்சியின் வாயினூல் பட்டென்று
 பூசைக்கு நீச மாகும்
 புகலரிய வண்டெச்சி லானதேன் தேவர்கொள்
 புனிதவபி டேக மாகும்
 காற்றிய புலாலொடு பிறந்தகோ ரோசனை
 சவாதுபுழு கனைவர்க்கு மாஞ்
 சாதியீ னத்திற் பிறக்கிலுங் கற்றோர்கள்
 சபையினமேல் வட்ட மன்றோ
 மாற்றிச் சுரத்தனை விபூதியா லுடல்குளிர
 வைத்தமெய்ஞ் ஞான முதலே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே

(ருக)

செயத் தகாதவை.

தானா சரித்துவரு தெய்வமிது வென்றுபொய்ச்
 சத்தியஞ் செயில்வி டாது
 தன்விட்டி லேற்றிய விளக்கென்று முத்தந்
 தனைக்கொடுத் தாலது சும்
 ஆனாறு மேலவர்கண் மெத்தவுந் தனதென்
 நடாதது செயிற் கெடுதியா
 மாணதான் மெத்தப் பழக்கமா னாலுஞ்செ
 யாதுசெய் தாற்கொன் றிடம்
 தீனா தினிதென்று மீதுண் விரும்பினாற்
 தோகபீ டைகளே தருஞ்
 செகராசர் சனுவென்ன வேலாத காரியஞ்
 செய்தான் மனம்பொறார் காண்
 வானாடு புகழுமொரு சோனாடு தழைப்பவ்வண்
 வந்தவ தரித்த முதலே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(சு௦)

நடுவு நிலைமை.

வந்தவிவ காரத்தி லினியபரி தானங்கள்
 வருமென நேச ரென நும
 வனபகைஞ ரென் றுமய லோரென் று பிக்கதன
 வானென நு மேழை பென் றும
 இநதவகை யைக்குறித் தொருப ஷி பாதமோ
 ரெள்ள ள வுரைத்தி டாம
 செண்ணமுட னேலிகித புத்தியொடு சாகிக்கு
 மேற்கசச பாச மஹாம
 முநதவிரு தலையுஞ் சமன்செய்த கோல்போன
 மொழிநதிடிற் றர்மமது காண்
 முனைவீம னுடல்பாதி மிருகந தனக்கென் று
 முனறருமர் சொன்ன தலவோ
 மைந்தனென வன்றுமை முலைப்பால் கொடுத்திட
 வளர்ந்தருள் குழந்தை வடிவே
 மயிலேறி விளைபாடு குகனேபுல வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௬௧)

பகடி பாடம்.

ஓரவிவ காரமா வந்தவர் முகம்பார்த்
 துரைப்போர் மலைக்குரங் கா
 முயாவெள் னெருக்குடன முனைத்துவிடு மவரில்ல
 முறையுமூர் பாழ்த்த மாம்
 தாரணியி லிவர்கள்களை நெல்லியிலை போலுஞ்ஞ
 சமானமா வெழுபிறப் புஞ்
 சந்ததியி லாதுழல்வ ரவர்முகத் தினின்முத்த
 கையலே குடியிருப் பாள்
 பாயிவ ரெனறுபுயி மங்கையு நடுங்குவாள்
 பழித்ததுர மரண மாவார்

பகர்முடிவி லேஷுவர வாதிரக கத்தனு
 பவிப்பரேப் போது மென்பார்
 வாரமுட னருணகிரி நாதருக் கனுபூதி
 வைத்தெழுதி யருள் குருபரா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(3௨)

ஒன்றிலாமையாந் சிறவாதவை.

கொங்கையில் லாதவட் கெத்தனைப் பணியுடைமை
 கூடினும் பெண்மை யில்லை
 கூறுகிறை கல்வியில் லாமலெத் தனைகவிதை
 கூறிலும் புலமை யில்லை
 சங்கையில் லாதவர்க் கெத்தனை விவேகந்
 தரிக்கினுங் கனதை யில்லை
 சட்சுவை பதார்த்தவகை யுற்றாலு நெய்யிலாச்
 சாதமுந் திர்த்தி யில்லை
 பங்கய மிலாமலெத் தனைமலர்கள் வாவிழிற்
 பாரித்து மேன்மை யில்லை
 பத்தியில் லாமல்வெரு நியமமா யர்ச்சனைகள்
 பண்ணினும் பூசை யில்லை
 மங்கைய ரிலாமனைக் கெத்தனை யருஞ்செல்வம்
 வரினுமில் வாழ்க்கை யில்லை
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(3௩)

அளவு படாதவை.

வாரியா முத்தையும் புனலெறியு மலைகளையு
 மானிடர்கள் சனைத்தையும்
 மன்னவர்க ணினைவையும் புருஷர்போ கங்களையும்
 வானினுயர் நீளத்தையும்

பாரிலெழு மணலையும் பலபிராணிகளையும்
 படியாண்ட மன்னவரை யும்
 பருப்பதத் தின்னிறையு மீசரச் செயலையும்
 பனிமாரி பொழிதுளியை யும்
 சீரிய தமிழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையுஞ்
 சித்தர்தம துள்ளத்தை யுந்
 தெரிவையர்கள் சிந்தையை மிவ்வள வெனும்படி
 தெரிந்தள விடக்கூடு மோ
 வாரிச மடந்தைகுடி கொண்டருடு மாலுக்கு
 மருகனென வந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(காச)

பிறர்மனை நயந்தல்.

தந்தார மன்றியே பரதார மேனினைவு
 தனைவைத்த காழுகர்க் குத்
 தையயில்லை நிசமில்லை வெட்கமில்லை சமரினிற்
 றையியஞ் சற்று மில்லை
 அந்தார மில்லதொடர் முறையில்லை நிலையில்லை
 யறிவில்லை மாபு மில்லை
 யறமில்லை நிதியில்லை யிரவினிற் றனிவழிக்
 கச்சமோ மனதி லில்லை
 நந்தாத சனமில்லை யினமில்லை யெவருக்கு
 நட்பில்லை கனதை யில்லை
 நயமில்லை பிளமைதனில் வலிமையிலை முத்திபெறு
 ஞானமில்லை யென்பர் கண்டாய்
 மந்தார பரிமள சுகந்தாதி புனைபுமணி
 மார்பனே யருளாள னே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(காரு)

மானம் விடாமை.

கனபர மேறிற் பிளந்திடுவ தன்மியே
 கற்றாண் வளைந் திடாது
 கருதலர்க ளாலுடைந் தாலுமுயி ரளவிலே
 கனசூர னமரின் முறிபாள்
 தினமோ ரிடுக்கண்வந் துற்றாலும் வேங்கைதோல்
 சீவனள விற்கொ டாது
 திரமான பெரியோர் சரீரங்கள் போகினுஞ்
 செப்புமுறை தவறி டார்கள்
 வனமேறு கவரிமா வுயிர்போகு மளவுத்தன
 மயிரினென் றுங்கொடாது
 வாராத வாபத்து வருகினுங் கற்புடைய
 மாதுகிறை தவறி நடவாள்
 மனதார வனதடைக் கலமென்ற கீரற்கு
 வன்சிறை தவிர்க்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலையேவு குமரேச னே.

(சு சு)

நீருவநட் சிறப்பு.

நிருமகள் கடாக்ஷமுன் டானு லெவர்க்குஞ்
 சிறப்புண்டு கனதை யுண்டு
 சென்றவழி செல்லாம் பெரும்பாதை யாய்விடுஞ்
 செல்லாத வார்த்தை செல்லும்
 பொருளொரு துரும்புமரி யாதையாஞ் செல்வமோ
 புகல்பெருக் காறு போலாம்
 புலியின்முன் கண்டுமதி யாதபோர் பழகினவர்
 போலவே நேச மாவார்
 பெருமையொடு சாதியி லுயர்ச்சிதரு மனுதினம்
 பேரும்பர திஷ்டை யுண்டாம்

பிரியமொடு பகையாளி கூடவுற வாசுவான்
 பேச்சினிற் பிழைவரா து
 வருமென நீனைத்தொபாராள் கைகூடி வருமதி
 வல்லமைகண் மிகவு முண்டாம்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேசனே.

(சுஅ)

நட்பு நிலை.

கதிரவ னுதிப்பதெங் கேநரின மெங்கே
 களித்துள மலர்ந்த தென்ன
 கார்மேக மெங்கே பகந்தோகை யெங்கே
 கருத்தினட் பான தென்ன
 பதியமெங் கேபெருங் குழுமெங் கேமுக
 மலர்ந்துமகிழ் கொண்ட தென்ன
 வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி மெங்கே
 மகிழ்ந்துகூ விடுத லென்ன
 நிதியரச மெங்கே யிருந்தாலு மவர்களொடு
 நேசமொன் றாயிருக்கு
 நீதிமிகு நல்லோர்க ளெங்கிருந் தாலுமவர்
 நிறைபகந் மறவார்கள் காண்
 மதிலுடன் கோபுரமும் வானியும் புடைசூழ
 மருவுசோ ணுட்டதிப னே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேசனே.

(சுஅ)

காலமறிநல்.

காகம் பதற்காலம் வென்றிடுங் கூகையைக்
 கனசமுடி யரசர் தாமுங்
 கருதய காலமது சண்டக்த வேளையிற்
 காரிய முடித்து விடுவார்

பேசமுங் கார்கால மதுகண்டு பயிர்நீய
 மேன்மேலு மாரி பொழியும்
 மிக்கான வறிவுனோர் வருதருண காலத்தின்
 மடியாள ருக்குகவு வார்
 நாகரிக முறுகுயில் வசந்தகா லத்திலே
 நலமென்று கந்து கூவு
 நல்லோர் குறித்ததைப் பதறாம லந்தந்த
 நாளைபின் முடிப்பர் கண்டாய்
 வாகுனைய காலேகன மாலைபுல் லெனுமுலக
 வாடிக்கை நிசமல்ல வோ
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அக)

இட னறிநல்.

தரையதனி லோடுதேர் நீள்கடவி லோடுமோ
 சலநிமிசை யோடு கப்பல்
 தரையதி லோடுமோ தண்ணீரி லுறுமுதலை
 தன்முனை கரிநிற்கு மோ
 விரைமலர் முடிப்பமர் சீவணியர வினைவெல்ல
 மிகுகருட னுலாகு மோ
 லெங்கைக ளிருக்கின்ற காடுதனி லஞ்சாமல்
 வேறொருவர் செல்ல வசமோ
 துரைகளைப் பெரியோரை யண்டிவாழ் வோர்தடைத்
 துஷ்டர்பகை யென்ன செய்புந்
 துணைகண்டு சேரிட மறிந்துசே ரென்றொளவை
 சொன்னகதை பொய்யல்ல வே
 வரையூது மாயனை யடுத்தலாற் பஞ்சவர்கள்
 வன்போர் செயித்த தன்றோ
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(எடு)

யாகீகை நிலையாமை.

மனுநன்மார் தாதாமு னானவர்க ளெல்லாரு
 மண்மே லிருந்து வாழ்ந்து
 மடியா திருந்தபே ரில்லையவர் தேடியதை
 வாரிவைத் தவரு மில்லை
 பனியதனை நம்பியே யேர்பூட்டு கதையெனப்
 பாழான வுடலை நம்பிப்
 பார்மீதி லின்னம்வெகு நாளிருப் போமென்று
 பல்கோடி நினைவை யெண்ணி
 அனிதமாய் விருதாவின் மாய்வதே யல்லாம
 லன்பாக நின் பதத்தை
 யர்ச்சித்து முத்திபெறல் வேண்டுமென் றெண்ணுர்க
 ளாசைவலை யிற்குமுலு வார்
 வனிதையர்கள் காம விகாரமே பகையாகு
 மற்றுமொரு பகைமை யுண்டோ
 பயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயனிடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௭.3)

வேட்டகத் திகழ்ச்சி.

வேட்டகத் தன்னிலை மருகன்வந் திடுமளவின்
 மேன்மேலு முபசரித்து
 விருந்துகள் சமைத்துரெய் பாறபிர் பதார்த்தவகை
 வேண்டுவ வெலாமமைப் பார்
 ஊட்டமிகு வர்க்கவகை செய்திடுவர் தைலமிட்
 றெதியாய் முழுசுவீப் பா
 ரோயாது தின்னவே பாக்கலை கொடுத்திடுவ
 ருற்றநா னுலாகி லோ
 நாட்டமொரு படியிறங் குவதுபோன் மரியாதை
 நாளுக்கு நாள்குறைவு றும்

நகைசெய்வர் மைத்துனர்க ளலுவல்பார் போவென்று
நாணுமன் மாமி சொல்வாள்
வாட்டமனை யாளொரு துரும்பாய் மதிப்பளவன்
மட்டியினு மட்டி யன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(௭௨)

சேல்வ நிலையாமை.

ஓடமிடு மிடமது மணற்கடுஞ் சுடுமிடமு
மோடமிக வேநடக்கு
முற்றதோ ராற்றின்மடு மேடாகு மேடெலா
முறுபுனல்கொண் மடுவாயி டும்
நாடுகா டாகுமுயர் காடுகா டாகிவிடு
நவில்சகடு மேல்கீழ தாய்
நடைபூறு சந்தைபல கூடுமுட னேகலைபு
நன்னிலவு மிருளாய் விடும்
நீடுபகல் போயபின் பிரவாகு பிரவுபாய்
நிறைபகற் போதாய் விடும்
நிதியோர் மிடித்திடுவர் மிடியோர் செழித்திடுவர்
நிசமல்ல வாழ்வு கண்டாய்
மாடுமனை பாரிசன மக்கணிதி பூஷணமு
மருவுகன வாசு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(௭௩)

பிறந்தார் பெறுபெறு.

சுடமொன் றெடுத்தாற் புவிக்குநல் லவனென்று
தன்பேர் விளங்க வேண்டுஞ்
சதிருடனி தல்லாது மெய்ஞ்ஞானி யென்றவ
தரிக்கவே வேண்டு மல்லால்

திடமினிப ரணசூர வீரனிவ னென்னவே
 திசைமெச்ச வேண்டி மல்லால்
 தேகியென வருபவர்க் கில்லையென் னாமலே
 செய்வே வேண்டி மல்லால்
 அடைவுடன் பலகல்வி யாராய்ந்து வித்துவா
 னாகவே வேண்டி மல்லா
 லறிவான துரைமக்க ளாகவர வேண்டியிவ
 ரதிகபூ பால ரையா
 வடகுவி கிடுகிடென வெழுதடனு மலையெறிப
 மணியுரகன் முடிக னெரிய
 மயிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(எச)

வேரை நிந்தை.

தேடித்தம் விட்டிற் பணக்காரர் வந்திடிற்
 றேகசீ வன்போல வே
 சினேகித்த வும்மைபொரு பொழுதுகாணாவிடிற்
 செல்லுறா தன்ன மென்றே
 கூடிச் சுகிப்பொன் னொசையுன் மேலென்று
 கூசாம லாணை யிடுவார்
 கொங்கையை வெடிக்கப் பிடிக்கக் கொடுத்திதழ்
 கொடுப்பர்கும் பன முகப்ப
 வேடிக்கை பேசியே கைமுதல் பறித்தபின்
 வேறுபட நிந்தை செய்து
 விடவிடப் பேசுவார் தாய்கலக முட்டியே
 விட்டுத் துரத்தி விடுவார்
 வாடிக்கை யாயிந்த வண்டப் பரத்தையர்
 மயக்கத்தை நம்ப லாமோ
 மயிலேறி விளைபாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(எடு)

இதங்கிது உறுதியெனல்.

கைக்குறுதி வேல்வின் மனைக்குறுதி மனையாள்
கனிக் குறுதி பொருளடக் கங்
கன்னியர் தமக்குறுதி கற்புடைமை சொற்குறுதி
கண்டிடிற் சத்ய வசனம்
மெய்க் குறுதி முன்பின் சபைக்குறுதி வித்வசனம்
வேசையர்க் குறுதி தேடல்
வீரகருக் குறுதிபெண் மூப்பினுக் குறுதியூன்
வீரருக் குறுதி தீரம்
செய்க்குறுதி நீரரும் பார்க்குறுதி செங்கோல்
செழுப்படைக் குறுதி வேழஞ்
செல்வந் தனக்குறுதி பிள்ளைகண கர்க்குறுதி
சேர்ந்திடுஞ் சர்ச்சனர்க ளாம
மைக்குறுதி யாகிய விழிக்குற மடந்தைசுர
மங்கைமரு வுர்தலைவ னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(எ சு)

வறுமையீழ் சிறுமை.

வறுமைதான் வந்திடிற் றுய்ப்பழுது சொல்லுவான்
மனைபாட்டி சற்று மெண்ணுள்
வாக்கிற் பிறக்கின்ற சொல்லெலாம் பொல்லாத
வசனமாய் வந்து விளையும்
சிறுமையொடு தொலையா விசாரமே யல்லாது
சிந்தையிற் றைரிய மிலே
செய்யசபை தன்னிலே சென்றுவர வெட்கமாஞ்
செல்வரைக் காணி னுணும்
உறுதிபெறு வீரமுங் குன்றிடம் விருந்துவரி
லுயிருடன் செத்த பிணமா

மூலகம் பழித்திடும் பெருமையோர் முன்புசென்
 றொருவரொடு செய்தி சொன்னால்
 மறுவசன முஞ்சொலார் துன்பினிற் றுன்பமிது
 வந்தனுகி டாதருளு வாய்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௭௭)

தீச்சார்பா னன்மையிழப்பு.

ஆனைதண் ணீரினிழல் பார்த்திடத் தவளைசென்
 றங்கே கலக்கி யுலவு
 மாயிரம் பேர்கூடி வீடுகட் டிடினேத
 மறைகுறளு முடனே வரும்
 ஏனைநற் பெரியோர்கள் போசனஞ் செயுமளவி
 லீக்கிடந் திசைகேட தாம்
 இன்பமிசூ பசவிலே கன்றுசென் றாட்டுதற்
 கினியகோ னதுதடுக் கும்
 சேனைமன் னவரென்ன கருமரிய மிக்கினுஞ்
 சிறியோர்க ளாற் குறைபடும்
 சிங்கத்தை யும்பெரிய ருஷ்பத்தை யும்பகைமை
 செய்ததொரு நரியல்ல லோ
 மாணையுந் திகழ்தெய்வ யானையுந் தழுவுமணி
 மார்பனே யருளாளனே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௭௮)

இடையூறுந்நும் பயன்படுபவை.

ஆறுதண் ணீர்வற்றி விட்டா லு முற்றாரீ
 ரமுதபா னங்கொடுக்கு
 மாதவனை யொருபாதி கட்டுசெவி மறைத்தா லு
 மப்போது முதவிசெய் வன்

கூறுமதி தேய்ப்பிறைய தாகவே குறையினுங்
 குவலயத் திருள்சிதைக் குங்
 கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலு மங்குவரு
 குருவிக்கு மேய்ச்ச லுண்டு
 வீறுட னுதாரிதான் மிடியான போதினிலு
 மிகநாடி வருப வர்க்கு
 வேறுவகை யில்லையென் றுரையாதி யன்றள
 வியந்துள மகிழ்ந் துதவுவான்
 மாறுபடு சூரசங் காரகம் பீரனே
 வடிவே ல்ணிந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(எக)

இன்னவர்க்கிது வில்லையெனல்.

சார்பிலா தவருக்கு நிலையேது முதலிலா
 தவருக் கலாப மேது
 தையயிலா தவர்தமக் குறவேது பணமிலா
 தார்க்கேது வேசை யுறவு
 ஊரிலா தவர்தமக் கரசேது பசிவேளை
 யுண்டிடார்க் குறுதி நிலையே
 துண்மையில் லாதவர்க் கறமேது முயல்விலார்க்
 குறுவதொரு செல்வ மேது
 சோர்விலா தவருக்கு மற்றுமொரு பயமேது
 சுகமிலார்க் காசை யேது
 தூர்க்குணமி லாதவர்க் கெதிராளி யேதிடர்செய்
 துஷ்டர்க் கிரக்க மேது
 மார்புருவ வாலிமே லஸ்திரம் விடுத்தநெடு
 மான்மருக னுன முருகா
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அ/0)

தீநு மீது நன்றெனல்.

பஞ்சரித் தருமையறி யார்பொருளை யெய்தலிற்
பலர்மனைப் பிச்சை நன்று
பரிவாக வுபசார மில்லா விருந்தினிற்
பட்டினி யிருக்கை நன்று
சஞ்சவொரு முயலையடு வென்றிதனில் யானையொடு
சமர்செய்து தோற்ற னன்று
சரசகுண மில்லாத பெண்களைச் சேர்தலிற்
சன்னியா சித்த னன்று
அஞ்சலார் தங்களொடு நட்பா யிருப்பதனி
லரவ்வொடு பழகுவது நன்
றந்தணர்க் காபத்தி லுதவா திருப்பதனி
லாருயிர் விடுத்த னன்று
வஞ்சக ருடன்கூடி வாழ்தலிற் றனியே
வருந்திடுஞ் சிறுமை நன்று
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனிடு
மலைமேவு குமரேசனே.

(அக)

நிலையாதவை.

கொற்றவர்கள் ராணுவமு மாறுநே ராகிப்
குளங்களும் வேசை யுறவுங்
குணமிலார் நேசமும் பாம்பொடு பழக்கமுங்
குலவுநீர் விளையாடலும்
பற்றலார் தமதிடை வருந்துவிச வாசமும்
பழையதா யாதி நிணறும்
பரதார மாதரது போகமும் பெருகிவரு
பாங்கான வாற்று வரவும்
நற்றுமொரு தூர்ப்புத்தி கேட்கின்ற பேருறவு
நல்லமத யானை நட்பும்

நாவினல் லுறவுமொரு நாள்போ லீராதுவை
 ணம்பப் படாது கண்டாய்
 மற்றுமொரு துணையில்லை நீதுணையெ னப்பாவும்
 வானவர்கள் சிறைமீட்ட வா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேசனே.

(அஉ)

நற்புலவர் தீப்புலவர் செயல்.

மிக்கான சோலையிற் குயில்சென்று மாங்களி
 விருப்பமொடு தேடி நாமும்
 மிடைகருங் காகங்க ளெக்கனி யிருந்தாலும்
 வேப்பங் கனிக்கு நாமும்
 எக்காலும் வரிவண்டு பங்கேரு கத்தினி
 லிருக்கின்ற தேனை நாமு
 மெத்தனை சுகந்தவகை யுற்றாலு முருள்வண்
 டினந்துர் மலத்தை நாமும்
 தக்கோர் பொருட்சுவை நயங்களுங் கேயென்று
 தாம்பார்த் துகந்து கொள்வார்
 தாழ்வான வன்கண்ணர் குற்றமெங் கேயென்று
 தமிழிலா ராய்வர் கண்டாய்
 மைக்காளி விழிமாது தெய்வானை யுங்குறவர்
 வள்ளியுந் தழுவு தலைவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேசனே.

(அங்)

தாழ்நீர் பெருமை.

வேங்கைகள் பதுங்குதலு மாமுகி லொதுங்குதலும்
 விரிசிலை குனிந் திடுதலும்
 மேடம தகன்றிடலும் யானைக ளொடுங்குதலும்
 வெள்விடைக ளெள்ளி விழலும்

மூங்கில்லை வணங்குதலு மேலவ ரிணங்குதலு
 முனிவர்க ணயந்து கொளலும்
 முதிர்படை யொதுங்குதலும் வினைஞர்க ளடங்குதலு
 முதலினர் பயந் திடுதலும்
 ஆங்கரவு சாய்குதலு மகிழ்மல ருலர்ந்திடலு
 மாயர்குழல் குடு படலு
 மம்புலியி லிவைகாரி யங்களுக் கல்லாம
 லதனா லிளைப்பு வருமோ
 மாங்கனிக் காவரனை வலமது புரிந்துவளர்
 மதகரிக் கிளைய முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அச)

தேய்வச் செயல்.

சோடாய் மரத்திற் புறொண் டிருந்திடக்
 துறவுகண்டே வேடுவன்
 ரோலாம லவையெய்ய வேண்டுமென் றொருகனை
 தொடுத்துவில் வாங்கி நிற்க
 ண்டாடி மேலே யெழும்பிடி லடிப்பதற்
 குலவுரா சாளி கூட
 வயரப் பறந்துகொண் டேதிரிய வப்போ
 துதைத்தசிலை வேட னடியில்
 சேடாக வல்கிடந் திண்டவே யவன்விழச்
 சிலையிற் றொடுத்த வாளி
 சென்றிரா சாளிமெய் தைத்துவிழ வவ்விரு
 சிறைப்புற வாழ்ந்த வன்றோ
 வாடாம லிவையெலாஞ் சிவன்செயல்க ளல்லாதன்
 மனச்செயலி னாலும் வருமோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அரு)

பாடலியல்பு.

எழுத்தரசுகள் சீர்தனைக் ளடிதொடைகள் சிதையா
 திருக்கவே வேண்டு மப்பா
 லீனாம் பொருத்தமொடு மதூரமாய்ப் பளபளப்
 பினியசொற் கமைய வேண்டும்
 அழுத்தமிசு குறளினுக் கொப்பாக வேபொரு
 ளடக்கமு மிருக்க வேண்டு
 மன்பான பாவின மிசைந்துவரல் வேண்டுமு
 னலங்கார முற்ற துறையில்
 பழுத்துள முவந்தோசை யுற்றுவரல் வேண்டும்
 படிக்குமிசை கூடல் வேண்டும்
 பாங்காக வின்னவை பொருந்திடச் சொற்கவிதை
 பாடிற் சிறப்பென்பர் காண்
 டழுத்தினஞ் செங்கைதனில் வைத்தகங் காளானருண்
 மைந்தனென வந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 டலைமேவு குமரேச னே.

(அசு)

விபூதிநிகீது முறைமை.

பத்தியொடு சிவசிவா வென்றுதிரு நீற்றைப்
 பரிந்துகை யாடெடுத் துப்
 பாரினில் விழாதபடி யண்ணாந்து செவியொடு
 பருத்தபுய மீதி லொழுக
 நித்தமு விரல்களா நெற்றியி னழுந்தலுற
 நினைவாய்த் தரிப்ப வர்க்கு
 நீடுகினை யனுகாது தேகபரி சத்தமா
 நீங்காம னிமல னங்கே
 சத்தியொடு நித்தம்வினை யாடுவன் முகத்திலே
 தாண்டவஞ் செய்யுந் திரு

சஞ்சலம் வராதுபர கதியுதவு மிவனாயே
 சத்தியஞ் சிவனென்ன லாம்
 மத்தினிய மேருவென வைத்தமு தினைக்கடையு
 மான்மருக னான முருகா
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அஎ)

விபூதிவாங்கு முறைமை.

பரிதனி லிருந்துமியல் சிவிகையி லிருந்துமுயர்
 பலகையி லிருந்து மிகவே
 பாங்கான வம்பலந் தனிலே யிருந்தும்
 பருத்ததின் னையிலிருந்தும்
 தெரிவொடு கொடுப்பவர்கள் கீழ்நிற்க மேனின் று
 திருநீறு வாங்கி யடினுஞ்
 செங்கையொன் றுலுமவிரன் முன்றலும் வாங்கினுந்
 திகழ்தம் பலத்தி னோடும்
 அரியதொரு பாதையி டைக்கின்ற போதினு
 மசுத்தநில மான வதினு
 மங்கே தரிக்கினுந் தந்தியிற் றள்ளினு
 மவர்க்குநர கென்பர் கண்டாய்
 வரிவிழி மடந்தைகுற வள்ளிநா ய்குதனை
 மணந்துமகிழ் சக நாதனை
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அஅ)

இவ்வுறுப்பாற் பயனில்லெனல்.

தேவால யஞ்சுற்றி டாதகா லென்னகா
 றெரிசியாக் கண்ணென்ன கண்
 தினமுமே நின்கமல பாதத்தை நினையாத
 சிந்தைதா னென்ன சிந்தை

மேவாக மஞ்சிவ புராணமவை கேளாமல்
 விட்டசெவி யென்ன செவிகள்
 விமலனை வணங்காத சென்னியென் சென்னிபணி
 விடைசெயாக் கையென்ன கை
 நாவார நீனையேத் திடாதவா யென்ன வாய்
 நற்றீர்த்த முழுகா வுட
 னுனிலத் தென்னவுடல் பாவியாகியசனன
 நண்ணினுற் பலனேது காண்
 மாவாகி வேலைதனில் வருசூரன் மார்புருவ
 வடிவேலை விட்ட முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(அக)

நற்பொருளோடு தீப்பொருள் பிறந்தல்.
 கோகனக ந்மகையுடன் மூத்தவள் பிறந்தென்ன
 குலவுமாட் டின்க னாதர்தான்
 கூடப் பிறந்தென்ன தண்ணீரி னுடனே
 கொடும்பாசு யுற்று மென்ன
 மாகருணு மமுதினெடு நஞ்சம் பிறந்தென்ன
 வல்லிரும் பிற்றுருத் தான்
 வந்தே பிறந்தென்ன நெடுமரந் தனின்மொக்குள்
 வளமொடு பிறந்தென்ன வுண்
 பாகமிகு செந்நெலொடு பதர்தான் பிறந்தென்ன
 பன்னுமொரு தாய்வயிற் றிற்
 பண்புறு விவேகியொடு கயவர்கள் பிறந்தென்ன
 பலனேது மில்லை யன்றோ
 மாகனக மேருவைச் சிலையென வளைத்தசிவன்
 மைந்தனென வந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கூ0)

தன்னினத்தா லழிவு.

குலமான சம்மட்டி குறடுகைக் குதவியாய்க்
 கூரிரும் புகளை வெல்லுங்
 கோடாலி தன்னுளே மரமது நூழைந்துதன்
 கோத்திர மெலா மழிக்கும்
 நலமான் பார்வைசேர் குருவியா னதுவந்து
 நண்ணுபற வைகளை யார்க்கு
 நட்புடன் வளர்ந்தகலை மாடுண்டு சென்றுதன்
 னவில்காதி தனை யிழுக்கும்
 உலவுநற் குடிதனிற் கோளர்க ளிருந்துகொண்
 டின்றாரை யீடழிப்ப
 நுளவனில் லாமலு ரழியா தெனச்சொல்லு
 முலகமொழி நிசமல்ல வோ
 வலமாக வந்தா னிடத்தினிற் கனிகொண்ட
 மதயானை தன்சோ தரா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(கூக)

வினுகி நுழைத்தல்.

குயின்முட்டை தனதென்று காக்கையடை காக்குங்
 குணம்போலு மீக்களெல் லாங்
 கூடியே தாமுண்ண வேண்டுமென் றேதினங்
 கூடியெத்த நறவு போலும்
 பயில்சோர ருக்குப் பிறந்திடத் தாம்பெற்ற
 பாலனென் றுட்கருகி யே
 பரராட்டி முத்தமிட்டன்பாய் வளர்த்திடும்
 பண்பிலாப் புருடர் போலும்
 துயிலின்றி நிதிதனைத் தேடியே யொருவர்பாற்
 றொட்டுத் தெறித்தி டாம

நெுகைபண்ணி வைத்திடுவர் கைக்கொண்டு போகவரு
 சொந்தமா னவர்வேறு காண்
 வயிரமொடு சூரனைச் சங்கார மேசெய்து
 வானவாக் குதவு தலைவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௬௨)

இதுகேரி னிது பயன்படாநெனல்.
 அழலுக்கு னேவிட்ட நெய்யும் பெருக்கான
 வாற்றிற் கரைத்த புளிபு
 மரிதான கமரிற் கவிழ்த்திட்ட பாலும்வரு
 மலகைகட்குடுபூசையும்
 சுழல்பெருங் காற்றினில் வெடித்தபஞ் சும்மணற்
 சொரிநறும் பனிநீரு நீள்
 சொல்லரிய காட்டுக் கெரித்தநில வுங்கடல்
 சுழிக்குளே விடுகப்ப லும்
 விழலுக் கிறைத்திட்ட தண்ணீரு முகமாய
 வேசைக் களித்த பொருளும்
 விணருக் கேசெய்த நன்றியும் பலனில்லை
 விருதாவி தென்பர் கண்டாய்
 மழலைப் பசுங்கிள்ளை முன்கைமலை மங்கைதரு
 வண்ணக் குழந்தை முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

(௬௩)

கைவிடத் தகாதவர்.

அன்னைசுற் றங்களைபு மற்றைநாண் முதலா
 வடுத்துவரு பழையோரை யு
 மடுபகைவ ரிற்றப்பி வந்தவொரு வேந்தனைபு
 மன்பான பெரியோரை யும்

தன்னைநம் பினரையு மேழையா னவரையுஞ்
 சார்ந்தமறை போர்தம்மை யுந்
 தருணமிது வென்றுநல் லாபத்து வேளையிற்
 சரணம் புகுந்தோரை யும்
 நன்னயமதாகமுன் னுதவிசெய் தோனாயு
 நாளுந் தனக்குறுதி யாய்
 நத்துசே வகணையுங் காப்பதல் லாதுகை
 நழுவவிட லாகாது காண்
 மன்னயிலு மினியசெஞ் சேவலுஞ் செங்கைமலர்
 வைத்தசர வண்பூ பனே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

தகாத செயல்.

அண்டிவரு முற்றார் பசித்தங் கிருக்கவே
 யன்னியர்க் குதவு லோரு
 மாசுதபு பெரியோர்செய் சேசத்தை விட்டுப்
 பினற்பரை யடுத்த பேரும்
 கொண்டவொரு மனையா ளிருக்கப் பரத்தையைக்
 கொண்டாடி மருவு லோருங்
 கூறுசற் பாத்திர மிருக்கமிகு தானபது
 குணமிலார்க் கீயந்த பேரும்
 கண்டிவரு புதியோரை நம்பியே பழயரைக்
 கைவிட் டிருந்த பேருங்
 கரிவாலை விட்டுநரி வால்பற்றி நதிநீர்
 கடக்கின்ற மரியாதை காண்
 வண்டடர் கடப்பாமல் மாஸிகர பரணமணி
 மார்பனே யருளாள னே

குமரேச சதகம்.

50

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(அதி)

நல்லோர் முறைமை.

கூடியே சோதரர்கள் வாழ்தலா லுந்தரு
குழந்தைபல பெறுத லாலும்
குணமாக வேபிச்சை யிட்டுண்கை யாலும்
கொடும்பிதிர்க் கிடுத லாலும்
தேடியே தெய்வங்க ளுக்கீத லாலும்
தியாகங் கொடுத்த லாலும்
சிறியோர்கள் செய்திடும் பிழையைப் பொறுத்துச்
சினத்தைத் தவிர்த்த லாலும்
நாடியே தாழ்வாய் வணங்குநீத லாலுமிக
நல் வார்த்தை சொல்ல லாலும்
நன்மையே தருமலாற் றுழ்ச்சிகள் வராவீவை
நல்லோர்கள் செயு முறைமைகாண்
வாடிமன நொந்துதமிழ் சொன்னநக் கீரன்முன்
வந்துதவி செய்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

(கூசு)

அடைக்கலங் காத்தல்.

அஞ்சுமென நாயினுட றருமன் சுமந்துமுன்
ஞற்றைக் கடத்து வித்தா
னடைக்கல மெனுங்கயற் காகநெடு மாலுட
னருச்சுனன் சமர்புரிந்தான்
தஞ்சுமென வந்திடு புறவுக்கு முன்சிபி
சரீரந் தனைக் கொடுத்தான்

றடமலைச் சிறகரிந் தவனைமுன் காக்கத்
 ததீசிழுது கென்பளித் தான்
 இன்சொலுட னேபூத தயவுடைய ராயினோ
 ரெவருக்கு மாபத்திலே
 யினியதஞ் சீவனை விடுத்தாகி லுங்காத்
 திரங்கி ரகழிப்ப ரன்றோ
 வஞ்சகிர வஞ்சமொடு தாருகன் சிங்கமுகன்
 வளர்கூர னுடல்கீண்ட வா
 மயிலேறி விளையாடு ருகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

யோக்கியா யோக்கியம்.

பாஸ்டொடு தேன்வந்து சேரில்ருசி யதிகமாம்
 பருகுநீர் சேரி லென்னும்
 பவளத்தி னிடைமுத்தை வைத்திடிற் சேபிதம்
 படி கமணி கோக்கி லென்னும்
 மேலினிய மன்னர்பால் யானேசேர் வதுகனதை
 மேஷமது சேரி லென்னும்
 மிக்கான தங்கத்தி னவமணி யுறிற்பெருமை
 வெண்கல் லழுத்தி லென்னும்
 வாலிப மினுர்களுட னிளையோர்கள் சேரினலம்
 வளைகிழுவர் சேரி லென்னும்
 மருவுநல் லோரிடம் பெரியோர் வறிற்பிரியம்
 வருகயவர் சேரி லென்னும்
 மாஸிகை தரித்தமணி மார்பனே தெய்வானை
 வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவா
 மயிலேறி விளையாடு ருகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

பெரியோ ரியல்பு.

அன்னதா னஞ்செய்தல் பெரியோர்சொல் வழிநின்ற
 லாபத்தின் வந்த பேருக்
 கபயங் கொடுத்திடுத னல்லினஞ் சேர்ந்திடுத
 லாசிரியன் வழி நின்றவன்
 சொன்னமொழி தவறாது செய்திடுதல் தாய்தந்தை
 துணையடி யருச்சனை செயல்
 சோம்பலில் லாமலுயிர் போகினும் வாய்மைமொழி
 தொல்புவியி னாட்டி யிடுதல்
 மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் கற்புடைய மனைவியொடு
 வைகினுந் தாமரை யிலே
 மருவுநீ ரெனவுறுத லிவையெலா மேலவந்த
 மாண்பென் றுரைப்ப ரன்றோ
 வன்னமயின் மேலிவர்த் திவ்வுலகை யொருநொடியில்
 வலமாக வந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேசனே.

(கூக)

நூலின் பயன்.

வன்னமயி லேறிவரு வேலா யுதக்கடவுண்
 மலைமே லுக்கந்த முருகன்
 வள்ளிக் கொடிக்கினிய வேங்கைமர மாகினோன்
 வானவர்கள் சேனாபதி
 கன்னன்மொழி யுமையா டிருப்பதல் வனரன்மகன்
 கங்கைபெற் றருள் புத்திரன்
 கணபதிக் கிளையவொரு மெய்ஞ்ஞான தேசிகக்
 கடவுளா வினன்குடியி னான்

பன்னரிய புல்வயலில் வாலகும ரேசர்மேற்
 பரிந்துகுரு பாத தாசன்
 பாங்கான தமிழாசி ரியவிருத் தத்தினறை
 பாடலொரு நூறு நாடி
 நன்னயம தாகப் படித்தபேர் கேட்டபேர்
 நாடொறுங் கற்ற பேர்கள்
 ஞானயோ கம்பெறுவர் பதவியா வும்பெறுவர்
 நன்முத்தி யும் பெறுவரே.

(க00)

குமரேசசதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

வேண்மணி

நாராயணபாரதியாரால்

செய்யப்பட்ட

மணவாளநாராயணசதகம்

என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜபம்.

மணவாள நாராயண சதகம் என்கிற

திருவேங்கடசதகம்.

க ள ப் பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் திருவேங் கடசதகம்
பைந்தமிழா ஸீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

த னி ய ன்,

ஓங்குகன் டலைகுழு மேகமனை தேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கை பூப
ஹதவுமண வாளநா ராயணன் களமுரி
ஹலகரீ திக்கேட்க முன்
தேங்குரீர் வயல்குழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன்முத் தாயையனார்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணப் பாரதித்
திருவேங்க டச்சதகமே
பாங்குபெறு முலகுளோர்க் கிருகண்மணி யகவிருட்
பாணுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
சங்கிக பரத்திணைய தாமிது படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசுரன்ற
னிசையருளை யுற்றுநல மேபெருகி வாழுவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்.

கடவுள் வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
 புதிதவே தாகமமெலாம்
 புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசார்கள்
 புரியுமந்திர கருமமும்
 தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
 செகந்தனைக் காத்தருள்வதூந்
 தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிசிலை மரமுஞ்
 செழிக்கப் பதந்தருவதும்
 பாமேவு பொருளலங் காருஞ் சிறப்பதும்
 பலவிதமு நீயென்றதாற்
 பரதெய்வ முண்டென் றிருப்பார்க ளெந்நூல்
 படித்தவித மோதெரிசிலேன்
 மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(க)

அநீதணர் சிறப்பு.

சீலவிசு மாகம புராணமனு நீதியுந்
 தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
 செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ரகரு மங்களாற்
 றேவர்க்கு முதவி செய்வார்
 காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்க ளங்கையிற்
 கனிபோல வேகாட்டுவார்
 காயத்ரி மகிமையாற் சகலதீ வினைகளுந்
 கனவிட்ட பஞ்சசெய்வார்
 ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியுங் கொற்றவர்
 நடாத்துசெங் கோல்வளமையு

நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரு மழும்வேத
நாயகர் மகத்துவங்காண்
வலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே,

(௨)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுரீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத் தியற்கை நான்குந்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமையே
சேர்ந்துசெங் கோல் செலுத்தித்
தாருலவு சுமலமுந் குழுதமுந் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்திபொடு முதலைபொரு தானபல முங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கெடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபம்
படைத்ததிற் லோனரசனும்
வாருலவு தனமங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே,

(௩)

வணிகர் சிறப்பு.

திடமுடன் றம்மன தறிந்தவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார் யாவர் வருகினுங் கண்டபடி
தேர்ந்துகிறை போலுரைப்பார்

அடகுந் தாலுமரி யாதையில் லாருக்
 கரைக்காசு கட றழுதவா
 ரானமனு நீதியுடை யோர்களுரை வாய்மையா
 ளனவிலப் பொருள் கொடுப்பார்
 கடுகுனி லெட்டிலொரு கூறுவர வெனினுங்
 கணக்குழை தன்னில் வழுவார்
 காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
 கருணைவர்த் தகர் பெருமைகாண்
 வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கதிபனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிறுறை யல்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரகவேங் கடராயனே.

(ச)

வேளாளர் திறப்பு.

அந்தணர்கள் கருமமுஞ் சகராசர் புசபலமு
 மவனிவர்த் தகலாபமு
 மனைவர்க்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
 மன்புமங் கையரின்பமும்
 புந்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
 புராணமொடு சகலகலையும்
 பொய்பாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
 புகழ்கின்ற தேவந்லையும்
 விந்தைபுரி மாணமுங் குலமரபு நீதியும்
 விதாண முதற்சகலமும்
 வேளாளர் குலகோபுனை காராளர் தங்களுடை
 மேழியின் பெருமையன்றோ
 மந்திர மெனும்புய சவுந்தர முகுந்தனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிறுறை யல்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரகவேங் கடராயனே.

(சு)

புருஷராய் பிறந்தோர் பெறுபயன்.

புருஷராய்ச் சநகம் தெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
 போதத்தை யறிவெனொன்று
 பூம்பொடு மிக்கதன வாஞவ தொன்றலது
 பூவலஞ் செய்வதொன்று
 தருமவா னென்றுமிரு கிர்த்திமா னென்றுநற்
 சற்குண விவேகி யொன்று
 சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுரண
 சங்க்ராம வீரனென்று
 கருணைசே ரிர்தவதை யில்லாத மனிதரைக்
 காசினியி லென்படைத்தாய்
 கருதுநா யுதரமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
 கண்களுஞ் செய்தவினைபோ
 மருவுலா விபதுளப மாலையணி மார்பின
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
 வரதவேங்கடராயனே.

(க்)

நகரச்சிறப்பு.

பரதகி தப்ரபல வேசியர்க ளாடலும்
 பாடலும் பெறுகோயிலும்
 பலவாளி மண்டபங் கோட்டையர ணங்களொடு
 பலர்மேவு கடைவீதியும்
 இரதகச துரகம்ப தாதிசது ரங்கபல
 மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
 மெண்ணமிரு மந்திரிப்ர தானிதா னுபதிய
 ரிபலுத்தி யோகசனமும்
 வீரதமறை யோராதி நாகுலமு மொன்றென்று
 மிக்கசோ டசதானமு

மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மஹீதி
 வேந்தனும் பெறுபட்டணம்
 வரதநுறை சீரங்க பட்டணமெனச் சொல்வர்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங்கடராயனே.

(௭)

ஆரகீக்திரிய தோழிலாளியல்பு.
 காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
 கண்டுசொல் வேன்மந்திரி
 காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
 கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
 சீரிய தனங்கொளடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
 திட்டமிடு வேன்ப்ரதானி
 செய்யவா சகதாட்டி யவதான வக்கணை
 சிறக்குமவ னேராயசன்
 சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
 தொகைவிடான் கருணிகளுஞ்
 சொல்வண்மை சபைவண்மை பரராசர் வண்மைதெரி
 சுமுகனே தானாபதி
 மாரியது காத்தாளு மணிமேக வண்ணனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(௮)

இதனு லீஃதுளதாமேனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலெவருக்குமே
 யதிகவல் லமைகளுண்டா
 மாதையா பரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
 யழகுபெறு வளமையுண்டாம்

ஷிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
 நிறைகின்ற மேனமையுண்டாம்
 நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
 நீலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
 துதிமேவு பத்தியது சேரிலெவ ருக்குமே
 தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
 சுகமிக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
 துய்யமண வாசையுண்டாம்
 மதிசே ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(சு)

ஔரசரிதீபுப் பெறத்தும் விசைகள்.
 சுற்றமொடு தானும் பின்பேரு மின்பமாய்ச்
 சுகமுயிற் புனிதமையுந்
 துய்யதரு மங்கனொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
 துலங்கினுந் சிவிகைமையுந்
 கொற்றவர்கண் மெச்சவே பரராசர் கெடிவெற்றி
 கொண்டுவரி லாணையமையுந்
 குறைபொன்றி லாமனிறை புகழ்பெற்ற வீரர்மூன்
 கூறுங்கை வாளமமையுந்
 உற்றவகை யிவைபெலாம் வேந்தர்சன் மானமுட
 னுதவாம லேபெற்றிடி
 லுறைகொண்ட நாடகந் தன்னில்வரு கோலமுட
 னூர்வலஞ் செய்கோல டும்
 மற்றவர்கள் கோலமுஞ் சரியென்று சொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(க0)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றல் வருந்திமை.

நந்தைதாய் வாக்கியபரி பாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்
தவறாத விரதமும் பொய்யாத வசனமும்
தானமுங் கனபொறுமையும்
சிந்தைமகிழ் மரபினோ செய்தொழின் முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாசமுஞ்
செய்தபோ பரசுரா மனகவச குண்டலன்
செயராம னெடுவிடுமன்
அந்தமிகு சொல்லரிச சந்திரன மாபலி
யடற்றும் னெடுபகரத
னருள்பிரக லாசனிலா போற்பெருங் கோத்திபொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார
வந்தமரர் போற்றவளா சேஷகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலாமேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(கக)

தது முதலியவற்றல் வருந்திமை.

சூதுபெறு வித்தையும் பரதா மோகமுஞ்
சோதரன் றனையிகழ்வதுந்
துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்
சொல்லிசசெ யாததிறமும்
திதுபெறு வஞ்சமு மதங்கனும் பிறருடைய
திரவியந் தனிலாசையுஞ்
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்நளன சீர்குணுன
மீதுபொரு வாலிசக ரனகுமரன் சிசுபாலன்
வென்றியுத் தான்விலவலன்

விந்தைபெறு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
 விதமுற் றிருப்பர் கண்டாய்
 வாதுபெறு தானவரை மோதுமொரு திகிரியாய்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கஉ)

சாதிழதலானவைகளின் துணமே சிறந்ததெனல்.
 தடவரை யதன்மீது வினாயினுஞ் சோளமது
 சன்னசம் பாவாகுமோ
 சந்ததமும் வாடா திருந்தாலு மெட்டிமலர்
 சாதிமல் லிகையாகுமோ
 கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
 காவிரியி னூற்றாகுமோ
 காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
 கருங்குயிற் றொனியாகுமோ
 படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
 பழமதற் கணையாகுமோ
 பகர்கின்ற சாதியுங் கவையது மேன்மையும்
 பலகூட்ட முந்தேகமார்
 வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்கண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கங)

செல்வத்தால் வருழயர்வு.
 செல்வமது சேரிலோ வேங்குபேர் வேங்குநர்
 த்ரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
 செயல்கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையராக்
 திரிபாய ரவர்களாகும்

நல்வசிசை கொடுதான டத்திடுங் காரிய
 நயந்ததா தாகுமப்பா
 னல்லோலை கிள்ளாக்கொ டொப்பமே லொருவசன
 நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்
 சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
 சுவாமியாக் தேவரீராக்
 துதிபெற்ற சேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
 றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
 வல்விதமபெறுபரம லோபியர்கண் மிண்டனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கச)

வறுமையால் வருமீழ்வு.

துதிக்கின்ற மனைவியுங் குறைசொல்வ டந்ததாய்
 சோகமுற வசைகூறுவார்
 துன்பமொடு மனமெலியு மேனிலேற் றுருவமாக்
 தொலையாத கவலைவளரும்
 உதிக்கின்ற புத்தியு மாடிங்கடும் கல்விபோ
 முதரத்தி லதிகபசியா [எ
 முறனின்முறை யாருமொரு வார்த்தைசொல் லார்சொல்
 வுத்தரமு மொருவர்கேளார்
 விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகமுுவார்
 மிடிவந்து சேர்ந்ததென்றான
 மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
 னித்தையே தெவரறிவர்காண்
 மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றில்லைவ சேருமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கடு)

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிக்கொண்ட கொலைபாளர் களவினோர் சாதிநெறி
முறைமைவழு கின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறு பகையாளர் வெகுசன விரோதியர்கண்
மொழிமாறு கோளுரைப்போர்
மிடிக்கொண்ட பேரைக் கெடுத்துளோர் கற்புடைய
மெல்லியரை மேவுமயலோர்
விசுவாச காதகஞ் செய்குவோர் துஷ்டமா
மிருகங்கண் மிக்கபிணிகள்
கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்யசன லென்னவே
கருதுபதின் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுடனே பின்னை யெண்ணாது கண்டித்தல்
கருணைமனு நீதிகண்டாய்
வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு; மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(கசு)

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுநீரு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்துவோர்
காணு விடத்திற்பழித்துளோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடு தந்தைகாய் சுற்றமுடனனுதினந்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடைய வலுமையா லெனியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டி ஒரு துஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராசுமிவ ரெண்மர்தமையு

மாறுபோன் மூன்றுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
 தரசர்மனு நீதிகண்டாய்
 வண்டுலவு கின்றமலர் தன்னுளப மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(க௪)

என்றுங் கட்டிக்கூப்படநவிகள்.

தூதாகி வந்தீயர் பிக்குகா னுபதியர்
 துதிபெற்ற தந்தைதாயர்
 சொல்லுமாசா ரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
 சுகந்தந்த போகமடவார்
 வைதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
 விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
 வித்தையா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண
 வீரர்மர பினிலுபர்க்தோர்
 தான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வறுமையோர்
 சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
 செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதிபாத குற்றங்கள்
 செயினும் பொறுப்பதல்லல்
 ராதாடி மெதிர்செய்கை மனனர்நெறி யன்றுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(க௫)

இவர் இந்நூல் வெல்வரெனல்.

வந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லோகெழுடுகைள்
 வெற்றிகொண் டேசெயிப்பார்
 வீரருட னேவீயர் வாதுவரி லாயுந்
 வித்ததின லேசெயிப்பார்

பார்த்து நியோகியர்கள் வார்த்தையுசி தத்தாற்
 பொருந்தவே வாதுலெல்லார்
 புலலாக்கு வாதுவார்ன மரபெலாம் வசைசொலிப்
 பொதுவிலக் காறசெயிப்பார்
 1 ந்தமணி வேசியர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
 சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
 சரசகவி ராசாபிர சங்கதநி னூல்வாது
 கன்னைச் செயிப்பாகண்டாய்
 நந்தவிரை நிகர்மேனி ராதையதி மோகனை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதீவங் கடராயனே.

(கக)

இந்நூற்றந்தா லிது பயிப்பாடுதெனல்.

பெயல்கொண்ட மானமது பங்கமா னாற்றிரு
 செழித்தென்ன மாறுலென்ன
 செய்யகுண விற்பரச மில்லாத மங்கையைச்
 சேர்ந்தென்ன நீங்குலென்ன
 புயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
 யிகழ்ந்தென புகழ்த்துமென்ன
 விடருற்ற போதுகவி செய்பாத பேர்நட்
 பிடுந்தென்ன போயுமென்ன
 பெயல்கொண்ட விழியினுள் பேரிளம் பெண்கொங்கை
 காட்டிலென மூடினென்ன
 கருணைகொண் டொருவருக் குரையாத பேர்வித்தை
 கற்றென மறக்கிலென்ன
 பெயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதீவங் கடராயனே.

(உ௦)

இவைபெல்லா மளவுபடினு மாகையளவு படாதேனல்.

பொங்குநதி மணலுமா காயத்தி னெல்லையும்
 பெரழியுமழை யின் றிவலையும்
 புடவியிசை வருசனமு மடவியிசை வளர்மரமும்
 பொருபபின்மிசை யுற்றசிலையும்
 திங்களுட னுற்றதா ரகைகணமு முன்பாத
 சேவைசெய் வேர்பெருமையுந்
 தெரிவையர்கண் மனமுமுனை நினையாத பலமுடர்
 சென்மமுங் கடலாழமும்
 அங்கசன் கணைபுரியு மோகமுங் கவிராச
 ரருள்பெற்ற புத்திநலமு
 மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாகைதனை
 யளவிடக் கூடாதுகாண்
 மங்கைமிதி லாபுரி மடந்தைமகிழ் நேயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே,

(உக)

இன்னுர்க்கு இது வில்லையெனல்.

காதன்மிகு காழகர் தமக்குமுறை யிலைவஞ்
 சகர்க்குமரி யாதையிலை
 கட்டுண்ட கள்வருக் குறனின்முறை யாரிலை
 தசடர்க்கு ஞானமில்லை
 வேதமறி பூசரர் தமக்கருள்செ யாரிலை
 விரோதிக்கு நேயரிலை
 மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
 வீரர்க்கு மனபயமில்லை
 பாநமிகு யோகிக்கு வினைசெய்கு வாரிலை
 பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை

புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வரைப்
 போற்றிலா ரொருவரில்லை
 மாதரெழில் கண்டுமன மகிழாத பேரில்லை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(22)

இது இவ்வாறியின் இதுவாமேனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரொப் பந்தனக்
 கிசையுமவ னேரம்சபயா
 மிடர்வேலை யுதவுமவ னேகன்னன் வழிநடைக்
 கேற்றதே யுற்றவசுவம்
 பழகிமன மறியுமவ னேயுகி மந்த்ரிநற்
 பபநீக்கி னேன்றந்தையாம்
 பசியிற் கிடைத்ததே யழுதமார் துயிலினோப்
 பட்டதே புஷ்பசயனம்
 நிழறந்து காத்ததே கற்பகந் தாகத்தி
 னீர்தந்த தேகங்கையாம்
 நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சிவி தன்மட்டு
 நீச்சநீ ரேகட லதாம்
 மழைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(23)

இவர்க்கு இது நேய்வமேனல்.

நீதுபுரி லோபியர் தமக்குப் பணங்களே
 தெய்வமாந் காழுகர்க்குத்
 தெரிவையர்க டெய்வமார் துஷ்டருக் கென்னிலோ
 தீமையே தெய்வமாகும்

நீதியுடை யோர்க்குப் பயந்தீர்த்தி ரகழித்த
 நேயேரே தெய்வமாகு
 நீங்காத் தரித்திர் தமக்குக் கொடுத்தபேர்
 நித்தமுந் துதித்தெய்வமாம்
 சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புவி
 தனக்கரச னேதெய்வமாம்
 சகலர்க்கு மாசாரி பனதெய்வ நாடியர்
 தமக்குநா தன்தெய்வமாம்
 மாநவம புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே* (உச)

இது உண்டாயினும் இது வில்லாவிடிந் பயனில்லையெனல்.
 எத்தனை பொருட்சுவை யிருக்கினும் பக்திரச
 மில்லாத கவிகளென்ன
 வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான
 மில்லாத சேவகமென
 சித்ராதி லீலைபல செய்யினு மிதழுண்டு
 சேராத சுகமதென்ன
 செம்பொன்மிகு செவ்வமுண் டாயினும் பயிர்கொண்ட
 செயலிலா வளமையென்ன
 வித்தையுள வெல்லாம் படிக்கினுங் குணவினய
 மேவாத பெருமையென்ன
 மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவன மெனவே
 விளங்குமென் பார்க்கன்கண்டாய்
 மத்தகச ராசன்மகிழ் விசயநர சிங்கமே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (உரு)

இந்ந இச்சிறப்புடையிலும் பயனில்லையெனல்.

காட்டிலின் டஞ்செடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாண லெல்லா மலர்ந்தென்ன காகங்
கழுத்திடை வெளுக்கி லென்ன
ஆட்டின் கழுத்திலதர் நீண்டென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடிகையி
லாபுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடு கரடிக்கு மயிர்வளர்ந் தாலென்ன
நீதியறி யாதமுடர்
நிறைசெல்வ ராயென்ன ஞானமில் லாக்கல்வி
நெறிபோ லிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபுனை கண்ணிமகிழ் கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(உசு)

கலியுக தோஷம்.

அம்புலியின் மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகம புராணமது நூல்விரும் பார்க்கப்பரி
யாசுகதை யேமெச்சுவார்
கம்பமிசை யொருகோடி கரணமிட் டாலுமது
கண்கட்டு வித்தையென்பார்
கற்பனை யலங்கார மாக்கனிகள் பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளிய வென்பார்
நம்பிவிசு வாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவைபோ

னயந்தகலி யுகமகிமை நினையுஞ் சிலபேர்
 நவின் றுகுறை சொலவர் கண்டாய்
 வம்பவழ் மலாச்சோலை மலையலங் காரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(உ௭)

அரசரது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டுபின் காரியக் காரருக்
 கதிகபரி தானமுதவி
 யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்தினு
 மதுக்கொட் டிரட்டியீந்தும்
 கருதுநிலு வைப்பணந் தவனைப் பணங்கண்முன்
 கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
 கணக்கர்செல வெழுதார்க ணுட்டார்க றேறுவர்
 கடன்காரர் தாமறிப்பார்
 விருதுசீட் டிக்காரர் வைவார்கள் கொல்லரோ
 வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்
 விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
 மெய்ப்பாய் நடந்துகொளினும்
 வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற் றறிவரோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(உ௮)

கவிவாணரருமை யறிவாரில்லாகை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினும்
 கனவரிசை யொருபச்சடங்
 கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
 கவிக்கென்னி லொருசோமனும்

நற்பொரு ஞாலவென்னி லுறுமலை மடலுக்கு
 நாணயம தாபொருபணம்
 நல்வண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலைமெனி
 னன்மைதரு தாம்பூலமாம்
 அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளாபளா
 வதிகவெரு மானமாகு
 மப்படியு மாயிரத் தொருவரென் றுலெங்க
 ளாருமைமெவ ரறிவர்கண்டாய்
 மற்பொருத மல்லொரு முற்பொருத வீரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(உசு)

இந்நீயீவரஹி யீவரநியாரோனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
 கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
 கீர்த்திப்ர தாபமது விதரணிக ரல்லாது
 கெட்டலோ பிபரறிவரோ
 சேர்த்தமது விக்யான நீதிமன் னவரலாற்
 சிலவேடர் தாமறிவரோ
 செய்யபக வற்கிதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
 சென்மநீ சர்களறிவரோ
 கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
 குரங்குகண் டாலறியுமோ
 கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
 கூறுபே டிகளறிவரோ
 வார்த்தையுசி த்த்தைமந் த்ரிகளன்றி யறிவரோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(ரு0)

பயனில் சொல்லி விழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்த்பே யுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்த முறவே
யயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்று பொதுமாத ரைக்கடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணிந்துரண களமுற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதிலை யென்ற பேயும்
செகமன்ன ராமென்ற தலைவென்ற பேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளான சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்கு நிகரோ
மகமென்று கோசிக னழைக்கமகிழ் தூயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௩௬)

எல்லைகடந்தலின் வருமிழ்வு.

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணாத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சசெலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடந் காதநாவும்
சரசவகை மிஞ்சவே வந்தபரி காசமுந்
தனைமிஞ்ச தொழிலாளருந்
தயிரியந் தனைமிஞ்ச கவலையுஞ் சாகுறியோர்
தமைமிஞ்ச முறைவழக்கும்
கரசரண வவயவந் தனைமிஞ்ச. தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்.

கருதுமுரை கேளாத் மனையாட்டி புணர்காய
கன்புகழை மொக்கு மென்பார்
வாசரச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௩௨)

இவர்கீது அழதம் இவ்விடந்தேனல்.

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக் கமுத முலையிலே
பண்டிதர்க் கமுதமது கையிலே விதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவது ருக்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதங் குணத்திலே
யுணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டல மளந்தவுன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௩௩)

இவர்கீது விஷம் இவ்விடந்தேனல்.

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமமிரு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
றிரிவோர்க்கு விடநிதியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதடு தஷ்ணிலே
 காமுகர் விடங் கண்ணிலே
 கட்செவி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
 கனவிடங் கடை வாலிலே
 அரியதுஷ் டர்க்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
 யங்கமெல் லாம்விடமதா
 மடுத்திக் கெடுத்திடும் பகைவர்விட மனதிலே
 யம்பொன்விலை மா தருக்கு
 மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

இவர்கீழ்ப் புண்ணிய மீதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவை கண்டுபணி கின்றதே
 யுடல்செய்த புண்ணியமதா
 முரைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
 யுற்றசெவி யின்புண்ணியம்
 தன்னுடைய புத்திர ரனைந்தசோ றுண்பதே
 சாற்றுநா வின் புண்ணியந்
 தத்துவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
 சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியம்
 பன்னுமிர வலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
 பாணியது செய்புண்ணியம்
 பதிவிரத மங்கைகுண மிக்கபுரு டற்குப்
 பவிப்பதே வெகுபுண்ணியம்
 மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம் தென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

இவர்கீதப் பாவமிதுவேனல்.

திருந்துகற் பணியிலாப் புன்கவிகள் கேட்பதே
 செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
 செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
 திரிதல்கால் செய்தபாவம்
 பரிந்தவுப சாரமா தரவிலார் மனையுணவு
 பருகன விற்பாவமாம்
 பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பரதமது
 பார்த்தல்விழி செய்த பாவம்
 தருந்தமிழை யறியாத பேர்களித மேற்கின்ற
 தகைமைகை செய்தபாவந்
 தன்பெயர் விளக்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
 தாய்வயிறு செய்தபாவம்
 வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யல்மேலு மங்கைமண வாளனை
 வரதவேங் கடராயனே.

(௩௩)

இவர்கீவை யுளவேனு மீவைவேண்டிமேனல்.

அதிவீர நென்னிலுந் தந்திரவு பாயமுட
 னடையணை வெல்லல்வேண்டு
 மாபிரம் வித்தைகற் றுலுமுல கந்தனி
 லடக்கம திருத்தல் வேண்டும்
 நதிசேடி நீந்திவந் தாலுமோ டந்தனை
 நயந்துகரை சேரல் வேண்டும்
 ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தனி
 னடக்கைதனை யறிதல் வேண்டும்
 துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
 தொழிலுட னிருத்தல் வேண்டும்

துயயவல லமையுடைய னென்னுமொரு சார்பினுற
 றுரைகளைக் காணல்வேண்டும்
 மதியூகி பென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(௩௭)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
 பெரியோரை முனிதல் வேண்டாம்
 பின்பொன்று முன்பொன்று பேசியே யவமான
 பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
 உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
 மொருநாளு நம்பல்வேண்டா
 மொருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லி பிச்ச
 பையி லுமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
 சற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
 றுன்போய் விலக்கல் வேண்டாந்
 தைரியந் தனில்விக்க மாதித்த னென்னிலுந்
 தன்னையே புகழல்வேண்டாம்
 மற்றொன்று மெண்ணுது செய்பல்வேண் டாமென்பர்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(௩௮)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போதுதடை வருகிலோ
 வன்றுவிதி பாவமாகு
 மானபெரி போர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
 யகல்வதே தத்தயோகம்

தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேபின்பு
 தவறில்லை திருதியாகுளு
 சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமரை முனிவதே
 சந்திராஷ்ட மமமாகுமாம்
 கருதிய விருந்தினுட னுண்ணுக தனியுணவு
 காணுமது வேலூர்த்தினங்
 கலகமே செய்கின்ற விணரைக் காண்பதே
 கனவர்ஜ லேனைகண்டாய்
 மரிசிகத நெனவந்த காசிபகு லோத்துங்க
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
 வரதவேங் கடராயனே.

(நக)

இவ் இத்தீக் கோளாவனெல்.

துரைமக்க னைக்கண்டு தங்கள்கா ரியமெலாந்
 சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
 சொல்லெலாம் பொய்பெனவு மிவர்காட்சி மெய்
 பொனவுந் தோன்றுவோ னவலமாகும
 திரமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜா
 திரளான ராஜசபையில்
 செய்யும்பர சங்கத்தி லொருபழுது சொல்லுவோன்
 செனமத்தி லங்காரகன்
 அருள்பெற்ற விதரணிக னைக்காத்த னைகநா
 ளனுசரித் தியல்பாகியே
 யவாகொடுக் கும்போதி லிடர்சொலி விலக்குவோ
 னஷ்டமச் சனியனாகும்
 மருவுந் தலர்த்தவம் புயமணியு மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
 வரதவேங் கடராயனே.

(ச)

இது இவ்வாறியின் இச்சிறப்பிற்றமெனல்.

தரணிமன் னவர்ச்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசைமே
தனதுபட் டாபிலேஷகஞ்
சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
சாம்பிராச்ய போகமாகும்
பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடி.லது
பதினென்றி னிற்சூருவதாம்
பந்துஜன வர்க்கங்க ஞு-னுணவு செய்கின்ற
பாக்யமே கலியாணமாம்
அரிவைகுண மஞ்சிதம தாய்வந்து சேருநா
என்றமித் தித்தயோக
மன்பான பெரியோர்க டரிசனஞ் செய்வதே
யானகப தினமென்பர்கண்
மரகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனை.

(சுக

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சசரும் பூதரும் இவரெனல்.

புண்ணியம் பாவமறி யார்மாத வஞ்செயார்
புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
புனிதரைப் போற்றார்கள் பரதிரவி யங்கொள்வார்
புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
லெவருக்கு மிடர்புரிசுவா
ரிரக்கமில் லார்யொய் யுரைப்பவஞ் சிப்பவர்க
ளிவர்கள் ராட்சசர்களாவார்
நண்ணியொளி யோர்தமை றெருட்டுவார் வலியவரை
நாடிவஞ் சனையில் வெல்வார்

திருவேங்கடசதகம்.

நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுண்பர்
நாணமறி யார் பூதர்காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே.

ழீக்கீழ் ழநலியோரியல்பு.

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகி னேன்மூர்க்கனும்
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பார்தமை
மேன்மைசெய் வோன் மூடனும்
செய்யாத காரியம் தெனினும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவ னேதுஷ்டனாந்
திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடர்கள்
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயா வெனப்பணிந் தாலுமே கோபம்
தடங்காத வன்முரூர
னனுதினந் திமைபுரி வேரெனந்த நாளிலு
மடங்காத சண்டாளனும்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னுவனெனல்

காதவழி யானநதி மாதலந் துதியாத
கயவனே யினமுடவன்
கைதந்த லோலைவா சிக்கமாட் டாதவொரு
கசடனே மிக்ககுருடன்

திதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தாஞ்
 செப்பிலா தவனுமைபாஞ்
 செயலான தன்மகதை பொன்றெனினு மய்யாத
 செய்கையுடையோன் செவிடனும்
 ஏதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம்
 தெடுக்குமவ னேழுருபி
 பென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
 வீனனே நீசனென்பார்
 மாதுசத் தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராபனே.

(சச)

உலோபியர் வகை.

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
 னனின்றலோ பர்க்குநேயன்
 நாற்கனி மொழிந்தகவி ராசர்க்கு மொன்றேனு
 நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
 இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
 றீகிலான் பாதிலோபி
 யியலான பட்டுரா சர்க்குமொன் றுதவிலா
 னேற்றமுக் காலுலோபி
 திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
 றீயமுழு லோபிநடனஞ்
 செய்மாத ரபிநயங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
 சேர்பரம லோபிகண்டாய்
 வசைபெற்ற லோபமா தங்ககண் டரவன்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராபனே,

(சடு)

திருவேங்கடசதகம்.

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி

கண்டபகை யாளிமுன் னின்றபொரு தாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
கன்னிமிடு கள்வருக் கடையும் பணிகளுங்
காணாம லேகொடுப்பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு விட்டுத்
தனங்களெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதுதூதர் வந்துதான் கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனிமிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னே
மண்டலமும் விண்டலமு முண்டகனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

உலோபியர்துண மாறுமை.

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னாலேழு கடலெலாந்
தித்திக்கவே செய்யினுஞ்
செய்யபூ மலரினால் வச்சிரந் தன்னைச்
சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
காண்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்
ணையாற் கவினுற்ற மெருகுசெயினுங்
கயவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு விரமுங்
கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுந்
வுரைத்துநல மேசெய்யினு

மூமைசெவி டன்குருடன் முத்தமிழ் படிக்கினு
 முலோபருக் கீவுவருமோ
 வான்கொண்ட தேவர்பொழி மலர்கொண்ட
 பாதனே மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(சௌ)

மக்களிற் பதூராவரிவரேனல்.

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
 கொடுத்துமகி ழாதபதருங்
 கூறுபிணை சாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
 கொடாதொளிக் கின்றபதரும்
 கண்டவுட னெருகோடி சொல்லிப்பி னென்றெனுங்
 கருதிச்செ யாதபதருங்
 காணா விடத்தினிற் பழிகுறி யவரைமெழிர்
 கண்டுபுகழ் கின்ற பதரும்
 பண்டொருவா செய்ந்நன்றி தனையே மறந்துபின்
 பழிசொல்லுகின்ற பதரும்
 பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
 பறந்துமிக வுஞ்சிதறவே
 மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமாருதமான
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(சௌ)

இக்தூற்றழடையோர்க்கும் இதுசெயல் வேண்டுமெனல்.

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
 கண்டுதவி செய்யல் வேண்டுங்
 கல்லியறி யாதசபை யெனினும்ப்ர சங்கங்கள்
 கவிராஜர் செய்யல் வேண்டும்

திருவேங்கடசதகம்.

விதித்தமுழு மூடரென் றுலுந்த மைநதற்கு
 வித்தைகற் பித்தல் வேண்டும்
 வெய்பகின் முர்க்கரென றுலுநல் லோர்கண்டு
 மேற்புத்தி சொல்லல் வேண்டும்
 அதிர்ஷ்டமிலை யென்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
 லதிலே முயற்சி வேண்டு
 மசாத்தியம் தானகன ரோகமென் றுலுமோ
 ரவுஷதம் தீவர்கண்டாய்
 வதிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்ரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

இதிலும் இது மிக்கநெனல்.

தினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிக்கபொரு
 டேடியே வாழுமதிலுஞ்
 செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுங் கூடிச்
 சிறந்துண்ட கூழுகிகமாம்
 தனதுமரி யாதைபொடு பெருகையறி யாதபேர்
 தனமாரி பொழியு மதிலுஞ்
 சமமான மேன்மைதெரி கின்றபெரி யோர்தந்தி
 தாம்பூல மேயதிகமாம்
 கமைருவு பல்பல மகாவித்தை சிலசில
 கருத்தொடு படிக்குமதிலுங்
 கருணைபெற வெருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
 கற்கின்ற தேயதிகமாம்
 மனிதர்சில ரிவையன்றி யவையதிக மென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

இதீனும்நு வென்றியெனல்.

மிக்கதுடி கண்டுளம் வெருண்டகலை மாணையே
 வென்றுசய மாகுமதிலும்
 வெஞ்சின மிசுந்துகவ ரும்புலி யுடன்பொருது
 மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
 பக்குவமு திரந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
 பரிவுடன் சேருமதிலும்
 பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலரதி யூடலிற்
 பாததா டனமேசயம்
 தக்கதொரு கல்விநெறி யறிபாத முழுமுடர்
 சந்தோஷ மாகுமதிலுந்
 தமிழாநமை யறிகின்ற பெரியோர் பழித்தநீர்
 தனையதே சயமென்பர் காண்
 மைக்குவனை செங்குவனை வாசமலர் களமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராபனே.

இதுவிநனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளி கல்லியே லோகவசி யம்பத்தி
 செய்வதே தெய்வவசியஞ்
 செய்யுமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
 செல்வமுற வோர்கள் வசியம்
 எந்தணித முந்திரள நல்கும்ப ணங்களை
 யின்பவிலை மாதர்வசிய
 மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட் டிக்காத்
 திருப்பதே ராஜவசியம்
 தந்ததண் டனைகளே துஷ்டஜன வசியமாந்
 தானமே கீர்த்திவசியஞ்

சாந்தகுண நயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமா கும்
மந்திரமெ முத்தெட்டு மேயுனது வசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௧௨)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்
கோள்வரேனல்.

சரணென் றடைந்தவர் தமக்குவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோ லெவரையும் பார்க்கின்ற
தகைமையோன் நெய்வபுருஷன்
திரணமெனி னும்பிறர் பொருட்காசை யில்லாத
செய்கையோன் புருஷாத் தமன்
நீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணிபாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னிலுங் கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷரத்நம்
போற்றுமவர் மனதிற் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்
மரபெலா மிப்படி புகழ்ந்தகுண சேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௧௩)

இச்செய்கையோர் இவ்விழ்பெயர்
பெறுவரேனல்.

சுற்றெனினு மொருகல்வி யறியாத கயவனே
தாங்குமுயிர் கொண்டமரமார்

தன்புத்தி யன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
 தகைமையோ னேபதுமையாம்
 கொற்றவர்கள் பகையாற் றுரத்துண்டு திரிசுவோன்
 கூகையுற வானபகழி
 கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
 கோபிக்கு மவன் மிருகமாம்
 கற்றபெரி யோரையெகிர் பணியாத மூடனே
 கைகால் முளைத்த சிலையாம்
 கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்ற கோளனே
 கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார்
 மற்றிவர்க ணேபமது கனவிலுங் காணாத
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வானனே
 வரதவேங் கடராயனே.

கல்விப் பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
 றேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
 செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
 செம்பொன்மிசு செல்வமதுபோல்
 வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனலினால்
 வெம்பவரு சலனமில்லை
 வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
 விரும்பினும் பங்குறாது
 கள்ளராற் றிருடவும் முடியாது வரவரக்
 கனமலாற் குறைவுறாது
 கருணைஞா னந்தழையு மாகையா லுணையிதய
 கமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
 வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ சியரதிபன்
 மணவாள நாராயணன் 3

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௫௫)

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்பவகை
யோசைபெற் றேமதுரமா
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகி யேகவுடமாய்
நிரைகொண்ட சித்தனை விகற்பம் பொருந்தினன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாகநிலை
நின்றபழு தென்றிடாமல்
நிரைகொண்ட தண்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடிமை
செயினுமது நிகராதுகாண்
வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளு மையனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(௫௬)

தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
செழுங்கமல முற்றவினையே
தினகரனை யெதிர்கண்டு முகைகொண்டு வாடுவது
சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுள மெலிந்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே.

அங்கணுல'கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரி யோர்களுக்
 கருளா திருந்துவிடினு
 மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோ ஸேர்ந்தவ
 ரதிஷ்டமென பாராக் கண்டாய்
 வங்கியந் தருயிசை கனிந்தகனி வாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

அரசர் கவிவாணிக்குச் செய்யுழபசாரம்.

பொசனஞ் சந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
 பொருந்துவஸ திரபூஷணம்
 புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைகரி வாத்தியம்
 பூமிமனை தனதானியம்
 தூசலவு துவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
 தூதரால் வரவழைத்தல்
 தோன்றுமுன நெழுதல்வந் தருள்கெனத் தழுவுத
 றுதித்திட லிருக்கையுதவல்
 நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
 னிறையங்கி காரமேழாம்.
 நெறுகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
 நீதிமுறை மென்பர் கண்டாய்
 வாசவன் பெறுவிசய சூதனெனு நாதனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

புல்லர் நல்லோர்துணமறியாரேனல்.

சந்தன வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
 சற்றுமறி யார்கிராதர்

தரளங் குளிக்குமவ ரதன்மலை யணியார்கள்
 சங்குமணி தன்னையணிவார்
 கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் கேங்
 கருஞ்சேறு தனையருந்துங்
 காமருவு தேமாவின் மிசையிருந் தாலுமோ
 காகமது வேம்புநகரும்
 அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
 யனேகநாட் பழகிவிடினு
 மற்பர்தா மறிகின்ற தறிவதல் லாமன்மற்
 றவர்க்கமை யறிவார்களோ
 லந்திடு கணந்தன்னி லவர்பெருமை யறிகின்ற
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(ருசு)

புல்லறாப்பாடும் புலவர் பயர் பெறமை.

நாவ்னிற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
 நட்பென்று வருநேயரும்
 நவமதன னென்னவெழில் கண்டுபே டன்றன்னை
 நாடிவரு மடமாதரும்
 காவ்னி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
 சாததிருக் கிளற்கிளியுங்
 கானலைக் கண்டுபுன லென்னவே யாசைபொடு
 கருதியே யேகுமானும்
 பூவ்னிற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
 பெருநுத்தே னுடுமளியும்
 புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
 புலவர்செய லொக்குமென்பார்
 மாவ்னிற் குயில்வேளை வாவெனுங் களமூரின்
 மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
வரதவேங்கடராயனே.

மேலேர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்நாலு முனிவோர்கண் மாதவ
மிசைந்ததாற் பெருமைபெறுவா
நிகழ்ந்துவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா
லென்றுமிகு மேன்மைபெறுவார்
சிந்தைமத மாயொன்று வழுவினுந் துரைகள் செந்
திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலு மேற்குமது
சிறுமையோர் செய்யவசமோ
தந்தியது நெறிதப்பி யேநடந் தாலுமது
தன்னைமத யானையெனபார்
தானுமப் படிதவறு செய்யிலோ பேயென்று
தள்ளிமுனி வார்கள் கண்டாய்
மந்திசெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
வரதவேங் கடராயனே.

இது இல்லையாயின் இது விளங்காதெனல்,

சந்திர னிலாவிரவு மதுரமில் லாதகவி
தனையரில் லாதசெல்வஞ்
சற்சன ரிலாதலூர் புரவியில் லாதபடை
தளபதி யிலாதசேனே
பைந்தொடி யிலர்தமனை பாடலில் லாவோசை
பத்தியில் லாதபூசை
பார்த்திப ரிலாதபட் டணம்பூக மந்திரிகள்
பற்பல ரிலாதவரசு

திருவேங்கடசதகம்.

கந்தமில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
கல்வியில் லாததேகங்
கனவினய மில்லா நிபோகிசுசி யில்லாத
கன்மமூப தேசமில்லா
மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறு தோன் றுமல்விழி
புரளாம லங்கசேட்டை
புரியாமன் மிகுதலையை யசையாமன் மிடறுதான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்
சுருதிலையை சுரஞான நீதியொடு வீணையின்
றெனியினு தப்பிரமமாய்த்
துய்யதந் திரியோசை மிடறோசை யெனவேறு
தோன்றாம லின்பநயமாய்த்
தருமதூர வமுதரச மொழுஞ்சுர ளிகள்பழகு
சங்கீத வித்தையென்றால்
சகலர்க்கு மானந்த மாகுமது பாடுமவள்
சரசகுண வஞ்சியெனிலோ
மருவியிதழ் பருகியனை யாமலுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பாதச் சிறப்பு.

பரதாள முஞ்சதி யடங்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வோன்மத்தளி

பலராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
 பாடுவோ னேபாடகன்
 கரதாள மேன்மனமு நடனபாதத்தின்மேற்
 கண்ணுமுடையோனட்டுவன்
 கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியி னபினயங்
 காட்டுமவ னேபாத்திரம்
 சுரதாள லயமார்க்க மாருமிங் கிதபதஞ்
 சொல்லுமவ ரேபரிசனந்
 துதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
 தொனியாத சபையே சபை
 வரதாள முடனரவினடனமிடு பாதனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

நாடகச் சிறப்பு.

ஈகந்தபரி மளவஸ்தர் பூஷண லங்கிருத
 சோடுமுஸ தீபுவேண்டிந்
 தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
 சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
 மிகுந்தரஸ் தாளிக் கரும்புதேன் முதலான
 மேன்மைபோ லின்பரசமாம்
 வேஷங்க ளந்தமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
 வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
 புகழ்ந்தபத மிங்கிதம் பரிகாச விகடங்கள்
 புண்ணிய கதாப்ரசங்கம்
 போற்றுபா வாணர்மிகு ராகதா ளஞ்சருதி
 புகல்கின்ற பரதநடனம்
 மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவந் சபையென்று சொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்.

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(சுரு)

வினேநவிந்தைச் சிறப்பு.

சத்திகண பதிதூர்க்கை சரஸ்வதி மகாகாளி
சாமுண்டி பென்றுவாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஜபகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
சித்தமிரு மாத்தினைக் கோலின்றுறை யங்கமுறை
செய்ப்புமுறை பத்துமுறைகள்
செய்யுமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
சேர்த்தகோ கரணமார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தர்பனம தாதியா மஷ்டாங்க
விதமாம யேந்தராலம்
மிருமிந்தர சாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்தர நீதி
மத்தகச ராசதே வேந்தரனுந் தெரிவனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(சுரு)

பௌரணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்கு மானந்த மாகவே பொருள்செரல்லு
மவனே புராணநிபுண
னங்கமொடு கிரகநிலை கணிதமுந் தெரிசுவோ
னருள்புரோ கிதபூசன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமள னேவித்துவான்
செய்யுமந் திரயந்தர தந்தரமொடு மிக்ககப
சிலனே மந்தர வாதி

ஏருற்ற கல்விசுண மேன்மைபொறை போதங்க
 ளிசையுமவ னுசாரிய
 னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியொ
 டிருக்குமவ னேசீடன
 மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

மருத்துவனியல்பு.

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
 செய்திட வழைத்தபின் போய்த்
 தேசகா லஞ்சாதி தேகங் குணம்பிணி
 சிறக்குமா றுந்தெளிந்து
 கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
 கண்டுகலி கங்கிபாழங்
 கன்குளிகை பஸ்பமொடு சிந்துரஞ் சூரணங்
 கருதுலே கியதயிலமாம்
 பரமான நன்மருந் துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
 பத்தியமு மெளிதாகவே
 பரிவுபெறு மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
 பகராத பண்டிதனெனின்
 வரமான தன்வந் திரிக்குடிகர் சொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

ஈனரீ மருத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை.

சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
 றெய்வமாங் கேட்ட தெல்லார்

திரள்கொடுப் போமென்பர் தீருமிப் பிணியென்று
 செப்பினு லன்றுகுருவாம்
 பார்க்கின்ற குளிகையது தந்தபின் தந்தையாம்
 பாதினகு வானபின்பு
 பண்பான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
 பகர்கின்ற மைத்துனனுமாம்
 ஞர்க்கின்ற மற்றைநா ணையன்மறு நாளினி
 லிசைந்தகட னுளிமறுநா
 ளெதர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியெண்ணு
 மீனர்சில ருண்டு கண்டாய்
 வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(சுகு)

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி.

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
 நிறைந்ததி வினைகளெல்லா
 நீங்குபரி காரமுறை செய்குவோ ரும்பிணி
 நிறுத்தவரு பண்டிதர்களும்
 சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதரு முலகந்
 துதித்தசெங் கோல்வேந்தருந்
 தூயவுப தேசதே சிகருமவர் சிஷருஞ்
 சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
 ஆதிமறை நூலிலுரை செய்தவித மாராயந்
 தறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
 வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரிலு
 மகோரநர உடைவர்கண்டாய்
 மாதிர நெடுங்கடல்வளர்ந்தநெடு மாயனே
 மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(எச

நீத்தியகருமச்சிறப்பு.

கருணைநதி முழ்கியே சந்திவந தனமுடன்
கருதுஜப தபலோமமுங்
கடவுளோர பூசையுஞ் செய்துவே தாகமக்
கலவியது முறைபடிததுக
தருமத தியானநற் கருமமா நீதிபொடு
தநதைதாய் புத்திரருடன்
றாணுவ செபதுரா மாயணம போற்றியே
சந்திபொடு கருமநண்ணி
பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்
பணிநதுபத சேவைசெய்து
பண்பான சந்திரோ தபத்தினமல ரணையது
பாரிபுட னேமகிழ்ந்து
மருவியே வாழாமில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(எக

குடிவாழ்க்கைச்சிறப்பு.

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பிடமும
விளங்குமா நதியுமறை யோர்
மேகிய கிராமமும் பூயினல முந்தனமு
மேலரச முடையநாட்டில்
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள
முபங்குபயிர் வளமுமுளதாய்
மொழிநதநற் குலமுஞ் செழிப்பதாய்த் தேர்விதி
முதலாய் விளங்குமூரில்

தக்கதொரு வீதியொரு பானடுவி சாலமாய்ச்
 சார்ந்தசிங் காரடனையிற்
 றனதானி யங்கறவை முதலான செல்வந்
 தழைத்தன்ன தானமுதவி
 மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(௭௨)

மந் துவர் செல்லத்தகாவிடங்கார்.

தீராத ரோகமுடை யோரிடமு முண்மைபுது
 செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
 சீரான வெருவாபண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
 செய்துகொள் வேர்க்களிடமும்
 வராத கோபமுறு முர்க்கமன் னவரிடமு
 மேந்திழையை மனதுபிரியா
 வின்பமா மதிவிரக மானகா முகரிடமு
 மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
 தாராத லோபரிடமும்பத்தி யந்தனைத்
 தாழ்வுசெய் வேர்க்களிடமுஞ்
 சகலசன கண்டக ரெணந்துஷ்ட ரிடமுமிரு
 தனமாரி யேபொழியினும்
 வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(௭௩)

நோய்க்கிடங்கொடார் செய்கை.

சனிபுதன் றனிவெண்ணெய் வெந்நீரின் மூழ்குவார்
 சாருமிள வெயிலிலிரும்பார்

தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
 சதாகாலம் வழியின டவார்
 பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
 பள்ளியிற் சேவகமிரார்
 பழங்கறி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்று
 பலகால மும்விட்டிடார்
 கனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபுசி யார்பசி
 கலந்தன் றி யுணவுசெய்யார்
 காய்ச்சுபா லுண்பர்நீர் மோர்கூட்டு வார்தினங்
 காவேரி தனின்மூழ்குவார்
 மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்குநோய் சேருமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
 வரதவேங் கடராயனே.

தந்தைமுதலியோராவார் இவரேவல்.

நிலமுடன் கிருகமுஞ் செல்வமுந் தந்துகட
 னிலுளையொன் றில்லாமலே
 நிறைகல்வி யுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
 நேசனே டியர்தந்தையாம
 கலைமதிய மெனவே வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
 கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
 கருதரிய புத்திரன் போலமரு மகனையுங்
 கருணைசெய் பவளன்னையாம்
 பலகலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
 பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
 பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவ்வுசொன்ன
 படிசெய்கு வோன்புத்ரனும்
 மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளநு மாயனே
 மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே.

(எடு)

நற்புதல்வனியப்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
டைந்திடுவ ரந்தனைப்போ
லடுத்தவர் தமைக்காத்து மிக்கமே வலர்தமை
யடக்குமுன் சக்கரம்போல்
பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
பேசும்பர சங்கமதுபோல்
பேருலக மெய்க்கவரு மனுரீதி முடிவேந்தர்
பெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல்
ஒருகோடி நட்சத்தி ரங்களுட னடுவே
யுதித்தசந் த்ரோதயம்போ
லுபயகுல சுத்தனும் பகிரதன் போலவே
யொருபிள்ளை போதுமவனால்
மரபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்கான்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே.

(எசு)

சகோதரரோநுமை.

நு னதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்துமகி முந்தமையனுந்
தமையனுர் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசுபுரி யுந்தம்பியும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப் போலவே
கருணைசெய் திடுமதனியுந்
காணுமுன் றந்தைபோற் றிருவடிகள் பணியுந்
கனிட்டனுடை மனையாட்டியும்
தினந்தினம் பரிவாகி யம்மையே யென்றுபேர்
செப்புந் கொழுந்தனாருந்

சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனிற்
 மெசரத குமாராகண்டாய்
 வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிகுழ் களமூரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
 கருணைமரு மகன்வந்திற்
 கண்டவுட னுசார வபசார மாகவே
 கனவிருந் துகள்சமைப்பார்
 சேருநான் மூன்றுகி லபரபட் சத்திற்
 செனித்தசந் த்ரோதயம்போற்
 றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுஞ்
 செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்
 ஆருமெண் ணார்கண்மைத் துனர்சரச பரிகாச
 மதிகமா மனைவியெனிலோ
 வன்புடன் சொன்னபடி கேளாளி தாகையா
 லாதபொரு கதையல்லலோ
 வாருமென் றவரேக வசனமுஞ் சொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

மானங்கேட்டுப்பிழைப்பவ ரீவரோனல்.

நேசமுறு சிறுமிதன துறவினான் மருகன்மனை
 நீலையென்று வாழ்ந்தபேரும்
 நேரிழை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
 னீங்கா திருந்தபேரும்
 பேசரிய கல்விதெரி யாமூடர் பேரிற்பா
 பந்தகவி சொன்னபேரும்

பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களே பட்டுப்
 பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
 ஏசுவரு பகையாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி
 யேவல்செய் கின்றபேரு
 மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
 கெண்சாணும் வயிறுகண்டாய்
 வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுள்ளார் களமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே,
 நம்புடைப் பெண்மரியல்பு.

(எக்)

ஓதுஜப பூசைகட் கினியகுற் றேவல்க
 ளுகத்துசெய் போதுகுருவா
 முரைகொண்ட சாசஞ்செய் போதுமன் மதனா
 மொழிந்தவே னைத்தெய்வமாம்
 நாதனைக் கருதியவ னுண்டகுறை யமுதாக
 நவில்வதே யுபதேசமாம்
 நதிபாடல் பலநோன்பு தேவதா தரிசன
 நயந்தபல விரதமூமவன்
 பாததரி சனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
 பத்தியாய்க் கடலினுழம்
 பாரென்று கனவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
 பதிவிரத மார்க்கமான
 மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்ற தல்லவோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே,
 நம்பென்மரியல்பு.

(அ)

பஞ்சணையி னருகாக நின்றவா வென்றபின்
 பரிவினுட னருகில்வந்து

பாக்கிலை மடித்தசுரு ளீந்துமெத் தைபில்வந்து
 பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
 கொஞ்சிமலர் சூடியிசை பாடிவினை யாடியே
 கொக்கோக விதமறிந்து
 கூடியித ழிருவேராரு முறைபருகி யினியபுட்
 சூரலோசை மிகமுழங்க
 நெஞ்சமகிழ் வெடுசுரத கரணகரி கரவுபரி
 நேயரதி கேளிதன்னால்
 நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
 னீங்காத மோகமுதவும்
 வஞ்சியின லாதுமனம் வேடுறென்றின் மகிழுமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

தீப்பெண்டியல்பு.

ஐயருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாய்நீயு
 மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணலோ
 வரிசியெங் கேபாணை சட்டியெங் கேயென்ப
 ளவன்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
 பையவே கொண்டு வந் தாலுஞ் சமைக்கப்
 படாதுதலை நோருதென்று
 பாயிற் கிடப்பள்ளின மாயொன்று பேசினால்
 பாருனக் கேற்றபுத்தி
 செய்யவல் லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்சு
 தின்கிறேன் கூகுவெனத்
 தெருவிடு தோறுமுறை யிடுபெண்டி ருண்டெனிற
 நியநமன் வேறுமுண்டோ
 வையகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனே
 மணவாள நாராயணன்

திருவேங்கடசதகம்.

மளதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
வரதவேங் கடராயனே.

பரந்தையியல்பு.

தொச்சியுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சையிவை
கூறுசண் பகமொட்டுடன்

கூடிய நலங்குமஞ் சனமாடி பொற்கண்டை

கொண்டவெண் கிசிலுதித்துக்

கச்சிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப

கஸ்தூரி குமுருமென்னக்

கனகநவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி

கையின்மிசை யேந்திநலமாய்ப்

பச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிருசரச

பரிகாச நகைபுரிந்து

பண்பான மேடையுப் பரிகையி லிருக்கும்

பரத்தையுண் டாவளென்றால்

வரந்தர னுலகத்த ரம்பையிலு மதிகமா

மணவாள நாராயணன்

மளதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே

வரதவேங் கடராயனே.

பிரேளடை வேந்தையியல்பு.

ஆசையுட னொருவிரக புருஷன்வந் தான்மிகவு

மாசார வுபசாரமா

யாசனந் தனிலெழுந் தருளுமென் றருகிருந்

தழகான வெருதட்டிலே

நேசமொடு தாம்பூல முதவியே யவனுடைய

நெழிகண்டு வரவழைத்து

நீதிபா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னெனை

நனைத்தி லீ ரென்கொலென்று

பேசரிய சங்கீத சரசசல் லாபப்ர

சங்கமொடு ரதிகேளியில்

பிரியமுட னேயணைந் தின்பமா யுசிதம்
பெற்றிற்ப்ரௌடை வேசைபென்பார்
வாசமிசு பைந்துளப மாலைபணி மார்ப்பனை
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனை.

(அச

பரத்தையிழிவு.

விலைமாதர் வீடுரவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேவுமனை பொதுவரபலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித்துறையாதாம்
கலைமருவு மவரல்கு லோடமா மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சம்பழங்
கனிவாய் படிக்கமிரு துடைகடண் னீர்ப்பந்தல்
கட்டுகத லிக்கம்பமாம்

முலைமாற்பு வாடகைக் குதிரையிடை யோனியவர்
மோகமெனி லெட்டிக்கனி
மொழிமுயற் கொம்புசே ரின்புவெந் நீரமை
முறைமையிவை கண்டிருந்தும்
மலைபெறு வார்கள்ரச வாதிக்கு நேயனை
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனை.

(அச

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெறிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதுருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்ட வெண்ணெய்கழ்
யாற்றிடை யெழுந்தருமிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
முழுதுயில் கண்டகனவு

மோதிவரு காற்றினிற் றிவிழுந் திபெஞ்சு
 மூச்சோடு கின்றபதுமை
 மீகாம னில்லாத கப்பல்கண் ணிமைபோல்
 விளங்கவரு தேகமிதனை
 மெய்பென்று மெய்யெலாம் பொய்யென்று திரிகின்ற
 விழலெனனை யாளநினைவாய்
 மாகாள முகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
 மனவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(அசு)

நல்வினைசெய்வோர்பேறு.

ஓதுமா தாபிதா குருடுய்வ விசுவாச
 முடனதிதி பூசைசெய்வோ
 ருற்றபர தாரசோ தரமாகு லோரகித
 டொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
 பூததய ஷன்னோர் சகாயமே புரிசுவோர்
 பொய்யிலா வாய்மையுடையோர்
 பூர்வமாந் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
 பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
 பாதையிடை மண்டபங் கூபந் தடாகநீர்ப்
 பந்தர்முத லாய்ப்புரிசுவோர்
 பண்பா மிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
 பனிபால நீங்கிலமாய்
 மாதவ முகுந்சவுன் பாதமே பெறுவர்கான்
 மனவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(அஎ)

மாநீர் அலையவமயகீது.

சிக்குமிக வேநாறு கின்றகுழன் முகிலென்பர்
 திரளுத்தை மாளுதவாய்

செம்பவள மென்பர்சளி கொண்டுநீர் மாறாத
 சிறுநாசி குமிழ்தென்பர்
 பக்குவம தன் றிவிழு கின்றமுலை யானதோற்
 பையைமக மேருவென்பர்
 பாராத நரகத் துளாரமாங் குழிதனைப்
 பகரின்ப வாரியென்பர்
 மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் பும்போர்த்த
 மேனிமலர் மாலையென்பர்
 மீளாத நரகந் தருஞ்சிறிய விற்பமதை
 மேலின்ப வீடுன்பரிம்
 மைக்கருங் கடலிலெனை விழாம லாளுவாய்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
 வரதவேங் கடராயனை.

நிதியின் பெருமை.

வித்தையே செய்திடுங் குருபீட மொன்னலரை
 வென்றுவரு கின்றதளவாய்
 மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலர்க ணையரா
 விற்கைபுரி தானாபதி
 புத்திரல மேசொல்லு மதிமந்திரி யாவரும்
 புகழ்க்கின்ற வசியகுளிகை
 புளகமுலை மாதருக் கதிருப விற்பம்
 பொருந்தவரு காமதேனு
 நித்தலும் பெருமையே செய்யரசு தான்மொழியு
 நிலைசெய்த் தக்ககூடாத்தம்
 நேர்ந்தமிழ் யென்கின்ற மாதங்க கேசரி
 வினைத்தவெல் லாங்கொணர்ந்தே
 வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றி வேறேது
 மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(அக)

உயர்ந்தபொதுளநீக்கிடத்து இழிந்த
பொருளு மீந்தமேனல்.

கோகனக மலர்மலர்ந் துறுகின்ற வாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலர் கொனிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
கூறுவாட்ப் பகையுறையும்
வகமேன வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
லீனமன னருமேவுவா
ரிலகுமா னிக் கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிற்பாலை மணியும்விற்பார்
பாகனைய மதுரச்ச லளிதப் பந்தகவி
பாடுமன் னவர்கள் சபையில்
பழங்காடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொ லும்
பாவலரு முண்டுகண்டாய்
மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மாற்பனே
மனவாள நாராபணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(கூ)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்
பெறுநோ ரிவமேனல்.

சோதிநவ ரத்தமணி மாலையிடை நூலுந்
தலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
சரைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
தரும்புபோ லேமிதக்கும்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்ம்மழுங் காத்தொளிவிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு

தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
 யவனியி லிருப்பர் சிலபே
 ரார்சொல்லி னுந்தங்கள் சுயகுணம் விடாமலே
 யமைவுற்று வாழ்வர்சிலபேர்
 மாதர்துகில் கொண்டொரு குருந்தேறு மாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(சுக)

வல்லோர்கீழ்ப் புல்லோரால் நாழிவு வநுமெனல்.

பரராசர் வச்ரமகு டந்தகர்த் திடுகத்தி
 பஞ்சமெத் தைக்குநா னும்
 பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதறநட மிடுதோகை
 பச்சோந்தி யானடுங்கும்
 கரராச மார்த்தாண்ட சந்தர்கிர ணங்களொரு
 கட்சென்கி னுன்மறைபடுங்
 கனதைபுரி விகடபுட மத்தமா தங்கமொரு
 கனல்சிறிது கண்டுபயமாம்
 கரராச கங்காப்ர வாகரிக ரூற்றுமொரு
 துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
 சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றாலு மற்பராற்
 ரோல்விகொடு முறிவர்கண்டாய்
 வரராச தசரத மகாராச புத்ரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(சுக)

நல்லோர்புசழ் நிலேபேறு.

விசயன்மனு வுடனிட்ச வாகுகுச நாபன்
 வீகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்

மிதும்ப ரீஷன்மார் தாதன்முச குந்தன்
 விசாலனே திரணபிந்து
 சசிபிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
 சர்வதா மன்பரதனை
 சந்தனு நளன்சத்ப விரதன்ப கீரதன்
 சகரமொடு நானகர்னன்
 தெசுரதன் மருத்துப் புருரவன் சென்னியே
 திரிசங்கு வுடன்யயாதி
 சிந்ரசே நன்விர சேனாருது பன்னிந்தர்
 சேனன்விது ரன்பாண்டவர்
 வகதேவ னாதியோர் புகழ்ந்நி நின்றநிலை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கூங்)

தி யோர் பழநிலேபேறு.

சூரனொடு பாணுகே பன்மரி புத்திதேனார்
 தூரகனை மதுகைடவர்
 துந்துமகி டாகரன் சம்பர சலந்தர்
 தூஷணன் றிரிசிரகரர்
 விரரா வணகும்ப கர்ணரிந் திரசித்து
 மிகுகனக னிரணியாட்சன்
 வெப்பவா தாவினில் வலனுடன் சூர்ப்பணகை
 மேவுமச முகிதாடகை
 தாருலவு சிசபால தந்தவக் கிரர்சரா
 சந்தனொ டடற்கேசகன்
 சகுனிதுரி போதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
 தங்களப கீர்த்தியல்லால்
 வாரிகுழ் புவியிலவர் கொடுமைகிலை நின்றதோ
 மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வானப்பிரஸ்தந் முதலானோரியல்பு.

ஒருபொழுது மவமே பிராமனற் கருமங்க
ஞ்ணாவுடன் செய்துமனையா
னோடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
முறைவன்வா னப்பிரஸ்தன்
கருமமுட னுனதுபக வற்கீதை துதிசெய்து
காமமுத லாறுமுன் னுங்
கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கி யேயுண்ட
கருணையான் சந்திபாசி
இருவினையு மவைசெய்த துஞ்செயச் செய்வது
மின்பமுங் கனதுன்பமு
மெண்ணரிய சாதிமர புமபலவு முன்செய்கை
பென்றெண்ணி யடிகடொழுது
ஒருமவனை யவதூத மெய்துஞ்ஞானி மென்பர்கான்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

உத்தமர் முதலானோரியல்பு.

வினயமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
வித்தையுரை தன்னையறிவார்
மிகுதாழை கற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
ஸ்தமாய் விளங்க வருவார்
பனையினொடு நாளிகே ரங்கமுக மெனவே
பரிந்தவர்க் கன்புகர்வார்
பசைமுஞ் சூதமும் பாடலமு மென்னவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்

சினமருவி னீரெழுத் தொடுமண லெழுத்துடன்
 சிலைபெழுத் தெனமாறுவா
 ரெப்புவியா தமையாதி யந்தமாப் பாக்கவே
 சிந்தைதனி லாய்ந்துபுவிமேல
 மனிதருத் தமாகண்மத நிமரதமர் மூவர்கான்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கூசு)

தேவங்களிப் பெய்தீர்.

ஆங்கமத் திரமாள வஞ்சால வங்கை
 யாரிபம பாரதின
 மாந்திரம ராடமே கன்னட மிடங்கன
 மவந்தியொடு சேதிசூகுதம்
 கங்கைக்கிழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்
 கஞ்சமே குரசேனங்
 கலிங்கமொடு வங்காள நேபாள சிங்களங்
 கனத்ததுளு வங்கேரளம்
 கொங்கணம் போடந்தரி கர்த்தம் புலிந்தங்
 குளிந்தங் கிராடமகதங்
 கூர்ச்சரம் பப்பரமவி தர்ப்பகாம் போஜந்
 கோசலஞ் சிந்துகௌடம்
 வங்கமும் பணிகினற கருடகிரி வாசனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

(கூசு)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிந்துநிலை.

ஒட்டமுறு சாதகஞ் சுவ்வீர பாஞ்சால
 மோங்குநிட தங்கடார

முகந்தரஞ் சோனகஞ் சீனகார் தாரமொ
 லொவுமலை யாளவங்கம்
 இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோழபாண் டியமாதி
 பெண்ணேழு தேசமாகி
 யிலங்குபர தக்கண்ட மாதிநவ கண்டங்க
 ளேயந்தசம் புத்தீவுமே
 அட்டதிசை பெற்றதீ வேழுபூ லோகமிஃ
 தாதிமே லேழுலோக
 மதலமே யாதிகீ மேழுலோ கங்கரிவை
 யவையுமீ தோரண்டமாம்
 மட்டிலா வண்டங்க னுன்றிரு வயிற்றிலுறு
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

பதினேண்கணங்க ளிவையெனல்.

தேவருட னசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
 சிறந்திடும் புருடர் கருடர்
 செய்யகந் தருவர்கின் னரரிசாக் கதர்பூகர்
 தீதில்வே தாளர் முனிலோர்
 மேவுவிஞ் சையருக ரந்தர ரியக்கரே
 மேலுமா காசவாசர்
 மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
 விதமான கணநாதரும்
 பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெயுந் திருமலை
 புகழ்ந்துகோ னேரிமுழ்கிப்
 போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
 புன்சனன முஞ்சனனமோ
 மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
 மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(கூக)

பரம பாகவதராவா ரீவரோனல்.

சுகனெடு வியாசன் பராசரன் சவுனகன்
றுப்பநா ரதன்வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்கு மாங்கதன்
சுக்கிரீ வன்மாருதி
தகுமிட்ச வாகுவி மெனுடன் பிரகலா
தன்குசே லன்விஜயனே
தருமனெடு முசகுந்த னக்குரு ரன்பணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாதா பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜனே
யாதிரா மாதுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறு முன் றெண்டர் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

(க00)

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துரீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரெண்மருஞ் சேர்வரவ
ருற்றதா னிதிகள் சேரும்
கனரிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்
காதல னடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்
கந்தன்வரு வன்மருகனல்

தனதுமா மன்வருவ னரன்வர லாலமர்
 சகலங் கணவெருவார்
 தருமஞ் செழிக்குமருள் மோருமனு வன்விபே
 தவமொன்று ரெயலவேண்டுமோ
 வனசரோ ருகமலா மட நதைவளா களமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளை
 வரதவேங் கடராயனை.

அவையடக்கமும் பிரித்தனாயும்.

ஒருமலை யெடுத்துமழை காத்தவா மனதேவ
 ருபபபத சேவைதனையே
 யுளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழுமுத் தாரைய
 னுகவுநா ரணபாரதி
 பொருமலை பெறுங்கங்கை யுங்கானி யாறும்
 பொருந்நகடல் போற்புலவாகள்
 புகழ்சபையி லெனலுவேங் கடசதக நீதிநெறி
 புகலவரு தூறுகவியும்
 பரிவினுட னனைவருங் கேட்டெனது தமிழின்மேற்
 பகடமவைத் தாளவருவாய்
 பாலகன புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவள்
 பார்மீதி லனனையலவோ
 வருபவர் களிக்கநல் வரமுதவு நேயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளை
 வரதவேங் கடராயனை.

திருவேங்கடசதகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

பொற்களந்தைப்பதி

சைவாசாரியராகிய

படிக் காசுப்புலவரால்

செய்யப்பட்ட

பழமொழிவிளக்கம் என்னும்

தண்டவஸ்யாரீசதகம்.

இஃது

மகாலித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே,* பொன் விளைந்தகளத்தூரிலே, சுமார் உருடு - வருடங்கட்குமுன்னே செங்குந்தர் மரபிலே யவதரித்து, சிவாறுக்கிரகத்தால்தமிழ் க்கலைமுழுதும் பயின்று, தெய்வீகம விளங்கிய நல்வாக்கினைப் பெற்று, இல்லற வாழ்க்கையிலே இருக்கு நாளில், அந்நாட் டியுள்ள வல்ல நகரத்தை யடைந்து, காளத்தி பூபதி யென் பவரைக் கண்டு,

“பெற்று னொருபிள்ளையென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால் பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமல்ல பாலிரக்கச் சிற்றாளு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமும் தீரவொரு கற்று தரவல்லை யாவல்ல மாநகரக காளத்தியே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால் சில பாற்பசு வளிர கப்பெற்றுப் பின்னர்,

“வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யாளமற்றோர் பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பகீரெனுஞ்சொல் மொழியாம லென்னை வரவிட்டபாவை முசித்துச் சதை கழியாம லாவளித் தாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே.”

என்னுஞ் செய்யுளால் அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

அன்றியும், மாவண்டீரிலே மிக்க பிரபுவாயிருந்த க. தூரி முதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுதலியா ரென்னு

* தென்களத்தூர் என்பதும் வழக்கம்.

ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப்பாடி அரங்கேற்றி, அவரால் வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ் வுலகமேலீட்டினால்,

“காவைவென் றிகெக் தூரி கண்மணிக் கறப்ப னென்னு
மாவையம் பதியான் றெண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்த மெச்ச நவரிதி பொழிந்து நன்றாப்
புவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தினுனே.”

எனவும்,

“ஓர்கறப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி லுசித
வேளைச், சீர்கறப்பொன் மில்லாத கத்தூரி மன்னனாள் சேயைப்
பார்மே, லார்கறப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமவனை யன்பி
னாலே, பேர்கறப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெருப்பனைப்
பேசுவோமே.”

எனவும்,

“எல்லப் பனம்மையப்பன் நெருநிடுவேங் கடநாத னெழிற் சீரா
மன், வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடேசரன்போல வரிசை
செய்தே, செல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி மகன்கறப்பன் நெருவீ
திக்கே, பல்லக்குந் தான் சுமந்தா னதுநமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு
தானே.”

என வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றாற் புகழ்ந்து
மகிழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு பல தலங்களையுந் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு
சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து சிற்சபா நாயகரையும் சிவகாமி யம்
மையைந் தரிசித்து,

“பொல்லாத மூர்க்கரூக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்

சல்லாப் புடைவை குளிர் தாங்கு மோநெச் சந்தைதனிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழ்ஞ் சிதம்பரனே.”

எனவும்,

“வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாயின் மணவாள னுக்குக் சவுணியற்குப்
பால்கொடுத்தாய்மத வேளுக்கு முவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னை யெயெனக்கேதுங் கொடுத்திலையே.”

எனவும் துதித்து அங்கே நடராசப் பெருமான் பஞ்சா
கூரப்படியில் ஐந்து பொற்காசு வைத்தருளத் திருவருளைப்
புகழ்ந்து அதனாற் படிக்காசுப் புலவரெனப் பெயர் வழங்க,
அத்தலத்தை யரிதினகன்று தென்னாட்டை யடைந்து இரகு
நாத சேதுபதியைக் கண்டு,

“மூவேர் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடரு
கோவேர் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி விலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடிச் சில பரிசுபெற்று, பல்லக்கு
முதலிய விருதுகளுடன் மதுரையை யடைந்த பொழுது, அந்
நகரத்தை யாண்டிருந்த திருமலை நாயகர் இவரது ஆரவாரத்
தைநோக்கிக் கிளிக்கூட்டுச் சிறையிலே அடைத்து வைக்க
அத்தருணத்து,

“நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யாதுங்க நாகரிகா
காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தோர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காசு னென்னுமொர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடுதே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி, அவரை வசப்படுத்தி, பரிசு
பெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன் பின்பு, காயற் பட்டினத்தை யடைந்து,

“காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னூர் நெடுங்கண்ட டொல்பலநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சேதக் காதி யிருகரமே.”

எனவும்,

“தேட்டாளன் காயற் றுரைசேதக் காதி சிறந்தவச்சு
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டானவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே.”

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றால், சீதக்கா
தியைப் புகழ்ந்த, மிகவுயர்ந்த வரைமோதிர முதலிய பரிசு
பெற்று, திருச்செந்தூரை யடைந்து, முருகக்கடவுளைத் தரி
சித்து,

“முற்றரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக் கும்படி போதிச் திடுக்கரு ழைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்குடம்பின்
சர்க்கரைக் கட்டியைச் கண்டேன்செந் தூரெனுந் தானத்திலே.”

என்பது முதலிய செய்யுட்களாற் றுகித்து, மற்றுந்
தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கி, தண்டலீரீணேறி யென்னுந்
தலத்தைத் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோ
ளின்படி இச்சதகத்தை யருளிச்செய்து சந்நிதியி லாங்கே
ற்றி வசித்திருந்து சின்னாட் சென்றபின், தருமபுர ஆதினத்
தில் அப்பொழுது விளங்கிய ஞானதேசிகரால் ஞானதீகைசுத
யும் சந்நியாசமும் பெற்று வசிக்குங்கால், ஒரு தினம் காவிரி
நதியில் ஸ்நானத்திற்குச்சென்றபொழுது தவசப்பிள்ளையினி
டம் தோய்க்கத்தந்த வஸ்திரங்களிலொன்றை வெள்ளம் இழு
த்துக்கொண்டு போய் விட்டமையால் அவன் வருந்துதல்
கண்டு,

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்:

“அப்பிலே தோய்த்துட் டடுத்தெத்து நாமதனைத்
தப்பினா னம்மையது தப்பாதோ - அப்பாகேள்
இக்கலிங்கம் போனாலென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை.”

என்னுஞ் செய்யுளால் தமது ஆதின சம்பிரதாய்ப்படி
தமக்கு வழிபடு கடவுளாய் விளங்கும் சொக்கலிங்க மூர்த்தி
யைத் துதித்து, அவ்வஸ்திரம் மீண்டுங் கரையில் வரப்பெற்
றுத் தமது நியதிமுடித்து அவனைப் பழைத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு பல விசித்திரப் பாக்களை இயற்றிக்கொண்டு
ஞானசாரியருவக்குமாறு சிலகாலம் அனுக்கத்தொண்டரா
யமர்ந்திருந்து, பின்னர் அவ்வாசிரியர் ஆக்கினைப்படி வைத்
தீசரர் சந்நிதியை யடைந்து அக்கடவுளின் கட்டளையை நடா
த்திக்கொண்டு படிக்காசுத் தம்பிரானென அதிகப் பிரபல
மாய் வாழ்நாளில், அத்தலத்தைச் சுட்டிப் புள்ளிருக்கு வே
ஞார்க்கலம்பகம் என்னும் ஓர் பிரபந்த மியற்றி அச்சந்நிதியில்
அரங்கேற்றி விசித்தனர்.

அதன் பின்பு, முன்னர்த் தமக்குப் படிக்காசுதந்துதிரு
வருள் பாலித்த சிற்சபாநாயகர் சந்நிதியிலேயே தொண்டு
செய்து கூதியடைய வேண்டுமென்னும் அவா மேலீட்டால்
ஞானசாரிய ரனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்தைச்சேர்ந்து, ஒரு
திருமடம் வகுத்து அதிலிருந்து கொண்டு, அக்கடவுளுடைய
தொண்டை வகித்துத் தினந்தோறும் ஆலயத்தை யடைந்து
சபாநாயகரைத் தரிசிக்கும்பொழுது, அக்கடவுள் பஞ்சாக்ஷ
ரப்படியில் பொற்காசு யீந்துவைத் தருளப்பெற்று, சைவா
சாரியராகச் சில காலம் நன்மாணக்கர்களுக்கு ஞானோப
தேசம் பாலித்து விரிந்திருந்து, சில பிரபந்தங்களையும் அரு
ளிச்செய்து, அக்கடவுளுடைய திருவடி நீழலை யடைந்தனர்.

படிக்காசுப்புலவர் சரீத்திரச்சுருக்கம்.

இவ்வாசிரிய ரியற்றுஞ் செய்யுட்டிறத்தைப்பற்றிப் பஃ
பட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் என்பவர்,

“மட்டாருட் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்தகவி வரைந்,
வேட்டைப், பட்டாலே குழந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும் பரி
தவ்வேட்டைத், தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாயு
மணக்குந் துய்ய சேற்றில், நட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்தபே
பாட்டினது நயப்புத் தானே.”

என்று புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

“வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்டான்
விருத்தமென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாநி
கொட்டக் கூத்தன், கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டைமார்கள் வகை
பாடக் காளமேகம், பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர்ப்
பகரொணுதே.”

எனவும் ஓர் செய்யுள் வழங்கி வருகின்றது; ஆனால்
இந்நூலும் வேளூர்க் கலம்பகமுந் தவிர வேறு அரிய சந்தப்
பாக்களொன்றும் கிடைக்கவில்லை; இந்நூலும் பிரதி கிடை
ப்ப தருமையாதலால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு மிக
முயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதினை.

பழமொழி விளக்கம் என்னும்

த ண ட வ ஸ ய ர் ச த க மீ.

காப்பு.

சீர்கொண்ட கற்பகத்தில் வாதாவிநாயகனைத் தில்லை வாழும், கார்கொண்ட கரிமுகளை விகடசக்ர கணபதியைக் கருத்துள் வைப்பாம், பேர்கொண்டஞான நாயகிபாகன் றண்டலையெம் பெருமான் மீதில், ஏர்கொண்ட நவகண்ட மிசைந்தீபழ மொழிவிளக்க மியம்பத்தானே.

வேதநெறி விளம்பியசொல் லாகமநூல் விளம்பியசொல் மிகுபுராணம், ஏதுளினிற் காட்டியசொல் விலக்கணச் சொல் லிசைந்தபொரு ளெல்லாநாடி, ஆதிமுத லுலகுதனில் விளங்குபழ மொழிவிளக்க மற்றதுபாடச், சோதிபெறு மத வேழ முகத்தொருவ னகத்தெனக்குத் துணைசெய்வானே.()

ஆவையாடக்கம்.

வள்ளுவர் தூ லாதிபல தூலிலுள வரும்பொருளை வண் மையாக, உள்ளபடி தெரிந்துணர்ந்த பெரியவர்கள் முன்னு மொருவன் டோலப், பள்ளமுது நீருலகிற் பாவுபழ மொழிவிளக்கம் பரிந்து கூறல், வெள்ளைமதி யினன்கொல் லத் தெருவதனி லூசினிற்கும் வினைய தாமே.

நூல்.

வரமளிக்குந் தண்டலையார் திருக்கோயி லுட்புகுந்து வலமாய் வந்தே, ஒருவிளக்கா யினும்பசவி னெய்யுடன்று மரை நூலி னொளிர வைத்தால், கருவிளக்கும் பிறப்புமில்லை யிறப்புமில்லை கைலாசங் காணியாகும், திருவிளக்கிட் டார் தமையே தெய்வமளித் திடும்வினையுந் திருந்தானே. (க)

கூன்செய்த பிறையணியுந் தண்டலையார் கருணைசெய்து கோடி கோடி, யான்செய்த வினையகற்றி நன்மைசெய்தா னுபகார மென்னாலுண்டோ, ஊன்செய்த வுயிர்வளரத் தவந் தான நடந்தேற வுதவியாக, வான்செய்த நன்மிக்குவையக மென் செய்யுமதை மறந்திடாதே. (உ)

அட்டதிசை பெங்கணும்போ யலைந்தாலும் பாதாள் மதிற்சென்றாலும், பட்டமென வாணாடு பறந்தாலு மென்ன வதிற் பயனுண்டாமோ, பிட்டுவர மண்சுமந்த தண்டலையாரே முன்னாள் பெரியோர் கையில், இட்டபடி யேயொழிய வேறா சைப் படிவருவ தில்லை தானே. (ங)

தன்மமதைச் செயல்வேண்டுந் தண்டலையாரீனெறியாரே தயவு செய்வார், வன்மவினை செயல்வேண்டாம் பொய்வே ண்டாம் பிறையொன்றும் வருத்தல் வேண்டாம், கன்ம நெறி வரல்வேண்டாம் வேண்டுவது பலர்க்குமுப காரமா கும், நன்மை செய்தார் நலம்பெறுவர் தீமைசெய்தார் தீமை பெற்று நலிவர் தாமே. (ச)

புல்லறிவுக் கெட்டாத தண்டலையார் வளந்தழைத்த பொன்னி நாட்டிற், சொல்லறமா தவம்புரியுஞ் செளபரியுந் துறவறத்தைத் துறந்து மீண்டான், நல்லறமாம் வள்ளுவர் போற் குடிவாழ்க்கை மனைவியுடனடத்திநின்றான், இல்லறமே பெரிதாகுந் துறவறமும் பழிப்பின்தே லெழில தாமே. (ரு)

முக்கணர்தண் டலைநாட்டிற் கற்புடைமங் கையர் மகி
மை மொழியப் போமோ, ஒக்குமெரி குளிரவைத்தா னொ
ருத்தி வில்லே டனையெரித்தா னொருத்தி மூவர், பக்கமுற
வழுதளித்தா னொருத்தியெழு பரிதடுத்தா னொருத்தி பண்
டு, கொக்கெனவே நினைந்தனையோ கொங்கணவா வென்றொ
ருத்தி கூறி னுளே. (சு)

நன்றிதரும் பிள்ளையொன்று பெற்றாலுங் குலமுழுது
நன்மை யுண்டாம், அன்றியறி வில்லாத பிள்ளையொரு நூறு
பெற்று மாவ துண்டோ, மன்றிடைம் புரிவாரே தண்டலை
பா ரேசொன்னேன் வருடந் தோறும், பன்றிபல வின்று
மென்ன குஞ்சரமொன் றின்றதனாற் பயனுண் டாமே. (சு)

அல்லமருங் குழலாளை வாகுணபாண் டியராச ரன்பா
லீந்தார், கல்லைதனின் மென்றுமிழ்த வுனமுதைக் கண்ண
ப்பர் கனிவா லீந்தார், சொல்லியதண் டலையார்க்குக் கீரை
யுமா வடுவுமொரு தொண்ட ரீந்தார், நல்லதுகண் டாற்பெ
ரியோர் நாயகனுக் கென்றதனை நல்கு வாரே. (அ)

திருவிருந்த தண்டலையார் வளநாட்டி லில்லாழ்க்கை
செலுத்து நல்லோர், ஒருவிருந்தா யினுமின்றி யுண்டபகல்
பகலாமோ வுறவாய் வந்த, பெருவிருந்துக் குபசாரஞ் செய்
தனுப்பி யின்னமெங்கே பெரியோ ரென்று, வருவிருந்தோ
டுண்பதல்லால் விருந்தில்லா துணுஞ்சோறு மருந்துதானே.

பொற்குடையும் பொற்றுகிலும் பொற்பணியுங் கொ
டுப்பதென்ன பொருளோ வென்று, நற்கமல முகமலர்ந்தே
யுபசார மிக்கவின்சொ னடத்த னன்றே, கற்கரையு மொ
ழிபாடர் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கரும்பின் வெய்ந்த,
சர்க்கரையின் பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்துவிடுந் தன்
மை தானே. (க0)

குறும்பெண்ணு துயர்ந்த நல்லோ ராயிரஞ்சொன்னு
மகைக் குறிக்கொ ளாமல், வெறும்பெண்ணு சையிற் சுழல்
வேன் மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்தியுனை வேண்டே னந்தோ
உறும்பெண்ணு ரமுதிடஞ்சோ தண்டலையீ னெறியே யென்
னுண்மை தேரில், எறும்பெண்ணு யிரமப்பா கமுதையுந்
கை கடந்ததென மெண்ணந் தானே. (கக)

துப்பிட்ட வாலம்விதை சிறிதெனினும் பெரிதாகுந்
தோற்றம் போலச், செப்பிட்ட தீனையளவு செய்தநன்
பனையளவாய்ச் சிறந்து தோன்றும், கொப்பிட்ட வுமைபாகா
தண்டலையார் ளளநாட்டிற் கொஞ்ச மேனும், உப்பிட்ட போ
கடமை யுளவரையுந் தீனக்குமிந்த வுலகந் தானே. (கஉ)

மேட்டுக்கே விரைத்தவிரை வினாருக்கே செய்தநன்
மேயும் பட்டி, மாட்டுக்கே கொடுத்தனிலை பாதையர்க்கே
தேடியிட்ட வண்மைபெல்லாம், பாட்டுக்கே யருள்புரியுந்
தண்டலையார் விதிதொறும் பரப்பி டாமல், காட்டுக்கே டெ
றித்தநிலாக் கானதுக்கே பெய்தமழை கடுக்குங் கானே. (க)

சங்கையறப் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பிறர்க்குறுந்
தனைச்சொன்னாலும், அங்கணுல சிற்சிறியோர் தாமடங்க
நடந்துகதி யடையாமாட்டார், திங்களணி சடையாரே தண்
டலையா ரேசொன்னேன் சிறிதுகாலம், கங்கையிலே படர்
ந்தாலும் பேய்ச்சுரைக்காய் நல்ல சுரைக்காயா காதே. (கச)

உழையிட்ட விழிமடவா ருறவுவிட்டும் வெகுளினிட்டு
முலக வாழ்விற், பிழைவிட்டு மின்மின்ன மாசைவிடா
தலக்கழியப் பெற்றே னந்தோ, தழையிட்ட கொன்றை
புனை தண்டலையீ னெறியேயென் றண்மை யெல்லாம், மழை
விட்டுந் துவானம் விட்டதில்லை யாயிருந்த வண்மைதானே.

கொச்சையிற்பிள் னைக்குகவுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
கொடிதாய் வந்த, வச்சிரப்பிள் னைக்குமுன மாதவனே புத்
திசொன்னுன வகையுஞ் சொன்னுன, அச்சுதப்பிள் னைக்கு
மந்த வாண்டவரே புத்திசொன்னு ராத லாலே, தூர்ச்சபைப்
பிள் னைக்கூரார் புத்திசொல்லு வாரென்றே சொல்லுவாரே.

கறுத்தவிட முண்டநுளுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
கடிய தீபேயர், குறித்தமனை யாளையிற் றுகிலுரிந்து மை
வம்மனங் கோபித் தாரோ, பறித்தரிய பொருண்முழுதுங்
கவர்ந்தாலு மடிதகாலும் பழிசெய் தாலும், பொறுத்தவரே
யரசாள்வர் பொங்கினவர் காடாளப் போவர் தாமே, (1)

அள்ளிச்சந் ணீறணியுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லா
ண்மையுள்ளோர், விள்ளுற்ற கல்வியுள்ளோர் செல்வமுன்
ளோ ரமுதடையோர் மேனமை நோக்கி, உள்ளத்தி லமுன்
றமுன்று நமக்கில்லை யெனவுரைத்திங் குழல்வா ரெல்லாம்,
பின்னைப்பெற் றவர்தமைப்பார்த் திருந்துபெரு மூச்செறி
யும் பெற்றி யோரே. (கஅ)

மண்ணுலகா ளவுநினைப்பார் பிறர்பொருண்மே லாசை
வைப்பார் வலுமை செய்வார், புண்ணியமென் பதைச்செ
ய்யார் கடைமுறையி லலக்கழிந்து புரண்டே போவார்,
பண்ணுலவு மொழிபாகர் தண்டலையார் வகுத்தவிதிப்
படியல் லாமல், எண்ணமெல்லாம் பொய்யாகு மெளனமே
மெய்யாகு மியற்கை தானே. (கக)

சொன்னத்தைச் சொல்லுமிளங் கிள்ளையென்பார் தண்
டலையார் தொண்டு பேணி, இன்னத்துக் கின்னதெனும்
பகுத்தறிவொன் றில்லாத வீன ரெல்லாம், தன்னொத்துக்
கண்டவுடன் காணாமன் முறைபேசிச் சாடை பேசி, முன்
னுக்கொன் றுயிருந்து பின்னுக்கொன் றுய்நடந்து மொழி
வர் தாமே, (உ0)

கொடியருக்கு நல்லபுத்தி சொன்னாலுந் தெரியாத
கொடையில் லாத, மடையருக்கு மதுரகவி யுரைத்தாலு
மவர் கொடுக்க மாட்டார் கண்டிர், படியளக்குந் தண்டலை
னெறியாரே யுலகமெலாம் பரவி மூடி, விழ்யன்மட்டு மழை
பெயினு மதினோட்டாங் கிச்சின்முளை விசி டாதே (௨௧)

செங்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் தண்டலை நெறியேநின்
செயலுண் டாகில், எங்காகி லென்னவவ ரெண்ணிபடுந்
லாமுடிபு மில்லையாகில், பொங்காழி சூமுலகி லுள்ளந்
கால் வெள்ளெ லும்பாய்ப் போக வேடி, யீங்காதம் பே
னாலுந் தன்பாவந் தன்னுடனே யாகுந் தானே. (௨௨)

தாயறிவாண் மகளருமை தண்டலை நெறியாதர் த
மே தந்தை, ஆயறிவா ரெமதருமை பரவையிடந் தூதுடு
ன்றதறிந்தி டாரோ, பேயறிவார் முழுமூடர் தமிழருமை
யறிவாரோ பேசு வாரோ, நாயறியா தொருசந்திச் சட்டிப
னையினந்த நியாயந் தானே. (௨௩)

கட்டுமாங் கனிவாழைக் கனிபலின் கனிகளுப கா
மாகும், சிட்டருமவ் வணந்தேடும் பொருளையெல்லா மி
ப்பவர்க்கே செலுத்தி வாழ்வார், மட்டுலவுஞ் சடையா
தண்டலையா ரேசொன்னேன் வனங்க டோறும், எட்டிமர
பழுத்தாலு மீயாதார் வாழ்ந்தாலு மென்னுண் டாமே. (௨௪)

ஒதரிய தண்டலையா ரடிபணிந்து நல்லவனென் றுல
மெல்லாம், போதமிகும் பேருடனே புகழ்படைத்து வா
பவனே புருட னல்லால், ஈதலுட னிரக்கமின்றிப் பொ
காத்த பூதமென விருந்தா லென்ன, காதவழி பேரில்லா
கழுதையோ டொக்குமெனக் காண லாமே. (௨௫)

பரியாம விடுஞ்சோறு மூமைகண்ட கனவுமொன்ற
பரிசி லீயான், அரிதான செந்தமிழி னருள்சிறிது மில்ல

தா னறிவு மேதான், கரிகாலன் பூசைபுரி தண்டலை நீ னெ றியாரே கதித்த வோசை, தெரியாத செவிடன்கா தினிற் சங்கு குறித்ததெனச் செப்ப லாமே. (௨௬)

முன்னரிய மறைவழங்குந் தண்டலையா ராகமத்தின் மொழிகே ளாமல், பின்னுயிரை வதைத்தவனுங் கொன்றவ னுங் குறைத்தவனும் பேரு ளோனும், அந்நெறியே சமைத் தவனு முண்டவனு நரகுறுவ ராத லாலே, தன்னுயிர்போ லெந்நாளு மன்னுயிருக் ள்ரங்குவதுந் தக்க தாமே. (௨௭)

உருவெடுத்த நாண்முதலா வொருசாணும் வளர்க்கவுட லுழல்வ தல்லால், மருவிருக்கு நின்றபாத மலர்தேடித் தின ம்பணிய மாட்டே னந்தோ, திருவிருக்கு மணிமாடத் தண்டலை நீ னெ றியேயென் செய்தி யெல்லாம், சருகரிக்க நேரமன்றித் தீக்காய நேரமில்லாத் தன்மை தானே. (௨௮)

காதிலே திருவேடங் கையிலே செபமாலை கழுத்தின் மார்பின், மீதிலே தாழ்வடங்கண் மனதிலே கரவடமாம் வேடமாமோ, வாதிலே யயன்றேடுந் தண்டலை நீ னெ றியா ரே மனிதர் காணும், போதிலே மவுனமிராப் போதிலே ருத் ராகூதப் பூனை தானே. (௨௯)

மாதென்று வடிவெடுத்து மாரீசன் போய்மடிந்தான் மானே யென்று, தேனென்று மொழிபேசிச் சீதைதனைச் சிறையிருக்கத் திருடிச் சென்றோன், வாடுவென்று மரசிழந் தான் தண்டலையார் திருவுளத்தின் மகிமை காணீர், தாடுவெ ன்று நினைக்கையிலே தெய்வமொன்று நினைப்பதுவுஞ் சக சந் தானே. (௩௦)

கைசொல்லும் பணிகாட்டுங் களிற்றுகியார் தண்டலை யைக் காணார் போலப், பொய்சொல்லும் வாயினர்க்குப் போசனமுங் கிடையாது பொருணில் லாது, மைசொல்

லுங் காரனிகுழ் தாழைமலர் பொய்சொல்லி வாழ்ந்ததுண்
டோ, மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய்சொல்லி வாழ்வ
தில்லை மெய்யமை தானே. (௩௧)

ஆந்தணரை நல்லவரைப் பரமசிவ னடியவரை யகந்
தை யாலோர், நிந்தனைசொன். னாலுமென்ன வைதாலு மெ
ன்ன வதி னிஷேதமுண்டோ, சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற
தண்டலைநீ னெய்யாரே துலங்கும் பூர்ண, சந்திரனைப் பார்த்
துநின்று நாய்குரைத்த போதினென்ன தாழ்ச்சி தானே. ()

கோடாமற் பெரியவர்பா னடப்பதன் றிக் குற்றமுடன்
குறைசெய் தோர்கள், ஆடாகிக் கிடந்தவிடத் ததன்மயி
ருங் கிடவாம வழிந்துபோவார், விடாகற் கதியுதவுந் தண்
டலையா ரேசொன்னேன் மெய்யோ பொய்யோ, கோடாலிக்
காம்பேதன் குலத்தினுக்குக் கேடான கொள்கை தானே.()

சின்னமெங்கே கொம்பெங்கே சிவிகையெங்கே பரியெ
ங்கே சிவியா ரெங்கே, பின்னையொரு பாழுமில்லை நடக்கை
குலைந் தாலுடனே பேப்பே யன்றோ, சொன்னவிலுந் தண்
டலையார் வளநாட்டிற் குங்கிலியத் தூபங் காட்டும், சன்ன
தமா னது குலைந்தாற் கும்பிடெங்கே வம்பரிது தனையெண்
னாரே. (௩௪)

சிறுபிறைதன் னியசடையார் தண்டலைகுழ் பொன்
னிவளஞ் செழித்த நாட்டில், குறையகலும் பெருவாழ்வு
மனைவியுமக் களும்பொருளாக் குறித் திடாமல், மறைப
யில் பத்திரகிரியும் பட்டினத்துப் பிள்ளையுஞ்சேர் மகிமை
யாலே, துறவறமே பெரிதாகுந் துறவிக்கு வேந்தனொரு
தூரும்பு தானே. (௩௫)

பேரியைக்குஞ் சுற்றமுடன் மைந்தருமா திருஞ்சுழப்
பிரபஞ் சந்தே, பாரியையும் றிருந்தாலுந் திருநீற்றிற் கழற்

காய்போற்பற்றில் லாமல், சீரிசைக்குந் தண்டலையா ரஞ்
செழுததை நினைக்கின்முத்தி சேர லாகும், ஆரியக்கூத் தா
டுகினுங் காரியமேற் கண்ணுவ த்றிவு தானே. (௩௬)

இரந்தனையித் தனைநாளும் பரந்தனைநா னென்றலைந்தா
யினிமேலேனும், கரந்தைமதி சடையணியுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே காப்பா ரென்னும், உரந்தனைவைத் திருந்த
படி யிருந்தவருக் குள்ளாதெல்லா முண்டா முண்மை, மரந்த
னைவைத் தவநாளும் வாடாமற் றண்ணீரும் வார்ப்பந்தாமே.

நாற்கவியும் புகழுவருந் தண்டலையா வளநாட்டி னல்ல
நீதி, மார்க்கமுட னடந்து செங்கோல் வழுவாமற் புலியா
ளும் வண்மை செய்த, தீர்க்கமுள்ள வரசனையே தெய்வ
மென்பார் கொடுங்கோன்மை செலுத்தி நின்ற, மூர்க்கமு
ள்ள வரசனுந்தன் மந்திரியு மாழ்நரகின மூழ்குவாரே. (௩௭)

ஒதரிய வித்தைவந்தா லுரியசபைக் கழகாகு முலகில்
யார்க்கும், சதலுட னறிவுவந்தா லினியகுணங் களுக்கழகா
யிருக்கு மன்றோ, நீதிபெறு தண்டலையார் திருநீறு மெய்க்
கழகாய் நிறைந்துதோன்றும், காதிலணி கடுக்கனிட்டான்
முகத்தினுக்கே யழகாகிக் காணுந் தானே. (௩௮)

பாசதியா ரண்ணிப் புலவரென்பார் கல்வியினிற்
பழக்க மில்லார், சேறியார் தனையறியார் பல்லக்கே றுவர்
புலமை செலுத்திக் கொள்வார், ஆரணியுந் தண்டலைநீ ணெ
றியாரே யிலக்கணநூ லறியா ரேனும், காரிகையா கிலுங்
கற்றுக் கவிசொல்லார் பேரிகொட்டக் கடவர் தாமே. (௪௦)

அருண்மிகுத்த வாகமநூல் படித்தறியார் கேள்வியையு
மறியார் முன்னே, இருவினையின் பயனறியார் குருக்களென்
றே யுபதேச மெவர்க்குஞ் செய்வார், வரமிகுத்த தண்ட

லேரீ னெறியாரே யவர்கிரியா மார்க்க மெல்லாம், குருடனு
க்குக் குருடன்கோல் கொடுத்தவழி காட்டிவருங் கொள்
கை தானே. (ச௧)

நேற்றுள்ளா ரின்றிருக்கை நிச்சயமோ வாதலினு னி
னேந்தபோதே, ஊற்றுள்ள பொருளுதவி யறந்தேடி வைப்ப
தறிவுடைமை யன்றோ, கூற்றுள்ள மலையவருந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் குடபால்விசும், காற்றுள்ள போதெவருந்
துற்றிக்கொள் வதுநல்ல கருமந் தானே. (ச௨)

வர்க்கத்தார் தமைவெறுத்த விருத்தருமாய் மெய்ஞ்
ஞான வடிவ மாணோர், கறகட்டா கியமடமுங் காணியுஞ்
செம் பொனுந்தேடுங் கருமமெல்லாம், பொற்கொத்தாளு
செந்நெல்லயற் றண்டலையா ரேசொன்னேன் பொன்னு டா
ளும், சொர்க்கத்தே போம்போதுங் கக்கத்தே ராட்டினத்
தைச் சுமந்த வாறே. (ச௩)

ஆம்பிள்ளா யெனக்கொடுக்கும் பெரியோரை யடுத்த
வரை யவனிக்கெல்லாம், நாம்பிள்ளா யதிகமென்பார் நண்
ணுரு மேவல்செய நாளும் வாழ்வார், வான்பிள்ளா யெனு
மேனித் தண்டலையார் பூஷணமாய் வளர்ந்த நாகம், ஏன்
பிள்ளாய் கருடாரீ சுகமோவென் றுரைத்தவித மென்னலா
மே. (ச௪)

வடியிட்ட புல்லர்தமை யடுத்தாலும் விடுவதுண்டோ
மலிரீர்க் கங்கை, முடியிட்ட தண்டலையா தரைப்புசழிற் பெரு
வாழ்வு முழுது முண்டாம், மடியிட்ட வினைதீருந் தெய்வமிட்
டும் விடியாமல் வீணர் வாயிற், படியிட்டி விடிவதுண்டோ
வவாருளே கண்ணாகப் பற்று விரே. (ச௫)

பொலியவளம் பலதழைத்த தண்டலேரீ னெறியாதம்
போறறி நாளும், வலியவலஞ் செய்தறியீர். மறஞ்செய்வீர்,

நமன் றூதர் வந்து கூடி, மெலியவரைந் திடுபொழுது கலக்
கண்ணீ ருருத்தாலும் விடுவ துண்டோ, எலியழுது புலம்
பிடினும் பூனைபிடித் ததுவிடுமோ வென்செய் வீரே. (ச௬)

மற்றவரோ தமிழ்பாடி நாட்டவல்லார் நக்கீரர்வலிய
ராகி, வெற்றிபுனை மீனாகி சுந்தரநா யகாடுத்து விளம்பும்
போதில், பற்றுளதண் டலைவாழங் கடவுளென்றும் பாரா
மற் பயப் படாமல், நெற்றிவிழி காட்டுகினுங் குற்றமே குற்
றமென நிறுத்தி னாரே. (ச௭)

சீரிலகுந் தண்டலையார் திருவருளா லகமேறிச் செழித்த
நாளில், பாரியென வாயிரம்பேர்க் கன்னதானங்கொடுக்கும்
பலனைப் பார்க்க, நேரிடுமபஞ் சந்தனிலே யெவ்வளவா
கிலுங் கொடுத்தா னீதியாகும், மாரிபதின் கலநீரிற் கோ
டைதனி லொருகுடநீர் வணமை தானே. (ச௮)

பிறக்கும்போ தொருபொருளுங் கொடுவந்த தில்லையுயிர்
பிரிந்து டண்மேல், இறக்கும்போ திலுங்கொண்டு போவ
தில்லை யென்றுசும்மா விருந்து வீணே, சிறக்குந்தா யினு
மருள்வார் தண்டலையிற் சேராமற் நேச மெல்லாம், பறக்
குங்கா சுமதிருக்குங் கொம்பறியா தெனத்திரிந்து பயன்பெ
ருரே. (ச௯)

வைதிடினும் வாழ்த்திடினு மின்பதுன்பம் வந்திடினும்
வம்பு கோடி, செய்திடினுந் தண்டலையீ ணெறியார்தஞ் செ
யலென்றே தெளிவ தல்லால், மெய்தவிர வவர்செய்தா
ரிவர்செய்தா ரெனநாடி வெறுக்க லாமோ, எய்தவர்தம்
மருகிருக்க வம்பைநொந்த கருமமென்ன வியம்பு வீரே. (௮௦)

வாங்கால முண்டசெழுந் தண்டலையா ரடிபோற்றி வண்
ங்கி நாடிப், போங்கர்லம் வருமுன்னே புண்ணியஞ்செய் தரி
யகதி பொருந்து ருமல், ஆங்கால முள்ளுதெல்லாம் விபசூது

மாகியறி வழிந்து வீணே, சாங்காலஞ் சங்கரா சங்கரா வெ
னின்வருமோ தருமம் தானே. (௫௧)

சுற்றமாய் நெருங்கியுள்ளார் தனையடைந்தார் சுற்றறிந்
தார் துணைவே நிலலார், உற்றவே தியர்பெரியோர்க் குதவி
பன்றிப் பிறர்க்குதவு முதவி பெல்லாம், சொற்றநான் மறை
பரவுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் சுமந்தே நொந்து, பெ
ற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோ சனநடத்தும் பெரு
மை தானே. (௫௨)

துன்மார்க்கர்க் காயிரந்தான் சொன்னாலு மறத்துவிட்
டுத் துடுக்கே செய்வார், சன்மார்க்கர்க் கொருவார்த்தை
சொலுமளவே மெய்யதனிற் றழும்பாக் கொள்வார், பன்மா
ர்க்க மறைபுகழுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன்பதமேயான,
சன்மாட்டுக் கோரடியா நற்பெண்டர்க் கொருவார்த்தை
நடத்தை யாமே. (௫௩)

கரப்பார்க்கு நல்லகதி வருவதில்லை செங்கோலிற் கடல்
சூழ் வையம், புரப்பார்க்கு முடியிலே சுவர்க்கமல்லா னரக
மில்லை பொய்யி தென்றால், உரப்பார்க்கு நலம்புரியுந் தண்
டலையா ரேசொன்னே நெருமையாக, இரப்பார்க்கு வெண்
சோறு பஞ்சமுண்டோ வொருக்காலு மில்லை தானே. ()

படுங்கோல மறியாமற் தண்டலையார் திருப்பணிக்கும்
பங்கஞ் செய்வார், நெடுங்கோளுந் தண்டமுமாய் வீணா
விண்ணப்போ வீதி செய்வார், கெடுங்கோப மல்லாமல்
வினாவுண்டோ மழையுண்டோ கேள்வி யுண்டோ, கொடுங்
கோன்மன் னவனுட்டிற் கெடும்புலிவா முங்காடு குணமென்
பாரே. (௫௪)

உள்ளவரைக் கெடுத்தோரு முதலியற்று வாழ்ந்தோரு
முறைபெற் றோருந், தள்ளிவழக் குறைத்தோருஞ் சற்குரு

வைப் பழித்தோருஞ் சாய்ந்தே போவார், பள்ளவயற் றண்டலையார் பத்தாடி பணிந்தோரும் பாடினோரும், பிள்ளைகளைப் பெற்றோரும் பிச்சையிட்ட நல்லோரும் பெருகுவாரே. (௭௯)

விற்பனர்க்கு வாழ்வுவந்தான் மிகவணங்கிக் கண்ணோட்டமிகவுஞ் செய்வார், சொற்பருக்கு வாழ்வுவந்தாற் கண்டெரியா சிறுமாந்து துன்பஞ் செய்வார், பற்பலர்க்கு வாழ்வுதருந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் பண்பில் லாத, அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தா லர்த்தராத் திரிகுடைமே லாகுந்தானே. (௮௦)

விசையமிசுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லொருத்தர் சொல்லி மெய்யா வெண்ணி, வசைபெருக வசியாயஞ் செய்துபிறர் பொருளையெல்லாம் வலிய வாங்கிக், திசைபெருகுங் கீர்த்தியென்றுந் தன்மமென்றுந் தானமென்றுஞ் செய்வதெல்லாம், பகலினையே வதைசெய்து செருப்பினைத்தா னங்கொடுக்கும் பண்பு தானே. (௮௧)

சுறியவரா முழுமுடர் துரைத்தனமா யுலகாளத் திறம்பெற்றாலும், அறிவுடையார் தங்களைப்போற் சற்குணமு முடையோர்க ளாகமாட்டார், மறிதருமான் மழுவேந்துந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் வாரி வாரிக், குறுணிமைதா னிட்டாலுங் குறிவடிவங் கண்ணுக்கி குணங்கொ டாதே.()

சுற்றவர்க்குக் கோபமில்லை கடந்தவர்க்குச் சாதியில்லை கருணை கூர்ந்த, சுற்றவர்க்கு விருப்பமில்லை நல்லவருக் கொருகாலு நரக மில்லை, கொற்றவருக் கடிமையில்லை தண்டலையார் மலர்ப்பாதங் கும்பிட் டேத்தப், பெற்றவர்க்குப் பிறப்பில்லை பிச்சைசேற் றினுக்கிலலை பேச்சுத்தானே. (௯௦)

பரங்கருணை வடிவாகுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் பருவஞ் சேர்ந்த, சரங்குலவு காமாகலை தனையறிந்த வதிரூபத்

தைய லாரை, வரம்புறுதா ளாண்மையில்லா மட்டிகளுத்
கேகொடுத்தால் வாய்க்குமோ தான், குரங்கினது கையின
றும் பூமலை தனைக்கொடுத்த கொள்கை தானே. (சுக)

பிரசமுண்டு வரிபாடுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் பெ
ண்களோடு, சரசமுண்டு போகமுண்டு சங்கீத முண்டு சுகந்
தானே யுண்டிங், குரைசிறந்த வறுமையுண்டோ விடுக்க
ணுண்டோ வென்றுமில்லை யுலகுக் கெல்லாம், அரிசியுண்
டேல் வரிசையுண்டா மக்காளுண் டாகின்மச்சா னன்புண்
டாமே. (சு2)

தத்தைமொழி யுமைசேருந் தண்டலையார் பொன்னி
வளந் தழைத்த நாட்டில், விததகமந் திரியில்லாச் சபை
தனிலே நீதியில்லை வேந்தர்க் கெல்லாம், புத்தநெய் நீதி
சொல்ல மந்திரியல் லாதொருவர் போதிப் பாரீரா, நித்தலு
முண் சோற்றின்முழுப் பூசினிக்காய் மறைத்ததுவு் நிசம
தாமே. (சு3)

நேசமுடன் சபையில்வந்தால் வேளையறிந் திங்கிதமா
நிருபர் முன்னே, பேசுவதே யுசிதமல்லா னெயிலொரு
வன்குழறிப் பேச லெல்லாம், வாசமிசுந் தண்டலை நீ னெறி
யாரே யபிஷேக மலிரீ ராட்டிப், பூசைபண்ணும் வேளை
யிலே கரடியையவிட் டோட்டுவது போலுந் தானே. (சு4)

மண்ணுலகிற் பிறர்குடியை வஞ்சனையிற் கெடுப்பதற்கு
மனதினாலே, உன்னிடினு முரைத்திடினு மவன்றானே கெ
டுவனென்ப துண்மை யன்றோ, தென்னவன்சோ முன்பணி
யுந் தண்டலை நீ னெறியாரே தெரிந்து செய்யுந், தனவினை
தன் னைச்சுடவோட் டப்பம்மிட், டைச்சுடவுந் தான்கண்
டோமே. (சு5)

மூன்பெரியோர் தொண்டுபட்டு நடந்தவழி தனைப் பழித்து முரணே பேசிப், பின்பலரை யுடன்கூட்டி நூதனமா நடத்துவது பிழைபா டெய்தில், துன்பற்பாக் கதியருளுந் தண்டலை நீ னெறியாரே தூய ளாகி, அன்புளதா யைப்பழித்து மகளேதோ செய்க்தொடங்கு மறிவு தானே. (சுக)

தண்ணமரு மலர்ச்சோலைத் தண்டலை நீ னெறியேநின் றன்னைப் பாடி ல், எண்ணமிக ள்ம்மையிலு மறுமையிலும் வேண்டியதுண் டிதையோ ராமல், மண்ணின்மிசை நரஸ் துதிகள் பண்ணியலைந் தேதிரிபா வாண ரெல்லாம், வெண் னெய்தம திடத்திருக்க நெய்தேடிக் கொண்டலையும் வீணர் தாமே. (சுஎ)

அந்தணர்க்குத் துணைவேத மரசருக்குத் துணைவயவா ளவனிமீது, மைந்தருக்குத் துணைதாயார் தூதருக்குத் துணைமதூர வார்த்தை யன்றோ, நந்தமக்குத் துணையான தண்டலை நீ னெறியாரே நன்ப ரான, சுந்தர்க்குத் துணை நாளு மேழையர்க்குத் தெய்வமே துணையென் பாரே. (சுஅ)

போரஞ்சா ரகிவிரர் பொருளஞ்சார் விதரணஞ்சேர் புருஷர் தோயும், கீரஞ்சார் மறைமுனிவர் பெருப்பஞ்சார் கற்புடைய ிறைசேர் மின்னார், வாரஞ்சா முலையிடஞ்சேர் தண்டலையா ரேசொன்னேன் மதமா வென்னுங், காரஞ்சா திளஞ்சிங்கங் கனத்தவலி யாந்துதன் காலஞ் சானே. (சுக)

உபசாரஞ் செய்பவரை விலக்கிடினு மவர்செய்கைபொழிந்தபோகா, தபசாரஞ் செய்வாரை யடித்தாலும் ணைதாலு மதுவில் லாது, சுபசாரத் தண்டலையார் வளநாட்டிற் றிருடருக்கத் தொழினில் லாது, விபசாரஞ் செய்வாரை மேனியெல்லாஞ் சுட்டாலும் விட்டி டாரே. (எ௦)

சகமிக்க தண்டலையா ரடிபோற்று மகராசர் சபையில் வந்தால், சகமிக்க வேசையர்க்குப் பொன்னூறு கொடுப்பர் தமிழ் சொன்ன பேர்க்கோ, அகமிக்க சோற்றுவா ரந்தண ருக் கெனிநாழி யரிசி யீவார், பகடிக்கோ பணம்பத்துத் திருப்பாட்டுக் கொடுக்காசு பாலிப் பாரே. (எக)

பணந்தானே யறிவாகும் பணந்தானே வித்தையுமாம் பரிந்து தேடும், பணந்தானே குணமாகும் பணமில்லா தவர் பிணமாம் பான்மை சேர்வர், பணந்தானே பேசுவிக்குந் தண்டலையீ னெறியாரே பார்மீ திற்றான், பணந்தானே பந்தி யிலே குலந்தானே குப்பையிலே படுக்குந் தானே. (எஉ)

புனங்காட்டு மண்ணும்எண்ணு மஞ்சவரும் காலனையும் போடா வென்றே, இனங்காட்டு மார்க்கண்டன் கடிந்துபதி னறுவய தென்றும் பெற்றான், அனங்காட்டின் தண்டலையா ரடியாரெல் லாமொருவர்க் கஞ்ச வாரோ, பனங்காட்டு நரி தானுஞ் சலசலப்புக் கொருநாளும் பயப்படாதே. (எங)

சீரிலகுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லொருதோழன் றீமைதீர, வாரமிகும் பிள்ளைதனை யர்ந்துண்டா னொருவேந் தன் மணந்து கொண்ட, ஆர்வமிகு மனைக்கிழத்தி யாண்டிச்சி வடிவுகொண்டா ளாதலாலே, ஊரிலொரு வன்றோழ னொரு மற்ற தேதாரமுண்மை தானே. (எச)

தானவனா கியருளச் செயலுடையார் மாதர்முலை தழு வினாலும், ஆனதொழில் வகைவகையாச் செய்தாலு மனு போக மவர்பா லுண்டோ, காணுறையுந் தண்டலையா ரடி போற்றுஞ் சுந்தரனார் காமி போலாய், மேனவிலுஞ் சுகம் படுக்கை மெத்தையறி யாதெனவே விளம்பி னாரே. (எடு)

சோறென்ன செய்யுமெல்லாம் படைத்திடவே செய்யு மருள் சுரந்து காக்கும், சோறென்ன செய்யுமெல்லா மழி

த்திடவே செய்யுமதன் சொரூப மாக்கும், சோறென்ன வெளிதேயோ தண்டலையார் தம்பூசை துலங்கச் செய்யும் சோறென்ன செய்யுமெனிற் சொன்னவண்ணஞ் செய்யும்பழ மை தோறறுநானே. (எசு)

எத்தருக்கு முலுத்தருக்கு மீனருக்கு மூடருக்கு மீரக் கம் பாரா; மத்தருக்குங் கொடிதாமவ் வக்குணமே நற்கு ணமா வாழ்ந்து போவார், பத்தருக்கு நலங்காட்டுந் தண்ட லையா ரேயறிவார் பழிப்பா ரேனும், பித்தருக்குத் தங்கு ணமே நூலினுஞ்செம மையநான பெற்றி யாமே. (எஎ)

பன்னகலே ணிப்பரமர் தண்டலையார் ஈட்டிலுள பல ருங் கேளிர், தன்னறிவு தன்னினைவு தன்மக்கமைக் கேற்ற நடை தருமே யல்லால், சின்னவரும் பெரியவாபோ லே நடந்தா லுள்ளதுபோளு சிறிய காகம், அன்னநடை நடக் கப்போய்த் தன்னடையுங் கெட்டவகை யாகுந் தானே. ()

பேரான கவிராச ருடன்கிறிய கவிகளுமோர் ப்ரபந் தஞ் செய்வார், வீராதி ய்ரருடன கொழைகளும் வான்பிடி தது ளிருது சொல்வார், பாராளு தண்டலையர் னெறியாரே யிருவகையும் பகுத்துக் காணில், ஆராயு மகதேவ ராடி டததுப் பேங்களுநின் றுடு மாறே. (எசு)

செழுங்கள்ளி னெறசோலைத் தண்டலையர் னெறியாரே திருடிக் கொண்டே, எழுங்கள்ளர் நல்லகள்ளி் பொல்லாத கள்ளினி யாரோ வென்றால், கொழுங்கள்ளர் தம்முடன் குா டிடுங்கள்ளர் திருநீறு குழைக்குங் கள்ளர், அழுங்கள் ளா தொழுங்கள்ள ராசாரக் கள்ளரிவ வைவா தாமே. ()

தனத்திலே மிகுத்த செழுந் தண்டலையார் பொன்னி வளந் தழைத்த நாட்டில், இனத்திலே மிகும் பெரியோர் வாக்குமன மொன்றாகி யெல்லாஞ் செய்வார், சினத்திலே

மிருஞ் சிறியோர் காரியமோ சொல்வதொன்று செய்வ
தொன்று, மனத்திலே பகையாகி யுதட்டிலே யுறவாகி மடி
வர் தாமே, (அக)

தேரோடு மணிவிதித் தண்டலையார் வளங்காணுந் தேச
மெல்லாம், போரோடும் ளிறல்படைத்த வீராதி வீரரெ
னனும் புகழே பெற்றார், நேரோடு முலகத்தோ டொன்று
பட்டு நடப்பதுவே நீதியாகும், ஊரோட வுடனோட நா
டோட நடுவோட லுணர்வு தானே. (அஉ)

இழைபொறுத்த முலைபாகர் தண்டலையார் வளநாட்டி
லெடுத்த ராகப, தழுதழுத்துப் பாடுவதின் மௌனமா
யிருப்பதுவே தக்க தாகுட, குழைகுழைத்த கல்வியினுங்
கேள்வியினுங் கல்லாமை குணமே நாளும், வழுவழுத்த
வுறவதனின் வயிரம்பற் றியபகையே வண்மை யாமே. (அங)

அருப்பயிலுந் தண்டலையாழ் சிவனடியா ரெக்குலத்
தோ ரானு லென்ன, உருப்பயிலுந் திருநீறுஞ் சாதனமுங்
கண்டவுட னுகந்துபோற் றி, இருப்பதுவே முறைமையல்லா
லேழையென்றுஞ் சிறியரென்று மிகழ்த்துகுநின், நெருப்
பினையே சிறிதென்று முன்றானை தனின்புடிய நீணந்த
வாதே. (அச)

உரங்காணும் பெண்ணாசை கொடிதாகும் பெண்புத்தி
யுதவா தாகும், திரங்காணும் பெண்வார்த்தை தீதாகும்
பெண்சென்மம் சென்ம மாமோ, வரங்காணுந் தண்டலைநீ
னெறியாரே பெண்ணிடத்தின் மயக்கத் தாலே, இரங்
காத பேருமுண்டோ பெண்ணென்ற வுடன் பேயு மிரங்
குந் தானே. (அடு)

மையிலே தோய்ந்தவிழி வஞ்சியகாச் சேர்ந்தவர்க்கு
முறுமை யில்லை. மெய்யிலே பிணியுமுண்டாக் கைப்பொ

நனங் கேடாகி விழல ராவார், செய்யிலே வளந்தழைத்த
நண்டலையார் வளநாட்டிற் றெளிந்த தன்றோ, கையிலே
புண்ணிருக்கக் கண்ணாடி பார்ப்பதென்ன கருமந் தானே.()

காலமறி தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொலைகளவு சள்
மீளே காமம், சாலவருங் குருந்நதை செப்பவர்பான் மேவி
பறந் தனைச்செய் தற்கும், சீலமுடை யோர்நினையார் பனை
படியி லேயிருந்து தெளிந்த வாவின், பாலினையே குடித்
தாலுங் கள்ளென்பார் தள்ளென்பார் பள்ளென் பாரே. ()

கைக்கெட்டா தொருபொருளுங் கண்டவர்க்கு நகை
பாகுங் கனமே யில்லை; இக்கட்டாம் வருவதெல்லாம் லாப
முண்டோ கவறுகையி லெடுக்க லாமோ, திக்கெட்டே
யியகீர்த்தித் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சீசே யென்னச்,
சொக்கட்டா னெடுத்தவர்க்குச் சொக்கட்டான் குதுபொல்
லாச் சூது தானே. (அஅ)

தனமேவும் புற்றடிமண் குருந்தடிமண் பிரமகுண்டந்
தன்னி லேப்மண், மனமேவு மணிபுடனே மந்திரமுந் தந்
திரமு மருந்து மாகி: இனமேவுந் தண்டலையார் தொண்ட
ருக்கு வந்தபிணி யெல்லாந் தீர்க்கும், அனுபோகந் தொலை
ந்தவுடன் சித்தியாம் வேறுமுள வலிழ்தந் தானே. (அக)

கானமருங் கவரியொரு மயிர்ப்படினு மிறக்குமது கழு
தைக் குண்டோ, மானமுடன் வாழ்பவனே மாபுருஷன்
சுயோதனனை மறந்தா ருண்டோ, ஆனகஞ்சே ரொலிமுழங்
குந் தண்டலையா ரேசொன்னே னரைக்கா சுக்குப், போ
னவபி மானயினி யாயிரம்பொன் கொடுத்தாலும் பொரு
ந்தி டாதே. (க௦)

நிலைசேரு மதிகவித ரணசமூக துறைகளுட னேச மா
சிப், பலநாளு மேயவரை யடுத்தவர்க்கும் பலனுண்டாம்

பயமு மில்லை, கலைசேருந் திங்களணி தண்டலையா ரேசொ
ன்னேன் கண்ணிற் காண, மலைமீதி லிருப்பவரை வந்து
பன்றி பாய்வதெத்த வண்ணந் தானே. (குக)

பொறுமையுட னறிவுடையா ரிருந்தவிடம் விளக்கேற்
றிப் புகுத வேண்டும், கெறுவழுட னகந்தையுள்ளா ரிறு
மாந்து நடந்துதலை சீழாய் வீழ்வார், வறுமையினு மறுமை
யினுங் காணலாக் தண்டலையார் வாழு நாட்டில், நிறைகுட
மோ தரும்பாது குறைகுடமே கூத்தாடி நிற்ப தாமே. ()

ஞாலமுறு நல்லவர்க்குச் செல்வம்வந்தா லெல்லவர்க்கு
நாவ லோர்க்கும், காலமறிந் தருமையுடன் பெருமையறிந்
துதவிசெய்து கனமே செய்வார், மாலறியாத் தண்டலைநீ
னெறியாரே யவரிடத்தே வருவார் யாரும், ஆலமரம் பழு
த்தவுடன் பறவையின்பாற் சீட்டெவரே யனுப்பு வாரே. ()

சேனிலகு மதிச்சடையார் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
சிறந்த பூணிற், காணவரு நாணுடையார் கனமுடையா டல்
லாதார் கரும் மெல்லாம், ஆணவலம் பெண்ணவல மாடிய
கூத்தலவமென வலைந்து கீகடாம், நாணமில்லாக் கூத்தி
யர்க்கு நாலுதிக்கும் வாயிலெனு நடத்தை யாமே. (குக)

அடுத்தனை தொறும்புகுவாள் கணவனுனு முனமுண்
பா ளடக்க மில்லாள், கடுத்தமொழி பேசுகிவாள் சிறுதன
ந்தே வெளிவளைக் கலந்து வாழ்தல, எடுத்தவிடைக் கொ
டியாரே தண்டலையா ரேபெவாக்கு மின்ப மாடீமா, குடித்
தனமே கெடவேண்டிப் பிடாரிதனைப் பெண்டுவைத்துக்
கொண்ட தாமே. (குக)

களித்துவருஞ் செல்வருக்கு வலிமையுண்டு மிடியருக்
குக் கனந்தா னுண்டோ, வளைத்தமலை யெனுஞ்சிலையார் தண்

டலைசூழ் தருமூலக வழக்கம் பாரீர், ஒளித்திடுவர் தம்மனை
யிற் பெண்டரைக் கண்டவரு மொன்றும் பேசார், இளைத்
தவன்பெண் டிரென்று லெல்லார்க்கு மச்சினியா யியம்பு
வாரே. (கூசு)

நொந்தவரும் பசித்தவரும் விருந்தினரும் விரகினரு
நோயுள் ளோருந், தந்தமது வருத்தமல்லாற் பிறருடைய
வருத்தமது சற்று மெண்ணர், இத்தலவுஞ் சடையாரே
தண்டலையா ரேனொன்னே னீன்ற தாயின், அந்தமுலைக் குத்
துவலி சவலைமகவோ சிறிது மறிந்திடாதே. (கூ௭)

ஆழியெல்லாம் பாலாகியவனியெல்லா மன்னமய மாநு
லென்ன, குழுவரு மிரவலர்க்குப் பசிதீர வுண்டிருக்குஞ் சுக
ந்தானுண்டோ, ஏழலகும் பணியவருந் தண்டலையாரேசொ
ன்னே நெந்த நாளும், நாழிநெல்லுக் கொருபுடவை விற்
றாறு நிருவாண நாய்க்குத் தானே. (கூ௮)

கொச்சையிலே பாலுமுண்டோ கூத்தியர்க டம்மிடத்
திற் குணந்தானுண்டோ, துச்சரிடத் தறிவுண்டோ துச்ச
ரெங்கே போனாலுந் துரையா வாரோ, நச்சரவத் தொடை
யாரே தண்டலையா ரேயிந்த நாட்டல்லாமல், அச்சியிலேபோ
னாலு மகப்பைபரைக் காசதன்மே லார்கொள்வாரே. (கூ௯)

நித்தமெழு நூறுநன்றி செய்தாலு மொருதிது நேரே
வந்தால், அத்தனையுந் தீதென்பார் பழிகருமக் கயவர்குண
மகற்றலாமோ, வித்தகஞ்சேர் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
சாம்பலிட்டு விளக்கினாலும், எத்தனைசெய் தாலுமென்ன பித்
தனைக்குத் தன்னாற்ற மியற்கையாமே. (கூ௦)

பழமொழி விளக்கமென்னும் தண்டலையார் சதகம்

முற்றிற்று.

சில பிரதிகளிலே அதிகமாகக் காணப்படும்

பாடல்கள்.

வம்பொல்லா மாதிக்க மிகுந்திருந்தா லென்னவது மாறியாய்ந்த, பம்பரமாய் முலையினிற் கிடந்திட்டா லென் னவதிற் பலனுண்டாமோ, கம்புலவுந் தண்டலையார் வளநாட் டில் வருந்துபல கழுதை தாமும், அம்புனியிற் கிடந்தென்ன பாதாளந் தனிற்கிடந்தென னாகுந் தானே. (க)

தண்டலையா ரடிபணிந்து தவந்தான முபகாரந் தரும ஞ்செய்து, கொண்டபொருள் விலைவாசி காணிதே டிக்கோடி கொடுப்ப தல்லால், வண்டருமா யொன்றுபத்து விலைகூறிய நிபாய வட்டி வாங்கிக், கண்டவர்தங் கடுந்தேட்டிக் கண் ணையறக் கெடுக்குமிது கருமந்தானே. (உ)

இதுகரும மிதனாலே யிதைமுடிப்பா யெனத்தொழிலே யெண்ணிச் செய்தால், அதுகருமம் பாராமற் றிருடியுமள் ளியும்புரட்டா யலைவ தெல்லாம், மதியணியுந் தண்டலே யார் வளநாட்டி னீராடு மாதர் தங்கள், முதுகினைத்தே பெனச் சொன்னால் முலையீது கையையிட்ட முறைமை தானே. (ங)

பார்க்குளறி விருந்தாலும் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பணிந்து வேத, மார்க்கமுட டைந்தாலுஞ் சிறியவர்க்குப் பெரியவர்த மகிமை யுண்டோ, ஆர்க்குமருங் கதியுதவுந் தண்டலையா ரேசொன்னே னாகாயத்தில், ஊர்க்குருவி தா னுயரப் பறந்தாலும் பருந்தாகா துண்மை தானே. (ச)

வல்லமையான் முடிவதுண்டோ தலைகீழாய் நின்றாலும் வருவ துண்டோ, அல்லதுதா னவன்செயலே யல்லாமற் றன்செயலா லா வ துண்டோ, புல்லழிவான் மயங்காமற்

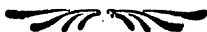
றண்டலையா ரடிபணிந்து புத்தி யுண்டாய், இல்ஸதுவா ராது
மெக் குள்ளதுபோ காடுதெனவே யிருக்கலாமே. (ரு)

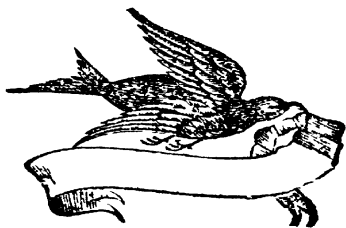
பேருநாகண் டயியாது தலைச்சுமை யேடுகள் சுமந்து
பிதற்றுலோனும், போரினடந் தயியாது பதினெட்டாயுதஞ்
சுமந்த புல்லியோனும், ஆரணிதண் டலேநாத ரகமகிழாப்
பொருள் சுமந்த வறிவி லோனும், காரியமொன் றயியாக்
குங் குமஞ்சுமந்த கழுதைக்கொப் பாவர் தாமே. (சு)

கற்பூர வல்லியொரு பாகர்செழுந் தண்டலையார் கட
லேழ் சூழ்ந்த, நற்பூயி தனிற்பிறந்தோ ரெல்லோரு மக்க
ளென நாட்ட லாமோ, அற்பூரும் பண்புடையார் நற்குண
மும் பண்பிலா ரழகுங் காணிற், பொற்பூன்ல் வாசனையும்
புனமுருக்கம் பூவுமெனப் புகல லாமே. (சு)

சலியாமற் றண்டலையிற் றாயகனா ருள்கொண்டு தரு
மஞ் செய்யப், பொலிவாகிக் கொழுமீதில் வந்தபொரு ளீந்
கவைதாம் போக மீந்தால், மலிவாகிச் செல்வமுண்டாம்
வயன்முழுதும் வினோந்திருந் மாரியாகும், கலியாணப் பஞ்
சுமில்லை களப்பஞ்ச மில்லையொரு காலுந் தானே. (அ)

இரக்கத்தா லுலகாளுந் தண்டலையா ரேசிவனே யெந்த
ராளும், இரக்கத்தான் புறப்பட்ட ரென்றனையு மிரக்கவை
ந்தீ ரிதனென்ன, இரக்கத்தா னதிபாவ மிரப்பதுதீ தென்
றலு மினமையாலே, இரக்கப்போ னாலுமவர் சிறக்கப்போ
வதுகரும மென்ன லாமே, (க)

ஸ்ரீராமஜயம்.

நாராயணபாரதியாரால்

செய்யப்பட்ட

கோவிந்தசுதாகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சேன்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோவிந்தசதகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மாவேழங்குப்பிடவந்தாயுலகலழக்கச்சொல்லென்
பாவேறயானுனக்கோர்சகதஞ்சொல்பாரதியென்
நாவேறவாழ்த்துகின்றேனுணக்காத்தருணன்முகற்கும்
கோவேசக்ராயுதனையச்சதாநந்தகோவிந்தனே.

நூல்.

படிக்கரசுநீந்தாற் குடிக்குச்சேதமில்லை.

செடிக்கொருவேங்கைகுடிகொண்டகாடெனத்தேசத்திலே
அடிக்கொருதீம்புசெய்வானாத்தரந்தரசாளவிர்தப்
படிக்கொருமன்னனுண்டானுமுதுபயிரிடுமக்
குடிக்கொருசேதமுண்டோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (க)

கோட்டினுற்றேள் கோட்டாவிட்டாற் பிண்ணிப்பூச்சி.

கட்டான்மலைந்தர்பொறுமையெண்ணாதவன்கண்ணரடி
பட்டாலல்லாமல்வணங்கார்விடமுட்படாமற்கும்மாத்
தொட்டாலதுபிள்ளைப்பூச்சியென்பார்முட்சுறுக்கெனவே
கொட்டாமற்றேளென்பரோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

கோவந்தசதகம்.

புண்ணிலே கோலிட்டதுபோல.

நாலிட்டதாகிமநீர்போற்கலந்துபகருங்கல்வி
நாலிட்டகேள்விக்குள்ளாவநல்லோரிருநூறுதரம்
மலிட்டபுத்தசொன்னாலுங்கயவர்க்குவெந்தபுண்ணிற்
காலிட்டவாறெக்குமேமபச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௩)

முழக்கட்டி பேர்க்கிற பன்றிக்குக் கொழும்பி டிவிட்டதுபோல.

முக்கட்டியேற்றினுங்காசொன் மலையெனக் கைவிரித்தே
முக்கட்டியேந்தவல்லாறையுத்தே கதத்தில் மன்னர்வைத்தல்
முக்கட்டிபேர்த்துக்கிழங்குண்ணுமபன் மயின் மூளுகியிலே
காமுக்கட்டிவிட்டதனறோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௪)

காலநுக்குந் தக்கயோலம்.

லங்கவர்விடப்பாம்பைப்பிடாரனியமிக்கவே
லங்கரந்திட்டெலியுடன்வாமுமரர்க்கஞ்சிக்
லங்கருதிவலியாரெனியடைக்காண்கிலனு
லரைப்போலிருப்பாரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௫)

தட்டிக்கரணம் போட்டாலுங் கொடுக்கிறநீது.

டுப்பார்புலியையும்பாம்பையும்வாய்கட்டித்தாங்கிக்கையால்
டுப்பார்மழவைத்தண்ணீர்மேனடப்பரெவருமெய்ச்ச
டுப்பார்சபையினூற்றெட்டடிக்கம்பத்தாடுவர்பொன்
காடுப்பாரரியர்கண்டாயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௬)

அயன் கணக்கு ஆருக்கும் தப்பாது.

ஜலிக்கவாழ்ந்துண்டிருந்தாலுமயார்க்குமயன்வகுத்த
சோலிக்கணக்கின்படிதப்புமோதொழுவார்க்குமுத்தி
பாலிக்குமவள்ளிமலையான் பிரம்படிபட்டுப்பிட்டின்
கலிக்குமண்சுமந்தானச்சதாநந்தகோவிந்தனே (௭)

கோடீந்தாற் குறைவராத்.

எடுத்தா லுமுறுமிறைத்தா லுமுறுமிடைநடுவ
மடுத்தால்மறிபடுமோமணற்கேணித்தண்ணீர துபோல்
அடுத்தா ரைவாழ்விக்கக்கல்வியுண்டான வரன்புடனே
கொடுத்தாற்குறைவருமோவச்சுதாநந்தகோ விந்தனே. (அ)

குளத்துக்கு மறை துநீராணிபோற் பெய்யுமா ?

எந்தாயெனச்சென்றிரப்பவர்க்கீபவரெள்ளளவு
தந்தா லும்போதுமிசழ்வொண்ணு தெங்குஞ்சஞ்சரித் து
வந்தார்பருகுங்குளத்துக்குப்பெய்யுபழைத்துளிகள்
குந்தாணிபோற்பெய்யுமோவச்சுதாநந்தகோ விந்தனே. (ஆ)

கோடாலிக்காய்பு குலத்துக்கீனம்.

பிடார்குலத்தினிலாகாதபிள்ளைதற்பெற்றெடுத்தோர்
வாடா னவாடக்குலநாசமாக்கிடுமற்றதுதான்
தாடாண்மையாளர்கைக்குள்ளாய்த்தருக்குலஞ்சாயவெட்டும்
கோடாலிக்காம்பல்லைவா வச்சுதாநந்தகோ விந்தனே. (அ)

அரைக்காசுக்குப்போன கற்பு ஆயிரங்கோடீந்தாலும் வராத்.

எடுத்தா லும்பிச்சையமுதுநன்றேறியில்லைபாகிலுயிர்
விடுத்தா லும்வாசுநட்பில்லார்மனையில்விநுந்தெனப்போய்
அடுத்தா விதேதரைக்காசுக்குப்போன கற்பாயிரம்போன்
கொடுத்தா லுந்தான் வருமோவச்சுதாநந்தகோ விந்தனே. (இ)

பொல்லாக்குணத்துக்கு நல்லநுந்துண்டோ ?

உணத்தக்கநன்மருந்தாற்பிணிபோமென்றுலகிலுள்ளோர்
பணத்துக்குக்கொண்டுபரிகரிப்பார்விடம்பாய்ந்துசெத்த
பிணத்துக்கும்பச்சிலையுண்டுபுல்லோர்க்குப்பிறக்கும்பொல்
குணத்துக்குநன்மருந்தேதச்சுதாநந்தகோ விந்தனே. (ஈ)

கோவிந்தசதகம்.

கவிகொண்டாரீக்குங் கீர்த்தி கலைப்பார்கீக்குங் கீர்த்தியா ?

மலைப்பாற்குறுமுனிபோலும்புலவர்வடித்ததமிழ், விலைப்
பாற்படுத்திற்கொள்வார்க்குண்டு கீர்த்தி விதண்டைசெய்து,
கலைப்பார்க்கும்பேய்கொண்டநாய்களைப்போற்பல்லைக் காட்டி
சென்று, குலைப்பார்க்குங் கீர்த்தியுண் டோவச்சதாநந்தகோ
விந்தனே. (க௭)

வேள்ளாட்டிமேற் சன்னதம் வந்தால் விழுந்துவிழுந்து
தும்பிடவேண்டும்.

எள்ளாடும்வாணியர்செக்கடித்துண்டிடுமினரென்று
விள்ளாரவர்க்குப்பவிஷுவந்தானிதம்வேலைசெய்யத்
தள்ளாதடிபடும்வெள்ளாட்டிமேற்சன்னதங்கும்பிடு
கொள்ளாமற்போவதுண்டோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கேடுப்பாரைத் தெய்வங் கேடுக்கும் கோடுப்பாரைத்
நடுக்கலாகாது.

உடுப்பாருண் பார்தமைப் போனினையா தொரு வன்
சிறைப்பைக்,கெடுப்பாரைத்தெய்வங்கெடுக்குமென்றேசொ
ல்லக்கேட்டிருந்தும், விடுப்பாரன்றேபுல்லர் தூர்க்குணமுற்
றும் விதரணத்தாற், கொடுப்பார்தமைத்தடுப்பாரச்சதாநந்த
கோவிந்தனே. (க௮)

தோட்டத்துநரி கூட்டத்திலே வராது.

தோட்டம்பணத்திலவைக்குங்களிலோபர்நன்னாவலர்கள்
தோட்டந்தனைக்கண்டுகிட்டுவரோவிரைதேடி மனைத்
தோட்டம்புகுநரியஞ்சாமனெஞ்சந்துணிந் துசந்தைக்
கூட்டந்தனில்வருமோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (க௯)

நாய்வாலைக் குணக்கேடுக்க ஆராலாதும் ?

இணக்காதிரார்வல்லிரும்பொடிந்தால்வைத்திருதலையும்
வணக்காதிரார்வினினியிந்ததென்றற்புல்லர்மாறுபடும்
பிணக்கார்தடுப்பவர்நாய்வாலைளப்பிடித்திழுத்துக்
குணக்காரெடுக்கவல்லாரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (க௯)

குளப்படிநீரிறைந்தநீர் கடற்பள்ளம் நீர்ப்புழா ?

இறைமுறையேழைக்குடிகளைநோவச்செய்தேபசும்பொன்
அறையிடும்பொக்கசந்தானிசம்பாதரசர்க்கியல்போ
சிறைகடற்கென்னகுறைவோகுளப்படிநீரிறைத்துக்
குறைவறச்செய்பவரரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (க௮)

எருதீன்றதென்றும் கோட்டையிற் கட்டென்பவருல்டே.

கிட்டியொருவன் றலைக்குளிரத்தனங்கிளைத்ததென்றால்
வெட்டிவெளிசெய்யவேனுமென்றேவிரும்பார் பெரியோர்
காட்டினை மாத்திரம்புத்தியில்லாருருதீன்றதென்றும்
கொட்டிலுட்கட்டுமென்பாரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (க௯)

பத்துலத்தாற் பெருமைப்படும் ழுடர்துலத்தாற் பெருமைப்படார்,
பலத்தால்விளைகின்றசிப்பியின்வாய்முத்தைத்தற்குலந்தான்
சொலத்தானெவருயிகழார்விரும்பித்தொகுத்தணிவார்
அலத்தாமதவறியினர்செனனமதாகியநற்
குலத்தாற்பெருமைபெறாரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௨௦)

நாயைக்குளிப்பாட்டி நடுவிட்டில் வைத்ததுபோலாம்.

சுளிப்பாற்றுகளையினரைக்கைப்பிடித்துச்செலவும்
அளிப்பாடுனிற் பின்னகைக்கிடமாமென்றுமாவதில்லை
வெளிப்பாற்றிரிகின்றநாயானதைநடுவிட்டுக்குள்ளே
குளிப்பாட்டிவைத்ததொப்பாமச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௧)

கோவிந்தசதகம்.

ஆண்டிகையிலீ அகப்பட்ட தூங்காய் அலைவாரி.

பரங்காதலிக்குந்தவமுடையோர்வங்கணமெவர்க்கும்
பரங்காணுநன்மைபெறலாங்கயவருடன் கலந்தால்
புரங்காஞ்சபையிற்சடையாண்டிகையிலகப்பட்டதோர்
தூங்காயலைவர்கண்டாயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௨௨)

வம்புத்துரைத்தனத்தானாக் கும்பிடத்தகுமோ ?

செம்பிடுமேனியுருக்கொண்டதெய்வத்தைத்தெண்டமிட்டு
கும்பிடவேண்டும்பதம்பெறலாநம்பினோர்க்குதவா
கும்பிடும்லோபத்துரைத்தனப்பேய்களேமன்னரென்று
தும்பிடவுந்தகுமோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௨௩)

குருவிக் கூட்டைக் கோலாலே துலைப்பார்களா ?

சாட்டைப்புனைந்துரணவேட்டையாடுந்துரைகடங்கள்
சாட்டைப்புரப்பதுஞாயங்கெடுப்பதுஞாயமன்றே
சீட்டுக்குணம்பியடைக்கலச்சிட்டுவெண்முட்டையிடும்
கூட்டைக்குலைப்பார்களாவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௨௪)

பொன்னிநுடத்துக்குப் பொட்டிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமா ?

புடத்துக்கழகென்பர்தான்கற்றகல்விதகுமதல்லால்
புடத்துக்கழகணந்தானணியாவிடிலேசுவரோ
புடத்துட்படத்தங்கக்கட்டியுருக்கிப்புதுக்கியபொற்
புடத்துக்குப்பொட்டழகெனச்சதாநந்தகோவிந்தனே. ()

படியாள்வாரீந்திதப்பிற் தடியாரிடுப்பார் துவலயத்தீல்

படியாளுமன்னர்மணீதிதப்பும்படிநடந்தால்
படியாதுநாடுமழைபொழியாதுவிளைவுகூன்றும்
பொடியாம்பசும்புன்னெருப்பெழக்காயும்பூமிதனிற்
தடியாரிருக்கவல்லாரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௨௫)

கோவுக்கழகு செங்கோல்.

பாவுக்கழகுபொருட்சுவைசொற்கவைபன்மலர்ப்பூங்
காவுக்கழகுமயிலுங்குயிலுங்கண்டாய்கமலப்
பூவுக்கழகுமணமுந்திருவும்புனி டுக்கும்
கோவுக்கழகுசெங்கோல்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௨௭)

குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரங்கையாற் குட்டுபட்டவேண்டும்.

முட்டுப்படாதவதுமாரசோகவனமழித்துந், கட்டுப்பட்
டாரிந்த்ரசுத்தன்கையாற்கர்த்தன்காரிபத்தால், முட்டுப்பட்
டாதுஞ்செயற்கொள்வராசிற்பொன்மோதிரங்கைக், குட்டுப்
பட்டாற்குறைவோவச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௨௮)

கீக்துவிசயங் கொள்பவனுக்கும் செயாபசேமகாலந் தெரியாது.

இயல்புடன் லிக்குவிசயங்கொள்ளேந்தமென்றாலுமப
செயல்வருங்காலந்தெரிபவரார்திருவந்திறமும் [ய்க்
புயபெலமுன்னின்றவோவிக்ரமாதிர்தன் போர்பொரப்போ
குயவன்கையான்மடிந்தானச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௨௯)

பாலைப்புக்கட்டுவாள் பாக்கியந்தையும் புகட்டுவாளோ ?

சலிக்கக்கணக்கென்னநான்பெற்றபிள்ளைக்குத்தாய்முலைப்பா
ஒலிக்கக்கனிந்தழலுட்டிவளர்ப்பன் டின்னுழன்னையால் [ல்
பலிக்குட்படிவன்னையென்செய்வன்பாக்கியமபாலடையில்
குலுக்கிப்புக்கட்டுவனோவச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௩௦)

எல்லை பாழ்பட்டாலும் கொல்லைக் கடமைவிடார்.

சொல்லைப்புரட்டுங்கொடுங்கோன்மணியத்தாத்தோஷமெண்
கல்லறயடுத்திக்குடிகளைநோவக்கணக்கெழுதி [ணர்
எல்லைக்குளாநிலம்பாழ்படினும்பிடித்தேருமுத
கொல்லைக்கடமைவிடாரச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௩௧)

கப்பலேறிப் பட்டகடன் கோட்டை தூற்றே விடியும்?

இட்டுநோற்றுப்பிறந்தாற்செல்லமுற்றுமிடாதவிதி
பட்டுநூற்றுக்கிருந்தேயுழைத்தா லும்பவிஷெய்துமோ
விட்டுநோக்குங்கப்பலோடியுமேவிடியாமனையிற்
கொட்டைதூற்றேவிடியுமச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (௩௨)

மானுக்கோநுபுள்ளி யேறினலென்ன
குறைந்தாலென்ன?

நிறைந்தேவருங்கப்பலாயிரந்தம்மினின்றோர்கப்பல்தான்,
மறைந்தேதிகைதப்பிற்றாழ் வென்றெண்ணூர் வர்த்தகர்களவ
னத், துறைந்தேவளர்புள்ளிமா னுக்குடம்பினிலோர்புள்ளிதா
ன், குறைந்தேதல்லான் மிகுந்தேதச்சுதாநந்தகோவிர்தனே.()

கங்கா நதியில் முழுகி னாலும்
காக்கை அன்னம் ஆமா?

உளித்தா லுந்துர்க்குணம்போமோருருவுபதேசமந்தர்ம்
அளித்தா லுட்புல்லாநல்லோராவரோசென்றடுத்திடுத்துக்
களித்தாயிரந்தரங்காகமுழுகிக்கங்காநதியிற்
துளித்தா லுமன்னமொவ்வாதச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. ()

கோல்லைபாழானாலும் தருவிக்கிரை பஞ்சமா?

ருவிற்பனமன்னர்கையிளைத்தா லென்னதம்மைநம்பி
ருவித்திரியஞ்சனங்கள்பசிகொண்டுவாட்டமெய்தா
ருவக்குறிப்பினைறிச்சாவிபட்டா லும்பயிர்க்கொல்லையிற்
ருவிக்கிரைபஞ்சமோவச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (௩௩)

இராவுத்தனைத் தள்ளினதுதிரை குழியும்
பறித்ததுபோல.

மாமுழியின்படிநடவாடன்கணவனைமோசஞ்செய்து
முழியஞ்சமக்கும்படிசெய்தனம்பப்படர்விசிகம்

பொழியுஞ்சமரிடைரவுத்தனைத்தள்ளிப்போட்டசுவம்
தழியும்பறித்ததொப்பாமச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௯)

கோடிக்குக் காய்கனமா?

நடித்தமுதூட்டிவளர்த்திடுந்தாய்தன்னகமெலிவாய்
பிடித்திடினும்பெற்றபிள்ளைகளைக்கைவிடநீனையாள்
பொடித்தெழும்பிஞ்சதிரளாயும்பாசம்பொறுக்கும்படர்
கொடிக்கென்னகாய்கனமோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. ()

நெருப்புசிறிதென்று முற்றினையிலமுடியலாமா?

சண்டாரணியும்மரசிளம்பாலகர்தம்மையெதிர்
சண்டாலிளைபரென்றெண்ணவொண்ணுகண்டாரெவரும்
அண்டாரெருப்பைச்சிபிடுதென்றுமுன்றினையின்முடிந்து
கொண்டாலனுகடுங்காணச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௮)

மீள்குஞ்சுக்கு நீச்சுப்பழக்கவேண்டுமா?

பிஞ்சுப்பருவமுலைவிலைப்பெண்கள்பெறும்பொருட்கா
வஞ்சிக்குவவித்தைகுலவித்ததானேவருமவாக்கு
பிஞ்சுக்குளப்புன்னீச்சுப்பழக்குவித்தாரெவாரின்
தஞ்சுக்குத்தற்குணங்காணச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௯)

நீச்சவறியாநவனை ஆறிழுத்துக்கொண்டுபோம்.

பிடுபோர்முகத்திலநகைப்பாரெனச்சத்தவிரர்சண்டை
ஓடுபோதொளித்துப்பிழையாமலாண்மையிலார்மதிசெட்
பிடுபோரினிற்புகினீஞ்சறியான்றனையாறிழுத்துக்
கொடுபோனவாறொக்குமேயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௪௦)

முற்று நனைந்தார்கீதுக் குளிலிலை.

சளிரேயனையமெய்ப்பெண்டிர்கணவன்றனையிகழ்ந்து
வெளியேபுறப்பட்டுக்கற்பழிந்தாற்பிண்ணைவெட்கமென்னை

நளிரேதரும்புனரேயுந் துடம்பெங்குநனைந்தவர்க்குக்
குளிரேதப்பாடெனபரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனை. (சக)

நாற்றுக் கிதப்பவர்க் கைய்பதிற் சாவில்லை

நாற்றுக்கிந்தாலும் காற்றுக்கிரா.

சோற்றுக்கடன்கொண்டிருக்குஞ்சரீரந்தொலையுல்லா
காற்றுப்புனலிற்சூழிழிபைப்போலெனறமுங்கிலென்றும்
நூற்றுக்கிருப்பவாக்கைமடதிறசாவில்லைநூற்றுக்கப்பால
கூற்றுக்கிரையென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனை. (சஉ)

நன்றிசெய்த கீரியைக் கொன்ற பழங்கதைபோல்.

நன்றிரய்தாரென்றறியாமறிங்குநமகமுச்செய்தா
ரென்றொருக்கொண்ணு குழந்தையினந்தரைபைத்
தின்றெதிரவந்ததுகிரியெனறந்தனைதேவிமுனனாள்
கொன்றபழங்கதையாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனை. (சங)

கரையாட்புற்றில் அவ்வங் குடிக்கொண்டதுபோல்.

அடிக்கொண்டளந்திட்டுக் கோட்டையரண் செய்தென்
னான்மையிலலார், கெடிகொண்ட வேந்தர்கைக் கொள்வா
ரவரைப் பிள கிட்டவொட்டார், படிக்கொண்ட மண்ணிற்
கரையா னிடும் புற்றிற் பாம்புவந்து, குடிகொண்டிருப்பது
வாமச்சு தாநந்த கோவிந்தனை. (சச)

பன்றிக்குட்டிக் கொருநீதியேன்.

குதட்டிப்பறிக்கின்றவேசியர்விட்டிற்றிரிந்தலையு
மட்டிக்குக்குலாமருக்காசாரமேன்றெய்வவந்தனையேன்
பட்டிக்கொதுங்கியடிபடுமூர்க்கரும்பன்மயிட்ட
குட்டிக்கொருசந்திசீபனச்சுதாநந்தகோவிந்தனை. (சரு)

அம்புக்குப்பவிஷுவநீதால் அரிந்தராத்திரியிலும்

குடைபிடிக்கச்சொல்வாரி.

நடைகற்றமுன்னங்கொடைகற்றபேர்க்கு நடக்கைவந்தாற்
புடையுற்றெவருந்துதிக்கவணங்கிப்புகழ்பெறுவார்

புடையற்பருக்குப்பவிஷுவந்தாலத்தராத்ரியினுங்
நடையைப்பிடியென்பர்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பிடாரியைப் பெண்ணுவந்துக்கொண்டவர்பேயன்.

ண்டனுக்கேற்றவளாக்குலமா ஓஷித்தற்பினளாத்
தண்டனைக்கஞ்சுநடப்பவளாமணஞ்செய்வதல்லாற்
ண்டமுந்துண்டமுநேர்ந்தேபிடாரியைப்பெண்ணுவத்துக்
காண்டவன்பேயனன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சௌ)

கொழும்புகொள்ளுத் தடிச்செல்வமே செல்வம்.

பொடிச்செல்வம் யாசகச்செல்வம் கொடுமைப் பொ
டிச்செல்வமோர், நொடிச்செல்வ மீதலில் லாச்செல்வம்
ரிண்டெல்வ நூற்றுக்குமே, மிடிச்செல்வ பின்னிச் சுகசீவி
ரக்கொழு மீதிகொள்ளும், குடிச்செல்வ மேசெல்வங்காண
சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சஅ)

காக்கீழ்காலாகாது.

ண்டானதுமெள்ளப்பூமணங்கொள்ளும்வகையதுபோற்
பண்டாசையுள்ளவர்காமசம்போகம்பெறுவதல்லாற்
ண்டாதரவின்மலரெடுத்தேகசக்கிம்முகர்ந்து
காண்டான்மணந்தருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சக)

தானேகனியாதகாய் தடிகொண்டடித்தாற்கனியாது.

புண்டினர்க்கீபவர்தாமேதருவதல்லாதிரப்போர்
தண்டனைக்காகக்கொடுப்பதுண்டோசெழுங்காய்மரத்திற்
ண்டிடிற்றானேகனியாதமுன்கனியத்தடிகைக்
காண்டடித்தாற்கனியாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கௌ)

கிளியைவளர்த்துப் பூனைகையிற் கொடுப்பாருண்டா?

டுப்பார் பிழைக்கும்வழியினல்லோரன் பிவேறுபடக்
கடுப்பார்வசஞ்செய்வரோநம்பினோரைக்களிப்பிள்ளையை

எடுப்பார்வைபாரவளர்ப்பதல்லா லெட்டிப்பூனைகையிற்
கொடுப்பாருலகிலுண்டோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (௫௧)

எய்தவனிநுக்க அம்பை நோகலாமா?

உண்டானகுற்றஞ்சகிபாமல்வேந்தனுத்தாரமிட்டால்,
திண்டாடத்தெண்டனை செய்வார்க்குக் குற்றமுந்தெண்டமு
மோ, அண்டாமல்விற்பிடித்தெய்தோனிநுக்கக்கண்டம்பை
நொந்து, கொண்டாலவ்வம்பென்செயுமச்சதாநந்தகோவிர்
தனே. (௫௨)

ஒருபுத்திரனும் துருபுத்திரனாகான்.

வருபுத்ரவாஞ்சையிற்றெய்வத்தைவாழ்த்திவணங்கிவரந்
துருபுத்ரனைப்பெயிற்காவடிகட்டித்தன்றாப்தந்தையை
ஒருபுத்ரனைனுஞ்சுமந்தனுண்டோவுலகம்புகழக்
குருபுத்ரனைசுமந்தானச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (௫௩)

கோக்கரிப்பார்க்கா சோர்க்கம்

தீயில் துதிப்பவர்க்கல்லவோ சோர்க்கம்,

கதிப்பானடத்துங் குதிரையும் யானையுங் காற்பலமும்,
மதிப்பாலிகல் சுத்தவீரர்க்குச் சொர்க்கம் வருவதுபோல்,
துதிப்பார்க்குங் கொக்கரிப்பார்க்கு முண்டோ துணிந்தே
நெருப்பிற், குதிப்பாளொருத்திக்கன்றோவச்சதாநந்த கோ
விர்தனே. (௫௪)

பரத்தைக்குக் கோடுக்கும் பணயத்தைக்

துடிப்பெண் வாங்கிக்குலங்கேடுவாளா?

மிடியிற்கொடுமைக்கிரப்பதல்லாற்குலமேன்மைகுன்றப்
படியிற்பசம்பொன்றிற்கொள்வரோபரிவாற்பெரியோர்
கொடியபரத்தைபார்க்குக்கொடுக்கும்பணயங்கொள்ளென்ற
குடியிற்பெண்வாங்குவளோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (௫)

கோடுங்கோல் அரசர்கீழ்த்துடியிருக்கலாகாது.

ஹேமமுஞ்செங்கோ லுமுளமன்னர்நாட்டிற்சின்தாசுலந்தீர்ந்
ஹவங்குடிசதமென் றிருப்பார்பயிரிட்டுண்பர்காண்
ஹவங்கொடுமைசெயுமன்னர்சீமைக்குள்ளாமிருப்புக்
நவன் குடியிருப்பேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (௫௬)

நல்லவர் கண்ணிப்பிட்ட நாகுழி சாகாது.

ல்லால்விடங்கக்குநாகந்திகைத்துப்பயந்தொதுங்கி
ல்லார்கண்காணவந்தா லுங்கொல்லார்நண்ணலார்வரினும்
பல்லாதவரிவரென்னார்மனம்பொறுத்தேயவரைக்
கொல்லாமற்றாங்குவர்காணச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (௫௭)

புலையனுக்கு வாக்குசுத்தியும் ஆணையுமில்லை.

செல்வாய்ப்படும்பனையேட்டெழுதாமறைச்செம்மொழி
பாற், சொல்வார்சொனம்பத்தகுவதல்லாமற்சொல்லைப்புர
டும், வல்வாய்ப்புலையர்சொனம்புவரோநிதமாடுதினனக்,
கொல்வார்க்கொராணையுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிர்தனே()

பனங்காட்டிலிருந்துகொண்டு பாலைக்குடித்தாலும்

களளென்பார்கள்.

பிடித்தாலுமெத்தப்பசித்தாலுநல்லவர்மேரைதப்பி
பிடித்தாயிரந்தரங்கட்குடிப்பார்மனைவாசல்புகார் [போய்க்
பிடித்தார்கள்களளிதற்கும்பனங்காட்டினிற்பால்கொண்டு
துடித்தாலுங்களென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. ()

பட்சிபசித்தாலும் எட்டிக்கனியைத்தீள்னுது.

கொள்ளுகொண்டு தலைகொறிந்துகொள்ளார்.

தள்ளாரமுதக்கடற்கரையெட்டிச்செழுங்கனியைப்
ள்ளானதுபசிகூர்ந்தாலுமேபுசியாதுகண்டாய்
ள்ளாதுகொள்ளிகொண்டேதினவென்றுதலைசொறிந்து
கொள்ளாரெவருஞ்சொன்னேனச்சுதாநந்தகோவிர்தனே.()

பூவிர்தங்கடையிலேபுல்லுவிப்பதுபோல,

தேவியமானுஷ்பமுள்ளோர்பெருமைசிறுமைபட
மாறியவீனவிருத்திக்குள்ளாப்பினறுவாழ்வரென்றால்
வீறிப்பழுமலர்நிற்குங்கடையிற்புல்விற்கவிலை
கூறியவாறெக்குமேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (சூச)

குங்குமஞ் சூழ்ந்த கழுநை மண மறியாது.

தமத்தினெளிசெய்யும்பொற்பூஷணங்கடலைச்சுமைபாய்ச்
சுமத்தலுமாதர்க்கழகோகணவறறொழுகிருந்தால்
கமத்திற் பொதிச்சுமைபாய்ச்சுமந்தாலென்கழுநையுங்குங்
குமத்தின்மணங்கொள்ளுமோவச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. ()

பெருமாள் நின் தீதால் வாழ்வு துறவா?

பிரமா நின் தீதால் ஆயுகுதுறவா?

நிறையாயரசுன்றபவுரெய்தாற்கலிநீங்கியினம்
பிறையாவளர்ந்து சிரம்புகல்வாழ்வுபிரியப்பட்டு
மறைபால்விளங்கும்பிரமமாநினைந்தால்வர்த்திக்கும்வபது
குறையாதெனச்சொல்வரேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. ()

தம்மினந் தம்மைந் தாங்கும்.

முலைசரிந்தால் வயிறுநாங்கும்.

தம்மினமானவர்கையினைத்தேரரெனன்றடைந்தால்
வம்மினென்றாதரிக்கததகுந்தள்ளவழக்கல்லவே
விம்முமென்கொங்கைசரிந்தேவயிற்றில்விழிலதுதாங்
குமெனச்சொல்லுவரேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (சூச)

கழுநைக்கீது விகட்டினதினாலே துதிரையாமா?

சதிசெய்யுநீலியைப்பெண்ணென்றுகொள்ளிற்றனதுகெடு
மதியதுவாமவண்மேற் குறையில்லைவையாளிவிட்டால்
கதிபெறவேநடவாவிரிகட்டுங்கழுநையைநற்
'குதிரையென்றேற்றங்கொள்ளாரச்சுதாநந்தகோவிர்தனே ()

ஏர்பிடித்தவன் என்னசெய்வான்

பாண்பிடித்தவன் பாக்கியம்.

பெண்டருமில்லவள்வந்தமுஞர்த்தம்பெருகுஞ்செல்வம்
உண்டவள்வாழுமனையிலெந்நாளுமுடுக்கைபொற்பூண்
பண்டமிலையெனிற்பாண்பிடித்தவள்பாக்கியமேர்
கொண்டவனென்னசெய்வானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

உடும்பு போனாலும் போகட்டும்

கையைவிட்டாற் போதும்.

அடும்பழிகாரணவெட்டாமல்மன்னித்தனுப்பினிட்டால்
தொடும்பழிபேசவழக்குமுண்டோதொடர்ந்தேபிடித்த
உடும்பதுபோயினும்போகட்டுங்கைவிடென்றுண்மைசொல்
கொடும்பழியேன்சுமப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. [வோர்

• கரும்புந்சியென்று வேரோடே பிடுங்கலாகாது.

வள்ளலெனத்தருந்தாதாவென்றேதினம்வந்துவந்து
கள்ளமனத்திற்பொருள்கேட்கொணுதுகண்டாய்திரளா
புள்ளகரும்புதித்திப்பெனவேருடனேபிடுங்கிக்
கொள்ளநினைப்பார்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சுஅ)

அழிந்த நந்தவனத்திலே

அகவமேய்ந்தென்ன கழுதைமேய்ந்தென்ன ?

விதிமுறைநீதிசெங்கோல்கெடத்தேசமெலிந்தலைய
மதிலரண்செய்தலெவர்க்காகநந்தவனமழிந்தால்
எதிரெதிரோடிக்கழுதைகள்மேயிலென்னேற்றந்தரும்
குதிரைகள்மேய்ந்திடிவென்னச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆடு கொழக்கிறது இடையனுக்கு லாபம்.

செழித்திடுஞ்செல்விபிறந்தகம்போய்த்திரும்பாமையினால்
கழுத்திடுதாலிகையாற்கட்டினோன்பலகா லும்வந்தே

ஜழைத்திடக்கூட்டிவிடாரேலிடையனுக்காடுநன்றாய்க்
கொழுத்தலிலாபமன்றோவச்சதாநந்தகோவிந்தனை. (௭௦)

பன்றியின்பின்போன பசுக்கன்றும் மலந்தீன்னும்.

பன்றியுடனுறவாகப்பழகினும்பாற்பசுசின்
பன்றிமலத்தைப்பிசுக்குமென்பாரக்கதையதுபோல்
பென்றுறவாடிக்கயவர்பின்னேதிரிந்தாலறிவு
நன்றும்வசைக்கிடமாமச்சதாநந்தகோவிந்தனை. (௭௧)

கொள்ளைக்குப்போனலுங் கூட்டாகாது.

பீதட்டாளர்தம்மிச்சையய்த்தேடுவார்பொருள்தேடும்வழி
பாட்டாரெவர்க்கும்பின்வில்லங்கமாகுமெனக்கதவு
பீதட்டாதுபொக்கசவிட்டினிற்கொள்ளைக்குப்போய்ப்புகினும்
பீட்டாகுமோடுவென்பரேயச்சதாநந்தகோவிந்தனை. (௭௨)

ஆனகட்டச் சங்கிலி

தானையேடுத்துக்கொடுக்கும்.

பீதாடுத்திடுமுழுவினைபோகாதெவர்க்குந்தொடருமுற்றும்
பீடுக்கண்வருமதுதன்னல்லருங்குற்றமென்பர்தன்னைத்
பீடுத்துத்தன்காலிலிடிகளந்தனைத்தானெடுத்துக்
பீகாடுத்திடும்பாணைகண்டாயச்சதாநந்தகோவிந்தனை. (௭௩)

குளத்தைக்கலக்கிப் பருந்துக் கிரையிட்டதுபோல்.

குளத்தைக்கண்டஞ்சிக்குறுமன்னர்கப்பந்தரக் கொள்
பார்போர்க், குளத்துட்படவவர்தீமையை வேந்தர்கைக்கொ
ண்டழித்தல், விளர்த்திட்டமீன்களைக்காகம்பருந்து விருந்து
னவே, குளத்தைக்கலக்கியதாமச்சதாநந்தகோவிந்தனை. ()

பீதாட்டிபோ லுறழக்கவேண்டும் துரைபோற் சுதிக்கவேண்டும்.

பீதாட்டியைப்போ லுறழப்பார்பொருடேடிச் சுகிப்பதல்லாற்
பீட்டியறைக்குட்புதைத்துவைத்தாற்புகியாரெவர்க்கோ

சுட்டிடத்தேன்பலபூவினிற்சென்றுசென்றீயெடுத்துக்
கூட்டியிழப்பதுவாமச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௫)

துவ்சனப்பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்தீசோல்வார்.

சற்சனராயுறவுற்றாரைப்பேணித்தவத்தியல்பாய்
நற்சனனங்களைடுத்தாரைமெச்சுவர்நாணியில்லாத்
துற்சனப்பிள்ளைகட்கூரார்சொல்வார்புத்தியென்றுலகோர்
குற்சிதஞ்சொல்வார்மெய்யெயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௬)

வயிற்றைப்பீறிக் காட்டினாலும்

மகேந்திரசூலம் எப்பார்.

தேறியநெஞ்சிற்பரிசுத்தனென்றுதெளிந்திடினும்
மாறியவன்கண்ணருண்மைகொள்ளாரொருவன்வயிற்றைப்
பீறிழுன்காட்டினுமாகேந்திரசூலப்பிரமையென்றே
கூறியலைப்பர்கள்காணச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௭)

கோழிகூப்பிட்டு விடிகிறபொழுது

தூக்கல்தரைத்தா விடியும் ?

நிரைத்தோளியிட்டதிரைப்பாண்டின்மேலிட்டநித்ரைகொளு
தரைத்தோகையர்வந்தெழுப்புந்தபனன்சமயமறிந் [ந்
திரைத்தோவெனக்குக்கிடங்கூப்பிடாமலிரவிடைநாய்
குரைத்தோவிடியுமென்பாரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௮)

உயரஉயரப்பறந்தாலும் ஊர்கீருவி பருந்தாகாது.

தருவையொப்பாமைந்தருவென்பரோவுந்தமபுருஷன்
உருவையொப்பாருத்தமராவரோகுணமொப்பதல்லால்
க்ருவியொப்பாயுபரப்பறந்தா லுங்கருடனுக்கார்
குருவியொப்பாமென்பரோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (௭௯)

ஐங்காதம்போனாலும் அகப்பைபவிலை
அரைக்கி சுதர்ன்.

ஐங்காதம்போயுமகப்பைபவிலையரைக்காசென்பர்காண்
எங்காகிலும்பணமிட்டுக்கொள்ளாரறிவீனர்சென்றால்
சங்காரமானபொற்பூஷணமாடைதியாகம்பெறார்
கொங்கார்துளபத்தனையச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (அ௦)

மழைக்குத் தண்ணீர் மோண்டுவார்ப்பவர் ஆர் ?

மழைக்குத்தண் ணீர்மொண்டு வார்ப்பவ ராரிந்த வை
யகத்தோர், பிழைக்கப் பொழிவது தற்குணங் காண்பெ
றும் பேற்றினுக்காய், அழைக்கக் கசேந்திரன் மூலமென்
றன்றதி னன்பினுளம், குழைக்கக் கராவரிந் தாயச்ச தாந
ந்த கோவிந்தனே. (அ௧)

நீவால்பற்றி நீகிடக்கலாகாது.

திண்டாடவெட்டும்ரணகளத்திற்செயங்கொள்ளும்வலி
கண்டாலெதிர்திற்பார்குளப்படையைக்கைக்கொண்டுபுகார்
அண்டாதவெள்ளத்திலோடங்கொளாமலெநரிவால்
கொண்டாறுதாண்டுவரோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (அ௨)

குடியிருக்கிற வீட்டிலே கொள்ளிவைத்தாற்போல.

நள்ளிருட்போதில்விளக்கிட்டதாநல்லவரிருந்தால்
தெள்ளியசீர்பெறும்வீட்டுக்கழுகென்பர்தீம்பர்வந்தால்
தள்ளிவிடாமற்குடிவைத்துக்கொள்ளிற்றமதிற்பிற்
கொள்ளிவைத்துக்கொண்டதாமச்சதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தலைவன் நிற்கத்தண்டு நிற்றும்.

தலைவன் மயங்கச்சீவம் மயங்கும்.

பொரக்கத்திகட்டிக்கொண்டேதுனாயானவன்போர்முகத்
வரக்கொக்கரித்தெழுஞ்சேனையஞ்சா துவரும்விசயம் [திவ்

ரக்கர்க்கிராமனெதிரிற்கலங்கையழித்ததன்று
ரக்குப்படையல்லவோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (அச)

குழந்தையுந் தேய்வழங் கொண்டாடின இடத்திலே.

புண்டாரெவருங்குணவீனர்செல்வர்களாயிருந்தும்
ண்டாதரவினழைத்தால்வருவர்கரிசினம
ண்டாய்க்குழந்தையுந்தெய்வமுரித்தமுறவுசெய்து
காண்டாடமுன்னிற்குமேயச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (அரு)

கோணக்கொம்பேறியென்ன துதியையேறியென்ன
விணர்க்துங்கீர்த்திக்கும் மெத்தவுந்தூரம்.

புணத்தகும்புகழ்ப்பூஷணங்கொள்ளப்பொருளுதவா
சீணர்க்குங்கீர்த்திக்குமெத்தவுந்தூரமிகுஞ்செல்வராய்க்
காணத்தையுண்ணுங்குதிரையிலேறிக்கவிக்குலம்போற்
காணக்கொம்பேறிலென்னுமச்சதாநந்தகோவிர்தனே. ()

பன்றிக்குட்டி பருந்த யானைக்குட்டியாமா?

வஞ்சரக்குப்பைதொடுத்தெய்யலெவெற்றிராகவன்கைச்
சஞ்சரத்துக்கிணையாமென்பரோவிட்டதீனிதின்று
ஞ்சரிக்குட்பன்றிக்குட்டிகடாமதத்தாளைபொங்கும்
தஞ்சரக்கன்றுக்கொவ்வாவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (அள)
தன்னைக் கொல்லவந்த பசுவைத் தாண்கொன்றற் பாவமில்லை.

பூறியவெஞ்சினத்தீமுளச்செய்யினரசர்கொல்வார்
தீறியவெஞ்சன்றனைக்கொல்லவந்தசினப்பசுவை
மாறிடக்கொன்றிடிப்பாவமில்லையென்றுவையகத்தோர்
ஊறியவார்த்தைபொய்யோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. ()

சேம்பாலடித்த காகங்கொடார்.

வம்பாவசைக்கவிதுறுசொன்னலும்வைதாலுமெண்ணூர்
கம்பாடுசொல்லிவழிவிடுவார்கடனப்புலையர்

செம்பாலடித்திடுங்காசங்கொடார்செய்யரோகுதினாக்
கொம்பாகிலுங்கொடுப்பாரச்சதாநந்த கோவிர்தனே. (அக)

பொருளும் போகழங் கூடவரா.

சூடவராதிட்டபொற்பூஷணங்கடுரையெனக்கொண்
டாடவராதுசதுரங்கசேனையுமாண்மையும்போம்
ஓடவராதெமதூதர்வந்தா லுள்ளரொக்கமுந்தன்
கூடவராதென்றெண்ணாரச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (க0)

இயல்பாய் மணமில்லாத சந்தனக்கட்டை

யிறைந்தாலங் துழைந்தாலு மணக்காது.

அழைத்தாயிரந்தரம்புத்திசொன்னுலடங்காதவம்பர்
தழைத்தா லுமென்னவர்கெட்டா லுமென்கந்தமற்றகுற
டிழைத்தாயிரந்தரஞ்சாணையிற்சுற்றியெடுத்துநன்னீர்க்
குழைத்தா லும்வாசந்தரா தச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (கக)

கூடியிருந்து குலாவுவார் வீட்டில்

ஓடியுண்ணுங் கூழமினிதே.

சூழா துவண்டினஞ்செண்பகப்பூவைத்தொடாதுவெறும்
பாழாநந்தத்தெருக்கீன்றழமணம்பற்றிப்புல்லும்
தாழா துநட்பினுறவுகொண்டாடத்தக்கார்மனையில்
கூழாகிலுமினிதேயச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (கஉ)

ஆயிரம்பசுக்களி லொருபசு வுதைத்துக்

கொண்டால் என்ன ?

தண்டாதருள்செயுந்தாதாக்களிலொருத்தன்மறுத்தல்
கண்டாலதுகொண்டுதாழ்வல்லவேகலியாலிரப்போர்க்
குண்டானபால்கறக்கும்பசுவாயிரத்தொன்றுதைத்துக்
கொண்டாற்குறையென்பரோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (க)

இறந்தவன்பிள்ளை இருந்தவனடைக்கலம்.

தடப்படச்செத்தவன்பிள்ளைநன்றாகவிருந்தவன்கை
தடக்கலமென்றுலகஞ்சொலுமேயதுபோற்றமியேன்
தடப்படப்பார்த்திருந்தாற்றகுமோபசமேய்த்தவநாள்
தடக்குவடேந்தினையேயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (கூச)

கரும்புகசப்பது வாய்க்துற்றம்.

னங்காருன்பாதங்கள் வாழ்த்தாருன்னுமங்கள்வாழ்த்திதித்
னங்காறவிவற்றபுல்லாநல்லோர்தம்மியற்கைகுன்றார் [தம்
னங்காணுங்கட்டிக்கரும்புதின்பார்க்குக்கசப்பதுவாய்க்
னங்காண்கரும்பதெனொரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (கூடு)

நடந்தார்க்கு நாடெங்குழறவு கிடந்தார்க்குப் பாடியுறவு.

—ந்தார்க்குநாடெங்குநல்லுடவாகுநடையொழிந்து
—ந்தார்க்குப்பாயலுறவன்மியென்னென்முகேட்பவரார்
—ந்தாவெனக்குன்பதமேகதிசிறிடைச்சியர்பாற்
—ந்தாவியமுகுந்தாவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஎ)

கரும்புதின்னக் கூலிகொடுப்பார்களா?

லியைக்கொன்றுசுக்ரீலனைப்பட்டத்திலைத்துமுந்நீர்
யலிகடந்திலங்கைவிடணனைவிளங்கவைத்தாய்
லியைமேய்த்துள்ளபாக்குடித்தாய்நற்கரும்புதின்னக்
லிகொடுப்பவரரச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

வல்லார் இளைத்தால் வந்திளைப்பாறுமென்று

சோல்லாதிரார்கள் சுந்தவீரர்கள்.

ல்லாமர்செய்துகையிளைத்தாலவர்வம்மினெனச்
சோல்லாதிராரிளைப்பாறுமென்பார்சுத்தவீரர்படை
ல்லாமிழந்துநிராயுதனாய்நின்றராவணனைக்
சோல்லாதுவிட்டனையேயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

வஞ்சகர்க்கேத்தனை வாஞ்சையாய்நடக்கினும்

நேஞ்சகநீ தன்னில் நேசங்கொள்ளார்.

நெஞ்சாரவஞ்சகர்க்கெத்தனைசெய்யினுநேசங்கொள்ளார்
அஞ்சாயன்மென்குயின்முட்டையைத் தன்முட்டையாமென்
எஞ்சாதடைகிடந்துங்கருங்காகமிஈல்வினைக்கக் [நெண்ணி
குஞ்சாகிப்பூங்குயிலாமச்சதாநந்தகோவிர்தனை. (கூக)

மஞ்சனந்தேடிமலர்தேடியுன்னைவணங்கப்பெற்றேன்
நெஞ்சகந்தன்னினினைக்கப்பெற்றேனினையாவிடினும்
அஞ்சலன்நென்னவுனக்கேபரமடலாழிகொண்டு
குஞ்சரங்காத்தவனையச்சதாநந்தகோவிர்தனை. (கூ௦)

தேனையெனுமொழிமாறார்கலவியிற்சேர்ந்தறினும்
தானையெனக்குன்பதந்தருவாயன்றுசானகிக்கா
மானையெனவந்தமாரீசன்மேற்செலவாரிதொட்ட
கோனேசக்ராயுதனையச்சதாநந்தகோவிர்தனை. (கூ௧)

முந்தச்செனனத்தில்யான்செய்தபூசைமுயற்சியிற்கோ
விர்தச்சதகம்விண்ணப்பஞ்செய்தேனென்வினைதொலைத்
இந்தச்செனனத்திற்றுன்பப்படாமலிருந்திடவை [தேன்
குந்தப்பதவிபெற்றேனச்சதாநந்தகோவிர்தனை. (கூ௨)

கோவிந்தசதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோபாலகிருஷ்ணதாசர்

செய்தருளிய

எம்பிரான் சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை;

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

ஸ்ரீராமஜயம்.

எ ம் பி ரா ன் ச த க ம்.

பா யி ர ம்.

கா ப் பு.

என்றுத் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானுவான்—என்றும்
பிறவாத பேறான் பேரா யிரழம்
மறவாது வாழ்த்துகவேன் வாய்.

முழவார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போற்றும்
அரிபத்தன் கோபால கிருஷ்ண னைப்பால்
'கள்வியாற் றனதறிவின் மிகுதி யாலுங்
கிருபைகூர் குருகடா கூத்தி னாலும்
ாழ்வில்லா வெம்பிரான் சதகந் தனைச்
சாற்றினான் போற்றியன்ப ரேத்தும் வண்ணம்
'கள்வியா லனுதினமுங் கீர்த்திப் பார்கள்
கிளர்விஷ்ணு வைகுந்தத் துளராய் வாழ்வார்.

(க)

பிடிபடா மறைபடித்து வேத மார்க்கப்
பிரதிஷ்டா பனசார்ய ரூபதே சத்தை
புடைவுடனே யெழுபத்து நால்வர்க் கீந்தே
அவர்கள்சிங்கா தனக்குருக்க ளாக வைத்தோர்
டையவரெம் பெருமானார் பாவ்ய காரர்
உயர்பூதூர் வள்ளலார் நினைத்தோர்க் கெல்லாம்
புடரறுக்கு மெதிராசர் விப்பிர துங்கர்
எங்களிரா மாதுசர்தா விறைஞ்சு வோமே.

(உ)

கிம்புருடர் கருடர்காந் தருவர் சித்தர்
 கின்னரர்வித் தியாதார்சங் கேதம் பாடத்
 தும்புருநா ரதர்சனகா தியர்நற் சேடன்
 சுருடனே ரிஷிமுனிவர் பலரும் போற்ற
 அம்புயனான் மறையோத வீற்றி ருக்கும்
 அச்சுதனே யுனக்கென்றன் புன்சொல் லாலே
 எம்பிரான் சதகமென விருத்தத் தாசீல
 இசைப்பதற்கே முன்னிற்பா யெம்பி ரானே. (ந)

பாயிர முற்றிற்று.

நூ ல்.

திருமாது வீற்றிருக்குங் கமல மாப்பா
 திகிரிசங்கந் தரித்தருளுஞ் செய்ய கையா
 கருமானிக் கக்கிரிபோ னிறத்த மெய்யா
 கதிரிரவி மதியிரண்டுங் கண்ணுங் கண்ணு
 அருமாம றைப்பொருளா மாதிரி தேவா
 அனைத்துலகும் படைத்தளித்திட் டழிக்கு மையா
 இருபாத மலர்போற்று மெய்யர் நெஞ்சில்
 இருத்திரா ராயணனே யெம்பி ரானே. (க)

மாதவரீ திருமங்கைக் குபதே சித்த
 மந்திரஞ்சே னுபதிமெய்ச் சடகோ பன்சீர்
 நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார் மிக்க
 ஞானமணக் கானம்பி யாள வந்தார்
 நீதிபுனை பெரியநம்பி யுலகம் போற்றும்
 நிகரிவீரா மாதுசனல் னுபதே சம்பெற்
 றேதமற வெழுபத்து நாலு பேருக்
 கெதிராச னுரைக்கவைத்தா யெம்பி ரானே. (உ)

தலத்தி லுண்டான தலங்க டம்மில்
 புண்ணியகோ டித்தலமொன ருய்ந்து பார்த்தே
 வேதநெழி யாலாகிப் பிரமன் ருனும்
 மிக்கதிருக் கச்சியிலவந் திறங்கி யுற்றே
 ஆதாவா யத்திகிரித் தலத்தி லோமம்
 அன்றவன்றான் பண்ணவந்த வேம குண்டத்
 தேதமற வந்துதித்தே வரங்க ளீந்தாய்
 எண்ணரிய வருளாளா வெம்பி ரானே.

(௩)

உன்னுடைய வுடன்மயமே பூமி மெல்லாம்
 உனதுசெவ்வாய் நீர்மயமே யுதக மெல்லாம்
 பின்னியநின் கண்மயமே தேயு மெல்லாம்
 விழிப்பின் சுவாசமய மேகாற் றெல்லாம்
 பின்னினைவின் மயமேபா காய மெல்லாம்
 நின்மூர்த்தி மயமுயிர்க ளுணர்வி மெல்லாம்
 ஈன்னுடலோ முரிமொய்கை மெல்லா நீயே
 இரண்டுபண்ணி யலைப்பதென்றோ வெம்பி ரானே.

(௪)

அருளாளா வேகவதி நதிசூழ் கச்சி
 அத்திகிரி நாதாலே தாக மத்தின்
 பொருளாநா ராயணனே வாச தேவா
 புண்ணியகோ டிக்கிறைவா தேவ ராசா
 மருளான விரணியன்றான் குறித்த தூணில்
 வந்துதித்த நரசிங்கா வரத ராசா
 இருளான தனுசாம னின்றாள் போற்றி
 ஈடேற நீனைவளிப்பா மெம்பி ரானே.

(௫)

பண்ணியிடும் பணிபலவே பொன்னென் றேயாம்
 பாண்டத்தின் பேர்பலவே மண்ணென் றேயாம்
 வண்ணமிகும் பசுப்பலவே பாடலென் றேயாம்
 வகையேழி னுடல்பலவே சீவ னென்றும்

நண்ணுமறு சமயங்கள் பேர்வே றல்லால்
நாதனீ யொருவனே யவர்க டம்மை
எண்ணியே செயுந்தொண்டருச்சைக் கெல்லாம்
இரங்கவரந் தருகின்ற யெம்பி ரானே.

(சு)

கேசவநா ராயணமா தவகோ விந்த
கிளர்விஷ்ணு மதுகுத கேடி லாத
நேசதிரி விக்ரமனே வாம னாசீர்
கிறைந்தருளுஞ் சீதரா விருடி கேசா
மாசிலெழில் சேர்பதம நாபா வெங்கும்
வளர்தாமோ தரவெனும்பேர் பன்னி ரண்டிற்
கேசனா யெண்டிசையுட் புறம்பு கிழ்மேல்
இவையீரா றிடத்துறைவா யெம்பி ரானே.

(எ)

சங்கர்ஷ னாவாசு தேவா முத்தி
தரும்பிரத்தி யும்மனா வனிநுத் தாசீர்த்
துங்கபுரு டோத்தமனே யதோட்ச சாவெஞ்
சுடர்நார சிங்கவெழி லச்சு தாநீள்
அங்கசனர்த் தனவுபேந் திரனே மிக்க
வரிகிருஷ்ண வென்றுதிரி சந்தி தோறும்
எங்குமுள்ள பூசுரர்கள் சந்தி பண்ண
இருத்திரா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(அ)

அச்சுதனே மாதவனே தேவ தேவா
ஆதிபுரு ஷோத்தமனே யரியே மாலை
பச்சைநிறக் காகுத்தா வாசு தேவா
பரந்தாம னேமுகுந்தா பதம நாபா
நச்சரவின் மிசைநடித்த கோவிந் தாபூரீ
நாராய னாகேச வாவென் றுன்னே
இச்சையுடன றுதிப்பதுவே யெனக்குப் போதும்
இதற்கிணையா யேதுமில்லை யெம்பி ரானே.

(க)

ரப்பிரம மாமாத்ரி மூல மேரீ

படைத்தளித்திட் டழித்துவினை யாட வென்றே

சிருத்தமுடன் பிரமாவாய்ச் சிருஷ்டித் தன்றே

மூபதியாம் விஷ்ணுவா யுயிரைக் காத்து

உருத்திரனா யுயிரையெல்லாஞ் சங்க ரித்திட்

டோருருவே மூன்றுருவாய் மூன்று மொன்றாய்

இருக்குமெழி லச்சுதரின் மகிமை சற்றும்

இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே.

(க0)

சிட்டிக்கப் பிரமாவைக் கருணை யாலுன்

திருநாபிக் கமலத்தே செனிக்கச் செய்தாய்

மட்டற்ற செனனமெல்லாங் காமத் தாலே

வர்த்திக்க மன்மதனை மனத்திற் றந்தாய்

நெட்டுற்ற விப்புவிழிற் பிறந்த வெல்லாம்

நீருக்க வருத்திரனைப் பிரமனீந்தான்

இட்டத்தே யேகனா யிராதே யிங்ஙன்

வன்செய்தா யச்சுதனே யெம்பி ரானே.

(கக)

பலர்கூடி யிருந்தசந்தை கலைந்த தொக்கும்

பழுத்தாவிற் பறவைகள்சேர்ந் தகன்ற தொக்கும்

நலமாகச் சூனையொன்றில் வெந்த பாண்டம்

நாற்றிசையும் போயுடைந்து போவ தொக்கும்

சலமீதில் மிதந்திரண்டு காஷ்டங் கூடிச்

சடக்கெனவே பிறிந்ததொக்குஞ் சமுசா ரந்தான்

இலதாகத் தெளிந்துனது திருத்தாள் போற்றி

ஈடேற நீனைவளிப்பா யெம்பி ரானே.

(கஉ)

அறக்கொடிய பவமெடுத்தா லகிணா றுண்டில்

ஐம்பதுநீத் திரைபோய்மற் றைம்ப தாண்டில்

சிறுக்குழந்தை பேதையொடு பால நென்றே

திரிந்துபசி பிணிமூப்புத் துன்ப மேவித்

கறுத்தமயிர் வெளுத்துடலங் கூனிப் பல்போய்க்
காதுகெட்டுக் கண்முடிக் குழறிப் பேசி
இறங்கமுற்றிக் கிடந்திறக்கும் பிறன் வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (க௩)

பாதத்திற் பிரியாம லிருக்குங் கங்கை
பரமேட்டி பிறந்ததுந்திப் பதுமத் தன்பூ
திதற்ற கௌத்துவமா மணிபூ னாரம்
தேசுளபி தாம்பரநீ யுடுக்குங் கூறை
வேதக்கை விரிஞ்சனுக்கு நீபோ தித்தாய்
விண்ணவர்க்குன் றிருக்கையா லமுத மீந்தாய்
வதுற்று நாரணனே யுனைப்பூ சிப்பேன்
இமையவகதம் பெருமானே யெம்பி ரானே. (க௪)

அன்னாதி யாமரியே யுனது நாமம்
ஆயிரத்திற் பலவாத லொன்றே யாதல்
பன்னாளுங் கீழ்க்குலத்தோ ரெண்ணி னாலும்
பாலிருக்குங் கோபாலர் பாண்ட மொப்பார்
நின்னும் மெண்ணுமற் றர்க்கம் பேசும்
நெறியில்லார் குலம்பார்ப்பா ரானக் காலும்
இன்னுத கள்ளிருக்கு நவபாண் டத்திற்
கீணயிதுசத் தியமரியே யெம்பி ரானே; (க௫)

வளைவான பெரும்பல்லு மெரிந்த கண்ணும்
மைம்மலைபோற் காத்திரமு முடைய காலன்
அளவான பெரும்பாசங் கொண்டே யென்றன்
அங்கத்தைப் பிணமாக்கி யாவி யென்னும்
ஒளிவேறு யாதனா சரீரக் கூட்டில்
உறப்பண்ணித் தெண்டிக்கு யிடரா னாயேன்
இளையா ம லிப்பொழுதே யடிமை கொள்வாய்
இறைவானா ராயணனே யெம்பி ரானே. (க௬)

அச்சதநின் மெய்யடியா ருகந்தே யிட்ட
 தணுவெனினு மகமேரு வாகக் கொள்வாய்
 ஸ்சயமா யுனைநம்பி யெண்ணு மூடர்
 நினைந்திடிலோர் நூற்றையொன்று யுங்கொள்ளாயால்
 ஸ்சிமற்ற பிதிர்க்களுக்குந் தேவ ருக்கும்
 நமஸ்கரித்துப் படைத் தவெல்லா நதியின் வெள்ளம்
 ஓச்சையுடன் சமுத்திரத்தே சேரு மாபோல்
 எல்லாங்கைக் கொள்கின்ற யெம்பி ரானே. (கௌ)

நந்தைதாய் தினும்பண்டம் பிள்ளை வாயில்
 தானிட்ட சேடத்தைக் கேட்டு வாங்கிச்
 சிந்தைமகிழ்ந் தின்பமுறத் தின்னு மாபோல்
 தேவாவுன் னுடைமையைநீ யடியார்க் கீய
 அந்தவுன்றன் மெய்யடியார் பத்தி யாலே
 அளித்தகூ முழுதினையுண் டேப்ப மிட்டே
 இந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
 ஏற்றமதைத் தெரியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கஅ)

மன்னவராய் வாழ்ந்துசுகித் திருந்த பேரை
 வறுமையராய்ச் சலித்திரந்து திரிய வைப்பாய்
 அன்னமரி தாயிரந்து திரிந்த பேரை
 அதிகராய் வாழ்ந்துசுகித் திருக்க வைப்பாய்
 நின்னருளே யல்லாமல் யாவ ருக்கும்
 நீனைத்தபடி நேரொண்ணு தாகை யாலீ
 தென்னதிரு விளையாட்டுன் டகிமை சற்றும்த்
 இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (கக)

அருளுடன்மீன் பார்த்தக்காற் சினைதான் குஞ்சாம்
 ஆமைமுட்டை தாய்நினைந்தாற் குட்டி யாகும்
 பரிசுத்தாற் பறவைமுட்டை குஞ்சு தாகும்
 படியிலிவை யிற்கடையாக் கிடக்கு நாயேன்

எம்பிரான் சதகம்.

இணையினற் குருமூர்த்தி பார்த்த தாலும்
 கருந்தாரத் திருவுளத்தே நினைத்த தாலும்
 இருபத்தைத் தலையில்வைத்த பரிசத் தாலும்
 இருளறுத்தே னச்சதனே யெம்பி ரானே. (20)

சக்கரஞ்சங் கிருபுயத்திற் பொறித்த பின்பு
 தயவுடனே பன்னிரண்டு திருமண் சாத்திச்
 செகெனவே தாசனென்று நற்பே ரிட்டுச்
 செவிகுளிர மந்திரமு முபதே சித்து
 அக்கினியிற் செந்துளவக் காஷ்டங் கூட்டி
 ஆவ்னெய்யாற் புனர்செனன வோமம் பண்ணி
 இக்கிரியை யைந்தினுற் றிருத்திக் காக்கைக்
 கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (21)

மணியிசைக்கா வந்திடுமான் செவியான் மாயும்
 மகிழ்புணர்ச்சிக் காகவிப மண்ணிற் சிக்கும்
 மணில்விளக்கைக் கண்டுவிட்டில் வீழ்ந்து பொன்றுங்
 கடுந்தூண்டிற் றவ்விமச்சம் வாயான் மாளும்
 அணுகியளி நாசியிற்செண் பகமோந் தெய்க்கும்
 ஐம்பொறியு முடையநா னைந்தி டாமல்
 இணையிலுப தேசத்தாற் றிருத்திக் காக்கைக்
 கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (22)

ஆகார நித்திரைமை துனம்ப யந்தான்
 அனைத்துயிர்க்கு முண்ணெரர்க் கதிகம் ஞானம்
 சேகாரு நல்வினைதி வினையி ரண்டால்
 சிற்மின்பம் பேரின்பஞ் சேர்ந்தி டாமல்
 நாகாரி வாகனனே கேச வாகின்
 நற்பதங்கண் டீடேறக் குருவு ரைக்கும்
 ஏகாந்த வுபதேசப் பொருளை நம்பி
 எண்ணமெய்ஞ்ஞா னந்தருவா யெம்பி ரானே. (23)

பருத்திருந்த பூசினிப்பூ வின்னீழ்க் கொட்டை
பெருத்துயர்ந்து காயாய்ப்பூக் தேய்ந்துற் றுற்போல்
நத்திலுறு நல்லறவை வீரோட் டாமல்
கபடமுறும் புல்லறிவு மேலிட் டந்நால்
ருப்பகரு முபதேசப் பொருளை நம்பிக்
குறைவறவே யுருவேறத் திருவு மேறி
ருட்பறந்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்மி ரானே. (உச)

ப்புததி தேனுததி கருப்பஞ் சாற்றின்
உததிரெய்யி னுதததயி ருததி யுன்றன்
வப்பெனும்பா லுததிநல் னீ ருததி யென்னும்
வளைகடலே முண்டாக்கித் தீவுண் டாக்கிக்
ப்பலுடன் சோங்குமரக் கலமுண் டாக்கிக்
கடலோடிக் கரையேறக் கற்பித் தாற்போல்
ப்பிறவிக் கடலேழுங் கடந்தே யுய்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உடு)

ராமா வென்றொருகா லுரைத்தா லுன்றன்
திருநாம மாயிரத்துக் கிணையா மென்றே
ராருஞ் சடையான்பா கத்து மைக்கு
நிகழ்த்திடலம் மந்திரத்துக் கிணையொன் றுண்டோ
ராரு மதுதனையுச் சரித்தி டேறப்
பத்துருவில் ராமனென்றே முக்கால் வந்த
ராரும் பரசுரா மாஹீ ராமா
எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பி ரானே. (உசு)

ரரியே நின்கோயிற் றுவார பாலர்
செயவிசய ரிருவருநின் னேவ லாகும்
ரணத்தா லிரணியனே யுரணி யாட்சன்
கடியரா வணனுடனே ிகும்ப கர்ணன்

மாரிசிகர் சிசுபால னுடனே தந்த

வக்கிரனு மாகமுக்கால் வதைத்து மீண்டும்
சரமுடன் பண்டையிலுஞ் சாளு பந்தர்

தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௨௭)

கரியுன்னி மூலமே யென்ற மட்டிற்

கராவைவதைத் தொருநொடியிற் கரியைக் காத்தாய்
உரிகின்ற துகில்வளரக் நுஷ்ண வென்றே

உரைத்தளவிற் றுரொளபதைக்கு மானங் காத்தாய்
அரியெங்கு முளனென்றோர் பாலன் சொல்ல

அக்கணத்திற் றாணிநர சிங்க மாணய்
எரிகின்ற பெருந்தணலை யவனுக் கன்றே
இமசலமாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (௨௮)

திருமணிட்டு நீறுமிட்டுத் திகழ்வை திகச்

சீபெரிய வாயிட்டிணவர் சைவர் புத்தர்
அருகர்சம ணர்கள் துருக்கர் கர்த்தா வுண்டென்

ன றுசமயத் தோர்களுக்கு மிறைவனியே
றருமநெறி பதிவிரத மறையோ முக்கம்

தயவுசமஞ் சத்தியஞ்சு ளுடைய பேர்க்கு
இருளறுத்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவானா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௨௯)

திருக்கச்சி நம்பியுனை நம்பிச் செம்பொற்

யிருவால வட்டகயிங் கரியஞ் செய்து
பெருக்கமகிழ்ந் தேதிருவாய் மலர்ந்து பேசிப்

பேதமற்றுத் திட்டமா யிருக்க வோர்நாள்
கருக்கலினி லருளாளன் மறைவிற் றாங்கக்
காணாம லருளாளா வென்ன நீவந்
திரக்கமுடன் கைவிளக்குப் பிடித்துச் சென்றாய்
இயல்சக்க ராயுதனே யெம்பி ரானே. (௩௦)

றத்தபொய்கை யார்பூசத் தார்பே யாழ்வார்
 திருமழிசை யார்வில்லி புத்தூ ராழ்வார்
 றிக்கைமிகுங் குலசேக ராழ்வார் ஞான
 ஆரணத்தைத் தமிழ்செயுநம் மாழ்வார் பத்தி
 றைச்சலில்லாத் கொண்டரடிப் பொடியாழ் வார்பண்
 குளிர்ந்தசொல்லா லிசைபாடுந் திருப்பா னாழ்வார்
 றக்கவெட்டிப் பறித்ததிரு மங்கை யாழ்வார்
 இவர்பதின்மர்க் கருளினையே யெம்பி ரானே. (௩௧)

க்துப்பே ராழ்வார்கள் தமிழ் மாழ்வார்
 பாதார விந்தத்தைப் பணிந்து பாடி
 த்திடுபெற வருமதுர கனியாழ் வாரும்
 மூதறிவா லுயர்வேதப் பொருளைக் கொண்டு
 த்தமமாம் பாமாலை யொடுபூ மாலை
 உகநுனக்குத் தருங்கோதை யாருங் கூட
 த்தலத்திற் பன்னிரண்டு பேராழ் வாரொன்
 றெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௩௨)

ருளுடனே பொய்கையா ருறங்கப் பூதத்
 தாழ்வார்வந் திருவரா யிருக்கப் பேயார்
 சாரிமழையிற் போய்மூல ராகி நிற்கச்
 சொலற்கரிய நீராலாம் பேராத் தோன்றிக்
 ருணையுட னம்மூவர் பாடல் கேட்டுக்
 கமலமலர்த் திருவடிவீ டாகப் பாலித்
 ருளறவே கோவலு ராய னொன்
 றிடைகழியி னினறனையே யெம்பி ரானே. (௩௩)

வெயிற்காயு மாதித்தன் கனகத் தேர்க்கு
 விடநாகம் வடஞ்சகடொன் றேழு வாசி
 ஈயத்தாலா காயத்திற் றேர்ந டாத்தும்
 சாரதிகா லிரண்டுமில்லா முடவ னுன்றன்

மயத்தான்மா மேருவைத்தேர் சுற்றிச் சுற்றி
மறைந்துதிப்ப தேதினமா நின்வே தத்தின்
இயற்சேரும் பிரமகற்பங் கிராண நன்னுள்
இதிற்மேன்ற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (௩௪)

உதித்துவரும் போதுமத்தி யானப் போதும்
உயரத்த மலைவாயிற் புகுதும் போதும்
மதத்தகர ருக்களைத்தேர் நடத்தொட் டாமல்
வளைந்துபொரத் திருநாடிக் கமலம் வந்த
விதிக்கடவு ளுரைத்ததிரு மந்தி ரத்தால்
விப்பிரர்கள் யாவருமுச் சந்தி தோதும்
எதிர்த்திறைத்த நீர்க்கணையா லசுரர் கீழ்ப்பட்
டெதிர்தடக்கப் பண்ணுகின்ற யெம்பி ரானே. (௩௫)

திண்ணமுடன் பாண்டிவுக்குச் சாப முறழம்
திற்றற்றம் னுற்பவித்தா னென்ற மட்டில்
கண்ணிலலாத் திரிதரூட் டி.ரன்றன் நேவி
காந்தாரி கெற்பம்விழப் புடைத்துக் கொள்ள
மண்ணிலது பொன்னுமுன் முனிவி யாசன்
வந்தெடுத்துப் பலகலசத் தடைத்து நின்பேர்
எண்ணவது தூற்றுவராய்ப் பிறக்கச் செய்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௩௬)

விண்ணுலகு மண்ணுலகு மசுரர் மிஞ்சி
வேதமற்று வேள்வியற்று நீதி பற்றாண்
பெண்ணென்னுங் குலமிரண்டும் வரம்பு கெட்டுப்
பிரமாவும் படைப்பொழிந்திட் டிருந்த நாளில
திண்ணமுடன் செருடவா கனமீ தேயித்
திறலசுர ரனைவளையுங் கொன்று தேவர்
எண்ணவுல கீரேழும் படியப் பண்ணாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௩௭)

1 னியினன் புகழ்விசுவ தேவன் சுத்த
 யருணன் வயிஷ்க் காரணிய னிந்தி ரன்சீர்
 னெறிசேர் தேவமுனி யேக பாதன்
 மன்வாயு வுமைபிதுர்க்க டனக் குபேரன்
 னன்னமருஞ் சங்கரனார் விதியோ னென்னும்
 குறைவிலா விவர்கள்பதி னைந்து பேரும்
 னனமுத மதிக்கலையைத் தினமொன் றுக
 என்றுமுண வைத்தனையே யெம்பி ரானே,

(௩௮)

கற்பிறையா மென்னுமோர் கலையிற் கூடி
 மூவைந்தும் வளர்ந்துகலை பதினா றுகும்
 ிக்கலையிற் பதினைந்தைச் சுருண் டென்று
 வந்தினைக் கூடுமமா வாசை நாளில்
 ிர்ப்பருதி பசும்பயிர்புல் கன்ம ரத்திற்
 கலந்தனைந்து பசவிடத்தே வந்து கூடி
 திற்பஞ்ச கவ்வியத்தால் பனுமோ மத்தால்
 இந்துதிக்கப் பண்ணுகின்றா யெம்பி ரானே,

(௩௯)

மனுரு வ்வுபுரவ் களிதோ காற்று
 கடல்முரசங் குயில்காளஞ் சேனை மின்னார்
 மகரங் கொடிகரும்பு சிலைநாண் வண்டு
 மலர்களைக ளிவைகொண்டே மதனாய் விறிப்
 மியுயர் வானமெங்குஞ் சஞ்ச ரித்துப்
 பூங்கனையெய் தாண்பெண்ணைப் பொருத்திக் கூட்டி
 மநிறத் தயன்படைப்பு மிவனா ல்வர்த்தித்
 தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே,

(௪௦)

ட்டமற்றுப் பதினா லாண் டடவி யுற்றுப்
 பத்தினியுஞ் சிறைபோய்ப்பின் னோனு நீயும்
 ட்டறவே சலித்திருக்கச் சுக்கி ரீவன்
 வந்துதவக் கவித்திரளாற் சேது கட்டித்

துட்டனெனும் ராவணனைக் கொன்று தேவர்
தோத்திரிக்க வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி.
இட்டமுட னுலகாண்ட ஸ்ரீராமாவென்
றெண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(சக)

மீதான மச்சகெந்தி மகன்செத் தில்லாள்
வியாசமுனிக் குப்பெற்ற பாண்டி தந்தை
மாதாக்கள் குந்தியுமத் திரையென் பாளும்
மந்திரத்தா லைவருக்கை வரையும் பெற்றார்
சூதாடிப் பொய்யுரைத்துக் குருவைக் கொன்றார்
துறையெனையே பஞ்சவர்க்குத் தேவி யானாள்
சதாரணப்பொருள்பா ரதமா மென்றே
எண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(சஉ)

நண்ணியொரு பாகவதன் வறுமை தன்னால்
நாகரசன் பாற்சென்று நலிவு கூற
மண்ணிலவ னிருபதான் டினுக்குச் செல்லும்
மனைவர்த்திக் கீந்துபின்னும் வாவென் றோதக்
கண்ணதனற் கானகத்திற் பதித்த வேங்கை
கண்டவனுங் கலங்கியந்தக் கலக்கந் தீர
எண்ணரியே யெனக்கேட்ட புலிக்கு முத்தி
சந்தனைவேங் கடத்தகீயே யெம்பி ரானே.

(சங)

அறுசமயத் துறைகளுக்கு மிறைவ னீயென்
றறியாமற் பாண்டியன்முன் றர்க்கத் துற்றால்
விறலரசன் பொற்கிழியை யுயரக் கட்டி.
விழப்பாடிக் கொடுபோங்கள் பெரியோ ரென்ன
மறைகளொன்று மோதறியாப் பெரியாழ் வாரை
மாமறைநீ யோதுவித்துக் கிழிய றக்கண்
முறைவணங்கிப் பட்டாபிரான் வந்தா னென்றே
எண்ணவிரு ளறுத்தனையே யெம்பி ரானே.

(சச)

நந்தவனங் கொத்தகிலத் தெழுந்த பெண்ணை
நம்மாழ்வார் புத்திரியா வளர்த்த நாளில்
சிந்தைமகிழ்ந் துனக்காழ்வார் கட்டி வைத்த
திருமாலே யவள்குடி நிழல்பார்த் தீய
உன்றனக்கு மற்புதமாத் தினமுஞ் சாத்த
உகந்துஞ் டிக்கொடுத்த நாச்சி யாரென்
றிர்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டிக் தொண்டர்
இருதயத்து ளிருக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(சுரு)

மச்சகூர் மவராக நார சிங்க
வாமனமூ விராமபுத்த கற்கி யாம்பத்
தச்சமுன்ற நவதார மாகு மென்றே
அகிலாண்டந் தெளியவிவற் றிரண்டாம் ராமன்
கச்சமரா டக்குறுகும் பரசு ராமன்
கைச்சிலையை வாங்கியே நாரி யேறிட்
டிச்சகத்தி லெப்பொழுதும் பரசு ராமன்
இருத்துமுறை செய்திட்டா யெம்பி ரானே.

(சுக)

பிறக்குமுன்னே வயிறறுக்குட் கருளி றந்து
பிணத்தைப்பெற் றழுதுசிலர் புரளவைப்பாய்
குறுக்கப்பட் டேவயிற்றிற் பிணமா வீங்கிக்
கூற்றுவனாய்ச் சிலதாயர்க் கொல்லச் செய்வாய்
மிறுக்கமற்று மகப்பெற்று முன்னஞ் செய்த
வினைகடமை யனுபவித்திட் டிறக்கச் செய்வாய்
இறக்குமிடர் பிறக்குமிட ரிரண்டும் வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே.

(சுள)

ஆவணிரோ கினிநாளி லபர பகூத்
தஷ்டமியிற் சசியுதிக்கும் வேளை தன்னில்
தேவர்தொழும் வடமதுரா புரியிற் றேன் றிச்
சிசுவடிவாய் வசுதேவன் கையீ தேறி

நீவரிற்ச யந்திராள் வனத்துக் காளி

நேயமுடன கனிகடரி லுகந்து கொண்டே.
யாவருக்கு மரியபத மவளுக் கீர்தாய்

இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(சஅ)

அரிதிவச மாமேகா தசிரன் னானே

அணுஷ்டித்த ருக்குமாங் கதனைக் கண்டவ்
விரதமனுஷ் டித்தளவி லாத பேர்கள்

மிகக்கதிசே ருகையாலே ஈரர்சோ திக்க
உருவமிகு மோகினியை ன்டுத்த மட்டில்

உறுதியாத் தன்மகனை வெட்டுங் கூர்வாள்
இருபுயத்திற் பூந்தொடையா வைகுந்தத்தே
இனத்தோடும் வைத்தனையே யெம்பி ரானே.

(சக)

பத்தியுடன் றுவாதசியன் றம்ப ரீஷன்

பாரணசெய் வதுதவிர்ப்பான் றாரு வாசன்
குத்திரமா வந்தொளிக்க வுண்ண வஞ்சிக்

கோவிர்தா வென்றுனது தீர்த்தங் கொண்டான்
உத்தமமென் றெண்ணும லிடுஞ்சா பததால்

உயர்முனியைத் துரந்தண்டத் துறவொட் டாமல்
இத்தலத்தி லம்பரீஷ நீயே காவென்

றிரந்தடையப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே.

(ரு)

பாதகக்கண் டாகன்ன னெனு மியக்கன்

பத்தியற்றன் பெரும்புகழைக் கேளோ டென்று
காதிரண்டிற் சத்தமிகு மணியைக் கட்டிக்

கணப்பொழுது மோயாம லைசத் திருக்கத்
திதுகினைந் தானென்றுன் மனத்தெண் னாமல்

சிந்தையினால் மறவாமல் தியானித் தானென்
றேதமற வவனுக்கு மவன்றம் பிக்கும்

இரங்கிமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே.

(ருக)

கடிக்கிலிர தித்தமாங் கனியை மீளக்
 கடியாமற் கல்லையில்வைத் துனக்கா மென்றே
 படைத்துவைத்த வேடுவிச்சி சபரி நெஞ்சிற்
 பரிவுகொண்டு ரகுராம வவதாரத்தில்
 சடக்கெனவே முன்றின்ற கனியைத் தானே
 தக்கவிதிப் படிபடைத்த தாகவுட் கொண்
 டிடுக்கணற்ச் சாளுப மவளுக் கீந்தன்
 றீடேற்றி விட்டனையே யெம்பி ரானே. (௫௨)

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனையில் வெண்ணெய்
 திருடினதைக் கண்டவர்க றெத்தும் போது
 கண்ணிலாத் ததிபாண்டன் மனையுட் புக்குக்
 கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்புக் கொளித்துக் கொள்ள
 புண்ணிகரங் கண்வேண்டேன் கதிதா வல்லால்
 போகவிலே நெனச்சாடி மூடிக்கொள்ள
 எண்ணரிய பரமபத மவனுக் கீந்தாய்
 இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௫௩)

மிடித்தில்லாள் பசித்தொறுக்கிற் குசேல நென்னும்
 விப்பிரன்றா னஞ்சியுன்றன் பதிக்கு வந்தால்
 அடுத்த சிநேகிதன்வந்தா நென்றே சிந்தித்
 தறிந்தழைத்தென் கொடுவந்தீர் தாருமென்றே
 மடிக்கணுறு பெரியவலா மதனை வாங்கி
 மகிழ்ந்துவிர லாலள்ளி யிருகாலுட் கொண்
 டிடுக்கணற்ச் சம்பத்து முத்தி வீடும்
 இரங்கிபவற் களித்தனையே யெம்பி ரானே. (௫௪)

நந்தகோ பாலனுந் திருவாய்ப் பாடி
 நகர்மீதிற் படையெடுத்து மண்ட லீகர்
 வந்திடிவப் பகைவரெல்லா மடிவ ரென்றே
 வரங்கொடுத்துப் பின்னகரங் கட்டு வித்தாய்

அந்தவரத் தாற்கஞ்சன் வரலே யஞ்சி

அசுரர்களிற் பலரைவிடு துண்ணைக் கொல்கைத்
கெந்தவகை கொடுத்தாலுந் செயித்த நேக
ராட்சதரை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௫௫)

உக்கிரசே னன்றனைப்போல் வடிவு கொண்டே

உத்தமிபைப் போரகரன் வந்து கூடி.

அக்கிரமக் கஞ்சனுதித் தசுர னாகி

அரக்கரைக்கூட் டிக்கொண்டே பிதாவைத் தள்ளி
திக்கெல்லா மவனுலின மதுரைக் கேகித்
திருளுனே கஞ்சனைக்கொன் றவன்பி தாவை
இக்குவலை யம்புரக்கப் பண்ணி வைத்தாய்
இறைவானா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௫௬)

நின்னினைவா நித்திரையைத் துற்கை யாக்கி

நிகரினந்த கோபனுக்குப் பெண்ண தாக்கி

அந்நிசியி லனைவரையு மயங்கப் பண்ணி

அருளுனே வசுதேவன் கைமீ தேறி

நன்னெறிசேர் திருவாயர் மாடி புக்கு

நந்தனுக்கு மகவான துற்கைப் பெண்ணை

இந்நிசியிற் றேவகியார் பெற்ற ரென்றே

இனிதுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௫௭)

கடியகர்த்த பாகரனுஞ் சத்தமாகக்

கத்துவது கேட்டளளிற் கஞ்ச னஞ்சிப்

படைமெடுத்துக் கவசந்தொட் டநேக ரோடும்

பதிலமாய் வந்திடத்தே வகியார் கண்டே

திடமுடையா ணல்லபெண்ணே யென்ற போதும்

சீக்கிரமாக் கல்லிவடித் திடவே யோங்க

இடியிடித்தாற் போன்மார்பி லுதைத்தே துற்கை

வகினைத் தருளினையே யெம்பி ரானே. (௫௮)

முலையில்லி - மருத்தி புனைக் கொல்ல வெண்ணி
மோகினியாய் வந்தபுத் தகியென பாலோர்
மலைபெனவீழ்ந் திடமுலையி னஞ்சும் பாலும்
வல்லுயிருந் திருப்பவள வாயா லுண்டீட
கொலைசெய்ப வந்தவடன் பகையென் னாமல்
கொடுத்தனை யா யுச்சியவி டென்னிற் றோற்றும்
இலகியமெய்த் தொண்டருக்குக் கதி கா லீவ
தெளிதுனக்குச் சோரியே மெம்பி ரானே. (௫௯)

குறைச்சலறக் கனிக்கரிசி யள்ளி மூடித்
குதித்துவர மோதிரத்தின் வழியாச் சிந்தி
முறத்திலிட வெறுங்கையாய்த் திகைத்து நிற்க
முகம்பார்த்துத் தினகனியிட டப்பா வெனை
நிறத்தநவ மணிகள் கனி விற்பாள் கூடை
நிறைபவவ ளஞ்சிநந்த கோப மென்னும்
இறைக்குரைக்கி லுனது ரொம்மீம கொடுபோ வம்மா
என்றுரைக்கப் பண்ணினேயே மெம்பி ரானே. (௬௦)

மன்னனைப்பா டாமற்போ கின்றே னீயும்
வாவரியே பென்றழைத்த புலவன் பின்னே
பன்னகப்பாம் பனைசுருட்டிக் கொண்டே யேகிப்
படுத்துக்கொ ளென்றமட்டிற் படுத்துக் கொண்டாய்
சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெரு மாளே பென்று
சுரந்துகிக்கக் கச்சியில்கீற் றிருக்கின் ருயநீ
என்னுயிரு மென்னுணர்வு மெல்லா நீயே
இறைவாநா ராயணனே மெம்பி ரானே. (௬௧)

கருதலர்க்குத் தோலாத வரத்தால் வந்த
காலயவ நன்போரிற் பின்னிட் டோடி.
வரைமுழையிற் றனையுறக்க மெழுப்பும் பேர்கள்
மடிவரென்றே முசுகுந்தன் வரத்தாற் றஞ்சும்

பரிமளிக்க விடத்தொளிக்கத் துயிலு வாளைப்
பதறிநீ யென்றுதைக்கின் முசுசூந் தக்கோன்
இருகண்விழித் திடக்கால யவந னீராய்

இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே, (கஉ)

சயிந்தவனை யிப்பகலே கொல்வேன் றப்பில்
தழலிறப்பே னெனவிசயன் சபதங் கூறப்
பயந்தவன் பெட்டிக்கு னுறச்சக்க மத்தால்
பகலைமறைத் திரவாக்கித் தருமன் சேனை
மயங்கியிடச் சயிந்தவனு மொளிப்பு நீங்கி
வரவிரவைப் பகலாக்கி விசயா வெய்யென்
றியம்பியந்தச் சயிந்தவனை வதைத்துப் பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே, (கங)

மைந்தனெனுஞ் செயத்திரதன் சிரத்தை யிர்த
மண்ணில்விழச் செய்தவர்கள் மடிக வென்றே
சிந்துபதி தபசுபண்ணி யிருக்கப் பார்த்தன்
செயத்திரதன் றலையறவே யெய்த பாணம்
சந்திபண்ணுங் கையிற்சிரத்தைக் கொடுபோய் வைக்கத்
தறையிலிட்டுச் சிந்துபதி தானே சாக
இந்தவகை தொடுத்ததன லன்று பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே, (கச)

கன்னனெய்யுங் கடுநாகக் கணையாற் பார்த்தன்
கழுத்தலுந்து மாயாமற் றேரைத் தாழ்த்த
மின்னுமணி முடிக்கிலக்காய்க் கொடுபோய்ச் சர்ப்பம்
மிகவெட்கித் தனைமீண்டுந் தொடுக்கச் சொன்னால்
உன்னருளான் முன்னொளிற் குந்தி தேவிச்
குரைத்தசொற்காத் தொடுத்தகணையினித்தொடேன்போ
என்னவந்தப் பாப்புதலை யடித்துக் கொண்டே
இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே, (கஊ)

தினம்பன்னீ ராயிரங்கோ தாளம் பண்ணும்

திறலரசன் முன்னைநா ளீந்த லோரா

தனதுகீ ழாரத்திற் சேரி லத்தை

தானுமொரு வர்க்களித்த சாபத் தாலே

மனநடுங்கிக் கணற்றினிற்பச் சோந்தி யாகி

மயங்கியுற நீயெடுக்கச் சாப நீங்கி

இன்னிறமா யுலகமெல்லாம் புரக்க வைத்தாய்

இறைவானா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(சு'அ)

வரத்திலர னுங்கணமும் வாசல் காக்க

மதத்தவா னுசான்மே னீவந் தக்கால்

உருத்திரனக் கினிவிடநீ குவிரை யேவ

உஷ்ணமுடன் குளிர்நமா யர னுற் றக்கால்

கரத்திரளிற் படையெடுத்தே யெதிர்த்த வாணன்

சைகனோ ராயிரத்தி லிரண்டு கையை

இருத்திமற்றைக் கரங்களெல்லாந் துணித்துக் காத்தாய்

இலகுசக்ரா யுதத்திரியே யெம்பி ரானே.

(சு'எ)

பொன்னுலகைச் செயித்தநா காசுரன்றான்

பூதலத்திற் கொடுவந்து வைக்குந் தேவ

கன்னியர்கள் பதினாற யிரம்பேர் தமமைக்

கவியாண முகுர்த்தமொன்றிற் பண்ணிக்கொண்டே

நன்னெய்சே ரவரவர்க்கோர் புருட னாகி

நாடோறு மவரவர்க ளுடனே கூடி

என்னகத்தி லேயிருப்பா ரெங்கும் போகார்

என்னவுற்றாய் மாயவனே யெம்பி ரானே.

(சு'அ)

உருக்குமணிக் கொருபூநீ யளித்தத் தாலே

உன்னுடன்சத் தியபாமை பேசா துற்றால்

தருக்கொடுவந் துனக்களிப்பே னென்று சொல்லிச்

சயகருடன் மீதேறி வானுக் கேகி

புருக்கமமும் பாரிசா தங்கொள் போது
 யறித்தகர ரிந்தான் னிழச் சங்க முதி
 இரக்கமொடத் தருக்கொணர்ந்து பனைநிக் கீந்தாய்
 இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௯௯)

பயிர்க்கிறைத்துக் காலில்வருங் கிணற்று நீரைப்
 பாகவதன கைச்செம்பான் முகந்துகொண்டு
 வெயிற்கடுகால் குளிரவே நனைத்துக்கொள்ள
 வேளாள நிறக்கவெம தூதர் பாசக்
 கரிற்றினிற்கட் டொட்டாமன் முகுந்தா வுன்றன்
 கணநாத ராதரவா யழைத்து வந்தே
 இயற்கருகி முழங்கியசீர் வைகுந் தத்தில்
 இனத்தொடும் வைத்திடச்செய்தா யெம்பி ரானே. (௧00)

பாதகவெஞ் சினமுடைய கிராத கன்றன்
 பதியிழந்த விதவையைப்பெண் டாக்கிக் கொண்டே
 பாதையினில் வீடுகட்டி யிருக்க வேர்நாள்
 பாகவதர்க் கமுதளிக்கும் பொருட்டா லுச்சிப்
 போதொரடி யவனைவன்பந் தலிலே நின்று
 போகவடி யார்க்குநிழ லீந்தா நென்றே
 ஏதமற விவனோடுஞ் சாலோகத்தில்
 ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௧௦௧)

அடவிதனி லரிதாச நெறியே செல்ல
 அறியாமற் பறிக்கவந்தோர் கள்ளன் கிட்ட
 படைவிற்கொண் டோர்வெடன் கூடி யத்தால்
 பறியாக்கள் ளன்றொலைய ஹ்ரபோய்ச் சேர்ந்தே
 திடமுற்ற பத்தியின லுண்ணிப் போற்றி
 திருவாரா தனஞ்செய்ய வேட னாலே
 இடரற்றா நென்றவனை வைகுந் தத்தே
 எண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௧௦௨)

உன்னும மாயிரத்தி லொருபேர் சொல்லான்
 உனதடிபார்க் கொருநாளும் வணங்கிப் பேசான்
 சொன்னாலும் பெரிமோர்கள் புத்தி கேளான்
 சொல்ல தெல்லாம் பொய்கொலைபுங் களவுஞ் செய்வான்
 அநீசன் திருடிவந்தே திருவ ரங்கத்
 தரிசியென்று விற்பதனா லவனுக் காவந்
 தென் னூரின் பேர்சொன்னா னென்பேர் சொன்னான்
 என்றுமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (எங)

தாயாய்நற் றந்தைபாய்க் குருவாய்த் தேவாய்த்
 தாரமாய்ப் புத்திரரா யுறவாய் நானாய்
 நீயாகி யெள்ளிலெண்ணெப் போலே யெங்கும்
 நிறைந்துபரி பூணாமாய் நிற்குஞ் சோதி
 மாயாகண் ணாவரநா வாசுதேவா
 மாதவா வென்றுசுரர் வணங்கிப் போற்ற
 ஏயாவேன் றேயாமல் வேயால் வாயால்
 இசையூதி நின்றனையே யெம்பி ரானே. (எச)

கன்றுடனே கோபால ரநேகம் பேரைக்
 கமலவய நபகரித்துக் கொடுபோய் வைக்க
 வென்றியுட னந்தந்த வடிவ மாகி
 வேற்றுமையற் றனைத்துமுற வேசிட் டித்தாய்
 அன்றிருந்து மற்றைநா ளயன்வந் தக்கால்
 அனைத்துமுறக் கண்டஞ்சித் தெண்டன் பண்ணி
 இன்றடியேன் செய்தபிழை பொறுத்துக் காவென்
 நேத்தவளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எரு)

பலவிசையச் சராசந்த னுன்றன் பேரிற்
 படைமெடுக்க முறிந்தோடிப் பின்பொ ருக்கால்
 மலைமிசைநீ பேறத்தி மூட்டி நீதான்
 மடிந்தனையென நெண்ணிமிகச் சயமா யுற்றால்

அலைவின் றி நீயுதித்து மாறு பாகம்

ஆகவொரு துரும்பினைத்தான் பிளந்தெ றிந்தே
இலகுபல முளவீம சேனன் கையால்

இருபிளவாக் கிணையரியே யெம்பிரானே, (எசு)

நிருவாணத் துடன்குளித்துப் பனைகள் போல

நின்றமையாற் சுரர்கள்முனி சாபத் தாலே
மருதாகி நிற்குமிடத் துன்னை யாயர்

மதியாமல் வெண்ணெய்க்கா புரலிற் கட்ட
வெருவாம லேதவழ்ந்து மருதைக் கிட்டி

விறற்றிகிரி யாவிரலா லறுத்து வீழ்த்தி
இருளான சாபந்தீர்த் தவரைப் பண்டில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எஎ)

நிலமாது மோகித்தே யுனக்குப் பெற்ற

நிருதநர-காசுனை யும்பர்க் காரீ
கொலவேண்டி வந்துபொர வவன் விடுத்த
கொடுங்கணையின் நெற்றியிற்பட் டொத் தாற்கண்
மலர்மூடிக் கொள்கையினின் கரத்தி லுற்ற

வரிசிலையிற் சத்தியபா மைப்பெண் ணெய்ய
இலகாழி யெய்தாற்போ னாகன் மேற்பட்
அறக்கினைத் தனையரியே யெம்பி ரானே, (எஅ)

சயமிகுத்த சாம்புவனைப் பொருது வென்றே

சாம்பவதிப் பெண்ணையுங்கைக் கொண்ட வந்நாள்
நயமுடனே சிமந்தகமா மணியுங் கொண்டே
நாடனைத்தும் போற்றவெழி லாக வந்தாய்

அயனையளித் துலகனைத்தும் படைக்கப்பண்ணும்

அச்சதனே யென்றமரர் முனிவ ரெல்லாம்
இயலிசைசேர் வேதத்தாற் றதிக்க வேவிற்
றிருக்குநா ராயணனே யெம்பி ரானே, (எக)

திட்டமுட னாயரில்லில் வெண்ணெய் நெய்பால்
 திருடுகைக்கே கண்டபெண்க ளுனைக் கயிற்றால்
 கட்டிவைத்து நந்தன்மனை தன்னிற் சென்றே
 கைதொழுத சோதையுடன் முறையிட டக்கால்
 தொட்டிலிலே பார்க்கமிக்க கொறுக்கை விட்டே
 தூங்குதல்கண் டஞ்சியந்தப் பெண்க டெண்டன்
 டுட்டறியா தேசொன்னேம் பொறுமா தாலே
 என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே.

(அர)

மகரத்திற் சூரியன்வந் துதித்த காலில்
 வந்திக்க விந்திரனை நோக்கிப் பொங்கல்
 மிகவிட்டுக் கயிலைமலை போலே வைக்க
 வினாயாட்டா யத்தனையும் நீயே யுண்ணக்
 ககனத்தி லிந்திரனும் வந்து பார்த்துக்
 கன்முழையை நிரைமீதில் விடுத்த மட்டில்
 இகபரத்துக் கிறையவனே நிரைக்காக் குன்றை
 எடுத்துமழை தடுத்தனையே யெம்பி ரானே.

(அக)

தீமையினால் மக்கள்பழிக் காக்கண் ணில்லாத்
 திருகராட் டிரன்விமற் கொல்ல வெண்ண
 விமனைப்போல் வல்லிரும்பாற் சமைப்பித் தந்த
 விழியிலான் முன்னிறுத்தி விமன் பேச
 மாமிடுக்காற் கைநெருக்க விருப்பு விமன்
 வலியதலை தெறித்துயரப் பறக்க வேகண்
 டேமமுடன் விமனையாள் கண்ணு வென்றே
 எல்லோருந் தொழவிருந்தா யெம்பி ரானே.

(அஉ)

உலகங்க ளீரேழுங் கற்பாந் தத்தில்
 ஒருங்கவே யோர்கணத்தி லெளிதா யுட்கொண்
 டலைவின்றிக் கற்பாந்த வெள்ளந் தன்னில்
 ஆலிலேமேற் குழவியாய்த் துயின்ற வந்நாள்

சலிலமற மதுகாரிட வரையுண் டாக்கிச்
சக்காத்தாற் பிளந்துடலாற் சலத்தை முடி
இலகமுனுண் டருளுலகையுமிழ்தே பண்டில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அ௩)

அருமறைபா ரிருக்கெகர்சா மத்தினேதும்
அதர்வணமா கியரதூர்வே தங்க டமமைத்
திரடியெடுத லுக்கொண்டே யுதநி சேரும்
தியனுக்கா மச்சாவு தார மாய்நீ
ஒருசெலுவிற் சமுத்திரத்தைச் சுருக்கி போவைத்
லுக்கிரத்தாற் சோமுநா சுரணைக கொலுழிட்
புருளறவே விதிபடைக வவ்வே தத்தை
இரங்கியளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (அ௪)

மந்தரமத் தமிழ்ந்தாமற் பாற்க டற்குள்
ளளர்நதாதி கூருமமாய் மலையைத் தாங்கிச்
சந்தரவா சுகிபைவட மாகச் சுற்றிச்
சுராசுரர்நன் றபிந்தங்க டைந்த வந்நாள்
ஐந்தருகிற் தாமணிநன் னிதிக ளொனப
நாணைபரி மூதேவி தாரைதேனு
இந்திரைபொற் கௌததவமா மணியோ டாலம்
இளம்பிறையுற் தந்தனையே யெம்பி ரானே. (அ௫)

புண்ணியத்தெய் வதமுஞ்சேர் பூனோ கத்தைப்
பற்பாய்போற் சுருட்டிக்கொண் டேபா தானம்
நண்ணிரணி யாட்சனைப்பின ரொடாந்தே யேகி
நலமுடனே யாதவரா கததே வாகி
மண்ணுலக மனைத்துமிடந் தெடுத்தோர் கோட்டில்
வைத்துவர வவன்மறுக்க வரைத்தத் தேவர்
எண்ணவுல கிரேமும் படியப் பண்ணுப்
இறைவாநா மரயணனே யெம்பி ரானே. (அ௬)

நலமருவு பிரசலாத னிரணி யாய

நமவென்று சுக்கிரன் னோதச் சொன்னால்
அலைவின்றி யரிநிரா ராய னாவென்

றழிந்துரைக்கப் பிதாசுதனைக் கொல்ல விட்ட
பலமல்லர் மதகரிபாம பனலீர் வெற்பு

படுபடைகண் மிந்துருவாக் காக்கப் பண்ணி
இலக்யபொற் றாணிநை சிங்க மாய்வர்

திரனியனை வதைத்தனை'யே யெம்பி ரானே. (அ௮)

சுரரசரர் முனிவர்நரர் கையிற் பாரிற்

கடர்வானிற் பாக்ரளி லுன்பு றம்பிற்

பெருபடையிற் முன்சாகா னிரண்டன றன்னைப்

பிரசலாதன தற்கித்துண் டென்ற தூணில்

நரகரியப் பொழுதுபுகு தேரர் தவனில

நாடியுதித் துயாவாசற் படிமீ தேழி

தூணியனைத் தொடையிசைவைத் துகரி னாலே

இருபிளவாக் கிணையரியே யெம்பி ரானே. (அ௯)

தீமையினால் மாவலிதான் வாழ்நா ளந்தத்

தேவாசெயும் வேள்வியைத்தான் செய்கை யாலே

வாமனனாய் மூவடிமண் டாரை யேற்று

வானிலயன் பூசிக்க லொருதா னிட்டிப்

பூமியோ டடியாக்கித் தாரை வாடத்த

பூதானக் குறைபடியுந் தந்து போவென்

றேமவுல கிற்சுகமாப் பாகா ளத்தில

எழிற்பலியைச் சிறையில்வைத்தா யெம்பி ரானே. (அ௧௦)

உலகளந்த போதுவளர்ந் தண்ட கோளத்

துதைந்ததிரு வடியையயன் ளிளக்குந் தீர்த்தம்

பலமுகமா யாகாச கங்கை யாகிப்

பகிரதன்மெய்த் தவத்தாற்பார்க் கிறங்கும் போதச்

சலமிசூந்தே யரன்சடையிற் றங்கி யந்தச்
 சங்கரனைச் சிவனாக்கி யிழிந்த தீர்த்தம்
 இலகுபுகழ்க் காசியிலே கங்கை யாய்வந்
 திடர்தீர்க்கப் பண்ணினையே வெம்பி ரானே. (கூ0

தசரதன்பா லுதித்துமுனி யாக முற்றித்
 தாளினையாற் கல்லைப்பெண் னாக்கி யார்க்கும்
 வசமலாப் பிஞ்சுத்தைக் குனித் தொடித்து
 மனமகிழ்ச சீதைநையநன மணமுஞ் செய்து
 குசலைபண்ணிக் கவித்திரளாற் சேது கட்டிக்
 கொடியரா வண்கும்ப கருண ரைக்கொன்
 றிரைபெறவே வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி
 ஏற்றமுற வைத்தனையே வெம்பி ரானே. (கூக)

வசுதேவன் சுதராறு பேரைச் கஞ்சன்
 வதைத்தபின்னே ழாங்கருவால் வழுவி யேவீழ்ந்
 தசரீரி யாலந்த நந்த கோபன்
 அடைக்கலமா முரோகினியார் வயிற்றிற் புக்குச்
 சசிவடிவாய்ச் சங்கரூ ஷணனுய் வந்தே
 தக்கதிறற் கண்ணனுக்குத் தமைய னாகி
 இசைவாக வலாயுகத்தா லுலகைக் காத்தாய்
 எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பி ரானே. (கூஉ)

வசுதேவ னிடத்துதித்து நந்த கோபன்
 மகவாகிச் சுரர்பணிந்து பேற்ற வீறி
 அசுரேச ரனேகருடன் கஞ்ச னைக்கொன்
 றைவருக்காப் பாரதப்போர் பொருது வென்று
 சசுபாலன் வசைகேட்டுப் பொருது சாபந்
 தீர்த்தருளிப் பரமபத மவனுக் கீந்தே
 இசையாகத் திருவீனையாட் டனேகஞ் செய்தாய்
 ஏற்றமுள்ள கோவீந்தா வெம்பி ரானே. (கூங்)

நம்பியமெய்க் குருராமா நுசனைப்போற்றி
 நலமுடனே கச்சியில்வாழ் கடாம்பி யாச்சான்
 தும்பையூர்க் கொண்டி யென்பா னவபான் டத்திற்
 றேய்த்ததயிர் விலைபேசிக் கொண்டு வந்தே
 உம்பர்தொழு முனக்கேத்திக் தானு முண்ண
 உளத்திருந் போய்த் தயிர்க்குவிலை வாங்காக் கொண்டிக்
 கெம்பரமென் னாச்சான்சொற் கேட்டு முத்தி
 ஈந்திட்டா யச்சதனே யெம்பிரானே. (கூச)

பாகவத கிருஷ்ணயங்கா ரென்பார் பின்பால்
 பத்திகொடு சங்கீதம் லட்சம் பாட
 நீகருணை கூர்ந்துதிருப் பதிநூற் றெட்டும்
 நீமிடத்தி னேசமுடன் றேன்ற வைத்தாய்
 மோகமுட மெடுத்தவனை விழுங்கிக் காட்டி
 முடியிலவன் றரித்தபட்டும் லாயிற் காட்டி
 ஏகமாய்க் கூடியது திட்டங் காட்டி
 எல்லாரு மறியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கூடு)

சக்கராஞ்சங் குயர்கதைவா டனுலோ டைந்தும்
 தரித்தருளும் பரம்புருடா கமலக் கண்ணு
 மிக்கபரா பரமூர்த்தி துளபத் தாமா
 விறலுடனே மண்ணாளந்துண் டிருக்குஞ் சோதி
 அக்கரமைம் பத்தொன்றாய்ச் சொல்லாய்ச் சொல்லின்
 அருத்தமுமா யெட்டெழுத்தின் வடிவு மாகி
 எக்கணிலு மணுவக்கு மணுவாய் நின்றும்
 எழிற்குருவா யுதிக்கின்ற யெம்பி ரானே. (கூசு)

திருமாதும் நிலமாதும் பத்தி யாலே
 திருவடிகள் வருடியிட விழித்து றங்கும்
 கருணை ராமுத்தி வீடா யெங்கும்
 கலந்தருவா யருவாகி யிருக்கு மாயா

அருளாளா வபர்சனகன் சனக்கு மாரன்
 அனந்தன்கரு டன்விசுவச் சேன னென்றும்
 இருள்சேரா மார்க்கண்டன் பிருகு போற்ற
 இருக்கின்றும் நாரணனை யெம்பி ரானே. (௯௭)

கண்ணிரண்டா யிரமுடைய சேஷன் பன்னுள்
 காத்திருந்து முன்னுடைய வடிவங் காணுள்
 பண்ணுறத்தன் னுவிரண்டா யிரத்தா லோதிப்
 படித்துமுன்றன் பெருமைசனைப் பகர மாட்டான்
 மண்ணுலகிற் சிறிபவனோர் நாவா லுன்றன்
 புகிமறைபக்கன் நிரைக்கவென்றால் வசமோ வாறோர்
 என்னரிய மாயவனை கச்சி வாழும்
 இறைவாநா ராயணனை யெம்பி ரானே. (௯௮)

பட்டமரந் தளிர்ந்துமிகப் பூத்துக் காட்க்கப்
 பாற்பகக்கள் சூர்தொழுக்க மலடு மீனக்
 னுட்டவியாக் கிம்முமா னினமு மொன்றுத்
 தோகைமயில் படநாக முடனே யாட;
 வட்டமுலைக் கண்ணியர்கள் மாலாப் நிற்க
 வானவருந் தானவரும் வணங்கிப் போற்ற
 இட்டமுட னேவேனு காகம் பண்ணாய்
 இறைவாநா ராயணனை யெம்பி ரானே. (௯௯)

ஆருமுனை நவமாகப் பாட வேதம்
 ஆகமசாஸ் திரமனைத்தும் நீயு ரைத்தாப்
 பெருமுனக் குண்டான பழைய பேரே
 பெருங்கதையு மியலிசையும் பழைய வேயாம்
 காருத்தி நீர்தனையே முகந்து பெய்யிற்
 கடலிலது நீத்தமசாய்க் கலந்தற் றுற்போல்
 சுரமுடன் பெய்யடியார் நவமாப் பாடில்
 இரங்கியதுட் கொள்கின்ற யெம்பி ரானே. (௧௦௦)

திருநாம மறவாவன் றுசர்க் கெல்லாம்
 சீர்பாதுத் தூளிநா யடியே னுன்றன
 அருளாலே யெம்பிரான் சதக மென்றே
 அறைந்தகவி நூறதனி லொன்ற னாலும்
 பரிவாகக் கற்றவர்க்குங் கேட்ட பேர்க்கும்
 படிமிசையிற் றுன்பமறுத் தின்பம் பாலித்
 திருவடியின் மெய்ஞ்ஞானம் வினங்கச் செய்வாய்
 இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே.

(சுருக)

எ ம் பி ர ன் ச த க ம்

மு ற் றி ற் று.

உ

சிவமயம்.

எ மு மு ர்

வீராசாமி உபாத்தியாயர்

இ ய ன் றி ய

சிவசங்கர சதகம்.

இஃது

ம க ா லி த் த வ ா ன்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

உ
சிவமயம்.

சிவசங்கரசதகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

சிற்சபையிலாடுஞ்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
பொற்சதகநாடும்புகலவே - ஏற்கருளும்
மாதங்கவத்திரத்தான்மாமலரோனும்பணிய
மாதங்கவத்திரத்தான்வந்து.

இதுவுமது.

தேவாதிதேவன்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
கோவாமணிச்சதகங்கூறவே - மூவாத்
தவளமதவாரணத்தான்றூன்பரவுமெங்கள்
கவளமதவாரணத்தாண்காப்பு.

நூல்.

கார்கொண்டமே னியன்மன்றல்குழ் களிகொண்டசெங் கம
லன்றருத், தார்கொண்டவின் திரன்வானவர் தயைகொண்டமாத
வரந்தணர், நீர்கொண்டநின் னருள்கொண்டலோ நிறைகொண்ட
னர் கறைகண்டனே, சீர்கொண்டசங் கரிபாகனே சிவசங்கரா சிவ
சங்கரா. (ச)

புல்லாடராவணியேணியும்பொன்மரன்மழுத்திரிகுலமும்
இல்லாமனல்லறனாதிகளினிதாகவன்றொ நுதால்வருத்
குல்லாசமாவுரைசெய்திடவொளிர் தகிணாமூர்த்தங்கொடி
செல்லாட்சினைக்கல்லிலின்வாழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ)

நாணாவாசுகிமந்தாகன்மத்தராயத்திருமாலுடன்
கோணமல்வானவர்தானவர்கூடிக்கடல்சுடையன்றவர்
வாணாமாயத்திடவந்தவவ்வன்னஞ்சையுண்டியவைத்திடுஞ்
சேனாப்பிறையணிவேணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (க)

தேராகமானிலமான்மகன்றிறல்குதனங்கியுமாலுடன்
கூராகவெஞ்சரமாமறைக்கொடுவேகவெம்பரியாகவே
போராரடற்சயவீர்போற்போய்ப்புன்னகைசெய்தங்குறும்
சேரார்திரிபுரமட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (ச)

மூலாகமகெறிகண்டநன்மிருகண்டுமாழுனிபுத்திரன்
மேலாய்மிருசீற்றங்கொடுமேதிப்பிடர்வருகாலனைக்
காலாலுதைத்தவ்வன்பனைக்காத்தோயிடர்தீர்த்தாளெனைச்
சேலார்வியுடையாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கு)

தேடாவரும்பொருடேடிகீட்டிசைநோக்கியேசெலும்வாணிபன்
காடாகும்வழிகங்குலற்கார்மாரியாற்சவலைப்பட
வாடாதெனவொருதோழனாய்வந்தாண்டவாறெனையாளுவாய்
சேடாதனன்பணிபாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சு)

ஆறாமாமுடியும்பணித்தலர் தூவுமாவடிகாணவே
மாறாமெந்தன்நந்தயும்பாவன்னமாவாய்க்காண்கிலார்
சேறாமாம்பணிவேணியைச்சேய்க்காய்வேத்தருள்செய்ததென்
சேறாமுகுங்குமவண்ணனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ஏ)

ஐயாவனக்கணிசெய்ததேனலர்மாலையங்காளிலேர்
ஈமயார்முழற்கணிகைக்கணிமறையாளனீவாழ்கோயில்வர்
தையானாலுருள்செய்கெனவணிகேசமார்முடிகாட்டிநீ
செய்யாவதிசயமென்சொல்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (அ)

அம்பொன்முடிவலலாளுர்க்கருளீர்திடுஞ்சேயின்றியே
ஊபம்பொன்மணிப்பலவீர்தூற்பயணிவ்வேன்நதனாலுனை

நம்பித்துதியசெயுநாளையினற்பாலனாய்வந்தாண்டசீர்ச்
செம்பொற்சபாபதியெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (க)

வாணாடனைநிலையென்றெழின்மடவார்மயற்கடன்மூழ்கியே
வீணுங்கழித்தேயுன்னிருவினாயார்மலர்ப்பதநாடியே
பேணுதுழன்றிமெற்குபெருவாழ்வளித்தருள்செய்குவாய்
சேணுகர்ப்பணிதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (க0)

மகத்தாநிசைவர்கள் பூசைசெய்மலராய்மதித்துயர்கல்வினை
யகத்தா வலாலுனையெயறிந்தன்புற்றிடுமச்சாச்சுயற்
கிகத்தார்ச்சகரும்பொருடந்தநீயெனையாளிலவ்விசைநீக்குமோ
செகத்தாநியேயொளிர்சோதியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கக)

காட்டையுடுப்பூராகவோர்கவிகைக்குளையரசாண்டிடும்
வேட்டைத்தொழிலெயினப்பிரான்வேதாந்தநின்வதனத்திலார்
ஒட்டைக்கணிற்றன்கண்களையுறவைத்தல்போலென்செய்வன்யான்
சேட்டைப்பொறியற்றோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஉ)

வில்லார்மணிமுடிசூடியவிதுவின்சுலத்துறுபார்த்தன்முன்
பொல்லாதவைம்புலவாதையைப்போக்கித்தவாஞ்செயவந்து
வில்லாலடியுண்டேயருள்வேடிக்கையெமிகநன்றுகாண்
செல்லாரழற்கிரிவாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கக)

பாண்டிப்பதிதனில்வாழ்வுகொள்பரிசுத்தவாணிபமாதுனை
வேண்டித்துதித்திடவந்தவன்வீதத்தொழிறகேகூவியா
யாண்டிட்டபிட்டுண்டவ்வினையாகாமையாலடிபடச்
சேண்டங்குவோர்க்கும்பட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கச)

உனைநிந்தைசெய்வோர்வாழ்வுதானுடைபட்டிடுமெனலுண்மையே
யெனவெண்ணயாவரும்வானவர்க்கிறையாமுனையிழ்வானசொற்
றனையேயுரைத்தேதக்கனற்றலைபோய்த்தகர்த்தலைபாகினான்
சினமின்மையேபெறுசெல்வமேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஞ)

ஆதித்தனையொருபாத்திரமாய்க்கொண்டுநீயநாளிலே
 பூதிப்புனைந்தொளிர்மெய்யொடுப்போந்தேகுலாலன்றன்மனஞ்
 சேதித்தவர்குணக்கிமுற்சுகமீந்தநின்மலதேவமால்
 சேதித்துனைத்தொழுவெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கச)

திதாஞ்சவரியர்கூடியேதிருநாவினுக்கரசன்றனை
 வாதாடிநின்றறையுய்த்துமேவன்கற்பிணித்தேயத்தியின்
 நீதாயெறிந்திடவேயதைமிதப்பிக்குநின்வினையாட்டெனே
 சேதாம்பல்போன்றொளிர்வாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கௌ)

தொண்டென்றநீமுறிகாட்டிமுன்சுருதிப்பிராமணனாயவை
 யண்டிச்செயுமணநீக்கியெம்மாருநனுக்கருள்செய்ததைக் [லாய்
 கண்டிங்குனைத்தொழுவேன்றனைக்காத்நாள்கிலாப்பவமென்சொ
 சென்றேர்விரனதுமோசஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஅ)

மாலஞ்சிவாரிதிபுக்கவுலரோனரூபமதாகவும்
 வேலஞ்சுகண்சகிகேள்வனும்விலகுஞ்சலந்தரகுரரின்
 பாலஞ்சுவெண்மலைநண்ணவப்பதகன்றனைக்கண்டித்திடுஞ்
 சேலஞ்சமாரலையையனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கக)

பஞ்சாதவன்கொலைசெய்திடவறியாதவன்னிலையெய்திட
 ஞ்சார்குழன்மடவார்மயல்மாறுதுழல்வசையானியன்
 ஞ்சாமனியெனையாள்வதேயெழிலாகுமீதறியாய்கொலோ
 செஞ்சாந்தணிவரைமாற்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௦)

யோகுற்றவர்க்கருள்செய்யுநீயோகுற்றனையென்றெண்ணியே
 யாகுற்றசெஞ்சொல்வாணிதன்பதிபேமுதல்முனியோர்கன்சந்
 தேகத்தாமாரனையேவுமத்தெய்வத்திறன்மிகன்றுகாண்
 சேகுற்றமுவிலைவேலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ௧)

தேவாதிதேவாவன்றனைத்தியானஞ்செய்தேவருந்தணன்
 மேவாவரும்பசிகொண்டென்விரையாய்திறந்திடிகாலையில்

தாவா வருங்கொடிவாயனந்தரவேயதற்கருள்செய்திடுஞ்
சேவார்கொடிப்பணங்களுசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௨)

தவநீ திசேர் திருவாதஞ்ர்த்தனிநாயகர்க்காயன்றநீ
நவஞாலவே னரியானதைநவையற்றநற்பரியாக்குமுன்
உவமானமில்லாச்சிஞ்ஞலோவாமலின்நெனையாளருட்
சிவஞானசற்குருநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௩)

அம்புற்றசெவ்வனசந்தனையணியார்முனிசிரம்வைத்துமே
வெம்பும்மருங்கானிற்செல்விரைவாகமுன்வருசேனமும்
பப்புஞ்சிறை சிழறந்தவப்பாறிற்குவிண்பாவித்திடுஞ்
செம்பொற்சிலையாயெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௪)

கானிற்றிரிபசவாகிடீகாலன்னருங்கன்றாய்மதில்
லானுற்றிடுஞ்சிகரத்திருவாருநிலேவளவன்மகன்
தானுற்றவத்தேர்க்காலினுற்சாங்கன்றெழுந்தகையென்னகாண்
தேனுற்றகொன்றைத்தாரனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௫)

கொக்கின்னிறகொடுவெண்மணிக்கோவைப்புனையொருசித்தனாய்
மிக்கோர்புகழ்சமீழ்மாறனார்மிளிருஞ்சுவைக்கல்யாணையை
இக்குச்சினச்செயலவைத்தவுன்னிணையற்றசீரென்சொல்லுவேன்
செய்கச்சிவந்திடுமேனியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௬)

இருந்தாமரைப்பொய்கைக்குளையிழிபூசுரன்மகனைக்கரா
வருந்தப்பினர்பலநார்க்கழித்தவ்வாறறிந்திடுசுந்தரர் [ன்
பொருந்துந்திருப்பதிகஞ்சொல்புதல்வன்வரும்புகழென்சொல்வே
திருந்தம்பணியணிமார்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௭)

கொங்கார்குழற்சிலையார்துதற்குயிலார்மொழியிலார்விழிப்
பங்கேருகவதனத்திருப்பாவைக்குரீபகர்தாயென
மங்காதருள்செயுநினைவேவாழ்த்தென்முனேவாராதேனோ
செய்காவியங்கனிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௮)

தாவும்புலிக்கான்மாமுனிதனையற்குணப்பாலற்றனை
மேவித்துதிசெயமாறுயில்வெண்பாற்கடறனையீந்தவுன்
ஏவற்றாலக்கொளுமென்றனுக்கின்றியவேறொன்றில்லையோ
சேவற்கொடிச்சேய்தந்தையேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௬)

தாய்வேண்டிலன்றமர்வேண்டிலன்சற்றும்பிதாதனைவேண்டிலன்
சேய்வேண்டிலன்புலிவேண்டிலன்செற்றார்நலந்தனைவேண்டிலன்
மாய்காருமில்லவள்வேண்டிலன்மாதேவரின்னருள்வேண்டுமுன்
சேய்வேண்டிமேவேலினையீந்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௦)

படியேழ்சுமந்திடுமானைகன்பதறித்திடுக்கிடவேபணி
இடியுற்றெனத்திகைமேவுவோரியிதத்தவமுனியோர்விடுந்
துடியைத்தரித்தாபென்மனத்துயர்நீக்கனிநகரிதாருமோ
செடியற்றமாமறையோர்புகழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௧)

ஐரிதானமானிடதேசமிங்கடியெனெடுத்ததனாழ்மிகப்
பெரிதானவுன்னருள்வேண்டினேன்பின்னென்பதேபிழையாருமே
விரிபானிலாவெயிறந்தழன்மேவுஞ்சிகைக்கொலையாளமாய்த்
ஐரிதானவர்குலகாலனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௨)

நந்தேழுநற்குவடெட்டிமிச்செசமுஞ்சிகைத்திடுவென்றுரை
நந்தேழுனம்முனிவோர்விடத்தழவ்வீசியேசின்மீதிடேல
நந்தேவிழும்மழுவைக்கரம்வைத்தாயெனக்கருள்வைப்பைபோ
நந்தேன்மலர்ப்பதவண்ணலேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௩)

கனப்பெருவெளியின்மதிகலையுண்ணவல்லவரான்விடும்
புகன்மானைநின்கையிலேந்தலுக்கிழிவல்லவென்றையுன்பதத்
சுமவைத்தலீதறியாங்கொலோவடியாருயிர்க்குயிராயுறுஞ்
சகநாதசற்குருபோதநற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௪)

பூவத்துள்வாழுவோர்கடம்பணியால்வருமழல்கால்விழி
முவைக்கொடுக்கதமீறிவந்துறவேயதன்சருமத்தினைத்

தழுவித்தரித்திமொடையாய்தமியேற்கருடருவாய்கொலோ
செழுமைத்தருங்கைலாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௫)

மாப்போதசங்கமரூபமாய்வந்தன்றுயோருமைந்தனைத்
தாப்போதவுண்கறியாவெனத்தாநமன்புனோர்க்கேயுன்னருள்
காப்போதுவல்லாற்கன்மனக்கடையேற் குமுண்டாமோசொலா
செப்போதெணும்பநநாதனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௬)

பந்தப்பெருந்தொடரற்றிடப்பயில்வேள்வியோர்தன்னேவலால்
வந்தப்பலபணிதன்னையேமகிழ்ச்சர்கலன்றானாகவே
சந்தப்பயத்தணிசின்றதுன்றகையென்பனோதயையென்பனோ
செந்தண்கடிக் கையினமாலையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௭)

பொல்லாதவெங்கொலைசெய்யவேபுருவன்முயலகனைப்பவம்
இல்லாதவுன்பாதத்துறுமியலீயுநின்றனைவாழ்த்துமிக்
கல்லாதவிவ்வெளியின்றனைக் காவாதுணக்கறமோசொலாம்
தில்லாபுரிவாழ்சுந்தராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௮)

செந்தீநிறக்குறளுங்குமுன்செந்தாமரைப்பாதந்தொழத்
சந்தாயருட்கண்ணென்னிலுன்சரணண்டியேசரணென்னுமென்
சிந்தாருலந்தனைகீக்கிடாச்செயலென்னவிவ்வியலென்னகாண்
செந்தாமரைக்கண்ணென்றொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௯)

பொய்யன்கொலைக்களவுஞ்செயும்பொல்லாதவன்புரையேமிகும்
வெய்யன்பொருமையையுட்கொளுமிகுபாதகன்மிகுயோர்க்கிடாங்
கையன்ஊவினுநன்னெறிகருதாதயான் கதிசேரநின்
செய்யன்பருளுநாகுமோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௦)

கற்றாக்கன்பற்பலமேய்த்திடுங்கண்ணன்மலர்க்கடவுண்முனம்
முற்றாச்சினங்கொண்டேயவாழ்முகும்பொழுதிதையேவரச்
சற்றாஜெழமஞ்சாவிதிதலைகொய்தவாமூவாசையைச்
செற்றார்தொழும்பொற்றானேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௧)

மெய்யாகநின்னருள்வேண்டினோர்மேவாதபாக்கியமில்லையாற
பொய்யாகவாஞ்சையினுனைப்போற்றுந்திறம்பொய்யல்லவே
ஐயாவினியடிபற்றுகுநின்னருள்கிட்டிமாறுளதாகநீ
செய்யாவிடிவெவ்வாறுய்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஉ)

அம்போதமேம்கும்வாவியினருகாவுரைந்திடமந்தனர்
தம்போதமேன்மைகன்குன்றிடச்சமர்செய்தவர்தவமாய்த்திடும்
வெம்போதமாமுகுரூரனைவிளியசெயும்விநலவீரவென்
செம்போதகந்தனிலுற்றவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சங)

சொம்பொன்றினன்மண்கீறியங்குறுதானவன்றனைமாய்த்துபின்
பம்பும்புயிர்த்தொகையாவையும்பதறச்செயுமொருகேழலை
வெம்புஞ்சினத்தாற்கொன்றதினவெண்கோடணவிசயத்தினைச்
செம்பொன்மலர்க்கிறையுஞ்சொலான்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சச)

பெருமாறனாரொருகானிலேபெலவேட்டைசெய்தேபின்பவர்
வருமாரில்வெம்ட்சிமேவவுன்வடிவின்றியுண்ணென்னநின்
ஐருமானவேசெய்யாப்பிலுன்னுருவானதென்றேகோசொலாய்
கிருமாமறைசொலும்வாய்னசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சடு)

பந்தார்கரப்பரவைபயில்பருமாமனைக்கொருதாதனா
பந்தாருவின்மலர்தாவலிண்ணயனாதியோர்படியாரெலாஞ்
நந்தாருலக்கொளவன்முநீசென்றாயெனுஞ்சீர்காணவோ
செந்தாமரைத்தாளானதேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சசு)

நவதிகமாமுனியன்பினன்மண்மார்பெய்வித்தொன்னலர்
நவவித்தபோதவ்வேதயன்னுதாகத்தேயெதென்றிடப்
பொய்மேவுமவ்வூர்நீங்குருன்பொற்பாதநாகுறியின்வரச்
செய்தாண்டதென்பாலில்லையோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஎ)

பயங்கொண்டகார் பெய்யாததா னனிவந்திடுங் கலிவெம்மையாற்
பயங்கொண்டுனைப்பூசிப்பவன்பசியான்மெலிந்திடலநீங்கவே

வயங்கொண்டவெண்மணலேத்தினும்வண்ணோற்றெனச்செய்தன்றுநீ
செயங்கொண்டதின்றிலையோசொலாட்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஅ)

பாலென்னவேயொளிர்வெள்ளியம்பனிமாமலையுறுதேவைநண்
பாலேதவஞ்செயுமாறுபெண்பாலேவருமுனிவேர்கள் சொல்
லாலேயவர்க்கருள் செய்ததாலடியேற்குமிங்கவரவேண்டுமா
சேலேமருள்விழிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சக)

ஆனாலுமென்போற்றீயருமையாவுனைப்போற்றாயரும்
வானாட்கிமிவ்வையத்துளும்வாய்பேசமற்றோரினையாய்ப்
போனாரெனிலினியவரென்புகர்நீக்குவார்நீயெயருள்
தேனார்மலர்த்தொடைவேணியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சு0)

திகழங்கலிங்கத்தாதிபன்தேகத்திலாகியகுட்டனோய்
இகழ்வாவலனுயிரீக்குவானென்னுயிர்பொழுதினிலுன்னருள்
மிகவாழ்வதந்தாயாகையான்மியுயேற்குடவ்வினைவேண்டிமோ
செநநதனைமிகுபோதனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுக)

சிரமாலகண்டுகைகுண்டலந்திகழ்நீறுகற்றோயாடையொண்
கரமாலையுங்கொடுகானிலேகாயாமருமலர்வண்ணனுங்
கருணாலயாவளிசேயெனக்கனமாதவஞ்செய்பேதருள்
சிரமாலையாயருள்பாரையாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுஉ)

மகவானொருமகமேசெயுநன்விச்சுவவுருவன்னெனூந்
தகையாளனைக்குருவாக்கவத்தவனெசெயுந்தவருலரி
யகமேகொத்தவனைக்கொலவடர்தீவினைதீர்த்தாண்டதே
கமேலவாசிகபூசிதிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுக)

ஹுவாசமாமுனிசாபமேற்குழந்தேவருமொருநான்குகோட்
டுருவாரணமுனையேத்தமவ்வுழிநீயதைக்காத்தாண்டனை
மருவார்சடற்குள்ளாக்குமீவ்வன்னெஞ்சனக்காமோமுனஞ்
செருவாரணத்தூரியைப்புனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுச)

பொய்க்காரத்தம்.

நாநாம்பேரன்னைவனிச்சடைகட்டியைம்பொறிவெட்டியே
யோசியிச்செய்துசெய்ததும்பொழுதேகாலனும்
காராருவெனறிபொருளேவந்தாண்டருளெம்மையனே
பொம்மதெறிவெணியசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௫)

நாராயணன்மேனாளினின்னையாச்சிலம்பணிதாளினில்
நாராயிரமலர்கொண்டெஞ்சுநிலையநச்சிக்கும்பொழு
தேமார்மலரொன்றின்றியேயிருநோக்கிலோர்கண்சாத்தமற்
சேராழிமாயவனுக்கருச்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௬)

முற்றமதியணிவெணியாமூரன்மலையெனவட்டதில்
சுற்றுகிலுந்தொலைவில்லெனச்சாற்றுந்தடாதகையின்புற
வற்றாரருட்குறநண்ணவேமகிழ்தேவமானிடமாவரி
செற்றாரதனதளாடையாச்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௭)

அலையாறுகுடியவெந்தையென்னகட்டிப்பசியனன்மாறவே
தொலையாவருள்செய்தாளெனச்சொல்லுங்கடிகைக்கீந்தனை
நிலையாதுமின்றியேவாடுதற்கேசின்னிருதாடந்தருள்
சிலையாறுதற்பரைநாயகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௮)

பென்மாலேவாரிதிதோயவேபுகலத்திருமகளாகிய
மின்மாலையங்குமுனின்னிருமிளிப்பொற்சிலம்படியேற்றிடக்
கன்மாலராக்கொண்டவாகடல்கூடலில்வரவேயருள்
பென்மாமலைத்தவனாறுதுதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫௯)

மாயங்கொளுக்கொலைசெய்கலைவலையென்னமாலியார்மயல்
போயந்தநான்மறைநூபுரப்பூத்தாளினைத்தொழுவன்பருள்
தூயம்பிகைதனமார்புயாசடருற்றவெவ்வயில்வெற்றிவேல்
சேயன்றனைப்பெறுமூலனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௦)

தங்குஞ்சராசரமோடுமெத்தலமும்படுங்கடைநாளினில்
பொங்குத்திருமாலேடயன்பேற்றிப்பணித்திடமுன்புநின்

அர்கத்திலாரோணஞ்செயுமையானேக்கையாதருள்
சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௧)

வேலாவலயந்தன்னேடேமேவுர்புனற்கரசேலிமுன்
கோலாகலஞ்செய்தாலவாய்குலையச்செயுமவ்வீரனை
வேலாலடுவன்றுக்கிரவேந்தற்கருள்செய்தாண்டனை
சீலாகமமறைமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௨)

நமனோக்கபோதகமாகவேநயேனையாளிறைநீயொரு
நிமிர்மாவலவிடவேடனாய்சிலவிததொடர்ந்தேனாலமேல்
நிமிபென்னுமன்களினொள்ளிவநிறைமெல்வமாம்பொருடந்திடுஞ்
சியப்பருப்பதவிந்கராசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௩)

லிக்குயாபனஞ்செய்தித்திடவேதம்வலோனிலையென்றுமே
முக்குயாதிசாரணமாதவமுனிவோர்தயருதுகாலையிற்
நிக்குயாதினுக்களிகொண்டிடச்சேயென்னவந்தருள்செய்தைமால்
சிக்காடுளியெனையருவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௪)

சுசியுற்றத்தினையாவையுஞ்சாரர்சொடுபோனொரு
அசைவற்றுசெந்தமிழ்மாறனாரருந்திருச்சவைதன்னிலே
வசியக்குலமன்னாகியேவந்தேநவமணிதந்தவா
சிவென்னையானேமேபினைசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௫)

அனலார்விழியிருகோடெடுமதிருஞ்ஞாலொடுகூடலிற்
சினமாவந்தேயேற்றிடுஞ்சிந்தாமேபொடியாகென
மனுநீதிமாறன்கையினிலமாய்த்தேமகிழ்கொஞ்ஞாதயான்
தினநின்பணிசெயுமாருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௬)

தயவேதுமில்லதெய்கணுஞ்சார்ந்தெய்வகையுடலிற்புருந்
தயர்வேசெயும்பண்டாசுரனாகிரமாய்த்தமரர்க்குமுன்
தயர்யாவூச்சருள்செய்தவாதொழுமென்வினைவிடைகொள்ளவா
செய்வீரனைத்தருமுக்கிராசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(௧௭)

தாரார்புயக்ஞவசேகரத்தமிழ்மாறனார்வினதாலயம்
பாரார்புழ்மொண்டேத்துமுன்படிவந்தனைக்கண்டேங்கியே
வாராயரவணியேணியாமாறித்திருவடிவைவெனச்
சீராரருள் செய்தாண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௮)

கனலூற்றிநிர்விழியுங்கொடுங்காலூற்றிநிம்புழைநாசியும்
மனவேகமோடத்வேகமாய்மடமார்சமணர்களைவிடம்
பனகந்தனைக்கண்டித்துமுன்படியேழ்புகழ்மாறற்கருள்
சினமற்றமாதவர்போற்றிடுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬௯)

திரமேவலிண்ணவர்மண்ணவர்செறியைம்புலப்பகைவென்றியல்
வரபோதருமுனிவோர்க்கெலாம்வாழ்வும்பெறுஞ்சுகநன்னெறித்
தரமேமுதற்பயனல்கிடுத்தருமடபரித்துவசத்தனை
சிரமாமலைத்தேவையுள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௦)

காரின்வளங்குன்றித்துயர்க்கடல்வீழ்ந்துழக்கியிட்பநற்
றாரின்புட்குலபூடணத்தமிழ்மாறனின்றிருமுன்னர்வந்
தாரின்புறவெனையாளுவாரமல வெனட்டொற்காசருள்
சீரின்கலாதிதிசேகராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௧)

கனமேகுழல்சயலேவிழிகனியேமொழிதனிமின்னெல்
அனமேகடையெண்ணாயிரமரினெக்குமுன்றொடிபூட்டியவ்
வனமேதிகமுனையோடுபேவந்தேருள்செய்தாய்மனச்
சினமேதவிர்த்தெனையாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௨)

கோதாம்பலநெறிபோக்கியேருளிர்பூந்திருவடிதன்னிலே
தீதாம்பலவலர்நீக்கியேதினநன்மலர்க்காண்டேத்திட
வாதாம்பலகரணத்திமம்மலமுங்கெடவந்தாண்டருள்
சீதாம்புயசரணத்திசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௩)

நிதமேயுனைத்துநிசெய்கிலேனினதன்பார்தொடாடூதுய்கிலேன்
மதமேயறக்கலைகற்றிலேன்மனமேநிலைபெறவுற்றிலேன்
கதமேகொண்டாதர்களாசையாற்கவலைப்படாதெனையான்விக
சிதமேவியதரிநேத்திராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௪)

போதுக்குளேகறையாவைப்பொருளுக்குளேபொருளாவை
வேத்துளேபொளிபாவைவிண்ணுக்குளேவெளியாவை
நாதத்துளேவித்தாவைநீரவைபற்றற்குதையாவை
சேப்புணன்மகனாபகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எதி)

ஆற்றின்னிடிக்கையார்தருவலர்சாமரைத்தளிர்நீரும்வண்
காற்றின்னலைசாற்பசாய்க்கடுநாயினுண்டிசுவாடினேன்
நீற்றைப்புனைந்திடுமெய்யினேசிமலாத்தடுத்தாட்கொள்நாவாய்
சேற்றத்தவிரமுனியோர்தொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (எசு)

கலையைத்தொடர்புலியென்னவேகலுழன்றொடரவென்னவே
வலையிற்படுப்புள்ளென்னமாவழலிற்படுப்புழுவென்னவே
மலைவுற்றதேய்தனைநின்கையின்மழவிற்கிரைதானாக்துவாய்
சிலையாமலையணிகையினேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எசு)

வதைபாவதைத்திடுவாதனாய்மாளும்படியாணின்னருட்
புதையாருளமேவாதசெப்பொற்றோதியேபுகழாதியே
விதையாயமறைவேராய்வருவீமலாமுனிவரர்போற்றிடுஞ்
சுதையாதவர்புதசிற்பராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எஅ)

கார்கண்டநற்பைங்குடமுனக் கலைகண்டவொண் பிணையெ
ன்னவும், ஏர்கொண்டமா மதிசுண்டிடு மெழில்வேலைத்தம்போல
வே, போர்கொண்டவென் பிணிகீக்கின் புதுமாமலர்த தாளைய
ருள், சீர்கொண்டநற் றேசோமயா சிவசங்கரா சிவசங்கரா. (எசு)

கொலையேபழுத்திடும்வேற்கணர்க்குருகிததுயர்கொளுமென்மன
நிலைபெற்றிடவருள் செய்துவாய்சிமலமணக்கமலாலயன்
அலேமேய்யதிருமால்பணிபமலாவடற்கழையேந்திய
சிலைவேடனையயிசெய்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அ0)

பாரொன்றுநின்புகழோதிலேன்பரவித்திருவடிதாழ்கிலேன்
நீரொன்றுநிழுமுயாட்டிலேனினைதன்பர்தாடொழுதுங்கிலேன்
பாரொன்றுமெவ்வினைதீர்த்துநின்பொற்றாமரைததாளையருள்
சொன்றகார்விடமுண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அசு)

தூதாதினொயொருவற்குமுன்றோகைக்குமோர் தாயாயது
போதாமலேயுழதுங்கொடுபொருகானிலேயீந்தாயவச்
மூதாழைபோமூதன்னைபோமுன்னப்பெனென்னப்பவ
தீதாமமுப்படையாளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அஉ)

நீரும்விடநீருந் திநீநீநூந்முங்கோணுமதித்
தாநும்மலர் ததாநும்மாணித்தடமார்பமுமடற்குலமும்
ஆநுந்தழலதுபூத்திடுமணிநீறுமாதொருகூறுமாய்ச்
சீருந்துவெள்வீடையாயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அங)

கல்லாலெறிந்தவருக்குமுன்காலாலுதைத்தவருக்கும்வல்
பிலலாலடித்தவருக்குமவிரைவாயருள்செய்தாண்டனை
சொல்லாரணமுடிநீடியதாயாவனைதவதாமுவன்மனஞ்
செல்லாவெனையுங்காப்பைகொலசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அச)

செந்தாமரைமுகமென்னவேசேலேயிருவிழியென்னவே
சந்தார்தனம்வரையென்னவேதளர்சிற்றிசுடதுடியென்னவே
கொந்தார்குழல்முக்கென்னவேகுலையுடவாராசையாஞ்
சிந்தாருலந்தீர்த்தாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அரு)

வாதப்பெரும்பிணியோடுளர்வாடித்திகைத்திடுவேனைசின்
பாதத்துகளடைவித்துமுன்பவளோயையுந்தீர்ப்பாய்குழைக்
காசைப்பொரும்குழிடங்கனைகடுவார்த்தமைக்கனைசெழுஞ்
சேதப்பணிக்கதிர்குடியசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அசு)

அந்தாமரைத்தவிசார்தருமயனேமுதற்பலதேவரு
கந்தாவயிர்க்குயிராமுனைநாடோறும்வந்தனைசெய்ததே
ஹந்தார்மலர்க்கொடுபூசைசெய்துற்றார்களியானென்னசெய்குவேன்
சிந்தாகரன்வளர்பாகனைசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அஎ)

பரமானசிற்பதங்கயம்பணியாமன்மெல்லடிமேவுதூ
புரமாதராயையினுழல்புலையேனையோர்பொருளாகவே
திரமானசின்சரணம்புயத்தேரூருட்கடன்மூழ்கநீ
சிரமாலையாயருளப்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(அஅ)

உவமானகாரியமென்னிடத்தனவில்லையுன்னடியார்க்குநற்
நவமாம்பணியுஞ்செய்கிலாத்தமியேனிநஞ்சொலவேண்டுமோ
நவமானநின்னருஞ்செய்வதேநலமாமுமையிடமாகிய
சிவமானதற்பரமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அக)

மங்காதகாதலையுன்றன்மேல்வைத்தார்கள்சீர்பெற்றார்களென்
றிற்காரியர்பலருஞ்சொலுமிசைக்கேட்டுன்மேன்மிகவேட்டவென்
பங்காகிலீயவர்வாய்மொழிபழுதெனநிடாப்படிசெய்குவாய்
சிக்காரமங்களதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கௌ)

அறியேனையாவறமென்பதையருமாமறைமுடியாயெனக்
குறியேனையாவுளகேக்குறக்குழையேனையாமடவார்கள்மேல்
வெறியேனையாநினதன்பர்சாள்மேவிப்பணிபுரியாதவிச்
சிறியேனையாள்முகவிங்கனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கக)

சதாகாலநின்னருந்மென்சலனந்தவிர்த்திடவேண்டுமெற்
புதாகாணக்குருவேசொலும்பொறியிற்செலுமனநிற்கபொற்
பதாகார்வணன்பங்கேருகன்பணியும்பழம்பொருளாகுநற்
சிதாகாசசின்மயதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஉ)

சுத்தத்திருக்கயிலாயமேற்றோன்றுஞ்சுகாதீதச்சக
முத்தத்திருக்கின்றோய்ரிசமுனிவாதிவந்திடோசெயு
மித்தத்திருட்கிசைவாகியானினையாதிருந்திடவேண்டுமென்
சித்தத்திருக்கதைநீக்கியாள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கங)

மனமாதியாங்கரணங்களென்வசமாகவுமயலேதருந்
தனமாதியாமூவாசைநோய்சாராமலிச்சகமீதிலே
இனமாதியாம்பலபேதமேயெய்தாமென்றினையாளுவாய்
சினமால்விடைமிசையேவருஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கச)

பொருளேதுநின்னருளல்லதுபுகழேதுநின்றதுயில்லது
மருளேதுநின்கழல்கண்டபின்மகிழேதுநின்னன்பல்லதிங்
கிருளேதுநையுட்கொண்டபின்னிணையேதெனக்கிப்பூவினிற்
றெருளேதுதைந்திடவேர்ப்பண்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கடு)

அத்தாதித்தொழில்சிட்டிசங்கரஞ்செயுமரணேமலத்
தத்தாதிதிற்பிறவாரெறிதப்பாதருளிப்போதுநீ
சுத்தாதிபுரைநாதநற்றுரியங்கடநதிடுசோதியே
சித்தாதியோர்பலருந்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(கூக)

தூர்ப்போதனைத்தொழிலார்சொலுஞ்சோற்கேட்டுடன்சுழலாமலே
நற்போதனைகிடமாக்கியென்னவைதீர்த்துநாதாந்ததின்
அற்போதனைக்கிலையென்னிடத்தையாவிதேமெய்யாருமே
சிற்போதசறகுருவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(கூஎ)

உதையாதிபாற்கரபோற்றியென்னுயிராகிசின்றாய்ப்பாற்றியன்
பதையாய்த் தருள்வாய்ப்பாற்றிநல்லானத்தவாரிதிபோற்றிமன்
பதையாவருங்குருபோற்றிபற்பலவாகியபுதுபோற்றியே
சிதையாதசிற்பரபோற்றியேசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(கூஅ)

பரமேந்துபூரணமேந்தியென்பவநாசதம்பரபோற்றியுன் [ன்
வரமேந்துபுண்ணியர்போற்றுகண்மணிபோற்றிமாநிதிபோற்றிபொ
னூரமேந்துமால்பணிதாதவுத்தமபோற்றிசிற்சகபோற்றியச்
சிரமேந்துகையாபோற்றிநந்திசிவசங்கராசிவசங்கரா.

(கூக)

போதாசரண்பரிபூரணப்பொருளேசரண்புரையற்றவோர்
நாதாசரணையாண்டருணம்பாசரணறையாமலர்ப்
பாதாசரணென்சொற்கொளும்பரணேசரண்பரிந்தாண்மனோ
திதாசரண்சிவனேசரண்சிவசங்கராசிவசங்கரா.

(கூஓ)

வான்வாழிநான்மறைவாழியான்வாழ்த்துந்திருச்சதகத்துடன்
மான்வாழியுன்மழுவாழிபொன்மலைபன்னவெண்புயம்வாழியுன்
னான்வாழியன்பர்கன்வாழியுன்னருள்வாழியாரியாவாழிசெந்
தேன்வாழ்மலர்ப்பதம்வாழியிச்செகம்வாழியுன்சீர்வாழியே.

(கூக)

முற்றிய.

